Dr. AUREL POPESCU-BĂLCEŞTI

ENIGMA VIEŢII ŞI A MORŢII. EVOLUŢIA SPIRITULUI DUPĂ MOARTE

VIAŢĂ * MOARTE » SPIRIT * REINCARNARE ♦ MEDIUMNITATE » SPIRITISM * HIPNOZA * TELEPATIE * MAGIE * MAGNETISM * YOGA * SOMNUL ŞI VISUL * ESENŢA VIEpi * IERARHIA SPIRITELOR ÎN SPAŢIU *

EDITURA "LARRY-CART S.R.L.

■PREFAŢĂ LA PRIMA EDIŢIE

DACĂ DIN MÎINILE unui om instruit să verifice şi să corecteze defca ut materuil produs ai existenţei unuine, izvorăşte o scriere despre spiriml care însoţeşte corpul nostru atit de vulnerabil şi trecător, gestul nu poate Jt dectt interesmitj neobişnuit şi curajos.

Dacă unui chirurg, şi acesta nu lipsii de cunoştinţe tehnice şi de interes adevărat pentru rezolvări profesionale ale situaţiei limită viaţă-moarte, îi este dat să încerce sa desluşească sensurile în afara existenţei noastre materiale, faptul nu poate decît săA aducă un plus de cunoaştere şi *responsabilitate pentru ceea ce face, şi mai mult, un plus de încredere şi simpatie din partea celor pe care-i îngrijeşte**

Citind ceea ce a scris dK Aurel Popescu, cu multă trudă şi efort documentar realizezi complexitatea acestei personalităţi, neliniştea sa interioară, rezultat al unei nemulţumiri de sine lăudabil e care încearcă să treacă deasupra cotidianului adesea pesimist al vieţii de chirurg.*

Omul, pe care l-am crezut, în decursul unei vieţi aş putea spune, interesat de acţiunile lui chirurgicale, în zile şi seri în care se apleca asupra htrtiei, zîmbind enigmatic cemelei, mi s~a deschis dimr-o dată printr-o carte pe care am parcurs-o cu .sufletul la gură, nevenindtt-mi a crede că aparţine valorosului meu coleg, chirurgul din clinica pc care o conduc, tămăduitor ca şi

mine de afecţiuni, care, în filozofia lui, nu sîtu decît episoade ale efemerei noastre treceri

*Omul care încearcă să ne comunice prin această carte sensuri (*le existenţei noastre ilustrate adesea de întfmplări ocupîrui rubricile faptului divers "de senzaţie " a avut migala, chirurgicală de altfel, de a le culege şi ordona într-un jir interesant şi coerent care te face să le parcurgi pînă la capăt, într-o lectură pasionantă asemănătoare căutării unui subiect pe care-l simţi a-parţtnîndu-ţi dar mi-l poţi lesne pricepe«*

Devine cu atît mai interesantă dizertaţia spirituală a chirurgului dr. Aurel Popescu, cu cfr$_y$ cunoscîndu-I$_7$ ştiu că fn faptul zilei este un profesionist corect; instruit şi eficace$_f$ bun cunoscător al trupului şi existenţei noastre adesea încărcată de nelinişte şi ambiguitate; pe care a urmărit-o cu ochiul u/uii fin analist, încărcat şi el la rîndu-i de situaţii controversate fn care a fost pus atît fn plan fizic şi mai ales spiritual

Recomand) în fapt, ilustraţia exrraprofesbnală a unui profesionist, convins că reuşita muncii unui chirurg este cu atît mai deplină *cu cît inducţia sa spirituală, forţa sa, sînt implicate în mod direct şi efectiv în procesul extrem de dificil a ceea ce numeşte vulgar o intervenţie chirurgicală.*

Reconumd în ultimul rîtui, lectura unei naraţiuni coerente şi documentate, aparţinînd imei personalităţi viguroase profesional şi moral, al cărei merit nu mi se pare a fi numai documentar, ci de trăire adevărată, de crez; de spiritualitate.

Dr. POPA FLORIAN Şeful Clinicii Chirurgicale [u]Sf. Panteltmon" Bucureşti

Bucureşti, Ianuarie 1992

CLTVÎNT DE INTRODUCERE

DRAGI CITITORI,

De cînd eram student în medicină şi apoi în practica mea de medic chirurg, de [teste 30 de ani$_f$ am fost mereu impresionat cînd am asistat ia decesul multor oameni, fie bolnavi, ca sfirşit al unei boli incurabile, fie fn cazul unor traumatisme grave era- niO *'cercbrale sau viscerale cu hemoragii interne, cu rupturi de viscere, sau pur şi simplu la morţi subite prin infarct miocardic, hemoragii cerebrale sau embolii pulmonare prin care, fn cîteva*

secunde, se stinge viaţa unor oameni ce păreau sănătoşi; mereu tn-am întrebat care este misterul vieţii, ce anume se întîmplă In cotjml nostru atunci cînd survine moartea? Ce forţă misterioasă întreţine viaţa? De ce niciodată nu s-a reuşit să fie readus la viaţă un mort?

Dar cel mai mult m~a impresionat actul necropsiei, în cadrul căruia corpul omului lipsit de viaţă este tăiat în bucăţi ca al oricărui animal Pe cine nu a marcat pierderea unei fiinţe dragi a- tunci ctrui a asistat la despărţirea definitivă dc trupul său lipsit de viaţă ?

Ce stfîngere de inimă simţim atunci cînd peste sicriul în care se află depus cel drag se aruncă pSmîntul care îl va acoperi pentru totdeaunal Unii dintre noi se mai consolează cu gîndul că există un Dumnezeu, cel care ne-a dat viaţă, că există un spirit al nostru care poate va mai dăinui şi că, poate, ne vom mai reînttlni cu cei plecaţi.

Atunci ne vine în minte întrebarea firească: dacă într-ade- văr există iui Dumnezeu, de ce este atît de nedrept şi ia din mijlocul iwstru fiinţe dragi aflate în plină tinereţe, uneori copii nevinovaţi?

Pe de altă parte, de ce unii duc o viaţă grea, plină de neajunsuri şi suferinţe iar alţii, o viaţă fericită, dăruită numai cu bucurii şi satisfacţii?

La aceste întrebări am căutat mai întîi să văd dacă pot găsi un răspuns în diverse credinţe religioase. M-am oprit, ca fiind cele mai demne de luat în seamă, dintre credinţele religioase ale lumii$_f$ la religiile monoteiste.

Toate acestea, fie că este vorba de o credinţă mozaică, creştină sau islamică, admit existenţa unei forţe divine supreme care ne-a creat (lehova, Dumnezeu sau AlahEle *admit existenţa în noi a unui spirit care nu dispare după moarte, dar toate susţin că acesta, despărţindu-se de corpul fizic, perisabil, întors în pă-mînt, se tnalţă la cer unde aşteaptă judecata de apoi, care ar putea să vină după sute sau mii de ani în urma acestei judecaţi, unii oameni ar fi trimişi în rai, iar alţii în iadul cel veşnic, după faptele fiecăruia în viaţa pămînteasa1*

Dar ce va face sufletul nostru acolo, mii sau zeci de mii de ani, pînă la "Judecata de apoi" nu ne spune nici o religie:

O explicaţie care mi s-a părut mai demnă de încredcre şi care nc-ar da şansa unei îndreptări a greşelilor unmne am găsit-o în concepţia teozofică asupra vieţii - aceea care crede în nemurirea spiritului, dar prin reîncarnări succesive, cu reveniri pe pătnînt sub *noi forme ale existenţei, fie ca bărbat, fie ca femeie.*

Această carte vine să vă convingă, în măsura în care va reuşi să aducă argumente. în acest sens trebuie citite capitolele despre desprinderea sufletului de corp, despre spiritism, despre hipnozei, telepatie, materializare şi dematerializare prin spirit$_f$ despre magie, sugestie şi sugestibilitate şi, bineînţeles, despre reîncarnare.

Cottsîderîtul că veţi fi curioşi să citiţi despre toate aceste aspecte ale vieţii noastre, iată o invitaţie la reflecţie, pentru a vă face singuri o părere.

Aduc mulţumirile mele pline de afecţiune Colectivului Clinicii Chirurgicale "Sfi Pantelimon" Bucureşti, în sinul căruia îmi desfăşor activitatea şi care nt-a încurajat să scriu această carte

AUTORUL

P.S. Îi ceea ce priveşte conţinutul accsici lucrări, îdei$_t$ concluzii, afirmaţii, autorul sta îa dispoziţia ciUtorilor,

Primeşte 31 răspunde ia scrisori.

PREFAŢĂ LA EDIŢIA A DOUA

RĂSPVNZÎND la numeroase scrisori (lin ţară prin care c- ram solicitat să scot o nouă ediţie, care să aducă o mai mare claritate şi să dezvolte diverse capitole din prima ediţie, am căutat sa vin cît mai repede în întâmpinarea dorinţelor cititorilor mei

Am revăzut cu atenţie conţinutul cărţii, nu am găsit nimic de modificat în tot ceea ce am scris în ediţia anterioară. Aceeaşi idee fundamentală călăuzcştc şi acest volum. Lumea este creată prin forţa spiritului de Creatorul Divin. Omul nu a evoluat pierind de la prima celula vie$_r$ aşa cum susţine teoria materialist - dialectică asupra originii vieţii Toate ctte *există pe pămîm şi în univers sîtu create de spiritele de materializare existente*

în sfera laborator, a Creaţiei Omite. Tot ceea ce este viu pe *pămînt a fost creat din aceeaşi energic primordială, din eterul primordial primitiv, cel ce dă corpul eteric al tuturor lucrurilor şi ftin- ţelor, cel ce întreţine mişcarea continuă a atomilor şi structurilor subatomice, cel ce întreţine metabolismul celular fot ceea ce este viu, creat numai de Divinitate şi care nu s-a putut realiza prin nici un fel de experienţe de oamenii de ştiinţa, are o forţă spirituală, un spirit> singurul ce are o evoluţie dc ta inferior spre superior prin numeroasele reîncarnări Aşa cum există un cod gena ic universal, care explică ereditatea în corpul fizic, există şi un cod spiritual universal la* fot *ceea ce este viu, care are la bază o formă de energie specială dată de dementele subatomice, numite neutrirw şi care rezultă din dezintegrarea spontană a neutronilor: Neutrino este un element stabil, fără masă, fără sarcină electrică şi fără sarcină magnetica Acest spirit este nemuritor, el ramine după moartea noastră fizică în lumea spiritelor pînă cînd se reîncarnează, iar în acest timp cîr el este liber în spaţiu, putem comunica cu el în şedinţele de spiritism sau putem să-l folosim în acţiunile noastre de magie cu efecte bune sau rele.*

Prin puterea spiritului, putem face nwterializări şi dematerializaţi, aceste fapte fiind elementul determinant care trebuie să ne convingă, că mai întîi a fost spiritul ca formă speciala de energie şi apoi materia.

Spirinil este localizat în subconştientul nostru şi în el se înmagazinează, la fel ca într-un calculator electronic$_f$ roate a- nuntirile existenţelor noastre, toate cunoştinţele noastre. Pcntm acest motiv am dezvoltat mai mult capitolul dedicat subconştientului şi rolul lui determinant în viaţa noastră

Pe această idee se bazează toată *cartea şi corelat cu ea, toate capitolele le-am revizuit şi tc-am completat, cautîiui să răspund şi la numeroasele întrebări primite de la cititori*

Mai multe întrebări mi-ati fost adresate ca să răspund ce părere am în legătură cu existenţa altor civilizaţii, extraterestre. Corelat cu această întrebare am găsit necesar să adaug şi alte capitole în noua ediţie,

cum ar fi Dumnezeirea ca Trinitate, Astfel, răspunzînd la întrebarea amintită, răspunsul este ca spiritele de materializare situate în a treia sferă, denumită Laborator a Creaţiei Divine, pot materializa forme de inteligenţă şi pe alte planete folosindu-se dc condiţiile locale respective. Dacă pe pă- mînt pentru a se forma materia vie s-a folosit carbonul şi posibilităţile lui de combinări pe alte planete se poate folosi tot carbonul, dacă condiţiile sînt asemănătoare cu cele de pe pămînt, sau atf *element. în afara acestui capitol am introdns noi capitole cam ar Jî: "Suflet şi Spirit" două noţiuni care adeseori se confundă| deşi sufletul este o parte a corpului eteric$_Y$ el fiind muritor ca şi acesta, iar spiritul este o parte a seînteii Divine, a Eului nostru care este nemuritor De asemeni atu dezvoltat mai mult ierarhia spiritelor fn spaţiu, somnttl şi visul ca manifestări ale desprinderii spiritului; a corpului nostru astral complet sau incomplet şi am introdus şi capitole noi referitoare la scopul vieţii şi la esenţa vieţii, prin care să înţelegem că perpetuarea speciei este scopul vieţii pentru a da posibilitatea unor noi reîncarnări, iar esenţa vieţii este autoreglarea şi autoreproducerea celulară, componente ale metabolismului celular, întreţinut de curentul continuu de energie ce formează corpul nostnt eteric şi care prin aceasta se opune entropiei, legii termodinamice care în natura moartă duce la distingerea materiei. Cred de asemeni că în multe locuri ale acestei ediţii noi, am putut face completări importante.*

Chiar dacă *atît planul cîr şi însăşi redactarea acestei edilii concordă în punctele esenţiale cu cea dimii$_t$ totuşi se va putea vedea că această ediţie a fost pentru mine un prilej pentru sedimentarea unor idei$_r$ şi pentru ca această carte să fie o nouă ediţie şi nu carte nouă; a trebuit să nu înmiiftc din planul primei ediţii*

Răspunzînd prin aceasta fa întrebările şi sugestiile cititorilor mei$_T$ aştept în continuare să primesc concursul lor.

AUTORUL♦

»
r
I
t
*
*

ORIGINEA VIEŢII PE PĂMÎNT

VIAŢA NE ÎNCONJOARĂ pretutindeni. Esie prezentă in regiunile polare îngheţate ai şi în deşeriurite pirjolile de soare, de la suprafaţa mării pîna în adincurile ei. Miliarde de microorganisme vieţuiesc în soi 51 creaturi minuscule plutesc foarte sus Î11 al moşieră, Pănisnuil cuprinde peste iot viaţă. Cum a apărut ea? Cum a început? Şi, mat ales, care esle originea omului? Am evoluai noi dîri maimuţe sau am 1'ost creaţi? Cum anume am apărui şj ce legătura arc răspunsul la aceste întrebări cu viitorul fiinţei umane? Sînt dileme care i-au preocupat încă din antichitate pe gîndîiori şi au rămas (ară răspuns, pentru mulţi, pînă astăzi.

Desigur* sînt şi oameni pe care nu i-a preocupai această problemă. Peniru ei nu are importanţă cum au ajuns să existe. Este suficient că pot trăi 60 sau 80 de ani, dar nu-i interesează nici de ce s-au născut, nici de ce trebuie sâ moară şl cu atii mai puţin ce se va întîmplu cu ci după moarte.

Ei jtiu că existenţa pe Pămml esle totul, că aici trebuie să aibă o viaţă cit mai abundentă, lîc şi în detrimentul altora; că am fost creaţi sau că am evoluat, aceasta nu schimbă cu nimic lucrurile din punctul lor de vedere. CimJ moartea întrerupe firul vieţii, omul devine inexistent peniru totdeauna. După concepţia materialistă, soarele va cunoaşte o fază de dilatare devenind o gigantă planetă roşie, fenomen ce va face ea oceanele să Oarbă, atmosfera să sc volatilizeze In spaţiu şi o catastrofa de proporţii inimaginabile să distrugă planeta noastră.

O află concepţie despre lume este aceea a crcaţionismului Ştiinţific. IntcrpreMnd croaţia din Geneza descrisă In Biblic, unii consideră că pa mintii! nostru nu arc o vechime mai marc de 6000 de ani şi ca cele 6 zile de la facerea înmii nu ar fi avut decîl 24 dc orc fiecare.

Dar pot fi interpretate aceste dale din Bilfoie in sensul strict al cuvin I ului? Pentru a răspunde ia aceste întrebări este nevoie de o renunţare la unele prejudecăţi. Chiar Charles Darwin, cel care a susţinut teoria evoluţionistă a speciilor, in concluzia cărţii sale a vorbit despre grandoarea modului m care a fost concepută

viaţa cu puterile ei diverse dăruite iniţial dc către Creator citorva forme sau uneia singure, afirmaţie care face ca subiectul originii vieţii să rămînă deschis pentru examinări ulterioare.

Cercetările ştiinţifice au lărgit mult cunoştinţele noastre despre univers, despre planeta noastră şi despre vieţuitoarele ei, dar au lăsat încă multe lucruri nccsplicatc. Teoria evoluţiei susţine că transformările evolutive s-au realizat fără nici o direcţionare inteligentă şi lără nici o intervenţie supranaturală - totul fiind datorat hazardului, anumitor mutaţii genetice care ulterior au format noi specii.

Concepţia idealistă asupra apariţiei vieţii pe pamint afirmă că toate vieţuitoarele au fost create dc către Dumnezeu.

Cei care susţin teoria evoluţionistă spun că ideca creaţiei este ncştiinţifică, dar oare idea» evoluţiei este cu adevărat demonstrată ştiinţific?

Chiar dc la apariţia cărţii lui Darwin privind originea speciilor, diverse aspecte ale teoriei sale au tăcut obiectul unor contestări şi opinii contradictorii chiar şi pentru cei mai dc scamă savanţi cvoluţionişiL Opiniile paleontologilor care studiază fosilele se una in loială neconeordanţă cu concepţia evoluţionistă,

Chimiştii, cu toate strădaniile lor, nu au reuşit să reproducă experimentul, materie vie din materie iiovîc/şî nu se poate nici astăzi demonstra cum s-a realizat aceasta.

Dificultăţile apar şi cînd examinăm organele foarte complexe ale organismului, cum sini ochiul, urechea şi creierul. Eie au o complexitate care depăşeşte orice aparatură, oricîi ar fi ea de sofisticată. Toate părţile componente ale accslor organe funejioncază împreună şi simultan în procesul vederii, al auzului şi al gîndirii. Să fie oare hazardul factorul determinant al evoluţiei? Poate acesta să producă asemenea mecanisme complicate? Ochiul pare a 11 proiectat aşa cum nici un constructor de lelescoape nu ar ii putut să o facă. însuşi Danvin afirma "a presupune că ochiul s-ar fi putut forma prin evoluţie parc a fi cit se poale de absurdă

Dacă aşa stau lucrurile în ceea ce priveşte alcătuirea ochiului, ce vom putea spune atunci despre alcătuirea creierului uman. care esle infinit imii complexă?

Oamenii de ştiinţă au dezgropau din pămint milioane de oase şi de urme de viaţă din trecutul planetei, adică fosile. Dacă evoluţia ar fi un lapt incontestabil, ar trebui să existe dovezi ale transformărilor evolutive aîe unor specii din altele, dar tocmai acesie dovezi nu viu în favoarea interpretărilor darwi- nistealc istoriei vieţii Nu se poate găsi în fosile un lanţ continuu care să ateste o evoluţie lentă şi progresivă. Unii oameni de ştiinţă au ajuns ta concluzia că viaţa nu ar fî putut să apară spontan pe pămint şi că ea ar fî provenit din spaţiul cosmic şi a parvenit apoi pe pămint. Dar aceasta nu face dccil să transfere problema originii vieţii într-un al< loc, într-un mediu şi mai ostil.

Este posibil ca viaţa să fi apărut in mod spontan în univets, să fi supravieţuit unor condiţii vitrege, să ajungă apoi pe pămîni şi apoi să sufere transformările şi evoluţia aşa cum o presupunem noi? Lipsa formelor intermediare care să confirme o evoluţie lentă a tăcui pe unii evoluţionişti să susţină teoria speculativă că procesul trebuie să se fi făcut in salturi şi nu in ritm continuu. E» au numit acest proces "echilibru punctat". Speciile ar fi rămas multă vreme aceleaşi, dar la intervale s-ar fi produs o "punctare", un mare saJt prin care se transformă în altceva. Indiferent de teorie, este logic să căutam cel puţin unele dovezi care să ateste că o formă dc viaţă s-a* transformat în alta. Conform teoriei lui Darwin, a selecţiei naturale, cel mai bine dotat supravieţuieşte. Natura ar fi selectat în vederea su- pravieţuirii exemplarele cele mai bine dotate, înirueît acestea au dobîndil trăsături noi care s-au devedit avantajoase pentru ele. Dar dovezile acumulate în mai mult de 130 de ani de la apariţa cărţii lui Darwin arată că, deşi exemplare mai bine a- daptatc pot supravieţui mai bine, .aceasta nu explică felul în care au apărut ele. Un leu poate fi mai bine adaptat dccît alt leu, dar faptul acesta nu explică felul în care a devenit leu, iar toţi descendenţii lui vor fî lei şi nu altceva. Astfel teoria evo-

luţionistă a eşuat in trei domenii de importanţă covîrşitoare în care poate fi verificată:

— Documentele fosile dezvăluie mai degrabă un model de salturi evolutive decit o evoluţie lentă, treptată.

— Genele sînt mecanisme de puternică stabilizare a căror principală funcţie este aceea de a împiedica apariţia de noi forme.

— Mutaţiile genetice întimplâtoarc produse pas cu pas la nivel molecular nu pot explica complexitatea apariţiei organelor şi a vieţii in general.

Dacă Darwin este marele unificator al biologiei, el nu poate răspunde la problema fundamentală - cum au devenit vii elementele chimice lipsite de viaţă, ce reguli se află îndărătul codului genetic, cum dau genele formă lucrurilor noi? Dacă teoria evoluţionistă nu poate rezolva aceste probleme, să vedem ee spune teoria creaţionistă? | CE SPUNE GENEZA?

Ca şi in cazul altor lucruri care sînt reprezentate greşii sau înţelese greşit, primul capitol al Biblici merită eel puţin o examinare obiectivă. Nu este vorba de o denaturare a relatării biblice pentru a o adapta vreunei teorii oarecare, ci de a cerceta şi a stabili dacă este in armonie cu faptele cunoscute. Să nu uităm, de asemenea, că relatarea Genezei n-a fost scrisă pentru a arăta "cam a avut loc" creaţia, în schimb, ea prezintă evenimente majore în mod progresiv$_t$ descriind ce lucruri au fost formate şi intervalul de timp sau "ziua" In care a apărut prima dată fiecare,

Cînd examinăm relatarea Genezei, este ulii să reţinem că ea abordează- lucrurile din punctul de vedere al omului de pe pămtnL Astfel, ea descrie evenimentele de parcă ar li fost văzute de către observatori umani, care ar fi fost prezenţi. Faptul acesta sc poate observa din felul în care Geneza tratează evenimentele din cea de-a patra "zi" a ei. Soarele şi Luna sini descrise, în comparaţie cu stelele, ca nişte mari luminători. Totuşi multe stele sînt mult mai mari decît soarele nostru, iar luna este neînsemnată în conparaţic cu ele, dar nu şi pentru un observator terestru. Astfel, aşa cum este el văzut de pe pămint* soarele ne apare ea un luminator mai mare, care sta- plneşlc ziua, iar Juna ca un luminator mai mic, ce domină noaptea - Geneza it 14-18.

Prima parte a Genezei arată că pămîntul putea să fi existat cu miliarde de ani înainte de prima "zi" a Genezei, deşt ea nu spune cu cît timp anume. Ea descrie insă care era starea pâmlntului înainte de a fi început acea primă "zi": "Iar pă- mimul era inform şi pustiu şi pe suprafaţa talazurilor adlncu- lui era întuneric; şi forţa activă a lui Dumnezeu se mişca încoace şi încolo pe suprafaţa apelor"[1] - Geneza 1 : C

Durata unei "zile" din Geneza?

Cuvin tul "zi" utilizat în capitolul înlil al Genezei este considerat de către mulţi drept un interval de 24 de ore. Dar în Geneza 1 : 5 se spune că însuşi Dumnezeu a făcut o separare în cadrul zilei delimiţind două perioade mai scurte, iar pe cea luminată a numit-o ,[1]zi".

în Geneza 2 ; 4 toate zilele de creare sînl numite o singură "zi" "Aceasta este istoria cerurilor şi a pămmtului în timpul creării lor, in ziua (toate cele şase perioade dc creare) în care IEHOVA Dumnezeu a făcut pământul şi cerul".

Cuvintul ebraic yohm, tradus "zt[n], poate desemna perioade de timp de lungimi diferite. Printre sensurile lui posibile, lucrarea Old Testament Word Studies {studii de lexic al Vechiului Testament), dc Wiliam Wilson, îl include pe următorul : "Zi; exprimă in mod frecvent ideeă de timp în general sau de timp îndelungat: o întreagă perioadă luată în considerare.,. Cuvintul mai exprimă şi ideea unor anumite evenimente extraordi- nare". Această explicaţie din urmă pare să fie aplicabilă "zilelor" de creare, deoarece, evident, ele au fost perioade in care se arată că s-au petrecut evenimente extraordinare. Este vorba, dc asemenea, de perioade mult mai lungi decît un interval de 24 de ore.

Capitolul 1 din Geneza utilizează fn legătură cu perioadele de creare termenii "seara" şi "dimineaţa".

Nu indică, oare, faptul acesta că ele erau zile dc 24 ore?

Nu neapărat. în unele părţi oamenii se rcterâ adesea la durata de viaţă a unui om cu expresia bilele sate".

Ce spune Geneza?

Se poate vorbi despre zilele părinţilor noştri sau despre zilele lui Sliakespeare. Această durată dc viaţa sau "zile** ale cuiva se poate spune că arc subimpărţiri

ca şi ziua obişnuită, pulîndu-se vorbi despre "zorii" sau dimineaţa vieţii cuiva, ca şi despre "apusul" satt sHrşîtul vieţii lui. Astfel, dimineaţa şi seara din capitolul 1 al Genezei nu limitează nici ele sensul cu- vintului "zi" la 24 de ore...

Aşa cum este folosită în Biblie "ziua" poate include iarna şî vara, trecerea anotimpurilor (Zaharia 14 : 8) "Ziua secerişului" include mai multe zile (Vezi Proverbe 24 ; 13 şi Geneza 30:14) O mie dc ani sînt asemănaţi cu o singură zi (Psalm 90 : 4 ; Petru 3 : 8 ;10)« "Ziua judecăţii" cuprinde mulţi ani (Matei 10 : 49 ; 11 : 22-24). Ar părea raţionai sa credem că "zilele" Genezei ar fi putuL cuprinde, toi la fel, lungi perioade dc timp, chiar milenii. Dar ce-a avut loc în decursul acelor ore de creare? Este oare ştiinţifică relatarea biblică privitoare Ia ele? Urmăriţi în cele ce urmează o trecere în revistă a acestor "zile", aşa cum sînt ele prezentate în Geneza.

Prima "zi"

"Să se facă lumină. Atunci, s-a lacut lumină. Şi Dumnezeu a numit lumina Zi, iar întunericul 1-a numit Noapte. Şi a ajuns să fie seară şi a ajuns să fie dimineaţă, o primă zi" - Geneza
1: 3, 5.

Fireşte că soarele şi luna se aflau in spaţiul cosmic, cu mult înainte de această primă "zi" dar lumina lor nu ajungea pe suprafaţa pâmintului, astfel încît să poată fi văzuta dc un observator terestru. Acum, in această primă "zi", evident că lumina a devenit vizibilă pe pămînt şi, datorită mişcării de rotaţie a pămlnlutui în jurul axei sale, zilele şi nopţile au început sa se succcadă, alternativ, pe pămînt.

în mod evident, lumina a apărut printr-un proces progresiv, care a durat o perioadă mai lungă de timp, şi nu s-a produs instantaneu, ca aprinderea unui bec prin acţionarea întrerupătorului. Lucrul acesta este bine relatat ?n traducerea Genezei efectuată de J.W, Watts, Acesta spune: "Şi lumina a venit treptat în existenţă" (A Distinctive Translation of Genesis). Aceasta era lumina care provenea dc la soare, dar soarele însuşi nu putea fi văzut prin norii care acopereau cerul. Aşadar, lumina care ajungea pe pămînt era o "lumină difuză", după cum arată un comentariu din Emphasised Biblc a lui

Rotherham asupra versetului 3 din primul capitol al Genezei.

"ZîiriT[1] u doua

"Să fie o întindere între ape şi să se producă o separare între ape şi ape. Atunci Dumnezeu a lacut întinderea şi a fâcut o separare între apele care trebuia să fie dedesubtul întinderii şt apele care trebuia să fie deasupra întinderii. Şî işa a ajuns sa Oc> Şi Dumnezeu a numit întinderea Cer" - jeneza 1 :6-8.

In loc dc "întindere", unele traduceri utilizează cuvintuî firmament". Pe această bază s-a acreditat părerea că relatarea jenezei a fost împrumutată din miturile despre creaţie care >rczintă acest "firmament" drept o bolta metalică. Dar însăşi Cing James Version Bible (Biblia engleză versiunea Regele la- ob), care utilizează cuvintuî "firmament", îl explica într-o no- â marginală, prin "întindere".

Accasta, deoarece cuvintuî ebraic raqi'a, tradus prin întin- lere, însemna a întinde, a răspîndi sau a extinde.

Raportul Genezei afirmă că Dumnezeu a lăcut întinderea Iar nu ne spune şi cum anume a facut-o. Dar oricum, sepa- area prezentată in Geneză a avui loc şi era ca şi cum apele le sus ar fi fost împinse de la suprafaţa păminlului. Iar mai îrzîu, s-a pulul spune "păsările să coboare pe întinderea ce- urilor" după cum se declară în Geneza 1 : 20.

"Ziua" u treia

"Apele dc sub ceruri să se adune într-un singur Ioc şi să ipară uscatul. Şi aşa a ajuns să fie. Şi Dumnezeu a numit iscatul Pămînt, iar reunirea de ape a numit-o Mări" (Geneza ! : 9_r 10)» Nici de aceasta dată relatarea nu arată cum s-a pe- recul lucrul acesta. Fără îndoială că formarea zonei uscatului rebuie să fî implicat colosalc mişcări tectonice. Geologii ex- >lica asemenea uriaşe transformări drept rezultat al unor ca- astrofe. Dar Geneza indică existenţa unei dirijări şi a unui ontrol exercitat dc către un Creator.

în relatarea biblică în care Dumnezeu este prezentat clies- ionindu-1 pe Iov cu privire In cunoştinţele sale despre pămînt, sini descrise o serie de evenimente din istoria geologică a planetei, referitoare la dimensiunile ei, la masele de nori, la mări şi la modul în care uscatul a

fost drept hotar în calea valurilor lor şi multe alte lucruri privitoare în general la creaţie, evenimente care s-au desfăşurat pe parcursul a lungi perioade dc timp. Printre altele, asemănînd pământul *cu o* construcţie, Biblia spune că Dumnezeu 1-a întrebai pe Iov: "în ce au fost înfipte soclurile lui ca incastru, sau cine i-a pus piatra unghiulară?" - Iov 38:6.

Este interesant faptul că, asemenea unor "socluri cu incas- tru[n], scoarţa terestră este mult mai groasă sub continente şi chiar şi mai groasă sub lanţurile muntoase, intrînd adînc în mantaua inferioară, cum intră rădăcinile copacilor în sol. "Ide- ca că munţii şi continentele au rădăcini a fost cercetată de repetate ori şi dovedită valabilă", afirmă Patnam*s Geology. Crusta suboccanică nu are decît 8 km grosime, dar rădăcinile continentale pătrund pînă la circa 32 dc km, iar rădăcinile munţilor pătrund de circa două ori mai mult. Iar toate învelişurile pămînt ului presează spre interior, din toate direcţiile, asupra nucleului pămîntului, aceasta constituind, astfel, o mare "piatră unghiulară" de sprijin.

Dar indiferent ce mijloace au fost utilizate pentru a se realiza apariţia uscatului, fapt important este că atît Biblia cît şi ştiinţa o recunosc drept una dintre etapele formării pămintu- luL

Plantele de uscat In u treia

Relatarea biblică adăugă: "Să facă pământul să crească iarba, vegetaţia purtind săminţa, pomii fructiferi producînd rod conform speciilor lor, a cărui săniînţă este în el, pe pămint. Şi aşa să fie" - Geneza 1 : 11.

Astfel, spre încheierea acestei perioade de creare, a treia ta număr, au fost create trei mari categorii de plante dc uscat, în acest moment lumina difuza trebuie să fi devenii suficient dc intensă peniru a se putea produce procesul folosintezei, indispensabil plantelor verzi. în paranteză spus, în acest loc relatarea nu menţionează toate "speciile" care au venit în existenţă. Organismele microscopice, plantele acvatice şi altele nu sînt specificate cu nume, dar probabil că ele au fost creatc în această "zi"

"Ziua" a patra

"Să fie luminători in întinderea cerurilor, ca să facă o separare între zi şi noapte: şi ei trebuie să servească

drept semne şi peniru anotimpuri şt pentru zile şi pentru ani. Şi ei trebuie să servească drept luminători în întinderea cerurilor, pentru a străluci pe pămint. Şt aşa a ajuns sa fie. Şi Dumnezeu a făcut cei doi luminători, luminatorul mai marc, ca să domine ziua şi luminatorul mai mic, ca să domine noaptea, precum şi sielele" - Geneza 1 : 14-16, Psalm 136 : 7-9,

Anterior, în legătură cu "ziua" tnlîî a fost utilizată expresia "Să se facă lumină". Cuvîntul ebraic folosit aici pentru "lumină" este "Ohr", care înseamnă lumina în sens generat. Dar în legătură cu "ziua" a patra cuvîntul ebraic se schimbă in ma'ohr\ care înseamnă sursa dc lumină, într-o notă de subsol In legătură cu "Luminătorii", Rotherham spune in a sa Emphasîsed Bible: "în vers, 3 'or ('olvr), lumina difuză". EI arată apoi în continuare că cuvîntul ebraic ma'ohr' din versetul 14 Însemna "sursa de lumină". în "ziua" inlîi lumina difuza străbătea în mod evideni, straturi succesive dc "scutece" care înfăşurău pămîniul, dar sursele acestei lumini nu puteau fi văzute dc cairc un observator terestru, din cauza straturilor dc nori care acopereau pămîntul, Acum, in aceasta a patra "zi", lucrurile, evident, s-au schimbat.

O atmosferă iniţial bogata în bioxid de carbon se poate să fi creat condiţiile unui climat foarte cald pe întreaga suprafaţă a planetei. Dar creşterea luxuriantă a vegetaţiei în decursul celei de-a treia zi şi de-a patra perioade dc creare a absorbii o parte din această pătură dc bioxid de carbon care păstra căldura. La rîndul ei, vegetaţia elibera oxigenul care era indispensabil vieţii animale.

Dacă ar fi existat acum un observator terestru, el ar fi fost în măsură să distingă soarele, luna şi stelele care aveau să servească "drept semne şi pentru anotimpuri şi pentru zile şi pentru ani" (Geneza 1 : 14). Luna avea sa indice scurgerea lunilor lunare, iar soarele trecerea anilor solari. Anotimpurile, care au avut în existenţă acum, In această a patra "zi" aveau să fie, fără îndoială, mult mai temperate decît au devenit ele mai tîrziu - Geneza 1 : 15; 8 : 20-22,

"Ziuu" a clnceu

"Să mişune apele de o mişunarc de suflete vii şi creaturi zburătoare să zboare deasupra pămintuluî, pe

faţa întinderii cerurilor. Şi Dumnezeu a început să creeze marii monşti şi conform spcciei lor, orice suflet viu carc se mişcă, dc care mişuna apele şi orice creatură zburătoare înaripată" - Geneza 1 :20, 2L

Este interesant de remarcat faptul că creaturile animale de care aveau să mişune apele sînt numite; "suflete vii". Acelaşi termen este folosit şi pentru creaturile zburătoare carc urmau să zboare deasupra pămîntului, pc faţa întinderii cerurilor. Şi în acelaşi termen sînt cuprinse şi formele de viaţă marină şi aeriană, de pildă monştrii mărilor, ale căror fosile au fost descoperite în ultima vreme de către savanţi.

"Ziua" a şasea

"Să producă pamtntul suflete vii, potrivit speciilor lor: animal domestic şi animal care se mişcă şi fiara sălbatica a pămintului, potrivit speciei sale! Şi aşa a ajuns să fie" - Geneza 1 : 24.

Aşadar, în "ziua" a şasea au apărut animalele terestre prezentate drept sălbalice şi domestice. Dar această ultimă "zi" încă nu se sfirşise, Urma încă să apară ultima şi cea mai remarcabilă "specie".

Apoi Dumnezeu a spus: "Să facem omul după imaginea noastră potrivit cu asemănarea noastră şi să jină în supunere peştii marii şi creaturile zburătoare ale cerurilor şi animalele domestice şi tot pămîntul şi orice animat care se mişcă pe pămînL Şi Dumnezeu ă procedat la crearea omului după imaginea sa, 1-a creai potrivit imaginii lui Dumnezeu; i-a creat sex bărbătesc şi sex fcmeiesc" Geneza 1 : 26, 27.

Capitolul 2 al Genezei adaugă, evident, unele detalii. El nu este însă, aşa cum au dedus unii, o attă relatare despre creaţie, in contradicţie cu cea din ca pi toiul t EI revine asupra unui moment precis din cadrul "zilei" a treia, după apariţia uscatului, dar înainte de a fi fost create plantele de uscat, adăugind cîle- va detalii interesante cu privire la apariţia creaturilor umane: sufletul viu Adarn, locuinţa sa edenică şi soţia sa Eva - Geneza 2 : 5-9, 15-18, 21, 21

Cele de mai sus ne sint prezentate pentru a ne ajuta sâ înţelegem ce spune Geneza. Şi această relatare foarte realistă arată că procesul creator nu s-a desfăşurat doar pe parcursul a 144 ore {6 ori 24), cî pe parcursul a

multe mi Icnii, Dc unde ştia scriitorul Genezei accste lucruri? Mulţi oameni găsesc că este greu de acceptat această relatare despre erezie. Ei susţin că ca îşi arc originea în miturile despre creaţie ale popoarelor antichităţii, în primul rind in acelea ale Babitonului amic Insă, potrivit observaţiei unui dicţionar biblic dc data recentă: "încă nu a fost descoperit nici un mit care Să se refere in mod explicit la crearea universului", iar miturile "se caracterizează prin politeism şi lupte pentru supremaţie între zeităţi în contrast evident eu monoteismul ebraic al Genezei 1 şi 2". Cu privire la legendele babilonicnc despre creaţie, membrii consiliului de administraţie dc la British Mu- seuin au dedaraL "Concepţiile fundamentale ale relatărilor ba- biloniene şi ebraice sini radical diferite".

Din cele examinate pînă acum, relatarea despre creaţie, a Genezei apare ca un temeinic document ştiinţific Ea dezvăluie apariţia principalelor grupe de plante şi animale, cu numeroasele lor varietăţi, care se reproduc numai "conform speciei lor" Documentele fosile confirmă faptul acesta. Ele arată că, în realitate ficcare "specie" a apărut brusc, Iară nici o formă de tranziţie înrudită cu vreo "spccie" anterioară, aşa cum pretinde teoria evoluţiei.

Toată ştiinţa înţelepţilor Egiptului nu i-ar fi putu! oferi lui Moise nici o cheie a cunoaşterii procesului de creaţie.

Miturile despre creaţie ale popoarelor antichităţii nu au nimic asemănător cu ceea ce a scris Moise în Geneza.

De unde a aflat atunci Moise toate aceste lucruri? Evident că de la cineva care a fost de faţă la accle evenimente ale creării.

Calculul probabilităţii matemalice ne oferă o puternică dovadă că relatarea despre creaţie din Geneza trebuie să fi pro- venii dintr-o sursă care dispunea de cunoaşterea deplina a evenimentelor.

Relatarea consemnează 10 etape principale care se succed in următoarea ordine: 1 - începutul; 2 — un pămint in stare primară, scufundat în întuneric şi înfăşurat în gaze grele şi apă; 3 - lumina; 4 - intinderea_Jatmosfera; 5 - marile zone ale uscatului; 6 -

plantele terestre; 7 - luna, soarele şi stelele observabile în întindere şi anotimpurile; 8 - monştrii marini şi creaturile zburătoare; 9 - animalele sălbatice şi domestice, mamiferele; 10 - omul. Ştiinţa confirma că acesie etape au avut loc in această ordine generală. Ce şanse exista ca acela care a redactai Geneza să fi nimerit din întimplarc această ordine? Tot alitea ci te ar exista de a scoate la întimplare numerele de la 1 la 10, dintr-o cutie şi de a le aşeza în ordinea consecutivă, cu ochii legaţi. Şansele de a face lucrul acesta de la prima încercare sînt dc 1 la 3.628.800! Aşadar ar fi total ne-realist să afirmăm ea redactorul Genezei ar fi consemnat evenimentele, menţionate mai sus în ordinea corectă, fără să fi cunoscut de undeva faptele.

PUTEA SĂ APARĂ VIAŢA DIN ÎNTÎMPIARE?Cind *şi-a* formulat teoria evoluţionistă, Darwin a admis că viaţa a fosl creata de Dumnezeu, dar numai în cîleva forme sau chiar una singură. Cu privire la apariţia spontană a organismelor vii, se emite ipoteza că la început pămtntul a avut o atmosferă compusă din bioxid de carbon, metan, amoniac şi apă. Datorită energiei solare, descărcărilor electrice şi erupţiilor vulcanice, aceşti compuşi simpli s-au descompus, pentru ca apoi să se recombine formind primii aminoacizi. Dintre aceşti aminoacizî care s-au acumulat în marc, şi prin combinaţiile dintre ci, au apărut compuşi organici, oceanul devenind o "supă organică", dar încă Iară viaţă. Apoi, in mod accidental a apărut o moleculă cu proprietăţi remarcabile, o moleculă care avea capacitatea de a se reproduce. Asemenea molecule noi s-au adunai şi apoi, tot în mod accidental, ele şi-au produs un înveliş protector formal din alte molecule proteice cu care s-au înconjurai, acestea servind drept membrană. Astfel se consideră că ar fi apărui prima celulă vie. Dar prăpastia dintre lumea vie şi lumea nevic nu a puiuţ fl înlăturată. Chiar şi primele organisme unicclulare, care au o mare complexitate, este greu de explicat că s-ar fi format în mod spontan. Astfel teoria evoluţionistă susţine următoarele etape în evoluţia vieţii:

1. atmosferă primitivă propice;

2. o concentrare în oceane de supe organice de molecule simple necesare vieţii;

3. din această supă provin proteinele şi nuclcotidele, compuşi chimici complecşi;

4. apariţia membranei celulare;

5. dezvoltarea unui cod genetic prin carc primele fiinţe vii încep să se copieze.

Dar aceste etape sini oare confirmate de fapte incontestabile?

L Atmosfera primitivaîn 1953, Stanley Miller a reuşii, printr-o descărcare electrică într-o atmosferă compusă din hidrogen, metan, amoniac şi vapori de apă, să producă cîţiva dintre amtnoacizi, dar el nu a pulut obţine decît 4 aminoacizi din cei 100 ce intră în alcătuirea substanţei vii şî din care 20 sint absolut indispensa- hi li vieţii. Sinteza compuşilor organici are Joc numai in condiţii de reduccre Eără oxigen liber şi atmosfera iar in- absenţa oxigenului oriec formă de proteină care s-ar fi putut produce ar fi fost distrusă de razele cosmice (ultraviolete).

2. S-ur fi putut crea o supă organică?

Aceeaşi energie care ar fi descompus în atmosferă compuşii simpli, ar fi descompus şi mai repede orice aminoacid complex care s-ar fî format. S. Miller a reuşit sinteza celor patru amînoacizi de care am amintit numai datorită faptului ca i-a îndepărtat din raza descărcării electrice; dacă i-ar fi lăsat in razii de acţiune, seînteia electrică i-ar fi descompus. Dacă totuşi ar fi scăpai de acţiunea distrugătoare a razelor ultraviolete, şi ar fi ajuns in oceane, în apă nu ar fi existat suficientă energie peniru a activa în continuare reacţiilc fizice, căci apa inhibă dezvoltarea moleculelor mai complexe. Atunci aminoa- cizii, peniru a forma molecule mai mari, ar fî trebuit să iasă din apă, dar imediat ar fi fost distruşi de radiaţiile ultraviolete; descompunerea spontană este mult mai probabilă decît sinteza spontană. în afara dc aceasta, există peste 100 de amînoacizi ce intră în alcăiuirea substanţei organice, 20 fiind absolut indispen- sabili vieţii. Ei sînt de două forme: D (dexlrogiri) iar alţii de forma L (levogiri). Dacă s-ar fi constituit din întîmplarc înir-o teoretică supă organică, este mai muli decil probabil că jumăta- Le ar fi fosl dexlrogiri şi jumătate levogiri, şi nu există nici un argument care sâ ne arate de ce viaţa preferă una sau alta din acesic

forme. Şi totuşi cci 20 amînoacizi numiţi esenţiali pentru producerea vieţii sini cu toţii levogiri. Cum se poate ca supa organică să fi unit accidental numai aminoacizii levogiri?

3. Probabilitate» de proteine spontane

Ce şanse ar fi avut aminoacizii să se unească şi să formeze o moleculă^ţpteică? Evolujîoniştii admit că este o singură şansă la 10 -adică un unu urmat de 113zerouri; dar orîce^gvejiimenl ce s-ar putea produce cu o şansă dc numai l ia IU nu se poate produce niciodată. Dar în afară dc proteine dc construcţie mai sint necesare şi proteine carc accelerează reacţiile chimice din celulă, numite enzime. Pentru bunafuncţio- nare a celulei sini necesare aproximativ 2000 de astfel de proteine. Ce şanse ar fi putut avat aceste proteine casă se formeze din lntîmplare7 Aceasta este de 1 la 10 ' . Celula trebuia să fie învelită intr-o membrană extrem dc complexă formată din proteine, glucide şî lipide. Membrana conţine canale şi pori care controlează strict circulaţia intre mediul ex- tern şi intracelular, a substanţelor nutritive şi produşi lor de uzură, a ionilor metalici ş,a.nud.

5. Codul genetic

Mult mai greu dc obţinut sini nucleotidele ARN (acidul ribonucleic) şi ADN (acidul dezoxiribonucleic) care formează codul genetic. ADN-ul este constituit din 5 histone care se crcdc că sint implicate în dirijarea activităţii "genelor. Şansa de a sc formn in mod spontan numai o singură hislonă este de 1 la 20 - număr mai mare deeît atomii din toate stelele şi galaxiile vizibile. Şi mai greu de explicat este originea codului genetic, care este absolut necesar reproducerii celulei. în formarea lor, proteinele depind de ADN, dar ADN-ul nu sc poate forma Iară proieine preexistente. Cine a fost întîi - proteinele sau ADN-ul? Răspunsul este unul singur; ele s-au dezvoltat paralel - au fost createi

Nu dispunem de nici un laborator care să ne permită simularea evoluţiei mecanismului genetic în ciuda universalităţii codului genetic, mecanismul necesar

pentru a-1 face operant este mult prea complex peniru a fi putut apare dintr-o dală.

FOTOSINTEZA

Celula primilivă trebuia să inventeze un fenomen fără dc care nu ar fi putut exista viaţa - acesta este fenomenul de foto- sinteză. în acest proces plantele, cu ajutorul luminii solare, absorb bioxidul de carbon şi elimină oxigenul necesar animalelor şi omului. Fenomenul fotosintezei nu a pulul fi reprodus în nici un laborator. Oxigenul format prin fotosinteză a putut crea şi o pătură de ozon care sâ protejeze viaţa împotriva radiaţiilor nefaste ale razelor untraviolete. Aceasta se datoreşte oare tot întîmplării?

Admiţind prin absurd că evoluţia vieţii putea fi intîmptă- toare, atunci evoluţia ar fi trebuit să lase în fosile forme de trecere treptată a unei forme de viaţă în alta. O altă formă de viaţă, mai evoluată, are nevoie de forme intermediare. Fosilele ar trebui să araie începuturi de noi membre sau dc noi organe. La primele organisme vii. ar fi trebuit să se găsească cel puţin unele fosile care sa prezinte accsie organe noi în curs dc apariţie. tn curs de evoluţie. Dacă numeroasele specii au apărut brusc, aceasta contrazice teoria evoluţionistă, or tocmai apariţia brusca de noi specii este confirmată de fosile.

Teoria evoluţionistă afirmă că păsările au evoluai irecind prin forme de tranziţie din reptilă, ilar nu s-a găsit nici măcar o singură urmă de această formă de tranziţie. Pe de altă pane, linia evolutivă a calului nu a fost niciodată rectilinie. Peştii apar brusc in documentele fosile, părind ca vin dc nicăieri. Nici un peşte fosila nu arată cum s-au dezvoltat oasele pelvicne ale amfibienelon Există o prăpastie între amfibieni şi reptile; precum şi intre reptile şi păsări. Pc dc alia parte, reptilele au sînge rece iar păsările au sînge cald şi capacitatea de a-şi menţine temperatura constantă; atît păsările cil şi reptilele depun oua, dar numai păsările clocesc ouăle, numai păsările au o zonă incubatoare In regiunea pectorală, o zonă lipsită de pene dar cu o rejea de vase sanguine foarte dezvoltata, fapt care le permite sâ menţină ouăle la căldură, Veriga lipseşte de asemenea intre om şi maimuţele mari. în ceea ce priveşte mutaţiile

genetice care ar explica evoluţia vieţii în conccpţia evalujîbnişlilor, mutaţiile sînt considerate ca accidente în maşinăria genctică, or consecinjcle unui accident nu sini benefice, cî nefaste. Mutaţiile par a fi mai degrabă uri proces distructiv dccît unul constructiv. Dacă tOOd dc mutaţii s-ar fi combinat la un singur individ iacă toi nu ar fi apărut o specie nouă. Mutaţiile confirmă următoarea regulă: formele dc viaţa sc reproduc numai conform speciei tor, pricit de importante ar fi mutaţiile genetice accidcniale, ele nu provoacă transformarea unei specii in altă specie.

| EVOLUŢIE SAU CREAŢIE

<&î

Vestigiile fosile de organisme vechi descoperite in roci nu dezvăluie un început simplu de evoluţie. Documentele fosile nu prezintă nici o urmă a acestor etape preliminare In dezvoltarea organismelor pluricelulare, dimpotrivă, rocile nu conţin mare lucru afară de bacterii şi citeva plante untceiulare, pînă cînd după circa trei miliarde dc ani de progres imperceptibil, a avut !oe un decisiv salt calitativ prin apariţia primelor creaturi pluri- celulare pe pămint, în urină cu un miliard de ani.

Astfel, la începutul perioadei numite cambrian, documentele fosile fac o spectaculoasă şi inexplicabilă schimbare. O mare varietate de creaturi marine perfect dezvoltate şi complexe, dintre care multe cu cochilie dură apar atît de brusc încît se poate vorbi eu privire la această epocă de o explozie a organismelor vii. Pornind de îa începutul cambrianujui şi în decurs de o perioadă dc circa zece milioane dc ani, toate grupurile principale de nevertebrate ce prezintă un schelet exterior îşi fac apariţia în modul cel mai spectaculos şi cei mai diversificat care a fost înregistrat vreodată pe planeta noastră. Au venit în existenţă moluştele, spongierii, stelele dc mare, animale asemănătoare homarilor numite triboliţi şi o mulţime de alte animale marine tot atît dc complexe.

Da fapt unii triboliţi în prezent dispăruţi şi-au dezvoltat ochii mai complex şi mai eficient decit aceia pe care ii posedă oricare dintre antropodele de astăzi.

Chiar Darvvin a afirmat că nu poate da un răspuns la întrebarea de ce nu există forme de tranziţie fosilizate, care să permită stabilirea unei filiaţii între această explozie de viaţă şi organismele earc existau mai înainte.

' Remarcînd declaraţia lui Darwin despre modul abrupt în care grupe intregi de specii apar brusc, paleontologul Alfred S. Romcr scrie: mai jos de cambrian există straturi sedimentare groase Ln care ar fi de aşteptat in mod normal să se găsească strămoşii formelor cambrieiie, noi însă nu le găsim. Aceste straiuri mai vechi sini lipsite dc viaţă in aşa fel incit în mod raţional s-ar putea spune că tabloul general este conform concepţiei unei creaţii speciale la începutul cambrianului.

în legătură cu întrebarea dc ce nu găsim depozite bogate în fosile aparţinind acestor perioade primitive anterioare epocii cambriene, Darwin a afirmai: "Aceasta eslc o întrebare Ia care nu pot da un răspuns satisfăcător" şi nici noi astăzi nu putem da un râpuns satisfăcător, a spus Romer.

Aceste fapte l-au deienninai pe btochimistul D.B. Govver să facă următorul comentariu relatat de revista Times din Keiu (Anglia): relatarea despre creaţie consemnată in Geneză şi teoria evoluţiei nu pot fi împăcate, una dintre aceste două teze trebuie să fie exactă, iar cealaltă falsă. Istoria povestită de fosile confirmă relatarea Genezei, noi nu am găsii în cele mai vechi roci o serie de fosile care să confirme că au existat transformări treptate de la cele mai primitive creaturi pînă ia formele de viaţă cele mai dezvoltate. Dimpotrivă, in aceste roci vechi au apărut brusc specii complexe şi s-a constatai absenţa totală a fosilelor de tranziţie intre specii.

Zoologul Harold Coffîn trage concluzia ca teza potrivit căreia marile forme de viaţă sint rezultatul unui act de creaţie brusc concordă cel mai bine cu fii piele,

Documetele dezvăluie că spcciile supravieţuiesc în mod o- bişnuit pînă la o sută dc mii de generaţii, sau un

milion, sau chiar mai mult, fără însă să evolueze prea mult. După naşterea lor, cele mai multe specii nu suferă decît o neînsemnată evoluţie înainte de a se stinge. Comeniînd descoperirea unei muşte fosilizate dc aproximativ 40 miliarde de ani, dr. George Pai- nar jr. declară că anatomia internă a acestor creaturi este uimitor de asemănătoare cu accea a muştelor carc trăiesc asiăzL Acelaşi luciu este constatat şi în cazul plantelor: în straturile geologice fosilizate a numeroşi arbori şi arbuşti se găsesc foarte puţine deosebiri faţă de frunzele aceloraşi plante existente in zilele noastre: stejar, nuc, viţă devie, magnolie, palmier $1 altele. Lipsesc documentele fosile in care să găsim vreun organism care să prezinte oase sau organe parţial formate care să poată fi considerate drept începuturi ale unui nou caracter. Există oare vreo fosilă de pasare care să prezinte un cioc doar pe jumătate dezvoltat dintr-un maxilar de reptilă? Ne arată fosilele unui peşte în curs de a dezvolta oase pelviene proprii umfibicnilor sau schimbîndu-şi înotătoarele în picioare, labe şi degete proprii aceloraşi amfibieni? Ele nu s-au găsit.

Teoria evoluţionistă a lui Darwin nu poate explica cum păsările au descins din reptile, mamiferele din primele patrupede, patrupedele din peşii, vertebralele din nevertebrate. în ceea cc priveşte marile maimuţe actualc, ele par a veni de nicăieri, nu au nici un trecut şi nici arhive fosile.

Omul modern apare brusc in documentele fosile. Gould în cartea sa The Mismeasure of Men scrie: nu avem nici o dovada a unei transformări biologice in capacitatea sau structura creierului de la apariţia lui Homo Sapiens în arhivele fosile in urmă cu circa cincizeci dc mii de ani. Cartea The Univers Wi- tltin ridică întrebarea: ce anume a determinat evoluţia să producă întocmai, ca peste noapte, un om modern cu creierul său excepţional? Teoria evoluţiei nu dă nici un răspuns. Concluzia este unică: viaţa nu este rezultatul unei evoluţii, ea a fost

creată. Viaţa a fosi creată in numeroase forme ca tipuri de familii distincte, fiecare formă de viaţa s-a putui multiplica într-o marc varietate in interiorul speciei, fără să poată trece vreodată frontiera care separă diferite specii. Distincţia dintre diferite specii este asigurată prinlr-un echipament genetic unic, propriu fiecărei specii. Dar în afară de faptele care confirmă teza creaţiei există multe dovezi ale existenţei unui creator: gîndiţi-vă la toali lucrurile extraordinare ca formă şi complexitate care se po observa pe pămint şi in univers. Toate acestea dovedesc exis tenţa unei inteligenţe supreme.

INSTINCTUL-MIRACOLÎN LUMEA PĂSĂRILOR

ÎMSUŞI CH. DARWIN a afirmau *"Nu aş intenţiona sa rercetcz originea facullâlilormintale".* Noi nu putem să găsim nici nu răspuns tind ne întrebăm cum s-ar fi pulut dezvolta un comportament instinctiv şi cum a putut să devină ereditar.

"Instinctul este o înţelepciune programată înainte de naştere. Multe instincte sînt atît de uimitoare încît dezvoltarea lor ar părea cititorului o dificultate suficientă pentru a răsturna toată teoria mea."

Nici savanţii dc astăzi nu pot da un răspuns la această întrebare. Materialul genetic nu furnizează nici un element carc să fie capabil să permită originea şi transmiterea facultăţilor mintale. Pe dc altă parte atunci cînd se cercetează misteriosul ins* tinct al migraţiei la păsări, nu încape nici o îndoială că fenomenul esle evolutiv, că se transmite dc Ia părinţi la descendenţi. Acest instinct nefiind Înscris in codul genetic, cum se poate transmite? Conform părerii generale, migraţia este o conduită instinctivă dependentă de experienţe anterioare, esle ceea ce a învăţat intr-o altă trăire anterioară înmagazinată in spiritul lor. Rîndurriea arctică parcurge 35,000 km de la Cercul Polar Anîc, îa

Polul Sud in anotimpuri cînd ambele poluri ii oferă hrană din abundenţă. Fapt ce 1-a lacul pe omul de ştiinţa sa pună următoarea întrebare: cum de au pulul aceste parări des- coperi surse alimentare la o aşa distanţă una de alta?

Pasarea numită Dendroîca striata, care cintăreşle aproximativ 20 g, cind vine toamna părăseşte Aiaska, poposeşte pe coasta de est a Canadei, unde in aşteptarea unui curent rece mănincă acumulînd un strat dc grăsime; la sosirea curentului dc aer, ca îşi ia zborul, dar cu toate ca locul ei de destinaţie este America de Sud, ea se îndreaptă mai îmîi spre Africa şi numai după aceea, deasupra Atlanticului, Ia aproximativ 6.0011 dc metri altitudine îmîlncşie un curent dominant carc o transportă în America de Sud. De unde avea ea cunoştinţă că trebuie să aştepte un front dc aer recc - semn că va avea vreme bună şi vini din spaie? De ce sc înalţă ea atît dc sus, unde acrul este rarefiat şi rece aşa încît conţinutul dc oxigen scadc cu 50% şi dc unde ştie că tocmai Ia această altitudine înîîl- neşte un curent favorabil care vine din direcţie opusă ca să o transpone în America dc Sud? în -acest zbor de peste 4.000 km deasupra mării ea se ghidează numai după instinct,

Misterioasa pasăre numită Colibri, care cîntărcşlc numai 3 g, traversează Golful Mexic şi parcurge aproape 1.000 km bă tind aerul cu micile sale aripioare cu o frecvcnţă de 75 dc bătăi pe secundă, adică mai bine de 6.000.000 dc bătăi In 25 de ore şi accasia fără pauza.

în alte cazuri, migrarea păsărilor tinere pentru prima dată in viaţa lor se face fără a fi însoţite dc adulţi. Astfel, cucul cu coadă lungă parcurge o distanţă de 6,500 km spre insulele din Pacific spre a-şi Iniîlni acolo părinţii plecaţi mai înainte.

Pasărea numită Furtunar migrează din Jara Galilor pînă în Brazilia părăsindu-şi puii, care Ia rîndul lor pornesc dupS părinţi, dar numai atunci clnd pot zbura, deci mult mai tîrziu;
călătoria lor durează 16 zile, timp in care ci parcurg 7G0 km JHÎ zi.

Pinguinii AdeJîe, care nu pot zbura şi se deplasează mcr- gltid pe jos sau inotînd, au fost duşi la o distanţă dc aproximativ L900 km de colonia lor; cînd li s-a dat

drumul ei s-au orientat mai întîi spre mare unde s-au hrănit şi apoi s-au îndreptat spre colonia care le aparţinea. Cum se pot ei orienta pe durata nopţii polare? Singurul răspuns care se poate da este că toate aceste păsări păstrează amintirea unei alte vieţi a lor care a rămas înmagazinată în spiritul lor. Păsările au de fapt un fel de "hartă" în capu] lor, care le permite să ştie punctul de plecare şi punctul de sosire»

înţelepciunea instinctivă nu o găsim numai la păsări. Milioane de termite oarbe îşi sincronizează mutica pentru a-şi construi locuinţele complexe şi pentru a le dota cu aer condiţionat. Din ce cunoştinţe?

Un păianjen care trăieşte tnir-un clopot de imersiune sub apă ştie că atunci cînd i s-a terminai oxigenul trebuie să facă o gaură in clopoţelul subacvatic pentru a evacua aerul viciat, jLsiupînd-o imediat şi introducînd o rezervă de aer proaspăt, O anumită varietate de^gindac, după ce îşi depune ouăle sub scoarţa unei ramuri de mimoză, sc îndreaptă pe ramură spre trunchi ptnă la o distanţă dc 30 cm şi acolo face o incizie Iii scoarţa ramurii, de jur împrejurul acesteia, pentru ca ramura să se usuce, deoarece ouăle ei nu eduzioncază decît in lemn uscat. *

Puiul de cangur care se naşte orb şi aproape în stare larvară, pentru a supravieţui trebuie sa*se caţere cu propriile sale forţe pe pielea abdomenului mamei sale, să găsească singur marsupiul, să intre în acesta şi să se instaleze la sfîrcul unei mamele. Cine îl face să procedeze astfel? Instinctul.

Şi asifel de exemple se pot da nenumărate. Toate aceste vieţuitoare au o înţelepciune instinctivă. Cum s-a putut elabora şi transmite din generaţie în generaţie această complicată cunoştinţă instinctiv? Oamenii nu o pot explica. Evoluţia ei, nici atît. Şi lotuşii această inteligenţă şi o astfel de înţelepciune presupun o minte Înţeleaptă, un creier inteligent şi pricepuu

Instinctul de construire a cuiburilor In păsări

Scriitorul GR. Taylor afirma: Nu există nici cel mai mic indiciu că mecanismul genetic ar putea transmite vreun program comportamental specific, cum ar fi operaţiile necesare construirii unui cuib. Cu toate acestea, înţelepciunea instinctivă necesară constuirii unui cuib este Lrasrnisă, nu învăţată. Iată cîteva

exemple: pasărea rinocer din Africa şt Asia - femela zideşte cu argilă intrarea scorburii unui arbore, lăsind doar un orificiu prin carc intră apoi înăuntru; acum masculul este acela care îi cară noroiul cu carc femela închide restul orificiului, lăsind doar o mică deschizătură prin care masculul o va hrăni pe ca şi puii ce vor ieşi din ou; cind masculul nu mai reuşeşte să procure hrană suficientă, femela sparge peretele şi iese a- fară. De data aceasta spărtura este reparată de pui, in timp ce ambii părinţi le aduc hrana. După cîteva să planarii puii sparg peretele şi părăscsc cuibul. Nu este aceasta dovada unui proiect special?

Pinguinul imperial este dotat cu un cuib încorporat. în timpul iernii arctice femela depune un ou, pentru ca apoi sa sc ducă la pescuit timp de" două sau trei luni. Masculul pune oul deasupra labelor bogat vascularizate, acoperindu-1 cu o culă a pielii abdomenului. La scurt timp după ieşirea puiului din ou, mama sc întoarce cu stomacul plin de hrană pe care o regur- gitcazâ pentru ei. Acum esle rîndul masculului să se ducă ia pescuit pentru a-şi recăpăta puterile, iar mama îşi pune puiul pe labe, acoperindu-1 cu cuta propriului ei cuib incorporat. Pasărea ţesător din Africa se foloseşte de iarbă şi de toi felul de fire pentru a-şi construi tin cuib suspendat. Ea execută 'din instinct diverse felui de împletituri şi noduri. Unii ţesători construiesc adevărate aglomerări de cuiburi, o construcţie colectivă prinsă dc ramurile groase ale arborilor, prevăzînd-o cu un acoperiş comun din paie, cu un diametru de 3 m, sub care cuplurile de păsări adaugă cuib lingă cuib, Iară a depăşi însă suma de 100 de cuiburi. Aceste exemple de construire de cuiburi de către păsări ar putea continua la nesOrşlL Acest instinct esle înscris şi transmis în memoria spiritului acestor păsări, transmitere ce se face prin reincarnările lor succesive.I

*t*MIRACOLUL NUMIT OM

CEA MAI EVOLUATĂ FORMĂ a materiei din cile se cunosc o formează creierul uman. în fiecare secundă ei primeşte circa 100.00U.tXX) de biţi - sau unităţi informaţionale transmise prin diferite organe de sinii. Ştiind ca in mod conştient noi nu putem medita ia două lucruri în acelaşi timp, cum poale creierul să trieze acesie milioane de mesaje pe care te primeşte in acelaşi

timp? Aceasta este numai una din uimitoarele facultăţi ale creierului uman.

în interiorul trunchiului cerebral exista o reţea nervoasă de cca 5-6 cm lungime şi avînd grosimea degetului mic, care se numeşte substanţă reiiculară. Aceasta controlează milioane de mesaje care sosesc la creier, blocîndu-le pe cele lipsite de importanţă şi selectindu-le pe cele ce merită a fi trimise scoarţei cerebrale. Din cele ltKMXXXOOU de unităţi informaţionale pe secundă doar aproximativ cîteva sute ajung pe scoarţă. Creierul este parcurs de unde care îl traversează de 8 pînă la 12 ori pe secundă. Aceste unde produc perioade de înaltă sensibilitate iu care creierul înregistrează semnalele cele mai puternice şi acţionează în consecinţă. Prin aceste unde creierul se autoanalizează oprindu-sc doar asupra in formaţiilor esenţiale. Incontestabil, felul cum funcţionează creierul rămîne un mister, el însuşi fiind componentul cel mai misterios al miracolului care este omul însăşi.

Dar miracolul începe In viaţa intrauterină. La 3 săptăniîni după concepere, cind înccp să se formeze primele celule cerebrale, ele se înmulţesc în salturi, producind uneori pînă la 200.000 de celule pc minut. Creierul umau îşi triplează volumul in primul an de viaţă. Neuronii {celulele nervoase) nu sini uniţi între ei, conexiunile se fac prin substanţe chimice ce acţionează asupra prelungirilor celulei numite axonî şi asupra unor ramificaţii numite dendride, în neuroni aceste semnale sînl electrice, iar în spaţiile dinire neuroni sînt chimice, aşadar transmiterea semnalelor este de natură elecirocliimtcă. Nu se cunosc schimbările fiziologice produse în creier in timpul fazei dc în- văjare. Pc măsură ce învăţăm, conexiunile nervoase se măresc, iar substanţele chimice, care umplu spaţiile dintre neuroni, se eliberează în cantităţi mai marî. Creierul, ca şi muşchii, se fortifică prin exersare, facultăţile mintale, dacă nu sînt folosite, se atrofiază. Afirmaţia biblică (Evrei 5 :14), potrivii căreia Iu- crurile profunde sini mai uşor înţelese de către persoanele mature, care prin întrebuinţare şi-au cxercitat facultatea de percepţie, este adevărată.

Pe de altă paric, este cunoscută metoda de deprivare sen zonală sau de spălare a creierului, pe carc regimurile totalitare o folosesc ai un fel ele tortură psihică, cind omul fiind izolat într-o celulă, neprimind nici un fel de informaţii, după un timp îşi pierde toate facultăţile psihice reacţiofiînd numai după instincte animalice, picr/indu-şi în totalitate personalitatea. [1]

Este foarte importantă repartiţia conexiunilor dintre neui roni. Majoritatea accsiora sini stabilite cu precizie în stadiul primar al dezvoltării. Sini zone cu circuit precis plasate în tot sistemul nervos. Modul cum aceste circuite au fost plasate cons j tîtuic o problemă nerezolvată, numărul lor fiind de ordin astraj nomic

Creierul uman poate forma un milion de miliarde de conexiuni. Cari Sagan afirmă că informaţiile pe care creierul le-ar putea acumula ar umple 20.000.000 de volume, ceea ce ar reţii c/enta loialul celor carc se află în cele mai mari biblioteci ilm lume. [r]

Cea mai evoluată parte a creierului este scoarţa cerebrală. I Jti strat dc 4*5 mm grosime care ia forma cutiei craniene şi jMc prezintă nişte adîncituri numite circumvoluţiuni cerebrale Depilat, cortexul formează o suprafaţă de 20 decimetri pă- rtiţi, cu aproximativ 1.000 de km de fire dc conexiuni pe cm lătrat.

Creierul uman este dotat cu aptitudini înnăscutc necesare <iimării intelectului. Omul poate să-şi programeze singur cantităţile intelectuale în funcţie de cunoştinţele debindile, dc florile noastre morale, de împrejurări şi de obiectivele urmă- ite. Creierul uman este programai de mic peniru dezvoltarea iiuhajuiui; el nu este cablat peniru o anumiţii limbă, un om unitul învăţa mai multe limbi» Ar putea oare această uimitoare neuitate a omului să fie consecinţa unei evoluţii pornind dc la lohfiilul animalelor? Nu există un limbaj primitiv. Originea lim- iijuliii rămîne unul dintre cele maî deconcertante mistere a!c lolcrului. Cu cit căutăm să înţelegem mai mult procesul Iim- ajului, cu atît acesta devine maî misterios. Lucrul acosta nu Mc un mister pentru cei ce văd mina unui creator tare "a iiblnf anumite circuite din creierul uman pentru ca aceştia II poată vorbi.

Biblia ne relatează faptul că Apostolii lui Isus nu cunoş-
'Jiu deeîi limba ebraică, dar în ziua eincizecimii, deasupra lor mitul lui Isus a apărut sub lorma unor limbi de foc, spuuin- ii le ca din acel moment pot vorbi in limba tuturor popoarelor lucru care s-a şi îtmmpiat, Apostolii mergînd apoi în diverse ţări şi propovăduind Evanghelia, Esie aşa-zisa '^vorbire în limbi" descrisă lin Biblie. Această cvocarc o înîîlniui ia Pen? i icos ia li in şedinţele lor.

Creierul uman este dotat cu un potenţial mult mai marc decîţ acela folosit pc parcursul vieţii umane. El ar putea primi Şi memoriza toate cunoştinţele ce i se transmit actualmente şi chiar de un miliard de ori mai mult Pentru ce a produs evoluţia acest surplus? Este unicul exemplu existent, cînd o spe- cie este dotată cu un organ pe care nu a învăţat încă cum să-j folosească. Cum se poate împăca faptul acesta, cu cea mai elementară teză evoluţionista, conform căreia selecţia naturală îna-intează lent, cu paşi mici? Iar dacă omul a fost dotat cu facultatea de a învăţa la infinit înseamnă că el a fost conceput sS trăiască pentru totdeauna? Toate capacităţile intelectuale omului reflcclă o inteligenţă superioară; lucrul acesta este în armonie cu Geneza din Biblic (1 : 22) unde citim că Dumnezeii a procedai la crearea omului după imaginea sa.

Altruismul specific speciei umane este un alt aspect care dă de gindit evoluţioniştilor; cî spun că lot ceca ce a evoluai prin selecţie naturală este neapăraL egoisL

Ovulul fecundat in uterul viitoarei ni a ine poartă înscris iii ei toate părţile corpului uman: inimă, plămîni, rinichi, braţe) picioare, ochi, urechi, uimitorul creier; loate organele sînt inâ crise în codul genetic al oului fecundai, dar acest cod mai cuî prinde şi un program intern, un ceas biologic care mason rl exact timpul, ordinea în care vor apare diferite organe. Decari apărind la momentul potrivit Acest fapt a fost cunoscut d^ Biblie aproape cu 3,000 de ani înainte ca savanţii să fi descoj perit codul genetic.

ESTE BIBLIA INSPIRATĂ DE DUMNEZEU?

BIBLIA AFIRMĂ EA ÎNSĂŞI că este o carie inspirată de Dumnezeu (2 Timoiei 3 : 16), ea a fost scrisă şi redactată in cursul unei perioade tfe circa 1.500 de ani de mai mulţi profeţi IHnd încheiată cu circa 2.000 de ani în urmă.

Biblia spune că Dumnezeu întinde nordul deasupra locului vid suspendînd pâmîntul pe nimic (Iov 26 : 7) fapt cârc este In deplină armonie cu cele mai recenie cunoştinţe privind pă- mintui, îegile gravitatei şi ale mişcării Cum a ştiut Iov iu- crul accsta cînd în acea perioadă a scrierii Biblici existau idei fantasltce despre configuraţia pământuiui în spaţiu? Ideea că pămtntul ar G dc formă sferică nu a fost acceptată decit in timpurile noastre, însă Biblia afirmă aceasta cu mii de ani in urma.

După cum arată Biblia, un diluvîu universal a acoperit in zilele lui Noe cei mai înalţi munţi şi a nimicit pe iuţi oamenii care nu sc aflau in arca lui (Geneza 7 : 1-24), Mulţi au lăcut haz de această relatare, şi loluşi$_{t}$ pe cei mai înalţi munţi se găsesc scoici marine; s-au găsit un număr mare dc fosile şi schelele ÎJI îngrămădiri de sedimente noroiasc îngheţate. multe dintre aceste animale conservate perfect, unele stind încă în picioare sau în genunchi. Din satelit sc parc că a fost văzută imaginea unei incrustaţii de mărimea corăbiei lui Noe in gheţurile de pc muntele Ararat. isaac Newton afirmă că nici o şld inţă nu este mai bine demonstrată dccit religia Bibliei.

Ca un semn al convenţiei pe carc a închciat-o Dumnezeu (Ichova) cu Avraam, acesta i-a spus că orice copil de sex bărbătesc la virsta dc opt zile trebuie circumcis. Biblia nu explică de ce trebuie ai circumcizia să fie făcută in a S-a zi, dar azi-se ştie că abia in a 8-a zi copilul dispune dc cantitatea de vila- tnina K, corespunzătoare pentru coagularea slngelui şi tot la această dală apare şi cea mai mare cantitate de protrombină, o altă substanţă carc intervine in procesul de coagulare. Este aceasta o simplă coincidenţa? Fireşte că nu! Este vorba de o cunoştinţă pe care o deţine un spirit înţelept.

Avraam avea 99 de ani cind s-a circumcis iar fiul său Ismaii, 13. Avraain a conceput pe fsmail cu o servitoare

egipteană numită Hagar, de acord cu soţia lui, Sara, carc era sterilă; dar la 99 de ani, Sara râmine însărcinată şi îl naşte pc Isac. Naşterea lui Isac a dus la repudierea lui Ismaii şi a mamei sale Hagar, ceea ce determină pentru totdeauna separarea semiţilor circutncişi, în arabi - fiii lui Ismaii şi evrei - fiii lui Isac

BIBLIA ŞI ISTORIA

Criticii spuneau că Biblia nu putea fi scrisă în epoca respectivă pentru că nu era cunoscut scrisul. Dar sînt dovezi aire atestă că scrierea era un lucru obişnuit cu mult înainte dc epoca lui Motsc. îsioricitatca Bibliei u fast de repetate uri confirmată prin descoperiri ulterioare. Dc exemplu, regele Sargori nu a fost cunoscut dccîi din descrierea bilbică (Isaila 21) : 1), Această relatare IUI era cunoscută în istorie şi se considera ■îl nu era reală. Săpăturile arheologice au scos la iveală ruinele îuircţului palat al lui Sargon la Khosvabad, inclusiv inscripţii 4irc vorbesc despre regalitatea acestui monarh. Una dintre îns- lipţiîte privitoare la Sargon era cunoscută numai din Biblie: 'Ain asediat şi am cucerit Samaria şi am dus în captivitate 27.290 de locuitori ai acesteia". Relatarea biblică a acestui eveniment este consemnată la 2 Ragi (17 ; 6), unde se spune: "în ii noulea an al lui Oseea$_p$ Regele Astrieţ a capturat Samaria şî 1-a dus pe Israel in exil".

Biblia spune că Senaehcrih a fost ucis de către doi (li ai NJU, Adramelec şi Sareţer (2 Regi 19 : 36, 37), in schimb potrivii relatării regelui babilonian Nabonid şi celei a preotului babilonean Berosus din secolul al III-lea î.e.n. nu ar fi fost răspunzător decit un singur fiu al tui Senacherib. Care dintre acestea este corectă?

Comeniind descoperirea recentă a prismei fragmentare a Lui Esar - Hadon care l-a succedat la tron pe tatăl său Sena- dierîb* istoricul Phipil Biberfeld scrie ca numai relatarea biblică s a dovedit a ti exaclă. într-adevăr* regele Senacherib fusese ucis dc către cei doi fîi ai săi.

Timp de aproape 1.900 dc ani Pilat nu a existat decîi în paginile Evangheliei şi în vagi aminLiri ale istoricilor romani ţi iudei. Dar în 1961, o expediţie arheologicii italiană a procedat la excavarea ruinelor teatrului antic

din Ceyareea şi pe tuiul din pereţi a fost găsită inscripţia: "CacsariensibusTiberiuni Ponlius Pilatus Pracfectus ludaeae" (Locuitorilor Cezareeî Ti- beriu Ponlius Pilat - prefect al ludeei). Peniru prima oară exista o dovadă epîgrafîcă contemporană lui Pilat care afirma existenţa omului ce ordonase crucificarea lui Crîstos (loan 10: 13; Fapte 4 ; 23). Multe alte descoperiri au confirmat faptele relatate de Biblie, excaiiiatea istorică a Bibliei,

Armonia interna a Bibliei atestă că ea are un autor divin, una şi aceeaşi temă foarte precisă se află înscrisă în cele 66 de cărţi care constituie Biblia; deşi aceasta Biblie a fost scrisă dc 44 scriitori diverşi, acctaşi mesaj fundamental este pus în evidenţă de la început şi pînă îa sfîrşiL Nu dă faptul acesta greutate afirmaţîeic Bibliei, că oamenii au vorbit cu Dumnezeu în timp ce erau purtaţi de Spiritul Sfint? (2 Petru l : 20-25)

Confirmarea faptului că Biblia a fost inspirată dc Dumnezeu o avem şî atunci cînd ne referim la prezicerile cu exactitate pe care lc relatează profeţii din Biblic. Cind voi descrie capitolul despre medium şi mcdiumnitate$_t$ voi arăta că aceste premoniţii sînt expresii ale puterii spirituale.

Printre profeţiile arătate in Biblic este şi căderea Tirului - oraş important ai fenicienilor, ostil faţă de Israel. Prin profetul Ezecjitel, Ichova (Dumnezeu la evrei) a prezis distrugerea completă a acestui oraş cu 250 de ani înainte de produccrca evenimentului. Mai mult decîl atît$_t$ el a prezis şi numele regelui şi numele naţiunii care avea să asedieze Tirul şi anume: Nabucodonosor - regele Batalionului (Ezecliiel 26 : 3-5, 7).

La rîndul său, profetul Zaharia (9 : 4) a prevăzut distrugerea completă a acestui oraş de către Alexandru cel Marc, cu 150 de ani mai înainte dc acest eveniment - se ştie că distrugerea Tirului de către Alexandru Macedon a avut loc în anul 332 T.e.n.

Ducerea evreilor captivi în Babifon a fost prevăzută de profetul Eremia cu 40 de ani mai înainte, iar de către profetul Isaia cu 150 de ani mai inamic, Eremia a prezis întoarcerea evreilor după 70 de ani de deportare,

prevăzînd chiar şi înfringerca Babilonului de către regele persan Cirus$_t$ care t-a restabilit pe iudei în patria lor. Cînd BabilonuJ era încă foarte puternic, Biblia a prevăzut că va fi învins de un berbcc cu două coarne cure ii reprezenta pe regii Medici şi Pers iei (Daniel 8 : 20). Aceasta s-a confirmat mai tlrziti, cînd Grecia a infrint Pcrsia In anul 332 Le.n. prin Alexandru Macedon. Moartea iui Alexandru Macedon arc loc în oraşul Babilon iar vastul sau imperiu întins pe o distanţa de 10.000 de kilometri a fost împărţit intre patru generali ai săi: Setcucos Nicador, Casandu, Ptolo- meu şî Lysimachos - exact cum prevăzuse Biblia,

Numeroase profeţii biblice au prezis naşterea lui Isus Cris-
tos.

Isus - ca fiu al lui Dumnezeu, nu şi-a putut decide pro- pria-I naştere in tribul lui Iuda, sau ca descendent al lui David, nu a putut să dirijeze cursul evenimentelor care au dus la naşterea sa in oraşul Betleheem. Nu a aranjat să fie trădat in schimbul a 30 de piese de argint, cum bine ştim că a făcut luda, să fie scuipat de duşmanii săi, să fie batjocorii în timp ce atîma de stlîpul dc execuţie, să fîc străpuns dar fără să-i Ge zdrobit nici un os.

Din viaţa lui Isus se ştie că după arestarea lui de către sanhedrinul evreiesc a fost condamnai la moarte prin răstignire; el a fost răstignit la ora 12 iar la ora 3 a murit; de altfel momentul morţii Iui esle insolit de o eclipsă de soare şi de uiv mare cutremur de pămint - deşi in mod normal supliciul dura la ceî răstigniţi 2-3 zile; soldaţii romani l-au străpuns cu suliţa să vadă dacă a murit iar oasele lui nu au mai fosi zdrobite aşa cum sc intîmpla cu alţi crucificaţi.

Toată viaţa lui Isus - dc la naştere pînă la înviere, a fost prevăzuta de mai mulţi profeţi: Mica (5 : 2), Luea (2 : 1-7), Zaharia (11 : 12), Maiei (26 : 15), isaia (50 : 6), Zaharia (12 : 10), După moartea sa, cămaşa lui a fosi trasă la sorţi de către soldaţii romani; acest lucru a fosi prevăzut de profetul Maiei (2: 35) şi Psalm (22 ; 18). Giulgiul lui Chrislos se află la Torino,

pc ca factndu-se nenumărate cercetări care atestă exact vechimea ei de 20(30 de ani, fiind expusă in ultimii ani chiar cercetării cu carbon radioactiv. S-au făcut cercetări chiar asupra petelor de sînge de pe cămaşă constatîndu-se că el aparţinea grupului de sînge AB din sistemul ABO. Ccreeiind cămaşa Iui Christo? prin fotografii combinate de calculatorul electronic care permil să se obţină fotografii în trei dimensiuni s-au obţinut imagini imprimate în negativ a unui supiicîai avind stigmatele răstignirii pe cruce imprimate pe pînză.

Chiar Isus a prezis distrugerea Ierusalimului, dar nu numai atît, ci şi felul In care vor proceda legiunile romane la distrugerea lui. Isus a prevăzut şi prima încercare dc cucerire a Ierusalimului de către generalul Ceslius Gallus in anul 66 e.n* precum şi distrugerea lui totală dc către generalul Titus in anul 70 e.n. care a omorît circa 1.100.000 de evrei şi a luat în captivitate 97.000 distrugind templul din oraşul Ierusalim.

Primul război mondial din anul 1914 carc a dus la moartea a 14.000.000 de oameni precum şi al doilea război mondial] care a dus la moartea a 55.000,000 dc oameni au fost prevăzute dc Matei (24 :7). Lipsa de alimente şi foametea pe scară mondială, de asemeni au fost prevăzute de Maici (24 : 7). Astăzi sc Ştie că un număr de 12.000.000 de copii mor prin inaitîţie în primul an de viaţă. Cutremurul de pămînl din anul 1976 din oraşul chinez Tang-San ai re a dus îa distrugerea oraşului fă- cînd sute de mii de victime a fost prevăzut de Luca (21 : 11), Marea epidemie de gripă spaniolă din anul 1918 carc a blntuit întreg pămîntul şi a lacut douăzeci şi unu de milioane dc victime a fost prevăzută de Luca (21 : 11).

Din toate cele relatate se poate trage concluzia clară că Biblia este inspirată de spiritul divin, altfel nu sc puteau scrie într-o perioadă determinată de timp lucruri reale carc au existat

Umilite cu 2-30GQ tic ani ca ea să fie scrisă şi nici să sc în- Iîmple (oale profeţiile sale* întrebarea care sc pune esle următoarea: de ce, dacă există Dumnezeu, acesta s-a revelat poporului evreu? De ce istoria omului pe părnînt începe cu ktXX) de ani In urmă, o dată cu Adam şi Eva, cînd noi ştim din descoperirile arheologice

că omul datează cu zeci dc mii de ani In urmă? Dc ce atîţia profeţi in sinul poporului evreu? Răspunsul îl veţi înţelege atunci cînd veţi citi capitolul despre re-incarnare, oricum, pentru curiozitatea sllrnită, vă spun că poporul evreu reprezintă reincarnarea unor spirite care au evoluat pe o altă planetă timp de 26.000 dc ani, atît cit durează un ciclu evolutiv al spiritelor care au evoluat trccînd prin toate păturile fluidice ale planetei respective, devenind spirite superior dezvoltate. Ele au fost trimise pentru reîncarnare în teritoriul pe care ulterior se dezvoltă poporul evreu. Moise este considerat astfel guvernator al acestei planete spirituale (atunci cunJ ne referim la planetă în sens spiritual aceasta nu se confunda cu planetele din sistemul fizic solar). Primele scrieri din Biblic ie face chiar Moisc după ce arc revelaţia divină de pe muntele Sinai. Biblia sc referă in special la istoria poporului evreu, deci Adam şi Eva este foarte posibil să fi existat acum O.CKJQ dc ani şi să fî fost primii oameni evrei. Asta nu înseamnă că+ in altă parte a pămîntului, nu existau alţi oameni concomitent cu ei sau mult înainte de ei. Aceasta explică şi dc ce toarte mulţi profeţi apar tot in sinul poporului evreu, ce nu sint altceva decit nişte mediu mi dc premoniţie, la rindul lor fiind şi ei reîncarnarea unor spirite superioare care posedă acest fenomen al mediumnităţii.< .. » *i*

? < . •
4 H'
* • , -V
• 1
< *

.UNIVERSUL- CEVA HAOTIC SAU BINE ORGANIZAT?

OAMENII CARE ÎŞI FOLOSESC raţiunea sc întreabă adesea: ce exislă in spaţiu? Cum este ci organizat? Se poate răspunde cum a început universul?

în univers exislă formaţiuni nebuloase asemănătoare norilor, numite galaxii. O galaxie esle un enorm ansamblu de stele, dc gaze şi dc alte materii cosmice care sc roiesc in jurul unui nuclcu central. Aceste galaxii au fost numite universuri. Galaxia din care facem noi parte sc numeşte Calea Lactee. Sistemul nostru solar, adică soarele, planetele şi sateliţii lor aparţin accs- ici galaxii, dar la fel ca sistemul nostru solar mai exista

peste o iută de miliarde dc stele - după unii astronomi ar fi îi^trc 200 şi 400 dc miliarde de stele.

Diametrul galaxiei noastre este atît de mare incit, dacă ne-am deplasa cu viteza luminii, dc 3(XMXK)kni/sccundă, ne-ar irebui 100.000 de ani casă o iraversăm. Aceasta reprezintă zece inii de miliarde de kilometri pe an. Aceasta ar însemna că galaxia noastră are un miliard dc miliarde de kilometri.

Distanţa medie dintre stele unei galaxii este estimată la cca. 6 ani lumină, adică 60.000 dc miliarde dc kilometri.

Galaxia din Andromcda asemănătoare cu Calea Lactee a noastră nu este dcclt o mică parte a universului care ar avea 100 de miliarde dc galaxii. Aceste galaxii nu sînt răspîndilc la întîmplarc in spaţiu, ele sînt aranjate in grupuri bine definite ca boabele de struguri într-un ciorchine. Galaxia Andromeda^ apropiată galaxiei noastre Calci* Lactee, arc acccaşi formă de spirală.

în sistemul nostru solar, soarele, stea dc mărime mijlocie este nucleul în jurul căruia gravitează pani in tul şi ccîe leite planete cit şi sateliţii lor, urmind o orbită precisă. An dc an aceste corpuri cereşti îşi urmează calea cu o precizie matematică încît astronomii pot să prevadă care va ii poziţia lor exactă in orice moment din viitor. Aceste mişcări dc rotaţie şi dc revoluţie se găsesc şi la nivelul structurii atomului, unde in jurul nucleului, carc este formai din proioni şi neuironi şi care se roieşte in jurul axei sale, gravitează pe elipse precise minusculi electroni cu viteza de 300.000 km/sec,

întreaga materie anorganică sau organică, vie sau nevic este] construită din aceste "cărămizi" de construcţie. Deosebirea dintre o substanţă şi alta este determinată dc numărul protonilor şi neutronilor din nucleu, ca şi de numărul electronilor care gravitează în jurul nucleului şi de orbita urmată dc ei.

Toate accstea ne arată că întreaga materie a universului este constituită din aceleaşi elemente dispuse în succesiuni exacic în funcţie de numărul "cărămizilor" utilizate.

Dc la atom şi pînă la galaxii, există o extraordinară organizare.

S-au pulul produce toate acestea din Inttmplare?

Orice cronometru dc precizie este produsul unei minţi metodice şi creatoare. Dar universul, care dispune de 6 organizare atît de precisă, nu presupune ei şi un creator, un constructor cu inteligenţă? O admirabilă organizare presupune un organizator extraordinar.

Universul ascultă de anumite legi precise de ia atom pînă In jptuxii. întregul univers este guvernat dc legi. Căldura, lumina, Mineielc, gravitaţia ascultă de icgî prccise, Legile universale guvernează materia. Dar de unde vine accstă materie? Naşterea universului a Tost cea mai extraordinară transformarea materiei ţl a energiei. Această relaţie dintre energic şi materie a fost verificată de legea relativităţii lui Elnstein (E = mc) în carc lÂucrgia csie egală cu masa înmulţiLă cu viteza luminii la pătrat. Concluzia: materia poate fi creata de energie aşa cum materia ponte elibera energie; exemplu; bomba atomică. Cele mai multe particule elementare, dacă nu chiar loale pot fi create din materializarea energiei. O sursă nelimitată dc energie ar dispune de materialul necesar creării substanţei întregului univers.

Astăzi oamenii de ştiinţă recunosc ca universul a avut un început. Teoria Big-Bang-ului sau a Marii explozii cosmice care poate fi considerată începutul creaţiei, dar ceea ce a provocat momentul creaţiei rainînc încă un mister.

O explozia haotică, la fel ca o explozia atomică, poate produce o mai bună organizare? Bombele alomice provoacă distrugere, haos, dezintegrare. Ele nu pol crea edificii sau o bună organizare. O simplă explozie nu poate să stea ia originea uni- versului nostru, nu poate explica organizarea, nici arhitectura, nici legile sale impresionante.

Din loate planetele sistemului nostru solar, pămîniul este unica planetă pe carc sc găseşte viaţă în diversitatea ci: organisme microscopice, insecte, plante, peşti, păsări, animale şi oameni* El are şi rezervele unui depozit carc adăposteşte lot ceea ce este necesar întreţinerii acestei vieţi în funcţie de va- i ielate.

Viteza orbitală a pămimului îi menţine pc acesta exact distanţa optimă de soare, care sc află in medie la 149.600.0 km. Dacă ar lî mai aproape de soare, ar fi prea cald, dacă fi mai departe - ar fi prea frig, iar viaţa nu ar putea exis Viteza de rotaţie a pămzntului în jurul soarelui este dc 107.0| de km/h - aproape 30 km/sec, dar aceasta este exact viteza ca îl ţine Ia aceeaşi distanţă faţă de soare. Dacă s-ar mk-şdi viteza, pămîntul s-ar apropia de soare şi cu timpul ar devei un degeri, cum este planeta Mercur, cea mai apropiată de m re, unde temperatura depăşeşte 300 de grade. Dacă şi-4 mări viteza dc rotaţie, s-ar depărta de soare şi atunci ar devei un deşert de gheaţă cum este planeta Pluton, unde temperi tura este de aproape 185 de grade sub zero, La fiecare 24 <1 ore pâmintul efectuează o mişcare de rotaţie in jurul axei sati care determină alternativ şi cu regularitate apariţia zilelor ţ nopţilor, Dacă nu s-ar roti, o parte din suprafaţa pămlntului a ramînc in permanenţă în întuneric Iară viaţă, iar cealallă pa»;, ar fi expusă mereu la soare, ar deveni uti deşert fierbinte.

Axa dc inclinaţic a pămîmului este de 23,5 grade faţă>1 soare, deci deviat spre stingă, cuni de altfel întregul noştri univers este deviat spre stingă: aminoacizii esenţiali vieţii, sini levogiri, inima noastră este deviată spre stingă, lluidul vlM minat de curentul electromagnetic intră în corpul nostru pnt partea stingă. Fără această înclinaţie a pămintului nu ar putd apare anotimpurile, clima ar fi aceeaşi pe tot timpul anului iar dacă ar fi mai înclinat, iernile ar fi foarte reci şi veril< foarte fierbinţi.

Atmosfera pământului este unică şi extraordinară, ca ni sc găseşte pc nici o altă planetă din sistemul nostru solar. Oj i genul conţine 21% din volumul acrului pe care îl respirăm, fa el oamenii şi animalele ar muri în cîievn minute, O conee i nllo mai marc dc oxigen ar provoca moartea, dcoarccc oxige- cate toxic cînd este pur şi este inspirat jnai mult timp, iar iilcitalclc combustibile s-ar aprinde instantaneu; pentru a nu liiiimpla aceasta, oxigenul este în atmosferă in amestec cu le gaze, mai ales cu azotul carc conţine 78% din volumul au Oftfcrci.

Ilioxidul de carbon reprezintă mai puţin de L%, dar (ară el aţa vegetală ar înccta, plantele îl asimilează in procesul dc H mimoză pentru a forma oxigenul. O proporţie mai marc ar nocivă pentru om şi animale, iar o proporţie mai mica ar fi
huticientă.

Atmosfera formează un scut de cca. 20 km deasupra pft- ilfllului unde se află un strat subţire de ozon în lipsa căruia i/cle soarelui ultraviolete ar distruge viaţa pc pămînL

Atmosfera ne apăra şi dc bombardamentele de meteoriţi, iml ifi un foarte bun izolator termte, menţinind căldura venită i la soare. Pămintul conţinc şi imense cantităţi dc apă indis- i nsabilc vieţii. Substanţele necesare vieţii omului, animalelor plantelor, trebuie să fie vchiculatc dc un lichid, fie singe, c hevă. El conţine elemente chimice nccesare vieţii omului şi ilinatclor.

Toate cîte le-am relatat despre pămint să fie o simplă in- m pl a re? Nu - pămintul poartă pccetca incontestabilă a unei nuţiiraţionalc!
tIiiiversul - mecanism dc ccasomic electronic construit şi menţinut de spiritul divin

întreg universul funcţionează ca şi cînd ar fi dirijat de un uens calculator clectronic, de un creier electronic care ordo- «wi/Ji toate sistemele planetare, după un mers de ceasornic.Dar acest sistem de ceasornic de marc precizie, s-ar fi defectat în decursul istoriei căci o zi in loc sa dureze 24 dc ore a foat aproape dublă. Astfel în Biblie se relatează in Iosua 10; 12; 13 că soarele s-a oprit, de fapt pămîntul nu s-a mai rotit în jurul axei sale. Această afirmaţie din Biblic a fost mult timp combătută de ştiinţă şi era unul din punctele nevralgice ale Bibliei. în cartea Dreptului, este scris că soarele s-a oprit în mijlocul cerului şi nu s-a mai grăbit sâ apună aproape o zi întreagă; aceasta a fost o zi singulară căci niciodată nu s-a mai repetau Herodot care a trăit cu 480 de ani înainte de l-iris tos. cunoştea acest fenomen. Dc asemeni în .scrierile vechi chineze, sc descrie această zi in timpul domniei împăratului YEO, contemporan cu losua. Acelaşi fenomen este relatat şi în scrierile mexicane. Profesorul Toitcn din America, prin calcule astronomice a calculat

că această zi dublă a avut loc intr-adevăr intr-o zi de miercuri, mergind cu calculele de la prezent, înapoi, iar calculind invers de la creaţie spre Iosua, acţiunea a căzut intr-o zi de marţi. El a demonstrat că in istoria lumii a fost introdusă o zi cure este chiar ziua dublă descrisă dc Iosua. Acest fenomen a fost confirmat prin cercetare electronică în SUA care cercetînd vremea înainte şi înapoi au găsit că lipseşte o zi în scurgerea timpului. Dar nu numai ca soarele s-a oprit în mişcarea sa, dar el a mers chiar înapoi timp de 40 dc minute. iată cum calculatoarele electronice au confirmat scrierile din Biblie.

Acest ciudat fenomen vine să confirme presupunerea că întregul sistem cosmic este condus de un creier electronic, care şi el, ca orice mecanism, se poate defecta, dar Spiritul Divin, cei care î-a creat, 1-a şi putut repara imediat.

ŞTIINŢA SPIRITUALĂ DESPRE EXISTENŢA LUMII INVIZIBILE

IN ATMOSFERA CARE NE ÎNCONJOARĂ sînt o mulţime de materii eterice carc fiind de o fineţe extrem dc mare tiu le putem percepe cu simţurile noastre. Aceste materii sînt animate de unde vibratorii dc un alt caracter decit ccle care anima materia vizibila sau palpabilă.

în interiorul acestor materii invizibile există o infinitate de vieţuitoare alcătuite din aceeaşi materie ca şi mediul in carc trăiesc, dar cum ele nu sint perceputc de simţurile noastre, mulţi înclina să nu creadă în existenţa lor. Dar de ce nu pot fi ele văzute sau auzite dc toţi oamenii? Aceasta se întimplă deoarece oamenii nu au Ia dispoziţie dccît organele de simţuri pentru lumea fizică. S-a constatat ca omul are şi alte simţuri cu care ar puica lua contact cu lumea invizibilă, dar aceste simţuri sint latente in fiinţa noastră; dacă accstc simţuri ar putea fi activate, atunci am reuşî sa intrăm in contact cu lumea invizibilă. Dacă un om se naşte iară vedere, el va simţi cald sau rece. va pipăi obiectele din jurul iui, dar nu va avea nici o idee de culoarea roşu, albastru sau verde. El nu poate sâ-şi imagineze aceste culori pentru că nu a avut niciodată un organ capabil de a primi vibraţiile

luminii care percepute de creier să fie transfoimaie in noţiunea dc culoare şi dc formă, şi cu toate acestea culorile
*
există. Faptul că majoritatea oamenilor nu văd fiinţele şi materiile din lumea hiperfizică sau invizibilă nu înseamnă că ele nu există. Daca omul nevăzător şt-ar căpăta vederea, la început n-ar înţelege nimic, dar apoi prin educaţie vizuală ajunge să ia pe deplin cunoştinţă de accst domeniu necunoscut lui pînă atunci» La Tel s-ar pctrcce lucrurile şi cu oamenii care ar căpăta vederea spirituală--?rîn educaţie, educaţie spirituală, dezvoitind aceste forţe latente din om₊ el ar putea vedea forme şi ar auzi sunete pe carc nu le înţelege la început, ai apoi să înceapă să le distingă şi să Ic înţeleagă. Dar pentru această vedere spirituală sc cere o continuă educaţic.

Un om vede cum se aprinde, de exemplu, un bec clcctric* vede cum merge un tramvai, dar nu vede cauza care le anima, care te face să funcţioneze - clcctrieiuuca. .Nu vom putea cunoaşte lumea cfcctului din materia fizica pînă nu avem cunoştinţă din lumea invizibilă care este cauza tuturor fenomenelor, lucrurilor şi fiinţelor de pe pămînt

înainte de a executa o acţiune, ne închipuim cum o vom realiza, întli va fi o creaţie mintală şi apoi o vom realiza in lumea fizică. GIndirca, ideca, aparţine lumilor divine, imaginea unui lucru aparţine unor lumi spirituale ceva mai inferioare şi anume lumilor astrale, iar construcţia fizică aparţine lumilor fizice. O casă, o operă fizică este trecăLoarc dar imaginea ei nu sc pierde în memoria noastră; omul va pieri şi cl, dar imaginea !ui mintală va râmine vcşnic în lumea invizibilă unde s-a im-primat ai pe o placă fotografică.

Tot universul este plin dc materii extraeteratc numite fluide; aceste fluide au intre alte însuşiri calitatea dc a fixa pe ele imaginile şi ideile emise dc oameni. Imaginile şî ideile ca expresie a ghidului nu dispar niciodată, ele sint forme de manifestare ale corpului astral al spiritului nostru carc este nemuritor, ?n spaţiile astrale sini arhivele naturii unde se comprimă toate gindurile, loate sentimentele omenirii, fie încarnate, fie neînea mate.

Chiar şi in lumea fizică simţurile noastre sint limitate şi nu percep loate fenomenele; dacă privim o staiuie o vedem peniru că lumina reflectată dc aceasta se transmite prin ochiul nostru creierului şi astfel luăm cunoştinţă cu ea. Dar nu ştim cu ochiul liber că în această lumină se găsesc de fapt cele 7 culori ce formează spcctrul solar: roşu, portocaliu, galben, verde, albasiru, indigo şi violet. Aceasta nu înseamnă ca dacă ochiul nosiru nu te vede, ele nu exislă. Şi in afară de acesle şapte culori, mai exislă şi altele, unele înaintea roşului - infraroşiile, altele In urma violetului - ultravioletele. Ochiul nu le poate percepe dccîi în anumite limite, la fel şi auzul omului - nu putem auzi dccît suneielc produse în aer între 32-36.000 vibraţii pe secundă, ori în natură sint şi-sunete superioare sau inferioare acestora pe care urechea nu le aude ca şi cînd acestea nu ar exista, Să înţelegem, deci, că în permanenţă primim din toate părţile vibraţi uni prin eter, de care nu avem insă cunoştinţă pentru că nu avem organe potrivite pentru a Ic recepta. Electricitatea se transmite în cier cu unde între 1.046.000 pînă la 35.000 de milioane de vibraţii pc secundă, dar curentul electric ce se scurge prin firele electrice nu sc vede cu ochiul liber. Ochiul nostru vede lumina cînd numărul vibraţiilor esle cuprins înlre 350.000.000 şî 760.000.000. de vibraţii pc secundă. Pînă in prezent sc cunosc peste 63 dc categorii de vibraţii, din care noi nu putem vedea dccît 8; dacă ochiul nostru ar fi impresionabil dc undele electrice atunci noi am vedea totul din jurul nostru graţie luminii emise dc electronii carc ne înconjoară din loate părţile şi în acest caz nu ar mai fi noapte şi zi, ci o continuă zt atîia vreme cit electronii şi-ar continua mişcarea lor dc rotaţie şi dc revoluţie. Astfel înţelegem facultatea de a vedea şi dc a auzi a anumitor persoane numite "lucizi" sau care au vedere şi auz spiritual Ei văd aceste vibraţii, le înţeleg, văd fiinţe, materii şi forţe pc care noi nu te putem vedea. între aceşti oameni "lucizi" unii au o vedere spirituală mai mare, alţii mai mică, la fel ca §i in vederea fizică. Pentru lucizi şi clarvăzători, vederea spirituală este un act involuntar» dar ci pot vedea şi cu ochii deschişi şi cu ochii închişi, ccca ce denotă o

independenţă între vederea fizică şi vederea spirituală. Ei văd o carte pe carc o au in mină, dar văd şi lumea dc dincolo de ca, ci văd prin carte.

Aceste materii subtile sînt într-o Continuu mişcare, răs- pîndite în toate direcţiile, cu alte cuvinte, lumea invizibilă este animată dc numeroase forţe care se desfăşoară conform anumitor legi. Ele sînt de diferite densităţi, formate fiecare din particule eterice de anumite dimensiuni şi consistenţă şi sînt dispuse unele peste altele conform fiinţei lor, dar in acelaşi timp pătrunzindu-sc rînd pe rînd cele mai fine prin cele mai masive; ele fac parte din fluidurcosnţic, materie fiutdicâ primordială, fiind dispuse in anumite zone diferite unele de altele în funcţie de planeta dc la carc vin. Trebuie sa reţinem că noţiunea dc planetă spirituală nu se suprapune cu noţiunea de planetă din lumea fizică. Evoluţia omului după inii şi mii dc ani, prin multiple reîncarnări, va purifica spiritul şi după ce acesta îşi va face ciclul evolutiv al planetei noastre, va continua drumul evolutiv trccînd pe o planetă superioară. Spiritele inferioare vor fi trimise pentru reîncarnare pc un alt glob dc acccaşi natură cu pămîntul ca să-şi continue şi ele drumul evolutiv. Pentru a asculta aceste evoluţii sc fac anumite sacrificii, aşa cum fac yoghinit din Orientul Asiei, care prin exerciţii de respiraţie, prin- tr- un anumit regim alimentar, prin meditaţiilor lor, prin retra- gerca în singurătate, ajung să pună în mişcare puterile spirituale ascunse in ci.

Din punct tic vedere spiritual, corpul omului este formal din carpul fizic sau corpul carnal, corpul ctcric sau duhlu vital şi corpul astral cu învelişurile sale: planetar, solar, universal şi cosmic.

*

CORPUL FIZIC

ACESTA ESTE FORMAT DIN CARNE, oase, sînge şi diferite organe. El esle inveliloarea externa a corpului nostru carc serveşte drept instrument spiritual peniru a învăţa şi observa in lumea fizică. El este formai din materie fizică sub cele patru stări: solidă, lichidă, gazoasă şi eterică sau radiantă. Dintre acestea, trei sînt vizibile şi cea dc a paira esle invizibilă.

| corpul carnal sau chimic

Este format dimr-un complex dc organe alcătuite din ţesuturi, acestea din celule care la rindul lor sint formale din molecule şi acestea din atomi. Atomul sc comportă ca o fiinţa vieţuitoare, avind o conştiinţă a sa proprie, extrem de redusă dar reala. Alomii formează elementele chimice ale lumii reale. Cum toate organele noastre sint alcătuite din aceste elemente chimice, corpul nostru carnal sc mai numeşte si corp chimic. Acestui corp, pentru întreţinere, trebuie să-i procurăm alimente cit mai apropiate dc natura. Un corp care trebuie să perceapă lumea spiritului ircbuic să fie hrănit cu alimente vegetale şi produse lactate. Trebuie cviiale băuturile alcoolice şî carnea, Accste alimente în lunecă corpul fizic şi îl fac nesimţitor la vibraţiile eterice venite din lumea invizibilă. în fiecare particulă de aliment este viaţă, cu allt mai vie cu cit alimentul aparţine unui regn mai superior. Celulele animale au un fluid superior plantelor şi de aceea sint mai greu digerate, necesitind o mare cheltuială dc energie pentru asimilarea lor. Este ccea ce se cunoaşte in biochimic ca "activitate dinamică specifică".

Fluidele eterice din carne poartă în ele toate înclinaţiile animalului din care provin; în afară de aceasta prin carne se introduc in organism şi multe elemente chimice ca: fosfaţi, carbonaţi, sulfaţi ele., care sc vor depune pe pereţii vaselor sanguine 51 acestea din elastice vor deveni rigide, Dc asemenea din carne se produc prin metabolism şi alte subsianje toxice ca urce, uraţi, oxalaţi care produc un mare grad de uzură al organismului.

Cei ce au luat cunoştinţă de existenţa lumii spirituale şliu că animalele sînt purtătoare ale unui spirit din care ulterior prin evoluţie a apărut spiritul uman.

întreg organismul esic inir-o continua transformare, miliarde de celule se nasc şi miliarde de celule mor zilnic. întregul nosiru organism se reîmprospătează după o perioadă de 5 ani, astfel ca în timpul unei vieţi corpul se reîmprospătează de mai multe ori. Materia creierului se reînnoieşte, dar gîndirea ră- mîne mereu şi cu ca memorăm un trecui la carc corpul nostru din prezent nu a luat parte. Facultăţile spiritului nostru nu au nimic în comun cu materia. Inteligenţa, judecata, voinţa sînt

parte din spiritul nostru care nu se nasc din singe, muşchi sau materia creierului nostru, cu alic cuvinte spiritul nostru persistă, el va rămîne nemuritor. La moartea noastră materia fizică se reîntoarce in lumea fizică de unde a fost incorporată. După moarte spiritul nosiru îşi va continua drumul evolutiv, fie ai spirit liber, în lumea astrală, fie prinlr-o nouă reîncarnare pentru purificare. Corpul fizic esle formal din pămint şi în pămînl se întoarcă

Toi organismul este făcut asLfel încît formează un tot unitar fiind coordonat de două sisteme nervoase aparent independente unul de celălalt, dar in realitate interdependente. Sistemul nervos al vierii de relaţie ne pune în legătură, prin cele cinci organe de simţ (auz, văz, miros, gust şi Iaci) cu lumea exterioară. Organismul este în permanenţă într-un*schimb continuu de informaţii cu mediul înconjurător. Prin formaţiuni nervoase specializate, aceste informaţii sint transmise creierului - organul central de percepţie, unde sint decodificate şi in urma cărora se iau deciziile adecvate. Formaţiunile nervoase periferice transmit informaţia mai inlii la măduva spinării, iar de acolo prin traclusurî nervoase spinotalamicc, spinobulbare şi spinocercbcloasc, prin structurile nervoase subcorticale, Ia scoarţă. Transmiterea informaţiilor nervoase este de natura electrică.

în ficcarc secundă creierul primeşte peste lOO.OUO.OUO de biţi sau unităţi informaţionale. în trunchiul cerebral se găseşie o reţea nervoasă dc mărimea degetului mic$_{+}$ numita formaţiune rclsculară, care reprezintă un centru dc dirijare şi carc blochează mesajele lipsite dc importanţa, fiind trimise către scoaţă numai cele necesare organismului

In afara sistemului nervos al vieţii dc relaţie exislă şi sistemul nervos vegetativ care inervează organele noastre interne. Centrii nervoşi ai acestui sistem nervos vegetativ sc găsesc în măduva sacrală şi în structurile nervoase subcorticalc, în speţă în bulb, peniru sistemul nervos vegetativ parasinlpaiic. Sistemul nervos simpatic îşi arc centrii nervoşi în măduva dorsală şi lombară, aceste două sisteme funcţionînd in mod antagonist - cînd unul este cxcitator, celălalt este inhibitor, ţinind sub con-

trol strict echilibrul organismului, contribuind la menţinerea ho- mcostaziei, adică a componentelor organicc şi anorganice ale corpului nostru. Toate aceste informaţii sini centralizate într-o formaţiune nervoasă numita hipotalamus, localizată la baza craniului şi care arc rolul unei centrale telefonice. Ei arc o greutate de numai 5 g dar ţine sub control întreaga activitate a corpului: metabolismul glucidic, proteic, lipidic, al apei, sistemul tcrmogenetic, poocselede reproducere, funcţionalitatea tuturor organelor cit secreţie internă adică: hipofiză, tiroidă, pancreas, paratiroidă, suprarenală şt organele de reproducere - ovare şi testiculc; însuşi instinctul sexual, erecţia şi ejacularea sînt sub influenţa hipotalamusului - ştiindu-se că erecţia este sub controlul parasimpaf icului sacrat iar ejacularea sub control simpaticului dorsaL

Am insistat asupra acestui organ întrucît pe parcusul cărţii, veţi vedea fenomene extraordinare ce sc pot produce prin sugestie şi sugestibilitate, prin hipnoză şi telepatic care se pare că îşi au sediul în hipotaîamus şi substanţa reticulara unde ar H loalizal subconştientul nostru.

în ceea cc priveşte activitatea creierului, se ştie despre conştientizarea informaţiilor că se face la nivelul scoarţei cerebrale, stratul cel mai superficial al creierului; cele două emisfere cerebrale, stingă şi dreaptă* se parc că funcţionează in mod independent una de cealaltă-emisfera dreaptă controlează partea stingă a corpului, emisfera stingă partea dreaptă a corpului; chiar şi informaţiile aduse de ochi se trimit in emisfere opuse. Emisfera stingă este legată de funcţionalitatea aui- nii drepte, în ea se află sediul vorbirii şi al scrisului, este sediul logicii abstracte. Emisfera dreaptă este sediul reprezentărilor spaţiale, al imaginilor concrcte - emisfera stîngă este mai voioasă, pe cind cea dreaptă esic mai abătută - dc aici şi expresia populam "pc ce ureche te-ai culcai".

Sînl 105 categorii de atomi cure alcătuiesc elementele fizice ale lumii chimice, atomul este fcmat dimr-un nucleu ce conţine protoni şi neutroni, nucleu carc se roteşte iu jurul său şi electroni care sc învîrtcsc in jurul nucleului cu viteza luminii adică 300.000 km pe

secundă. După moarte corpul fizic este supus legilor termodinamice, dezintcgrindu-sc şi dispărlnd în pămint.

Atomul esle reprezentat prlnir-un modei planetar asemănător sistemului nostru solar. Electronii sc mişca pe orbite în jurul nucleului, pe orbite staţionare bine determinate, această mişcare pc orbită sc face fără emisie sau absorbţie de energic, acestea au loc numai cînd un electron trece de pc o orbită staţionară pe o altă orbită staţionară sau mai bine zis pc o orbită cu un alt nivel dc energic. în procesele chimice din organism electronii din învelişurile periferice ale atomilor trec de la un atom la altui sau îşi schimbă poziţia spaţială, unii in raport cu alţii. Toate aceste modificări sc efectuează cu absorbţie sau eliminare dc energic, este uşa-numita energie chimică. Majoritatea substanţelor organice şi anorganice ce sint necesare omului se găsesc pc suprafaţa pămîntului şi în hidrosferă* în întreg universul cunoscut au fost identificate 105 elemente chimice dintre care 62 au fost găsite şi îu materia vie, iar dintre acestea 16 predomină, Gind numite elementele vieţii: carbon, hidrogen, azot, oxigen, sulf, fosfor, sodiu, potasiu, magneziu, calciu, clor, fier, mangan, cobalt* cupru şi zinc.

Reacţiile dinirc diversele molecule necesită o desfăşurare într-o anumită succesiune atît in spaţiu cil şi în timp, accastă ordine spaţîo-lemporală a proceselor care sc deslaşoară in celula vie esle condiţionată dc un curent continuu de energic care străbate sistemul viu de la naştere şi pina la moarte;

s

acest flux dc energie întreţine toalc procesele caracteristice vie- ţii, iar întreruperea lui duce la moarte.

Permanentul schimb de energie dintre organism şi mediul înconjurător alcătuieşte metabolismul, proces ce este format din asimilajic şî dezasimilare. Asimilata duce la sinteza, construirea sau refacerea materiei vii şi sc desfăşoară cu consum dc energic, iar dczasimilaţia conduce la distrugerea materiei vii, cu eliberarea de energie.

Dintre mineralele ce intră in alcătuirea corpului fizic amintim următoarele: calciu - reprezintă 1,65% din greutatea corpului, nevoile zilnice fiind de 0,4-2 g; el arc

rol in întreţinerea şi formarea sistemului osteoarticular în special. Se găseşte în grîu, ovăz, nucă, alune, migdale, morcov, varză, spanac, ţeli- nă, cartof, ceapă, lapte, brînzeturi şî polen.

Cobaltul se găseşte în cantităţi foarte mici in organism* 0,000004 g % dar are un rol foarte important în reglarea sistemului neurovegetativ - vagosimpatic.

Cuprul se găseşte in cantitate de 0,0004 g %; este indispensabil vieţii celulare şî formării oaselor, arc rol antidegene- rativ, antiinfencţios, antiViral şi antiiivilamator, se găseşte în migdale, alune, grîu, sfeclă roşie, ceapă, spanac, praz, cireşe, mere, portocale, struguri, polen; plasma umană conţine 0,7-1,4 miligrame Ia sută, zilnic omul are nevoie de 2 mg dc cupru.

Fierul este constituentul primordial al hemoglobinei, care face oxigenarea ţesuturilor. La o greutate de 70 kg, se găsesc circa 3,5 g. dc fier. Nevoia zilnica este dc 10-18 miligrame, cl Intră de asemenea în alcătuirea diferitelor cnzîme celulare; fierul se găseşte în: migdale, alune, grîu, ovăz, secară, morcov, spanac, ceapă, varză, castane, păirunjei, leguminoase, polen,

FluoruT arc rol în întreţinerea emailului dentar; se găseşLc în griu, orz, caise, struguri, cartofi, ridichi, roşii.

Iodul este necesar circa 130 micrograme/zi dar este foarte necesar pentru funcţia normală a glandei tiroide, care ţine sub control metabolismul organismului,

Magneziul este necesar in cantitate de 250-350 miligramc pe zi: Are rol în excitabilitatea neuromusculară. Sc.găseşte în griu, orz, porumb, curmale, spanac, cartofi, sfeclă roşie, fructe, polen,

Manganul se găseşte în organism in cantitate dc 0,0001 g la sulă, dar este un element capital ce intră în diverse sisteme cnzimatice, cu rol in metabolismul zaharurilor, grăsimilor şi proteinelor, sc găscşic în varză, cereale, in ţelină, morcov, ceapă, păpădie, cartof, polen. Nevoile zilnice sînt dc 0,2-03 mi- ligrame/kilogram de corp* Nlchclul stimulează funcţiile pancrca- lice, sc găseşte în morcov, varză, spanac, fasole, ceapă, roşie, struguri.

Fosforul este un element plastic şi dinamic, ce participă la formarea oaselor şi arc rol şi în funcţia

glandelor para tiroide. Se găseşte în griu, usturoi, ţelină, morcov, ceapă, praz, roşii, migdale, nuci, struguri, polen.

Potasiul este un tonic cardiac şi un tonic muscular, stimulează pcristaltismul şi funcţia glandelor suprarenale, dc asemenea are un rol in echilibrul apei tisulare. Se găseşte în grîu, orez, cartofi, struguri, banane, curmale, pere, varză, fasole, praz, alune, migdale, polen.

Siliciul cu rol in metabolismul oaselor, în funcţia aparatului vascular, nervos, respirator, fibrelor elaslice, sc găseşte în organism în cantitate de 10 miligrame la litrul dc slngc. Sc găseşte in ridichi, măsline, orez, ovăz, păpădie. Organismul mai conţine şi alte elemente chimice ca sodiul, sulflul, argitul, borul şi altele*

în afară dc substanţele anorganice, organismul mai conţine substanţe organice: proteine, glucide sau hidraţî de carbon şi lipide sau grăsimi. Disocierea compuşilor organici complecşi in substanţe mai simple se desfăşoară in organism cu degajare de energie. Acestea formează procesul dc dezasimilare. Procesele contrarii carc conduc la formarea dc compuşi complecşi din alţii mai simpli formează asimilarea. Pirocesclc de asimilare se pot desfăşura numai cu consum dc energie, întrucit substanţele cc se formează prin asimilare posedă o rezervă de energic chimica mai mare dcctt aceea din carc s-au format. Dezasimilarea sc face in cea mai mare parte cu degajare dc energie. Viaţa este posibilă numai atunci cînd există o pemanentă legătură reciprocă intre fenomenele de asimilare şi dezasimilare. Pentru îndeplinirea oricărei activităţi se utilizează ceea cc se numeşte energie liberă a reacţiilor chimice. Pentru înfăptuirea asimilaţiei este necesară desfăşurarea concomitentă a proceselor de dezasimilare. Aceste două proccse de asimilare şi dezasimilare formeaza metabolismul care este un tot indisolubil şi care se opune entropiei.

Proteinele sînt nccesarc în organism pentru sinteza cclu- lară în procesele rcgeneralîvc de formare a ţesuturilor; ele sc găsesc în carne, ouă, lapte şi derivate, peşte. Un gram de proteine eliberează 3,8 calorii.

Glucidele sau hidraţii de carbon constituie principalul aliment energetic al organismului, ele se găsesc in zahăr, pline, paste făinoase, legume şi fructe. Un gram de glucide (zahăr) furnizează un număr dc 4 calorii.

Lipidele sc găsesc In unt, ulei, grăsimi, untură, slănină, ele eliberează 9 calorii pe gram.

Nevoile calorice ale organismului in stare de repaus sînt de aproximativ 1400-1600 calorii şi constituie ceea ce se numeşte metabolismul bazai, adică necesar I u neţ ici celulelor aparatului cardiovascular, respirator, digestiv, renal şi glandelor cu secreţie interna.

Cu cit creşte activitatea musculara, cu atît create şi nevoia dc calorii. La o munca fizică obişnuită, sc consumă aproximativ 2500-3000 calorii, dar sînt şi munci fizicc foarte grele cum sint: cositul, unele munci agricole, turnătorii din fabrici şi uzine, Ia care consumul energetic ajunge la 7000 calorii/24 orc, Raportul dintre provenienţa diferitelor calorii, normal este dc 4-1 pentru glucide şi lipide şi tot 4-1 pentru glucide şi proteine. Cu alte cuvinte, la un consum dc 2500 calorii, 1700 calorii trebuie să provină din glucide, 430 dîn proteine, 430 din lipide.

Sinteza proteinelor in organism se face fa nivelul celulelor în organismele acestora, numite rîbozomi şi are Ioc prin transferul de informaţie pe care-l da acidul dczojtiribonucleic. Genele ce formează cromozomii sînt formate dtn foarte lungi sccvcnţe dc perechi dc bază complementare: adenină - ti mină şi gua- nină - citozină. Trei perechi de bază suprapuse constituie un triplet denumit codon, aceste triplete de baze nuclcice comandă sinteza unuia sau altuia din acizii a minaţi. Ansamblul genelor unui individ constituiegcnomul său. Genomul unui om carc provine pc jumătate din ficcarc din cei doi gârneţi, patern şi matern, totalizează trei miliarde de perechi dc baze, ceea ce ar reprezenta, dacă am" reuşi să-I desfăşurăm, o lungime de un metru dc ADN. Fiecare din celulele organismului posedă totalitatea genomutui, insă se exprimă intr-un organ numai genele necesare funcţiunii sale, cea mai marc parte se găsesc deci re-gresate în mod normal.

CtnJu! genetic este universal, el este acelaşi pentru toate vieţuitoarele: bacterii, plante, insecte, moluşte, vertebrate inferioare sau superioare, este comun deci la tot ceea ce este viu.

Fiecare specie işi apără capitalul genetic, care ii este specific. prin bateria dc fecunditate care sc opune oricărei mezalianţe. Un ovul de femelă cline nu se uneşte decit cu un spermatozoid de ciinc, unul dc leoaică, numai cu unul de leu şi aşa mai departe. Este de domeniul miracolului ca toate instrucţiunile nccesarc pentru creşterea şt diferenţierea organelor desfăşurate in decurs de săptămini, luni sau ani de zile să poală f] incluse de la plecarea din ou adică din genomul celulei iniţiale. Sistemul îmunologic apără organismul de invadarea externă cu alte substanţe străine.

Dar experienţa individuală nu este totuşi transmisibilă, a- chiziţiile unitare aîc unui individ dispar o dală cu el, la fel cum acelea culturale nu dispensează pe fiecare nou-născut să plece din nou de la zero. Toată succedarea oamenilor în decursul secolelor, afirmă Pascal, irebuie să fie considerată ca un acelaşi om care supravieţuieşte mereu şi carc învaţă In mod continuu. Acesta este spiritul, el este ccJ ce transmite prin reincarnare accsic cunoştinţe. Ins tinetele înnăscute sînt proprii fiecărei specii, ele se găsesc la toţi membrii speciei respective, el nu arc nici o învăţare. Omul ştie să sugă de la naştere, ştie să fugă de foc, să fugă de şarpe şi să fie atras de cciălall sex. Acestea nu se găsesc înscrise in codul genetic, căci nu s-a descoperit nici o genă care să le deţină încrisc şi se transmit numai prin memoria spiritului ce o are depozitată din alte vieţi anterioare.

CORPUL VITAL SAU CORPUL ETERIC

CORPUL PLANTELOR, ANIMALELOR ŞI OMULUI este străbătui tic curenţi invizibili de natură etericăjcare întreţin mişcarea îor internă şt externă. Alături de corpul fizic, se află un al doilea corp de aceeaşi formă cu el formal din materie eterică sau Quidică numit corp vilal. Acesta reproduce absolut exact corpul nostru carnal, de aceea sc maî numeşte şi "dublu vital". Dar ce este acest fluid? Acesta reprezintă stări de materie numite radiante

dc către W. Crookcs$_t$ eterice sau fluidîcc de către spiritiştL Acest fluid exislă în loate lucrurile şi in loate fiinţclevii!

Se disting patru categorii dc fluide: fluidul planetar, fluidul solar» fluidul universal şi fluidul cosmic.

Fluidul cosmic vînc din sfera centrală a creaţiei divine - fluidul unîversîc vine dc Ia miliardele de stele sau sisteme planetare riguros organizate după forme gcomciricc şi după ordine numerică. Sistemele planetare sînt dc 12 grade avind în vedere evoluţia lor de la stadiul dc nebuloasă la starea planetară, iar numărul lor întreg c 50 de miliarde pentru fiecare univers. Cele 12 grade de sisteme planetare au în jurul lor un anumit fluid solar. Deci în fiecare univers sînl 12 categorii de fluide solare. In jurul fiecărui soare gravitează planetele iar toate planetele plutesc în fluidul solar respectiv. In fine, fiecare planetă este înconjurată de fluidul ci planetar. In fiinţa noastră se află toate categoriile de fluide expuse mai sas a căror totalitate formează ceea ce se numeşte perispirit, fiind intermediar intre corpul fizic şi scfntcia divină numita spirit.

Particulele fiuidice sînt in continuă vibraţie, aceste vibraţii ale fluidului din corpul nostru pun în mişcare vibraţiile pro- toplasmci, nucleului precum şi toate componentele celulare.

Mişcarea, combinaţiile chimice, diviziunea celulară, procesele dc asimilaţic şî dezasimilaţtc, respiraţie şi excreţie ale celulei, se datoresc accstui fluid vital. Dacă s-ar opri vibraţiile fluidului vital ar interveni moartea, de aceea acesta este considerat ca motor al corpului fizic.

Corpul vital sau corpul eteric creşte absorbind din spaţiu substanţă vie, el creşte o dată cu corpul carnal sau fizic, iar '.irtd intervine moartea acest corp ne părăseşte, dar rămfnc o vreme in preajma corpului lipsit de viaţă, în jurul sicriului, casei şi mormântului. Noaptea, in primele zile dupa moarte, oamenii cu vedere spirituală (mediumi clarvăzători) H văd chiar cu ochiul liber ca o masă alburie dc formă umană. Corpul vital este mai inare decit corpul fizic dcpăşindu-l cu cîţiva centimetri pe acesta. Cei ce au vedere spirituală îl văd ca o "aură" care înconjoară coq>ul nostru. Are o

sensibilitate proprie şi o conştiin}ă a sa proprie, el întreţine funcţia, sănătatea şi puterea spiritului. El nu se desprinde de spirit dccît noaptea cînd spiritul îşi trăieşte viaţa Iui de spirit. Prin magnetizare sc poate separa corpul fiztc şi corpul vital, de spirit. Această desprindere se mai întUncştc în stare de somn, în hipnoza, in meditaţia transcendentală, în yoga precum şl in stare dc amnezie produsă de diferite substanţe numite halocinogenc. Din sfera centrală divină numită §i sfera laborator aflată în centrul cosmosului, pleacă doi curenţi care vin şi înfăşoară cele patru universuri care sînt aşezate în semnul crucii Aceşti doi curenţi sint unul de natură electrică şi altui de natură magnetică, carc ajung la fiecare stea sau sistem planetar ce le înconjoară, unul de o parte, celălalt de partea opusă, deierminindu-le să se rotească în jurul axei lor, precum şi pc o linie eliptică de la periferia sferei universului. Ia centru şi inapoi. Se ştie că şi sistemul nostru solar prezintă aceste mişcări dc rotaţie şi revoluţie şi nici soarele nu este fix; deşi el rămînc în centrul sistemului nostru solar, el face cu acesta o mişcare de revoluţie în spirală. După ce aceste două forţe au înconjurat toate sistemele şi planetele, se reîntorc pe o altă linie spirală spre centrul crcaţiunii spre a se reîmprospăta cu alt material fluidîc. Electricitatea dă naştere la lumină, la căldură, la miş-carc şi la sunet. Magnetismul va da combinaţiile chimice, fenomenul fizic dc sănătate şi viialitate - el este centrul activităţii, al simpatiei sau al antipatici dintre oameni, este centrul iubirii,

Materia vitală s-a născut in miliarde de milioane de ani prinJevoluţia fluidului primordial rezultat al exploziei aşa numitului Big-Bang. Materia vitală sc concentrează de preferinţă în jurul nervilor şi centrelor nervoase, prin ca nervul transmite vibraţii de la perispîrit la spirit şi de aici pornesc ordine centrifuge la creier şi astfel în loate organele. Fluid magnetic au şi pietrele şi plantele şt animalul şî omul, inergînd de la o treaptă inferioară de dezvoltare la una superioară. Corpul vital al omului se hrăneşte prin respiraţie, prin alimentaţie şi prin porii pielii. Dar cea mai mare cantitate dc energie corpul vital o absoarbe prin nişte organe speciale numite "roaie" sau

"rozele". Absorbţia se face mai niuli in timpul verii cînd cerul este seniti (de aici efectul benefic al curci helio-inarine).

centrele de absorbţie ale corpului vital

Clarvăzătorii văd nişte discuri sau ruzctc de 1-3 cm, ca nişie farfurioare scobite la mijloc. Acestea sînt in număr dc şapte:

— unul se găseşte în dreptul splinei;
— altui tn dreptul coloanei sacratc;
— altul deasupra ombilicului;
— altul in dreptul inimii;
— altul in dreptul furculiţei stcrnaîe;
— altul intre sprînccne;
— altul în dreptul vcrtexului (creştetul capului).

Discul cu activitatea cea mai mare se află în dreptul splinei;
ci are 6 petale care se mişcă dc la stingă la dreapta foarte repede. Acest fluid sc îndreaptă cu o parte perpendicular pă- trunzind în corp iar o altă parte se răşpindcştc in organism pe cele şase petale lormind şase curenţi, care se distribuie organismului pc şase meridiane, nu altele dcctt cele cunoscute de medicina tradiţională chineză şi pe care le folosesc în acu-punctura. Punctcle de acupuncturăsint acolo unde meridianele ajung la suprafaţa corpului sau acolo unde pielea arc minimă rezistenţă clecirică.

Fluidul vital absorbit dc aceste rozele sau de acest disc la nivelul splinei acţioncază şi celelate 6 rozete de carc am amintit mai sus, dar acestea pot acţiona şi în mod independent, Şi celctaic discuri au un număr de petale, dar diferit, după cum urmează: - discul de la rădăcina coloanei vertebrale are 4 petale; dc 1a nivelul ombilicului are 10 petale; din dreptul inimii 14 petale, de la furculiţa sicrnală 16 claie; cel dintre sprîncene 96 petale; iar discul din creştetul capului 190 petale. Curentul Yiial arc o culoare albii, cel absorbit de rozeta splenică se desface in 7 culori. Cei ce pătrunde perpendicular pe disc arc o culoare roz şi sc îndreaptă spre sistem ut nervos (nervi, mă- tluvă, creier). Fiecare din cele şase petale are cîte o culoare: roşu, galben, portocaliu, verde, albastru, violet.

Corpul vital sc elimină prin porii pielii, prin degete şi prin ochi, un om puţind influenţa pc altul Fluidul vecinului te face să te simţi mai bine sau să te simţi mai rău. Camera unde locuim, patul unde dormim, mobilierul, toate obîcctcle sint îmbibate cu fluid magnetic Dc remarcat că unul care are o cantitate mai mică de fluid poale fura de la altul care are mai multă, de accca nu esle bine ca un copil să doarmă alături dc un bălrin căci bătr/nul îi fură din fluidul vital, slâbindu-i puterea dc apărare. Prin voinţă, se poate da, fie prin atingere cu mina, fie prin privire, fluid magnetic altei persoane, ceea ce înseamnă că un om bolnav se poate trata prin această metodă. Astfel se produce vindecarea prin mediumuri, care sc numesc vindecătoare.

Şi plantele şi animalele absorb fluidul vital, dintre toate bradul avind puterea cea mai mare de absorbţie şi de eliminare. De aici efectul sănătos al curei într-o staţiune cu pădure de brad. Forţa vitală care sc absoarbe prin rozeta dc la baza măduvei arc o culoare roşie-portocalie, ea este centrul iubirii şi al vieţii sexuale. Se ştie că centrul erectil se află In sistemul parasimpatic, localizat în măduva sacrală, de unde pleacă nervul crector atît pentru bărbat, producind intumcscenţn penisului, dl şi la femeie, la care produce iniumesccnţa clitorisului.

Forţa vitală absorbită prin rozeta de la vîrful ombilicului are o culoare roşie cu reflexe verzui şi sc distribuie aparatului digestiv şi anexelor acestuia, precum şi aparatului renal. Fluidul vital absorbit prin rozcia din dreptul inimii arc o culoare aurie, cea din dreptul Turcul iţei sterna Ic - albastra cu reflexe albe şi activează tiroida; cea din dreptul rădăcinii nasului, din-tre sprincenc are o culoare albastru-violaceu şi se distribuie epifizei* Cunoscut ca un al treilea ochi, ochiul plncal este cel care dă vederea invizibilă a spaţiilor Cea din creştet are o culoarc albă strălucitoare ca o soarelui, şi conferă puterea de desprindere a spiritului dc corpul carnal şi de a vedea şi auzi în lumea spiritelor.

în anul 1911, Valţter Kilner a putut pune în evidenţa aura vitală, descriind aura cu nuanţele sale colorate iu

funcţie dc sex, de dispoziţie sentimentală sau dc starea de boală.

Dar confirmarea la Ceea ce oamenii spirituali au văzut cu secole in urmă. se dutoreşte soţilor ruşi Kîrlian, carc des- cărcind un aparat dc fotografiat intr-un mediu de înaltă icn- sîune şi cu intensitate joasă, au observat că fiecare obiect are o aură care este de acccaşi culoarc şi dc aceeaşi mărime la lucruri neînsufleţite. Dar această aură este prezenta şi la tot cc este viu: plante, animale, om, unde insă ea diferă la culoare şi la mărime, avind zone mai ridicatc şi mai coborîte în funcţie de starea de sănătate şi dc afectivitatea omului. Este ceea cc astăzi sc cunoaşte in medicină ca elcctronografic. Fic- carc om are specificul aurei sale, doi oameni sc atrag atunci cind aura lor nu se respinge şi slnt indiferenţi unul dc altul cind aura lor diferă,

S-a făcut clcctronografia degetului marc dc la mină Ia doi îndrăgostiţi şi s-a observat că dispare aura fiecăruia dintre degete, apărînd o singură aură care cuprinde ambele degete. La doi oameni indiferenţi unul de altui, fiecare apare cu aura lui, iar la doi oameni în duşmănie aura are tendinţa de a fugi in sens opus ca o flacără de luminare adiată dc vînt (Dumitru Constantin - Inteligenţa materiei).

Obiectele absorb fluid vital purtat de o persoană şi ne vor influenţa cu caracterul fluidului pe care îl are absorbit de la persoana dc la care vine, dîndu-nc o stare de linişte» de vita- iiiate sau dimpotrivă.

Unele metale au putere mai marc de absorbţie a acestui fluid vital aşa cum este aurul. Dar dintre toate, cristalul de cuarţ are puterea cea mai mare. El nu numai că absoarbe energie vitală, dar are proprietatea de a o ceda, în situaţia cînd noi avem nevoie de această forţă vitală. Cristalul dc cuarţ armonizează energia noastră eu a lui, sc comportă ca ceva viu, cu inteligenţă şi memorie. Se ştie că cristalul dc cuarţ este fosili- zarea apei de-a lungul milioanelor de ani in care s-a inclus bioxidul dc siliciu, dar felul cum bioxidul de siliciu sc comportă în interiorul cristalelor de cuarţ reprezintă încă un mister, ele a-- vind o combinaţie spaţială.

Cine are un cristal dc cuarţ, îl ţine în mina stingă şi sc gîndeşte să absoarbă forţa vitala, acesta o captează din univers şt o introduce în corpul său. Energia magnetică pătrunde în corpul nostru prin mina stingă şi se poate transmite prin mina dreaptă Ia o altă persoana. Pentru a-1 putea folosi, cristalul trebuie mai întii curăţat de alte influenţe pe carc le are dc la alte persoane. Această curăţare se face punind cristalul într-o apă sărată - Ia 4 litri de apă cu 4 linguri de sare de bucătărie, sau într-o soluţie de alcool, jumătate alcool, jumătate apă.

După ce a fost curăţat cristalul sc armonizează cu energia corpului nostru, prin purtarea lui asupra noastră timp de 33 zile fără ca în acest timp cineva să-1 mai atingă, după carc se poate folosi (vezi capitolul magnetism).

Dar şi alte obiecte se pol folosi in accst scop - aşa se explică purtarea amuletelor şi lalismanclor. Dacă pătrundem într-o încăpere, noi sintem influenţaţi de fluidul vital carc se
găseşte in toate obiectele din acestă Încăpere; astfel dacă In acea cameră a locuit un om cu gînduri şi idei reîe, ne simţim şi noi răuT ne simţim irascibili, nervoşi şi ne doare capul. Efectul invers este acolo unde se află un fluid bun, aşa cum este in biserică, unde toate gindurite bune ale credincioşilor impregnează pereţii bisericii şi obiectele din biserica, ceea ce ne conferă o linişte aparte,

Spiritul este legat dc corpul vital prin bulbul raitidiatt, cel care controlează circulaţia şi respiraţia noastră. Ruperea acestei legături provoacă moartea noastră instantaneu (se cunoaşte metoda de execuţie in condamnările la moarte din evul mediu numită "în ruptul capului", adică o mişcare bruscă a capului ţinut într-o anumită poziţie face ca apofiza odondoidă a celei de a doua vertebre cervicale să pătrundă brusc în bulb prin gaura occipitală, determinînd instantaneu moartea).

După moarte, spiritul părăseşte corpul fizic, lulnd cu el corpul vilal cu care stă împreună un timp, după care se debarasează şi de acesta evoluînd în lumea astrala ca spirit liber. Atît timp cit corpul fizic inca nu a putrezit* spiritul nu se poate elibera complet de acesta, de aceea

sînt şi astăzi doua con- ccpţii diferite în comportarea faţă dc omul morL Indienii, tibe- tanii, chinezii, japonezii, indochinezii, incinerează mortul pentru ca spiritul să se desprindă mai uşor de corpul fizic, alţii din contră spun că este mai bine să sc îngroape mortul ca să aibă cît mai mult timp alături de el corpul vital, pe care sa-1 folo- sească în anumite scopuri; este cazul mumiilor faraonilor din Egipt, Materia etcrică a acestui corp vital ce se mai cheamă şi dublul vital, este aceea pe care o foloseau egiptenii şi în acest scop au recurs Ia mijloacele dc îmbălsămare a faraonilor, pc care ei li considerau ca spirite superioare, şi aceştia să se poată reîncarna tot în sinul poporului egiptean şi nu in altă ţară. La înmormintarca lor sc facea un blestem carc şc îngropa o dală cu mortul. Dublul vital al mumiilor avînd o forţă extraordinară, produceau efecte legate de acel blestem cînd mormintele erau profanate. Aşa a fost cazul cu dezgroparea faraonului Tutankamon, carc a produs moartea celor şapte persoane carc l-au dezgropat, acestea fiind otrăvite fluidiceşte. Egiptenii cunoşteau accstc secrete şi nu se atingeau dc mumii. Biserica creştină şi credinţa mozaică sînt împotriva arderii mortului. Şi astăzi se mai văd cazuri cînd corpul unor oameni, ce au reprezentat reincarnarea unor spirite superioare, nu au putrezit în Întregime, şi s-au transformat d<? la sine în mumii,, astfel sînt moaştele sfinţilor pc care lc foloseşte biserica în rugăciunile sale către Dumnezeu.

Tot cu acest dublu vital se fac şi anumite procedee de magic neagră, dc dcscîntece şi vrăjitorii. Se cunoaşte în popor cum în acest scop sînt folosite obiecte de la mort, cum ar fi legătura dc la picioarele mortului, apa în carc se spală mortul, sau chiar flori de pe cosciugul acestuia. Aşa cum am mai spus, corpul vital este acela care formează matricea pe carc ulterior se dezvoltă corpul fizic.

S-a făcui electronogralla unei frunze şi s-a constatat aura respectivă in jurul ei. S-a tăiat apoi un fragment din acea frunză şi faeîndu-i-se din nou clcctronografîa s-a constatai că şi acolo unde fragmentul de frunză lipsen, aura era prezentă, dc o intensitate mai mică dar ca exista. Aţa se explică picioruţ fantomă in chirurgie. Sc

şlie că în cazuri de traumatisme complexe ale pictorului, sau în cazuri de arterită avansată cu gangrena piciorului,se impuneaampuiaţia Iu?. După amputaţic holnavii continuă un timp să afirme că îî dor degetele pc care nu le mai au. Cum se explică? Prin persistenţa un timp a acestui corp vital care esle cel cc dă senzaţia de durere şi ială confir- marca: daca se trece o raza dc lumina printr-o prismă ca se descompune în cele, şapte cutorLaie spectrului solar. Dacă însă sc interpune intre prismă şi sursa de lumină piciorul fantomă, adică partea care de fapt nu mai există pentru că a fost amputată, nu se obţine descompunerea luminii, deci ceva s-a interpus îmrc prismă şi sursa dc lumină, acesta fiind corpul eteric sau corpul vi ud ai fostului piejor, elcctronografia arătîndu-ne prezenţa aurei la acest nivel. în orice afecţiune mai întîi se produce o tulburare in corpul eteric al organului şi după aceea apare boala cu semnele ei obiective şi subiective. Iată de ce medicina tradiţională chineză prin acupunctura, care intervine tocmai în circuitul acestui curent eteric, este superioară tratamentului medicamentos. Medicamentele tratează efectul - şi nu cauza, cauza o reprezintă perturbarea echilibrului corpului eteric. Acest corp cleric, de altfel mult mai pronunţat la corpul astral, arc o memorie, o voinţă şi o inteligenţă proprie, dar nu orice persoană poate să intre in comunicare cu el, ci numai acele persoane înzestrate cu puteri spirituale, care se numesc mediu mL

Nu se cunoaşte exact natura energiei corpului vital, dar ca face parte din eterul universal, primordial, produs în urma marii explozii, aceea a Big-Bang-uIuî, formată din protoni, neutroni, electroni şi fotoni, rezultaţi din descompunerea luminii. Ea ar fi a patra formă de existenţă a materiei, numită plasmă. F<lrţa viului este dată deci dc o bioplasmă, ceea cc caracterizează toate organismele vii. Dar spre deosebire de plasma fizică, bioplas- rna este caracterizată printr-o organizare spaţială, carc determină cu totul alte manifestări ale proccsclor fizicc, cu alte cuvinte bioplasma nu este sistem haotic, ci este un sistem cu o organizare extrem de complicată, puţind fi privită ca un sistem discret alcătuit dintr-un fel dc constelaţii plasmatice elementare,

ansamblul de electroni excitaţi, protoni şî alic panicate, întreaga bioplasmfi din organism fiind un ansamblu unilar a cărui unitate este condiţionată de interacţiuni electromagnetice şi de altă natură. La descoperirea biopiasmei a contribuit teoria bio- structurală elaboraiâ in anul 1958 dc E. Makovski. Bioplasma este matricea energetică a organismelor vtL Ea constituie suportul material ai timpului biologic in întregul organism. Dependenţa biopiasmei de biostructiiră precum şi unicitatea lor rezultă şi din faptul că ambele coexistă numai in organismele vii. O dală cu moartea organismelor, materia lor biostructurala sc destramă, ceea ce face să dispară acea continuitate structurală care constituie condiţia sine qua non a existenţei biopiasmei. Odată cu moartea, manifestările biopiasmei Încetează. Bioplasma arc o dublă polaritate, avind un pol electromagnetic negaliv şi altul pozitiv, şi explică icoria biostructurala a permeabilităţii celulare, permite noi teorii asupra memoriei, a relaţiilor dintre medicamente şi enzime, ipoteza complexului asimilaţiei precum şi rolul lor in mecanismul dc acţiune al hormonilor şi Ipoteza originii undelor ciecirîce ale creierului, Ea este suportul material al influxului nervos transmis prin axonul şi dendridcle celulei nervoase, explică de asemeni continua vibraţie dc protoplasma şt forţa energetică care întreţine întregul ansamblu de funcţii ale celulei.

Bioplasma asigură coordonarea chimismelor protoplasmei şi contopirea înir-un proces metabolic unic, contrar teoriei moleculare care susţine că energia provenită din metabolism activează moleculele substanţelor proteice din celulă.

Carc esle deci forţa care întreţine viaţa? Moartea nu esle însoţită dc nici o modificare a compoziţiei chîmicc şi alcătuirii protoplasmei şi nici de vreo modificare a ultrastruciurii orga- nitelor cclularc. îmre materia moariă şi cea vie care formează protoplasma nu ar fi nici o deosebire principală.

Cercetătorul englez J.D. Bem al afirmă că atributul esenţial al oricărui organism viu constă în succesiunea şi coodonarea proceselor şî nu în arhitectura substanţei inerte. în protoplasma vie, toate procesele chimice sînt exact şi riguros coordonate în timp şi spaţiu, fiecare

reacţie intervenind cxact la momentul oportun: astfel că toate reacţiile se contopesc într-un proces metabolic unic, capabil să asigure reproducerea continuă a compoziţiei şi alcătuirii protoplasmci vii şi manifestarea fenomenelor vieţii. Accstc procese constituie esenţa vieţii, forţa care se opune entropiei, procesului de autodistrugere subordonat legilor termodinamice.

Interpretînd fenomenele prin concepţia moleculară, atunci cînd se instalează moartea, procesul ar implica numai vicierea, dereglarea şi încetarea metabolismului şi nu o modificare a compoziţiei. Dacă admitem această teorie atunci sc pune întrebarea: care sînt factorii care determină şi întreţin acest chimism al materiei celulei vii? De ce acţiunea lor încetează o dată cu moartea? Pînă în prezent nu s-a putut răspunde la accaslă întrebare. S-au încercat diverse explicaţii, cum ar fi aceea elaborată de E.S. Baucr, carc admite că in protoplasma vie moleculele substanţelor proteice s ar afia in stare activată. Alte teorii ca oca a lui W.W. Lepesfcin, admit existenţa în protoplasma vie a unor compuşi labili alcătuiţi din proteine şi alte substanţe. Alţii, cum ar fi J.A Frey-Wyssîing sau G.R Ling consideră că in substanţa vie lanţurile polipcptîdicc ale moleculelor proteice ar forma reţele tridimensionale de care s-ar fixa moleculele apei, ionii şi alte componente chimici ale protoplasmci.

Dar accaslă teorie moleculară a substanţelor vii nu poale ^explica natura viului. Apariţia unor însuşiri proprii numai viului presupune o schimbare a calităţii materiei ce alcătuieşte sistemul viu, or prin integrarea substanţelor cu sistemele supra- moleculare, calitatea materiei nu se schimbă, astfel ca viaţa nu poate fi considerată ca un fenomen molecular. Atunci care este natura şi structura materiei vii? Se ştie că în stare vie» protoplasma conţine dintre calioni mai ales polasiu, iar dintre a- nîoni, fosfaţii, pe cînd în mediul înconjurător cxtraceiular, ca- tionul preponderent este sodiul, iar antonul preponderent este clorul. După moartea celulei, fosfaţii şi potasiul ies din celuia, iar sodiul şi clorul pătrund în cantitatea necesară pentru a restabili echilibrul dc difuziune. Vieţii îi este deci caracteristică asimetria distribuţiilor clectioliţilor. De această

distribuţie asimetrica a ionilor depinde explicaţia fenomenelor bioctcciricc şi teoria eteetrofiziologieă privind activitatea electrică a celulelor nervoase şi musculare* proccsclc dc transmisie sinaptică, distribuţia ionilor şi a apei intre diferitele componente lichidiene ale corpului, rcgalrea PJ-l.-uluî întersti̯iar §i intracelular, rolul transportului ionului activ în procesele dc sccrcţieşi absorbite ale tubului digestiv, cît şi formarea urinei dc cătrc rinichi.

în organismele vii există o formă de materie calitativ deosebită de materia moleculară, aceasta este o materie biostrue- turată, care sc distruge o dată cu moartea, ca sc găseşte numai in viu, ea nu poate exista in materia moartă şi nu se poate evidenţia prtn microscopic optică sau electronici Apariţia vieţii pe pămint a fost condiţionată de apariţia acestei materii bio- structurate, care sta la baza procesului dc asimilaţie şi dezasi- milaţie, a metabolismului şi a unor mecanisme de autoreglare.

Natura materiei biostructurale o formează corpul eteric, a- ceastă forţă vitală formată dîn eterul primordial cosmic alcătuit din elemente subatomice, neutroni, electroni, ioni, astfel structuraţi încît prezintă o memorie a funcţionalităţii substanţei vii, un Fel de tipar, de matrice electrică pe care dezvolta un anumit fel dc activitate celulară şi nu altul conform memoriei înma- gazinată în această bioenergie.

Acest fluid eteric are o circulaţie precisă atît in univers cil şi iu interiorul corpului uman. Vibraţiile înalte pc care Ic posedă determină vibraţiile continue §i mişcarea tuturor corpurilor din macro şi microcosmos. Fluidul cleric este încărcat electromagnetic pozitiv, pămîntul fiind încărcat electromagnetic negativ. în interiorul corpului, curentul cosmic pătrunde prin mîna stingă şi părăseşte corpul prin mina dreaptă,

în eeca ce priveşte fluidele din univers, fluidul solar este încărcat cu electrici La te pozitivă, tar lluîdul cosmic cu electricitate alternativă. în cosmos, deşî ne apropiem de soare, este întuneric, lumina este dată dc contactul dintre fluidul solar, care arc electricitate pozitivă, şi pămînt, care are o clcctricîtatc negativă, împrospătarea corpului vital, prin cele şapte discuri sau rozele şi prin

actul respiraţiei, sc facc atîi ziua cil şi noaptea. Spre deosebire de corpul cleric, corpul astral se hrăneşte cu fluid cosmic, iar acesta poate veni spre pămini numai în cursul nopţii, cînd soarele şi fluidele sale nu sc interpun între pămînt şi fluidul cosmic.

Aşa cum am mai scris, corpul astral pentru a sc realimenta sc desprinde dc corpul fizic în timpul somnului. Iată de ce schimbarea ritmului nictemcral oboseşte corpul fizic: chiar dacă dormim ziua, corpul astral nu primeşte fluid cosmic. Corpul cleric este un curent continuu vibrator, un flux continuu carc pâtrunzînd în corp circulă pc canale bine individualizate, in special dc-a lungul formaţiunilor nervoase, a nervilor şi sc concentrează mai ales în centre nervoase ale sistemului nervos vegetativ, h\ special în plexul solar, formai din doi ganglioni în formă de semilună, din carc cauză sc mai numesc sornilunari, unde sc realizează conexiunile între fibrele simpatice ale nervilor splanchînici şi fibrele parasimpatiee ale nervilor pneumo- gastrici şi carc controlează activitatea, prin acţiune inversă, a tuturor viscerelor abdominale, Corpul eteric este slăbii dc durerea fizică, de stările emotive, stres, de toxinele rezultate din arderea tutunului, acelaşi efect are şi alcoolul consumat excesiv; afcctînd energia vitală a corpului, se produce o îmbă- trinire precoce, atît a organismului cît şi a psihicului. Efectul nociv îl suportă aproape în egală măsură şi nefumâlorti, care respiră într-o atmosferă cu fum de ţigară.

Esle sigur că înainte dc a apare o suferinţa organică, are Ioc o perturbare a corpului de bioplasma ce formează corpul vital. Modificările de bioplasma din organism sîm în strînsă legătura cu exploziile solare care modifică corpul eteric din univers, producînd schimbări importante ale corpului nostru vital, dc aici frecvenţa unor boli organice, ca infarctul de miocard şi a bolilor psihice ca schizofrenia, epilepsia, paranoia, ce se în- tilnesc in perioada erupţiilor sotare.

Corpul eteric esle caracteristic fiecărei specii, fiecare specie posedă o schemă energetică proprie. Corpul etcric este cel care da aura corpului nostru pe care oamenii cu vederi spirituale au văzul-o de mii dc ani. De

asemeni cu peste IOC de ani în urma chimistul germen Von Reichenbach, inventatorul creuzetului, a scris despre radiaţia de energie sau lumina care emană din oameni, animale şi plante. El a numii acest fenomen "forţa odieă" pentru a sugera ubicuitatea acestui fenomen. Descriind două culori fundamentale, albastru şi roşu-oranj, medîumii ca şi Von Reichenbach, spuneau că văd flăcări roşii şi violei ce sc aprind şi sc sting. Prezenţa roşului şî a albastrului înseamnă că bioplasma ce formează corpul eteric esle polarizata. Aşadar, aura corpului este dată de bioplasma şi nu de starea electrică a corpului,

| fenomenul inedia

Corpul eteric este cel ce întreţine viaţa, particulele infraa- tomicc care îl formează (neutroni, protoni, electroni) formează un curent continuu de energie care activează reacţiile chimice din organism, rezultate din procesele tic metabolism. In unele situaţii foarte rare, omul poate trai numai cu această energie a corpului eteric pe care o primeşte din exterior, fără a fi nevoie de ingestia de alimente sau apă - este aşa-numitul fenomen Inedia. în acest scop este citat cazul unei ţărănci bavareze, Te- reze Ncuman, care prezenta şi stigmatele rănilor răstignirii pe cruce a lui Isus. Aceasta, din anul 1922, nu a mai rnincat nimic pînă în anul 1962, cînd a murit, tar din anul 1926 nu a mat băut nici apă. Greutatea sa s-a menţinut în jurul a 55 kilograme. Un al doilea caz este al portughezei Maria Rosallina Veira, care a început acest fenomen din anul 1974; este de reţinui faptul că odată apărută această stare de Inedia, aceste persoane nu îşi mai pot relua alimentaţia, carc le aduce imediat moartea. Existenţa fenomenului Inedia este deci cea mai bună dovadă că forţa vitală a viului este corpul cleric sau corpul vital.

Se cunoaşte din fizică, că lumina soarelui, care este albă, trecută printr-o prismă se descompune in cele şapte culori ale spectrului solar. înainte de a înţelege ce rol au aceste culori asupra vieţii, Lrebuie spus că lumina solară o vedem numai în preajma pămintului; în cosmos, deşi ne apropiem de soare, este întuneric, aceasta pentru că fluidul solar care este încărcat cu electricitate

pozitivă numai cînd vine în contact cu pămîn- lui, carc are electricitate nega li vă, apare lumina. Cu alte cuvinte culorile spectrului solar există şi ia Huidui solar din cosmos, deşi acesta nu sc vede.

Forţa vitală pe care o primim din Huidui solar este absorbită de cenirul de absorbţie din dreptul splinei, care se comportă ca o prismă în sensul că descompune lumina in care esle acest fluid solar, în culorile spectrului solar; acest îapt este deosebit de important pentru că fiecare culoare ce rezultă din această descompunere arc un circuit precis în organism, adresindu-sc în mod specific către diferitele organe ale corpului fizic. Astfel că fiecare organ are nevoie, pentru a putea funcţiona, in special* de o anumită culoare a fluidului solar.

Cele şapte culori carc rezultă prin această descompunere sînt: violei, albastru, verde, galben, portocaliu» roşu închis §i roşu trandafiriu.

Culoarea indigo din spectrul solar este împărţilă înlrc violei şi albastru, iar culoarea roşie este împărţilă între roşu închis şi roşu trandafiriu.

Descompus la nivelul rozeteî splenice, fluidul solar cu atomii coloraţi în roşu trandafiriu pătrund perpendicular în corp şi se distribuie in special in sistemul nervos. Acest fluid este absolut necesar pentru o bună funcţionare a sistemului nervos. Cind cantitatea lui scade in organism, apare o stare dc nervozitate, dc irascibilitatcţ dc depresiune nervoasă, iar cînd scade şi mai mult apar diferite boli psihice. Persoanele care au in exces acest fluid pot să-1 transmită altora chiar numai prin prezenţa lor, iar cete carc sînt deficitare îl absorb de la persoanele cu carc vin în apropiere, determinindu-lc acestora aceleaşi sîmptotne pc care le prezintă şi ele. lată de ce dacă stăm in apropierea unui om cu o stare depresivă, devenim şi noi ner~ voşi, ne doare capul, prezentăm insomnie şi alte simptome asemănătoare.

După ieşirea din centrul splenic, fluidul colgrat cu albastru şi cel violet se unesc formînd un singur curent, ce se îndreaptă orizontal spre centrul dc absorbţie eterică dc la baza gîtului. Acesta este absolut ncccsar pentru buna funcţionare a glandelor cu secreţie internă,

tiroidă şi paraţiroidă, care intervin în metabolismul celular, reglind intensitatea arderilor din organism, precum şi în metabolismul calciului şi fosforului, atît dc necesar dezvoltării sistemului osos, ce alcătuieşte scheletul,

Curentul colorat roşu închis şi portocaliu, unite într-u- nul singur, se orientează spre centrul dc absorbţie eterică dc la baza coloanei vertebrale. Aceasta întreţine buna funcţionare a" organelor genitale, oovogcnc/a la nivelul ovarului şî sperma- logeneza la nivelul testicolului. Dc asemeni, prin activarea sistemului nervos vegetativ parasimpatic lombar, produce erecţia pc-nisului şi clitorisului, libidoul, iar activînd simpaticul dorsal produce cjacularea Ia bărbat şi orgasmul atit la femeie cit şi la bărbat.

Fluidul colorat în verde, plecat de la nivelul centrului de absorbţie eterică de nivelul splinei, se orientează spre centrul de absorbţie de la nivelul ombilicului, dc unde se distribuie plexului solar, cc inervează stomacul, ficatul, vezicula biliară, pancreasul, rinichii şi intestinele, subţire şi gros. Acest plex nervos se mai numeşte creier abdominal.

Fluidul etcric colorat în galben se distribuie centrului dc absorbţie eterică din dreptul inimii. Acesta este absolut ncccsar funcţionării acestui organ, atît de important in menţinerea vieţii. El întreţine excitabilitatea sistemului cardio-ncctor, asîgu- rînd ritmicitatea atît de riguroasă a contracţiilor auriculelor şi ventriculelorinimii.

Centrul dc absorbţie eteric - situai între sprîncenc - primeşte fluid trandafiriu cu muli galben şi albastru, acesta dez- voltînd centrul astral corespunzător, dă Jfaculialea dc a percepe natura şi forma obiectelor astrale.

Centrul de absorbţie din crcşietul capului primeşte de la centrul inimii fluidul galben, iar dc Ia cel dc ia baza giluiui pc cel violet. Acestea activează centrul astral corespunzător» în- treţinind procesele psihice şi continuitatea conştienţeL

Rămăşiţele fluidului eteric sînt eliminate in modul următor: prin plămini, sc elimină fluidul trandafiriu şi

albastru» prin urină fluidul verde şî roşu-poriocaliu, prin creştetul capului albastrul închis şi violet; el mai este expulzat prin porii pielii, delerminînd aura corpului, prin degetele dc la tuîini şi picioare şi prin ochi.

Aura cea inai mare a corpului o avem în cursul nopţii, esie de remarcai că forţa vitală pc carc o primeşte corpul scade mult în timpul nopţii căcî soarele sc află in partea opusă a pămint ului, de aceea cele mai mul le deccse în rîndui muribunzilor se întîlnesc noaptea şi în special in a doua jumătate a eL

Corpul eteric nu este un produs al organismelor vii, ci din contră, aceste organisme vii sînt un produs al Iui.

Corpul eteric esle puntea de legătura dintre corpul fizic spre exterior şi corpul astral spre interior între corpul cleric şi corpul astral se găseşte o barieră atomică ce poale fi tulburată de consumul excesiv de alcool, dc tulun şi narcotice şi de şocuri emoţionale. Aceaslâ perturbare a reţelei atumîce ce separă cele două corpuri provoacă ieşirea corpului astral din organism.

Corpul eteric percepe prin creierul eteric excitaţiile senzoriale fizice şi le transmite creierului astral, dar el transmite şi conştiinţa nivelurilor astrale superioare creierului fizic

Corpul eteric are o conştiinţă difuză ce aparţine tuturor părţilor sate, astfel că cl nu are o mentalitate.

La persoanele numite mediumuri, el se poate desprinde in parte de corpul fizic, stînd la baza numeroaselor forme de materializare, El este factorul principal pc care se bazează şedinţele dc spiritism, cînd se produc mişcările de obiecte, pro- duccrc dc rapsuri sau alte sunete şi tot prin cl se pot magnetiza obiecte. El dă clementele ce întră in alcătuirea ectoplasmei.

După moarte, despărţindu-se de corpul fizic, el este stafia, fantoma, apariţia sau spectrul cimitirelor.

CORPUL ASTRAL

A TREIA PARTE COMPONENTĂ a corpului omenesc o formează corpul astral, planetar sau teresirian*

Corpul astral corespunde invelişirilor fluidicc ale planetei noastre. Atmosfera fluidică a păminiului arc o grosime dc aproximativ 701MX}0 km. Corpul astral sc află în interiorul corpului vital, intre acesta şi corpul

solar, care este maî profund. Materia fluidică planetară este împărţită in trei zone: albă In par- Lca ei cea mai de sus, albastră la mijloc şi roşie la suprafaţa pămîntului. Un spirit superior din materia fluidică albă care vrea să vină pc pămint trebuie să schimbe hainele spirituale mai intii cu cele albastre şi apoi cu cele roşii, ceea ce îi produce o mare suferinţă, fiind împotriva evoluţiei spiritului care merge de la inferior la superior (vezi capitolul dc materializare prin spirit cînd fantoma Kali King, carc atunci cînd îşi ia adio de la mediumul ei şi de la asistenţi, le spune că nu va mai putea reveni, pentru ea fiind o foarte marc suferinţă), Aceste trei straiuri sau pături, sau zone, sint compuse din aceeaşi materie lluîdică dar cu vibraţii difcrile.

La fel cu şi corpul vital, corpul astral intră în componcnţa aurei, fiind un strat mai subţire, cînd mai luminos» tind mai întunecat, după cum spiritul acelui om esle mai mult sau mai puţin evoluat; grosimea aurei ar atinge 4U-50 cm. Ca şi corpul vital, aura corpului astral reproduce conturul corpului fizic, dar mai vag decît acesta, avind aspectul unui oval eu virful in jos, El esie ordonai In anumite direcţii, cu anumite vibraţii, ca şi corpul vital. Se nuireşte sau se hrăneşte în permanenţă, fie- care om absoarbe din univers Huidui planetar sau Huidui astral corespunzător gradului de dezvoltare a spiritului său. Dacă carpul vital este răspunzător dc senzaţia de durere, corpul astral este răspunzător de formarea sentimentelor, a senzaţiilor şi a dorinţelor noastre. Culoarea aurei dată de corpul astral se modifică în l'uncţic de starea emotivă a omului.

Culoarea ro§ic arată minia, culoarea roşu brun arată un om avar, zglrcît, roşu închis un om scnzuâlizat, culoarca cenuşie descrie un om fricos, portocalie un om mîndru, galbenă -o inteligenţă superioară, culoarea violet arată omul spiritualizat, iar culoarca roşu deschis arată iubirea.

fi funcţiile corpului astral

— Este punte de legătură între corpul solar şi cel vital;

— Este un vehicul al spiritului in spaţiu, fie in stare dc spirit liber, fie în stare de spirit incarnat. In

fenomenul dc desprindere (somn, hipnoză, meditaţie transcendentală, yoga) deşi legat printr-un cordon dc corpul vital, corpul astral călătoreşte în spaţiul cosmic;

— Este centrul de transformare al impresiilor din lumea exterioară în senzaţii.

Corpui astral ne dă motivaţiile sufletului - ne place sau nu ne place un lucru, arc sensibilitate şi voinţă, est£ sediul dorinţelor omeneşti, al urii, al avariţiei şi al lăcomiei, al mîn- driel Ocultiştii îl mai numesc sufletul animal. Impresiile din afară sînt transmise la formaţiunile nervoase unde sini trans- formale In senzaţii Prin ei se formează emoţiile, ei esle ee! ce ne dă starea de conştiinţă. Prin corpul astrul vede şi citeşte un om în stare dc hipnoză, puţind citi chiar daca pc înscrisul respectiv se aplică un obiect.

în hipnoză, cind are loc fenomenul dc desprindere al corpului astral de corpul fizic, deşi cel hipnotizat se află intr-o cameră, el poate citi un ziar in camera alăturată cu vederea spirituală. în stare normală de veghe conştientă nu avem a- ceasta vedere spirituală datorită corpului eteric care se interpune între spirit şi exterior, de aceea în această stare vedem numai prin organele de simţ fizice.

Tibetanii, indienii, chinezii, prin exerciţii de yoga carc au Ia baza modificări in timpul de inspiraţie şi expiraţie, put ieşt din corpurile ior fizice şi pot picat la mari distanţe unde pot să-şi creeze alt corp material cu care să se poată arăta cuiva, să yorbcască, să facă ceva (este fenomenul de materializare de carc vom vorbi mai departe), apoi dematerializindu-se, să se rcintoarcă ca fulgerul în corpul lor fizic din care.s-au desprins. Ei pot merge pe suprafaţa apei intocmai ai Isus, pot să se culce pe jăratec sau sa stea in flăcări lără să sc ardă şi pot să sc ridice in spaţiu şi trccc peste ape şi munţi Am spus că dacă nu ar fi corpul astral, organismul nostru ar putea să-şi menţină calitatea dc viu, adică s-ar menţine funcţia de metabolism celular, dc anabolism şi catabolism precum şi aceea dc creştere, de înmulţire celulară. Aceasta datorită corpului vital, care se opune entropiei, adial autodistrugerii corpului, dar în această stare organismul ar vegeta continuu, ar fi intr-o stare perma-

nentă dc somn. Corpul astral este acela care ne dă starea dc veghe, de atenţie. Există in interiorul creierului nostru o formaţiune nervoasă care are tocmai această funcţie de a menţine starea de veghe a organismului; aceasta este substanţa reiicu- larii, compusă dintr-un complex de neuroni şi legături neuronale. Ea este în legătură pe dc o parte cu exteriorul, prin organele dc simţ, interiorul organismului, prin sistemul nervos vegetativ, Dc asemenea, este in legătură cu bulbul rahidian, unde se afla ccntrul respiraţiei şi al circulaţiei, şi cu hipota-' kamusul, formaţiune nervoasă ce controlează toate funcţiile interne ale corpului omenesc. Toate aceste informţii pc carc Ie primeşte din mediul exterior şi din mediul intern al corpului omenesc, al căror număr total este de circa o sută de milionare dc bioinforinaţii pe secundă, substanţa reticulară le triază şi trimite spre prelucrare scoarţei cerebrale numai pc cele pe care Ie consideră importante. Aceasta înseamnă că substanţa reticulară se comportă ca şi cînd ar avea o conştiinţă şi o inteligenţă proprie, acesta fiind motivul care m-a determinat să spun că această substanţă reticulară este locui unde acţionează corpul nostru astral, alături dc ca acelaşi rol avind şi hipotalamusul.

Substanţa reticulară, prin aşa-numitul fenomen de recrutare, produce modificări pe electroencefalogramă asemănătoare cu cele din somn. Legătura dintre corpul astral şi corpul fizic se produce în substanţa reticulară la nivelul bulbului rahidian.

| CORPUL SOLAR

Forma corpului solar al omului nu mai are forma corpului carnal sau astral, ci este sferic. El este cel ce dă gindurilc, imaginaţia, memoria, inteligenţa şi voinţa. Corpul solar îşi are sediul Iш creier sau imediat deasupra capului, dc aecca aura Iui se alia mai mult în jurul capului. Gîndirea este materială, are o forţă uriaşa şi se produce sub imboldul voinţei spiritului.

Idcea este un corp viu, o Qinţă pe care cei ce au vedere spirituală o văd materia lizindu-sc in imaginea la care ne gindim.

Dacă se adoarme un om prin hipnoză şt sc transmite mental, nu prin vorbire, o imagine de casă de exemplu, el spune că vede această casă. Daca sc iau mai multe

coti albe de hîrlie şi pe una dintre ele s-a dcscnaL mental, fără să se vadă nimic pe hirtie, un desen oarecare, amesteci nd toate aceste hîrtiî şt dîndu-i-le celui hipnotizat, cl va găsi hirtia pe care am sugerat mental desenul respectiv. Ideile sînt imagini, forme ce au fiecare o anumită vibraţie şi sînt oameni carc aud voci şi idei spirituale, ci numindu-sc mcdtumi auditivi. Corpul solar este o masă de fiinţe u lira microscopice, care se găsesc în spaţiu sub formă de mici sferulc ca nişte mici glomeruli alcătuiţi dintr-o tripletă: inteligenţa, voinţă, memorie. Dar această tripletă poate li formală şi din două vibraţii dc acelaşi fel şi a treia diferită; două de voinţă şi una dc memorie sau două de voinţă şi una dc inteligenţă, sau două de memorie şi una de voinţă, sau două dc memorie şi una de inteligenţă, sau două dc inteligenţă şi una de memorie şi în fine două dc inteligenţă şi una dc voinţă. Proporţia dintre aceste vibraţii este de 90% voinţă, 9% memorie şt 1 % inteligenţă.

Aceste mici sferule, de voinţa, memorie şi inteligenţă,.formează un adevărat cod spiriLual; ele se unesc mai multe la un loc formînd glomeruli din ce în ce mai mari, dînd spiritului caracterul corespunzător componenţei lui. Cu cit vor predomina particule de inteligenţă cu atît mai evoluat va fi spiritul uman.

^ jcste sferule luminoase sint încărcate cu două feluri dc electricitate, un fluid electric negativ şi altul pozitiv.

Oamenii pol să emită prin anumite părţi ale corpului aceasta energie electromagnetica. Persoanele cu ochii negri emit şi primesc mai mult fluid elcciromagnctie dccît alţii. Părul negru dezvoltă mai multă electricitate dcCît cel blond. Curentul cosmic are direcţie de ia suJ la nord, de aceea poziţia corpului atu ici căND dormim este bine să fie cu capul înspre nord, astfel incit curentul cosmic să intre prin picioare şî sâ îasâ prin cap.

Prin conştiinţa sa omul se remarcă ca o fiinţă independentă cu un în "Eu" omul rezumă ioate cile ie vieţuieşte ea fiinţă trupească şi sufletească. După cum corpul fizic iş? arc ccuirul său in creier, tot aşa sufletul îşi are centrul în Eu. Eul ea fiinţă propriu~/M a omului

rainine cu lotui invizibil, în "Elf* omul vede fiinţa sa adevărată. Corpul fizic, corpul eteric şi celelalte corpuri: astral, solar, univcrsic sau cosmfc, nu stnî decîl nişte haine pe care le îmbracă Eul nostru. Cu alte cuvinte Eul este parte dîn spiritul divin, spiritul trăieşte in Eu şi ceea ce este spirit este veşnic. Pentru c3 spiritul trăieşte în corpul fizic este supus legilor minerale, prin corpul eteric cl eŞie supus legilor rcprixlucerii şi creşterii, iar prin corpurile astral, solar şi celelalte este supus legilor sufleteşti.

Spiritul nostru localizat in Eul nostru nu arc nimic dc-a facc cu naşterea şi cu moartea corpului fizic, cl este veşnic. Acest Eu carc sc naşte în spirit şi trăieşte prin cl, se poale numi Sine spirituală, pentru că cl apare ca sinea omului; prin el se înţelege adevărul pur, indiferent dacă ne este plăcut sau neplăcut Sinea spirituală este o revelaţie a lumii spirituale, iar intuiţia esic revelaţia celor spirituale. Dacă doi oameni privesc o plantă de exemplu, deşi senzaţiile lor sînt provocate de acelaşi obiect, în Eul fiecăruia dintre ci se percep senzaţii diferite in funcţie de evoluţia spiritului ficcăruia, căci unul poate forma gînduri cu mult mal desăvîrşite decîi celălalt. Dacă obiectul s-ar releva numai prin senzaţii, atunci nu ar exista progres in evoluţia spirituală. Şi omul sălbatic simte natura, dar cl nu înţelege legile naturii. Deosebirile dintre oameni nu se duforcsc numai mediului înconjurător» căci ci pol avea acciaşi părinţi, aceeaşi educaţie, acelaşi mod tic viaţă dar se dezvoltă in mod deosebit *Ou* menii se deosebesc prin forma lor fizică de animate, dar sîîit asemănători intre ci, făcind parte din aceeaşi specie, specia umană.

Oricîi dc mari ar iî deosebirile dintre rase, neamuri, popoare şi persoane, in ceea ce priveşte fizicul, asemănarea dintre om şi om este mai mare decît dintre om şi orice specie de animal. Tot cc sc exprimă prin specia umană este condiţionat prin ereditate de la înaintaşi Ja urmaşi şi forma oincnc&scă e*te legata de această ereditate. Din punct de vedere spiritual oamenii sînl foarte diferiţi unul dc nitul. Din aceiaşi părinţi şi din aceleaşi legi ale eredităţii, cu aceiaşi mod de viaţă şi acecaşt suire de sănătate, utiul sc poate naşte un geniu

iar altul un redus mintal. Şi losîf şi Maria au mai avut şase copii in afară de Isus, dar nici unul dintre accşiia rîu s-a ridicat la puterea spirituală a lui Isus. Singura explicaţie esle că în genii retrăiesc spiritele evoluate carc sînt trimise in reîncarnare.

Ereditatea spirituală explică acest fenomen. Ca om spiritual am forma mea proprie, precum am propria inca biografie; nu pol avea această formă dc la nimeni altul, dccît de la mine însumi. Ca om spiritual eu trebuie să fi existat înainte de naşterea mea.Calităţile spirituale ale unui om nu pot proveni prin ereditate de la cei doi părinţi, nu s-a dcscopcrit nici o genă din capitalul genetic al omului responsabilă de a transmite ereditar procesele noastre spirituale dc gindirc, memorie, intuiţie sau inteligenţă. Spiritul uman apare intr-una din vieţi ca o repetare a sa, împrejjnă cu roadele trăirilor sale drn trecui, din cursul vieţilor anterioare. După cum corpul vieţii repetă forma specie», toi astfel spiritul vieţii repetă sulleiul dintr-o existenţă personală in existenţa personala următoare. Trăirile sufleteşti nu sint păstrate In mod durabil numai in intervalul dmirc naştere şi moarte, cic sînt păstrate şi dincolo de moarte. în destinul nostru sint consecinţele faptelor anterioare trăite în vieţi anterioare. Spiritul omenesc şi-a pregătit destinul prin fa pic Ic sale, intr-o viaţă nouă el este legat de tot ce e Înfăptuit în viaţa sa anterioară. Acest destin creat de om, în filozofi EI indiană se numeşte Karma. Altfel spus» dacă trupul este supus legilor creditaţii, sullctiil este supus destinului pc carc şi 1-a creat singur, iar spiritul este supus legii reîncarnării, a vieţilor pămîriicşti repetate. Spiritul este nemuritor, naşterea şi moartea guver- nînd trupul, legile lumii fizice.

ESENŢA VIEŢII

ESENŢA VIEŢII osie o problemă aiii biologica cit şi filozofica, maicria vie poseda însuşiri esenţiale comune tuiuror fiinţelor vii. Obiectele în complexiiatea lor sint alcătuite din părţi legate intre ele, conform anumitor

cauze şi legi, Dc la cele mai elementare particule ale atomului şi pînă la galaxii, toate sînt interpretate ai sisteme cu determinări calitative proprii, Biologul Ludwig von Bcrtalanffy arală primul că organismul nu este un conglomerat tic părţi, cî un sistem complex care ii conferă o anumită integralitate. Noţiunea dc sistem exprimă un ansamblu tic obiecte aflate în interacţiune sau altfel spus un ansamblu de obiecte a căror interacţiune duce la apariţia unor proprietăţi noi pe carc nu le au părţile constitutive luate separat, In fiecare moleculă atomii işi pierd individualitatea lor, fiecare avind noi însuşiri în cadrul moleculei dccît în afara ei, altfel spus molecula tiu este un sistem sumaliv ci unul integral Componentele unui sistem integral se constituie sub influenţa determinantă a unor interacţiuni cu caracter legic. Atracţia legică dintre atomi a determinat formarea moleculei. Caracteristic vieţii cstcică aceasta constituie un sistem deschis, in sensul că ca face un schimb dc substanţe şî energie cu mediul înconjurător. Fie că este un sistem închis, de exemplu lucrurile Iară viaţă$_T$ fie că sint sisteme deschise, CUTII esle viaţa, ambele se desfăşoară după al doilea principiu al termodinamicii. Toate formele de energie se transformă in altele, cu degajare dc căldură, dar căldura nu se mai transformă integral în alia formă de energic, aslfcl că un anumit procent dc căldură este definitiv pierdut. Gradul de ireversibilitate al transformărilor cncrgclicc consii-tuic noţiunea dc entropie.

Numiţi viaţa csie aceea 111 carc autoreglarea face să fîc un echilibru terniodinamiccu mediul înconjurător Datorită entropiei in natură se produc modificări şi în starea structurală, ceea cc duce la dezorganizare şi descompunere. în fenomenul vieţii, entropia este contracaram dc mecanisme opuse, compen- satoriî acesteia, viaţa fiind organizată priit autoreglare structural funcţională, folosind substanţe energetice din mediul exterior şi compcnsînd astfel pierderile dc energie de substanţe care au loc in conformitate cu al doilea principiu al termodinamicii.

Viaţa îşi conservă structura şi integraliimea prin organizarea şi autoreglarea funcţiilor, a interacţiunilor

interne şi externe, astfel că prin aceasta sc menţine constantă o homcoslazic, prin conirucarurcâ dinamică a influenţelor dezorganizatoare ale factorilor mediului înconjură tor.

Autoreglarea £ste rezultatul interacţiunii unor acţiuni contrarii, unei concxiuni inverse, o anumită variaţie declanşează altă variaţie in sens invers. Pentru a sc menţine acest echilibru, este nevoie ca in permanenţă să existe un sistem informaţional continuu. Aceste informaţii sini percepute dc substanţa reiieu- lară din trunchiul cerebral care după cc le analizează trimite stimuli corespunzători la organele efectuare.

Substanţa reticulară este cea care ne dă starea dc veghe şi probabil locul de acţiune al subconştientului nostru in care se găseşte Scîntcîa Divină a spiritului nostru, Eul nostru. Ea primeşte circa o sută dt: milioane dc informaţii pe secundă din mediul intern al organismului şi din mediul exterior, dar o mica parte din ele devin conştientizate.

Principiul autoreglării pe baza conexiunii inverse arc un caracter universal. Cantitatea de informaţie nu depinde dc canti- tatea dc energie purtătoare, o cantitate mică de energie poate transmite o cantitate mare de informaţii si invers, o cantitate foarte mică de informaţie poate declanşa procese care presupun o mare cantitate dc energic.

Purtătorii materiali carc transmit informaţia sînt canalele dc comunicaţie, formate de corpul eteric, care se concentrează pe formaţiunile nervoase. Informaţia cste codificată pentru a putea fi transmisă şi decodificată la nivelul substanţei retîculare, care o transformă in conştientă, in senzaţii, în percepţii ctc*. cu ajutorul scoarţei cerebrale. Întregul comportament este subordonat scopului fundamental şi anume acela al autoconservării. Cele mai multe proccsc fiziologice ale organismului uman sc produc Iară ca noi să ne gimlim şi să le dirijăm, cu toate acestea ele se desfăşoară după un program extrem de riguros, ca şi cînd ceva, inteligent, tot cu o conştiinţă deci, le-ar dirija, Cine este această inteligenţă atît de precisă in lot ceea ce sc intiinplă în organismul nostru, in procesele carc întreţin viaţa?

Aceasta este subconştientul ca loc de manifestare al spiritului ţtostru. Toate cunoştinţele sint sedimentate, din evoluţiile anterioare, prin mii şi zeci de mii de reîncarnări, cxj>erienţc pc care te transmite prin procesul dc reîncarnare, dacă sc poate spune aşa "prin ereditatea spirituală". Subconştientul nostru funcţionează raţional, căci altlel nu s-ar putea realiza finalitatea autoconservării, pentru aceasta spiritul are nevoie dc un corp fizic stabil peniru a-şi continua drumul său spre purificare, dc aceea ei luptă pentru autoconservarea corpului fizic.

Dc multe ori perpetuarea sc realizează cu orice preţ, pentru a permite noi naşteri în lumea spirituală şi noi vieţi pămîn- teşti, pentru evoluţia spiritului Aceasta este o realizare automată inconştientă a unui program precis constituit dintr-o suită de funcţii dinainte stabilite. Autoreglarea funcţiilor sc realizează pe baza conexiunilor inverse, astfel de exemplu: menţinerea temperaturii animalelor homeotcmie la valori constante se realizează prin interacţiunea unor mccanismc echilibrate contradictorii, Dacă temperatura corpului scade, prin anumiţi receptori această informaţie este transmisă hipotalamusului (formaţiile unervoasă din trunchiul cerebral) care o analizează şi elaborează reacţii ce sînt transmise spre organele corespunzătoare. Mesajele transmise organelor efectuare declanşează mecanisme prin carc temperatura corpului revine la valoarea normală, astfel sc închid porii pielii pentru a sc rcducc transpiraţia care prin evaporare produce răcoare, alte impulsuri referente merg ta muşchi şi determină intensificarea activităţii anulînd acţiunea entropică a mediului. Fiecare constantă a hemeostaziei este menţinută prin factori dc creştere şi factori de descreştere a acestora, care la rindul lor sint sub acţiunea subconştientului*

Homeostazia mediului intern este factorul principal al autonomiei organismului care îl protejează de schimbările ce au loc in mediul înconjurător şi se realizează prin mccanismc cibernetice de autoreglare. Aşa de pildă sîngclc are o compoziţie constantă: cinci milioane de globule roşii de milimetru cub de sînge,

şapte mii de globule albe pe milimetrul cub, trombocite trei suie de mii pc milimetrul cub. Plasma sîngelui arc in ca o scrie dc alte constante, scrumalbuminc, serumglobulinc şî fibrinogen. Pentru o sută de milimetri de plasmă sînt dozate in mod normal 6,4 g dc proteine dintre care 3,7 g seru- malbuminc, 23 g serumglobuline, 0,38 g fibrogen. în afară dc proteine In sînge se mai găseşte glucoza In cantitate de 1 g la mic, acizi graşi 4 g la mic, colesterol 2,1 g la mie, uree 0,26 g la mic.

Dintre substanţele anorganice amintim calciul 0,1 g la mie, sodiu! 3,4 g la mic, potasiul 0,2 g la mic, clorul 3,7 g la mie, Herul 0,002 g ia mie.

Toate aceste proporţii sc menţin constante prin mecanisme de autoreglare, fiecare conexiune inversă constituie sOrşîtul unui ciclu şi premiza pentru ciclul următor. Autoreglarea funcţională presupune consum de substanţă şi energic pc carc organismul Ic procură din mediul înconjurător. Organismul se a- daptează apropiindu-sc dc factorii favorabili şi evîtînd factorii nefavorabili. Factorii favorabili şt nefavorabili sînt raportaţi la experienţe din alte vieţi înregistrate sub formă de memorie în subconştient în lumea animală, dacă informaţia primită înştiinţează o sursă dc hrana se produce o reacţie dc apropiere, dacă informaţia aduce un mesaj dc primejdie se realizează o reacţie dc fugă. Organismul sc menţine, prin funcţia de metabolism, la anumite constante în condiţiile unui mediu instabil.

Omul învaţă din experienţe trecute, înregistrate în subconştient şi reacţionează in consecinţă la noile informaţii primite.

Organismul presupune anticiparea prin memoria stocată în subconştient şi astfel se pregăteşte pentru întîmpinarea e- venimentelor care sc vor produce. Menţinerea structurii organismului arc la bază procesul de autoreglare de la nivelul celulei. Diferitele forme de proteine sînt constituite de 20 amînoacizi esenţiali. Fiecare proteina are însă o anumită specificitate carc depinde de structura ci primară, adică de felul şi ordinea în carc sînt reglaţi radicalii aminoacizilor în lanţul potipeplidic. Trăsăturile dc specie poarta amprenta individualităţii proteinelor, cum moleculele dc proteine

se reînnoiesc în mod continuu se pune mereu problema sintetizării lor specifice. Aceasia presupune existenţa unei matrice care dirijează acest prooes$_t$ această matrice este înregistrată în structura moleculară a acizilor nucleici şi, prin mecanisme informaţionale cibernetice, are loc sinteza proteinelor la nivelul organiiclor celulare numite ribo- zomi, conform informaţiei cuprinsă In molecula de AD.N. în felul acesta, AJR.N.-ul mesager duce informaţia dc la A.D.N. la rîbozomi, unde, îndeplinind rolul dc matrice, siniciîzează proteinele corespunzător cu informaţia adusă dc ia A.D.N. Procesul sc realizează prin mecanisme dc autoreglare biochimică.

Existenţa materiei este veşnică, dar existenţa sistemelor biologice deschise sini supuse morţii. Ele încetează o dală cu moartea, cind corpul cicric sau forţa vitală, cea carc întreţine lot acesl mecanism de autoreglare şi metabolism părăseşte organismul. Organizarea sistemului din materia vie sc datorate organizării structurale a corpului eteric, el csic deci lorţa care întreţine metabolismul celular datorită curentului continuu dc energie care circulă prin organism. O dată cu oprirea acestui cu reni continuu de energic sc opreşte şi viaţa. Elementele subaiomicc, proton, neutron, electron, foton, cc alcătuiesc corpul cleric, fiecare din aceste parlicule ale atomului, posedă o anumită structurare, carc îi conferă o anumită memorie. Această structurare a elementelor subatomice ar putea fi dc natură electromagnetici, aceasta deoarece ale nu se pot transforma în cîmp ori în alie particulc* Lumea subalomică urmează tipare clare .ji precise, iar structura sa este asemănătoare lumii atomice. Toate interacţiunile particulelor sînt simetrice, relativ la deplasare;! in spaţiu şi in timp şt ca urmare a acestei simetrii, sc conservă cantitatea totală dc rotaţie implicata in proces. Sarcina totală a particulelor implicate în interacţiune rămînecons- lanta, Dezintegrarea forţată a doi protoni va da naştere la ha~ droni formaţi din energie cinetică şi din masele protonilor dc coliziune ce au determinat dezintegrarea forţată a protonilor.

Reacţiile hadionilor reprezintă un flux dc energie în care particulele sc creează şi se distrug in permanenţă,

iar energia poate circula numai pe anumite canale. Descrierea hadronilor din fizica particulelor, sc aseamănă cu viziunea budistă, carc concepe obiectul ca fenomen, ca energie şi nu ca un lucru sau substanţă* Geea cc budiştii au realizat prin experienţa mistică a naturii, s-a redescoperit prin experienţe şi teoriile matematice ale ştiinţei moderne. în filozofia budistă toate lucrurile sînt considcratc a fi dinamice, tranzitorii şi iluzorii. Autoconservarea individuală a sistemului este o condiţie a autoreproducerii, dc aceea metabolismul este o cerinţă directă a autoconservării sistemelor vii. Viaţa este un sistem biologic funcţional care se autoconservă in mod activ. Această autoconservare este înscrisă in memoria corpului eteric care peniru fiecare celulă, pentru fiecare ţesut sau organ arc o structură energetică specifică, care determină o funcţionalitate specifică celulei respective.

Viaţa peniru a supravieţui, pentru a se autoconserva, este necesar ca rcacţiunea ei faţă dc mediu să fie cel puţin egală cu acţiunea mediului asupra ei. Viaţa arc scop foarie bine definit, ca are o clapă de maturitate, una de declin şi apoi de moarte. Singurul ci scop esle de a se asigura perpetuarea speciei necesară evoluţiei spiritului, peniru a se putea rcincarna, in noul corp fizic creat. Toată evoluţia vieţii spre autoconservare şi autorcproduccre sc desfăşoară in mod spontan, sub acţiunea subconştientului care luptă pentru menţinerea vieţii. Finalitatea este caracteristica esenţială a vieţii, ca presupune subordonarea tuturor proceselor unui scop final, această finalitate este fixată in subconştientul nostru, ca loc de manifestare a spiritului. Nu supravieţuirea individului este condiţia supravieţuirii speciei, ci supravieţuirea acestuia pînă işi îndeplineşte funcţia dc reproducere, dupâ aceasta supravieţuirea nu mai este escnjiaîă faţă dc specie, ba chiar devine un impediment pentru specie, altfel spus moarLca apare ca o adaptare utilă pentru spccic, căci lasă loc unui alt organism tlnăr să asigure reproducerea şi o dală cu aceasta o nouă reîncarnare pentru o nouă evoluţie spirituală, Moartea reprezintă numai o trecere de la o formă dc viaţă pămintcască la o naştere spirituală, o altă

formă de viaţă. Omul este nemuritor, dar cl realizează nemurirea prin spiritul său care este transmis descendenţilor printr-o nouă reîncarnare* Am fost întrebat după prima ediţie ce cred cu despre existenţa altor civilizaţii extraterestre. Consider că spiritele evoluate de materializare din sfera laborator a creaţiei divine pot materializa inteligenţe şi pe alte planete dîndu-le o formă adecvată condiţiilor de pc planeta respectivă, legate dc alte combinaţii dccît ccic ale carbonului, în condiţiile existenţe pe pămînt, carbonul a fost elementul carc a fost folosit dc spiritele de materializare pentru a se forma combinaţiile organice şi apoi materia vie, dar cu siguranţă în univers sint şi alte sisleme care nu au la bază combinaţiile carbonului şi carc totuşi posedă proprietăţile de autoreglare şi care au inteligenţă, deci alte forme dc viaţă sint foarte posibile pe alte planete in care alte elemente ar putea constitui baza unor combinaţii din care să rezulte sisteme capabile dc însuşiri vitale de autoconservare şi auto reproducere, cu conştiinţă de sine.

| SCOPUL viirrii

Viaţa este dominata de doua instincte, în instinctul de conservare ai vieţii, in care scopul este acela de a acumula bunuri necesare desfăşurării vieţii, în aceasta idee esle un scop imediat, acela prin carc să-şi ercezc bunuri şi satisfacţii zilnice şi unul mai îndepărtat, care conducc Ia acumularea de bunuri, Ia stocarea dc rezerve. Dar firul vieţii sc întrerupe la un moment dat uneori, alunei cînd nici nu le aştepţi şi alunei vine întrebarea logică: peniru ce a trebuii să agoniseşti ailtea bunuri, căci plecînd din aceasta lume, nu vei lua nimic cu tine. Al doilea instinci care guvernează viaţa, este acela de perpeluarea speciei, acela dc a da naştere la descendenţi, care să ducă mai departe continuarea firului vicţîî. Teoria privind finalitatea internă a naturii, teleologia, presupune ca natura, ca şi oamenii, preferă să se Intîinplc un lucru şi nu allul, după cum fiecare dintre noi, doreşte succesul propriei familii mai mult dccît al alteia străine. Fiecare dintre noi se gîndeşle cum să-şi canalizeze energiile acumulate, iară a deranja semenii săi, să lucrezc pentru el, să-şi menţină sanătaica

şi să acumulcze bunuri necesare existenţei, dar care sînt mijloacele ce servesc îa realizarea acestor scopuri finale?

în general scopurile noastre imediate urmăresc un folos nemijlocit, carc de cele mai multe ori constituie o plăcere, o bucurie, o satisfacţie, dar scopul îndepărtat? Ce aşteptăm de fapt de la viaţă? Toate aceste scopuri finale variabile dc la individ la individ, conşiicnl sau inconştient, consiau în obţinerea bunăvoinţei celor din jurul nostru. Sirîngerea şi acumularea, sini manifestări ale egoismului, acest instinct este şi Iu multe animale, carc strîng şi ele ins linei iv bunuri de carc au nevoie în viaţă spre propria lor existenţă. Acumularea de hrană şi construirea de adăposturi organizate sini instincte biologice ftmdu- mcntale pe care Ic înlîlnîm la furnici, la albine, la veveriţe, ta castori ctc

Direcţia vieţii este dală dcci tic instincte şt sentimente iar pentru realizările cc le dorim, ne folosim de strădiuinţe conştiente sau sîntem conduşi dc instincte inconştiente. Dintre strădiuinţele conştiente fac parte invocarea unor forţe superioare, de pildă a fi în slujba lui Dumnezeu, a fi in slujba domnitorului, a 11 in slujba patriei, a promova binele familiei, a fi credincios faţă dc sistemul pol inc. Tot dintre strădiuinţele conştiente, este obţinerea puterii, puterea de dragul puterii; admiraţia maselor, faima, securi lalea pentru realizarea căreia se urmăreşte acapararea puterii. O altă strădiuinţă conştientă csie aceea de a face bucurie atlora, iubirea dc oameni dezinteresată, grija peniru copii, bunăvoinţa faţă dc prieteni şi animale. Există şî oameni la care i6ale aceste motivaţii lipsesc, este adevăratul hedonist, carc urmăreşte în viaţa numai să-şi satisfacă pentru cl bucurii, indiferent prin cc mijloace. Adevăratul scop al vieţii nu este nici realizarea satisfacţiior imediate şi nici cele îndepărtate, el esic dictat de destinul fiecăruia. La specia umană, instinctul de perpetuare a speciei, este Întreţinut şi activat de plăcerea actului sexual care poale conduce în viaţa cotidiană la adulter, incest, violuri şi chiar crime. Deşi ccle două instincte par a fi echilibrate cel al perpetuării speciei csie dominant, fiecare familie acordă atenţie maximă copiilor ei şi mai puţin as-cendenţilor ei, adică părinţilor, cunoscut fiind faptul că

un părinte poate crcştc zece copii, dar zccc copii nu pot să-şi îngrijească un părinte la băirîneţc. Dar cine determină un instinct atît de puternic şi de ce? Scopul vieţii csie subordonai instinctului. Dar ce csie instinctul?

instinctul este o formă tic manifestare a spiritului util in lumea animală cit şi la specia umana, bine individualizată. A- minliţi-vă de păsări; felul cum îşi confecţionează cuibul, clocitul ouălor, crcştcrea puilor făcute cu atita truda, in unele arzuri pentru prima dată in viaţa lor. De unde au aceste cunoştinţe, căci instinctul nu este înscris in codul genetic, aceste cunoştinţe sînt păstrate şi transmise dc spiritul Ion Acelaşi aspect îl înLîinim §i la animale şi la om. Singura explicaţie a celor două instincte, este cerinţa dc evoluţie a spiritului, care cere niereu alte reincarnări peniru purificarea lui. Acesta este dc fapt scopul vieţii noastre, am venit pe lume nu peniru a ne bucura pentru anumite plăceri şi bucurii, nu pentru a acumula cit mai multe avuţii, cari toate accsica rămîn şi o dată cu moartea nu iei nimic din ele. Ne naştem cu un destin bine determinat încă din lumea astrală a spiritelor, nu pentru aceste scopuri imediate sau îndepărtate, ci nutnai peniru a ne da posibilitatea unei noi inccrcări de purificare a spiritului nostru prin suferinţă. Este suferinţa un dar al iubirii divine? Pentru a putea evolua, spiritul este trimis la reincarnare, dar nu peniru o viaţă abuzivă, imorală sau plină de avuţii, aşa nu sc poaic purifica spiriiul, iar în această situaţie reîncarnările nu-şi vor atinge niciodată scopul. Aşa cum am mai spus, spiritele puţin evoluale, cele din zona roşie sau diavolarii, legate mult de corpul eteric, carc mai poate fi numit şi sufletul senzaţiei carc este legat mult de plăcerile lumeşti, esle trimis repede, şpre o nouă reincarnare, fără ca el să poală să se opună, esle obligai să facă aceasta, destinul lui csic pecetluit de altcspiritc superioare, nu de el, iar acest destin programat pe zile, luni sau ani, exact cum se programează un program pe calculator, aceasta pentru că spiritul este o forma de energie compusă din particule materiale infraatomice, probabil ncutrino, tahioni, psihoni sau cum vor fi denumiţi, dar alcătuirea lor, structura lor ie conferă o putere imensă de memorie, de

inteligenţă şî de voinţă. Acţiunea in viaţa pămintească sc desfăşoară secundă cu secundă după felul cum a fost programată, aceasta înseamnă că toate evenimentele vieţii sînt înscrise in codul nostru spiritual. Sc pune întrebarea: nu sc poate în nici un fel modifica cursul desfăşurării acestor evenimente? Acest destin poate fi modificat sau întrerupt sub acţiunea spiritelor inferioare sau diavolare, invocate prin magia neagră, cu ajutorul ci se poate întrerupe vîaţa sau se pot provoca boli organice şi psihice (vcxi capitolul Magic). Forţa spiritelor diavolare, constă în forţa ghidului, carc se transmite sub forma dc simboluri, imagini, subconştientului unui om, acesta reacţionînd întocmai cum i s-a transmis prin acelc ginduri. Cînd spiritul este evoluat, el singur îşî alege destinul pentru o nouă viaţă pămintcscă. Dar şi in accst caz al "liberului arbitru" cel ce vine să se reîncarneze, trebuie să-şi programeze suferinţa, căci altfel nu ar avea nici un rost să sc reîntoarcă pe pămînt. Se ne amintim de cel mai superior spirit reîncarnai pe pămînt, Isus Cristos, el şi-a programat să fie batjocorit şi răstignit, căci numai aşa el s-a putut înălţa la Tatăl. Legea Karmei, scriu istoricii filozofiei indiene S- Charter- jee şi J. Datta, are semnificaţia că toate acţiunile individului, bune sau rele provoacă şî urmări, dacă accstc acţiuni sînt să- vîrşilc cu dorinţă dc a culege de pe urma lor roade, adică premeditat Fiecare faptă bună atrage după sine o răsplată, şi fiecare faptă rea, atrage o pedeapsă, dar de regulă nu în viaţa aceasta, ci in viitoarea reîncarnare.

însăşi destinul omului, sau a oricărei alte fiinţe din această viaţă, este rezultatul acţiunilor sale într-o existenţă anterioară. Prin acţiunile mile «imul îşi făureşte singur soarta in viitoarea lui reîncarnare. Şi alte spirite evoluate revenite pc pămînt au trebuit să treacă prin suferinţe. Marele lutius Cezar a părăsit viaţa în deplină glorie fiind înjunghiat in senatul Romei antice. Alexandru Macedon, cel mai mare cuceritor al tuturor timpurilor, a murit dc asemeni în plină gloric$_t$ In Bahilon, unde dorea să-şi stabilească capitala vastului său imperiu, la vîrsta de numai 33 de ani, răpus de boală. Napoleon Bonapartc carc ar fi fost reîncarnarea lui Hanibal, sfirşeşte în captivitate pe insula Sfinta Elena

din oceanul Atlantic prin chinurile cumplite ale unui canccr gastric Luceafărul poeziei româneşti Mihai Eminescu, cel mai mare spirit ai poporului român, moare la vîrsta dc 39 de ani, într-un ospiciu de nebuni, cu paralizie generală progresivă, prin scpticcmie, data de un erizipel, dc la o rană produsă printr-o piatră aruncată dc un alt bolnav psihic, din acelaşi ospiciu.

Marele geniu al muzicii, Beethoven, şi-a trăit ultima parte a vieţii fiind surd, şi aceste exemple ar putea continua la ne- slirşit. Aceasta insenina că orick de evoluat este un spirit ce vine la reincarnare» el trebuie să-şi programeze o nouă suferinţă pentru a putea să evolueze mai mult.

ACŢIUNEA SPIRITULUI PRIN INTERMEDIUL SUBCONŞTIENTULUI ASUPRA INSTINCTULUI SEXUAL

PURIFICAREA SPIRITULUI SE FACE prin numeroasele reîncarnări, pentru aceasta este nevoie de o continuă evolulic a speciilor carc are la bază procesul reproducerii. La om reproducerea sc face datorită instinctului sexual, carc prin actul uc copulaţie dâ naştere unui nou descendent.

Dacă actul sexual in sine se desfăşoară sub acţiunea sistemului nervos vegetativ, parhsimpaticul sacrat fiind acela care produce erecţia, printr-o congestie a corpilor cavcnioşi ai penisului, iar ejacularea este determinată dc contracţia spasmodică a uretrei posterioare, care elimină spre exterior sperma venită din vezicule seminale, aceasta Fiind sub influenţa simpaticului lombar. Ejacularca însă nu se suprapune noţiunii de orgasm, care este o plăcere subicetivă, variabilă de la individ ia individ, Cil intensitate şi care este dc natură eterică, adică sufletească. Subconştientul, ca loc de acţiune a spiritului, participă la actul sexual prin acţiunca dc gindirc, a acestuia, dorinţa sexuală este mult mai puternică atunci cînd participă şi gîndirca, carc prin amintirea unor trăsături fizice ale partenerei,

sedimentată în subconştient, cum ar fî reprezentarea sinilor, rotunjimea feselor» aspectul feţei, conformaţia buzelor etc. Mai mult cliiar, eroc- ţîa şi dorinţa sexuală se produc şi atunci cînd nu avem în minic aceste amintiri, dar de exemplu trăim intens o carie pe care o citim şi în care sini descrise acţiuni erotice. în acest caz imaginaţia pc carc şi-o face subconştientul nostru este cea care determină libidoul (dorinţa sexuală).

Legat de participare;* spiritului la actul sexual este şi aşa- zisa scădere a poienţci sexuale dc ordin psihic, Sînt nenumărate cazurile unor lincrî care sc consultă peniru scădcrca erecţiei sau chiar absenţa ci. In aceste cazuri, din cauza unor emoţii care au avut loc cu ocazia unei experienţe sexuale - şi aceasta nu reprezintă ceva anormal - sc produce o inhibiţie corticală care suprimă erecţia sau face ca aceasta să se întrerupă mai repede dccît csie normal, urmată de obicei dc absenţa ejaculării în aceste situaţii obsesia pc care o prezintă tînărul, la gindut că s-ar putea să sc repete eşecul, transmite subconştientului lui această formă □ neputinţei şi acesta se componă in consecinţă făcînd imposibile următoarele experienţe sexuale. în aceste cazuri dc multe ori o participare negativă o arc partenera care, în loc să sc facă a nu li observat fenomenul, îi reproşează lipsa dc potenţa, producînd acestuia o sugeslionare şi mai puternică, prin aceasta fenomenul dc inhibiţie devine şi mai puternic.

Este posibilă scăderea poienţci sexuale şi apariţia frigidităţii la femeie prin intermediul magici? Da, este posibil. A- ceasta se explică în felul următor: prin puterea de concentraţie şi dc voinţă a celui ce practică magia, se transmit telepatic subconştientului celui căruia i sc adresează gînduri şi imagini de neputinţă sexuala sau dc frigiditate Ia femeie care sini percepute dc subconştientul acestuia. Aşa cum am mai scris de mai muite ori, subconştientul reacţionează la mesajele acestea mentale prin imagini simbol pc carc le cunoaşte şi ca urmare comandă sistemului nervos vegetativ, instalarea impotenţei sau frigidităţii. Remediul este puterea de concentrare şi de voinţă pe care trebuie să o aibă cel în cauză, pentru ca prin această

autosugestionare in sensul bun al acţiunii să se producă descătuşarea subconştientului de imaginile simbol primite de Ia magician.

Avînd în vedere acţiunea determinantă pe care o arc spiritul prin subconştient asupra actului sexual, am găsit dc cuviinţă să dezvolt fenomenul impotenţei sexuale la bărbat.

Erecta nu se produce cu aceeaşi uşurinţă la toţi bărbaţii, pentru unii excitaţia psihogeneiică esle suficientă, pentru alţii trebuie stimuli prelungiţi şi mult mai intenşi, această diferenţă se repercutează şi asupra duratei erecţiei, ca fiind variabilă în mari proporţii. Două elemente intervin in această persistenţă a erecţiei şi anume: excitabilitatea şî durata actului sexual în sine pînă la ejaculare. Atunci cînd excitabilitatea este mare şi reacţiile sînt intense, durata actului sexual se scurtează, in actele sexuale repetate primul este de obicei mai scurt dccît următoarele, acest fenomen este fiziologic, dar există cazuri dc impotenţă sexuală prin hiperexcitabilitatc constantă, carc scurtează de fiecare dată durata actului sexual, chiar dacă el sc repetă. Aceasta sc întîmplă în ejacularea precoec sau rapidă.

Scurtarea erecţiei este la alţii patologică, anormală, atunci cînd la incitaţii sau la o excitabilitate normală corespunde o reacţie mai mult sau mai puţin intensă de durată foarte limitată.

Această scurtare se manifestă in urina raporturilor foarte apropiate, întrudt după ejaculare persistă o excitabilitate insuficientă pentru a avea noi erecţii

în afară de aceste cazuri particulare se intilncsc adesea indivizi cu dorinţă normala» cu excitabilitate mai mult sau mai puţin conservată la care erecţia sc produce incomplet dar este urmată de senzaţia voluplivă normală (orgasm). După un timp aceşti indivizi deşi au excitaţie sexuală normală erecţia diminuează progresiv pentru a se opri fără ejaculare. Aceste caractere ale scăderii potenţei sînt de obicei intermitente, fenomenul scurtării crecţici nu este permanent la fiecare act sexual, această astenic sexuală se manifestă rareori izolat, ea este dc obicei însoţită dc o oboseală generată a organismului, iar rccupererca forţei după actul sexual se facc la aceşti indivizi foarte greu. La toate acestea un roi important îl

are partenera care avind un orgasm foarte întîr/iat din cauza unei frigidităţi mai mult sau mai puţin complete, face să prelungească aci ut sextial peste timpul normal, ceea ce duce la oboseală şi la încetarea erecţiei, fără a ajunge la ejaculare. Aceste forme scăzute şi scurtate ale crecţici sini în generai nu Unite la indivizi cu o hipovagolomie generală îdiopattcn, cu tonusul scăzut in toate sistemele autonome.

- Insuficienţa sexuală prin defcct dc recupcrare în perioada refractară

Perioada refractară este perioada imediat următoare actului sexual, cînd în mod normal organismul refuză pentru o perioadă dc timp repetarea actului sexual. Perioada refractară este %'ariabilă dc la individ Ia individ şi dc asemeni în funcţîc dc vîrstă. La adultul tinăr cu tonusul nervos normal, ea este scurtă, fiind cuprinsă intre citcva minute şi cîtcva ore. în acesta perioadă refractară trebuie să deosebim două feluri de rcacjic, unele somatice §i altele psihice. Reacţiile somaticc sc caracterizează mai ales printr-o slabă excitabilitate a centrilor clcctivi nervoşi, acest fenomen se cxplică prin absenţa momentană a tonusului nervos vegetativ, Această scurtare a tonusului după descurcarea orgasmoejaeulatoric au esle dc lungă durată la individul cu tun ici talc normală. Reacţiile psihice ale perioadei refractare sini caracterizate printr-o atenuare marcată a reflexelor psihoscnzorîale, o stare nouă sc substituie celei provocate prin excitaţia sexuală, lîc prin dezgust psihic sau moral faţă de parteneră, fie din contra unui clan către aceasta cînd elementul afectiv de landreţc şi recunoştinţă este predominant.

Perioada refractară prin defect dc tonicilale cu prelungirea fenomenelor somatice, sc distinge dc aceea datorată unei perioade refractare psihice de durată exagerată. în perioada refractară somatică prelungită, impulsul sexual şt dorinţa pol fi conservate, dar reacţiile de excitare sint foarte lente. Erecţia este incompletă aiila limp cit echilibrul nervos este ncrecupc- rat. Aceste dificultăţi locale sc însoţesc adesea de tulburări generale, hipotonicc, cel mai adesea astenicul sexual adoarme după fiecare act sexual şi se irezeşte dificil. La

aceşti indivizi impulsul sexual este normal, dorinţa sexuală sc conservă, descărcări ic orgasmo-cjaculatorii sini perfecte, numai perioada refractară singură este foarte intensă şi prelungită. Aceste cazuri sc găsesc în special ly indivizii neurastenici, al cărui caracter principal este ottoseala.

Esle dificil uneori de deosebii perioada refractară somatică prelungită, dc perioada refractară psihică prelungită. Esle aproape imposibil dc a sc putea separa pînă Ia un punct, fenomenul oboselii, dc frica unui nou act sexual, teama oboselii însăşi sau teama eşecului. Este posibil ca după un raport sexual normal să se producă o violentă depresiune psihică, fără un caracter bine definii, manifestat prin tristeţe profundă, o stare de depresiune psihica, necontrolată şi dezgust faţă dc un nou act sexual. Cînd această perioadă refractară psihică sc prelungeşte peste timpul normal, dorinţa sexuală este suprimata iar erecţia psihogene tică nu se produce. Perioada refractară prelungită psihic mai trebuie deosebită de o stare de inhibiţie psihică, consecinţa autosugestiei, inhibiţie care uneori poate 0 suprimată sub influenţa alcoolului. Cind raporturile sexuale sînt repetate abuziv, perioada refractară se prelungeşte automat. Potenţa sexuală este diferită de la individ la individ şi de aceea noţiunea de cxccs diferă dc la caz la caz. Indivizi cu aceeaşi stare de sănătate, cu aceeaşi greutate corporală, cu aceeaşi vîrstă, unii pot avea raporturi zilnice iar alţii raporturi săptâ- mlnalc. Peniru un individ care normal nu poale avea dccît trei raporturi pc săpiămină, raportul zilnic va fi un abuz. Consecinţele nu apar imediat, ci mai tîrziu, la fel ca şi in cazurile de onanism. Impotenţa poate să fie absolută sau relativă, cu o hipoexeilabilitate momentană cu o siare dc oboseală prelungită. Dacă se forţează rcpcLarea actelor sexuale, Iară a se lăsa organismul să se refacă in perioada refractară normală, crecţia scade ca durată şi de cele mai multe ori încetează înainte dc a ajunge la ejaculare. în astfel de cazuri potenţa sexuală scade progresiv.

Impotenta prin abstinenţa sexuală

Abstinenţa poate fi întilnită in situaţii speciale, cind în absenţa femeii, nu sc produc excitaţii sexuale repetate şî abstinenţa in situaţii cu prezenţa femeii.

în primul caz hipcrcxciiabiliiaiea genitală este prezentă Ia început pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă cu erecţii psihogcnciicc frecvente, dar încet, incct, hipersensibilitatea sc atenuează, dorinţa diminuează pentru a dispare complet. Această situaţie o găsim la indivizii exploratori, navigatori sau privaţi dc libertate, Iară a veni în contact cu femeia. Aceste forme dc impotenţa sexuală, deşi pot dura ani de zile, nu sînt definitive, situaţia revenind la normal in prezenţa femeii.

în cazul celei de-a doua categorii, cind abstinenţa are loc în prezenţa sexului feminin, excitaţiile repetate în contact cu femeia, erecţiile frecvente, hiperaetivita tea test icul ară destinde testiculele seminare, duce la o hiperseereţie a prostatei şi glandelor urctrci anterioare. în aceste cazuri apar poluţii nocturne de descărcare a veziculelor seminale, care diminuă astfel tensiunea genitală, se produce o congestie a uretrei posterioare şt verummontanită. După tulburările funcţionale apar modificări organice, in aceste situaţii erecţia diminua treptat, dorinţa sexuală este păstrată, iar erecţia se produce insuficient, astfel că impotenţa sexuală se instalează Jlră semne premonitorii, dc cele mai multe ori brusc.

Impotenţa prin actul sexual întrerupt

Actul sexual sc întrerupe înainte de a avea loc ejacularea prin concentraţia voinţei, care întrerupe ciclul reflex al organismului, sau cjacularca se efectuează în afara vaginului Accastă ejaculare în afara vaginului strică echilibrul sistemului nervos central, ejacularea efectuîndu-se, nu sub excitaţia locală a glan- dului penisului, ci prin concentraţia voinţei carc caută sâ suplineascâ excitaţia locala.

Impotenţa în nnunisiii

în ceea ce priveşte masturbarea sau onanismul care de altfel este foarte frecventă la tineri, după Mayrowky 88%, după Mavkissc 93%, după Ducck 91)%*. Aceasta duce la impotenţa sexuală cînd este practicată in exces.

La majoritatea tinerilor accastă practica este pasagera, dar se poate vorbi dc un onanism cronic, cimJ acesta se prelungeşte şi la adultul tinăr şi cbiar mai tirziu, sint citate cazuri dc mariaj cînd bărbatul privindu-şi pe ascuns partenera, se masturbează in loc sâ aibă

raport sexual normal. In onanism sc produc două serii de fenomene, unele organice şi altele psihice. Faza de excitaţie dinaintea actului sexual lipseşte pentru că femeia lipseşte, faza de erecţie psihosenzorialâ este frecvent inexistentă, există numai reprezentarea mintală, adică imaginaţia din gindul iul Impulsul sexual lipseşte, el se transformă repede in plăcerea psihică, care este analoagă actului sexual, dar în acelaşi timp mai greu de realizat, ea produclndu-se în special prin consum nervos, printr-o erecţie psihică. Fenomenele psihice ale perioadei refractare sînt foarte marcate. Erecţia sc produce repede prin manevra rea directă de calotare şi deca- lotare a glandului penisului. Această practică în onanismul cronic duce la repetarea actului de masturbaţie, fără a lăsa,organismului perioada de refacere. De multe ori actul masturbaţiei se reia lără a ajunge la ejaculare, ceea ce duce la o insatisfacţie şi o iritabilitate care conduc la noi repetări Se poate spune că onanismul ocazional este compensator în afara femeii şi nu este foarte nociv, uneori chiar fiind necesar. Onanismul cronic sau onanismul esenţial se produce la indivizi care deşi au condiţii pentru efectuarea actului sexual, preferă să practice masturbarea. La aceştia erecţia psihogenetică In prezenţa unei femei sc produce dificil La aceşti indivizi apar frecvent tulburări psihice: timiditate, evitare*» societăţii, irascibiiitatc şi în general o inhibiţie puternică in prezenţa unei femei, prin frica unui insucces.

Onanismul cronic duce In leziuni inflamatorii ale uretrei, la ureirite şi veru-montani ta te_f carc întreţin la riadul lor tulburările genitale.

Impotenţii prin dezechilibrul hormonul

Diabetul dă impotenţă hormonală, fie prin leziuni medulare, fie prin acţiunea glucozei din sînge asupra sistemului nervos simpatic. Este afectata în special erecţia, iar după aceea şi ejacularea şi apoi impulsul sexual

în bolile infecţioase cronice cum este tuberculoza, de asemeni sc produce scăderea potenţei sexuale. Acelaşi efect de scădere a potenţei sexuale se înlilneşte în intoxicaţiile cronice cu cocaină, morfină, alcoolismul cronic şi labagism (consumul exagerat de tutun).

Alcoolul în cantitate moderată, în special vinul, creşte impulsul sexual, dar dacă este consumat in exces, duce la slăbirea reflexelor cxciiatoriî, prin inhibiţia centrilor medulari.

Intoxicaţia medicamentoasă cu bismut, cu iod» potasiu duc ia ejaculări precoce. Salicifatul de sodiu, bromul, camforul sint anafrodiace, scad apetitul sexual.

Aceeaşi acţiune o are 51 arsenicul. Scăderea potenţei sexuale este de asemeni frecventă la indivizii carc convieţuiesc un timp îndelungat lingă aceeaşi femeie, această impotenţă este însă relativă cad nu se manifestă dccît în prezenţa paricncrei cu care convieţuieşte şi nu in prezenţa altei partenere. A- ccasta are drept cauză, in general indiferenţa partenerei faţă de actul sexual, sau eu atît mai mult manifestările de frigiditate ale acesteia. Este cunoscut faptul ca orgasmul femeii, însoţii de manifestările care îl atestă, este cel ce întreţine virilitatea bărbatului.

Im potenţii sexuală prin inhibiţie

Manifestările de origine spirituală joacă un rol important în declanşarea dorinţei sexuale, sub formă de imagini şi asociaţii de idei, Aceslă intervenţie psihospî rituală prin intermediul subconştientului, locul dc acţiune a spiritului, poate să intervină In uncie cazuri in mod voluntar în^ prelungirea un timp, a fazelor ce se succed în actul sexual. In unele circumstanţe însă aceste manifestări ale subconştientului nostru, pot deveni inhibitorii, detcrminînd întreruperea reflexelor normale ce intervin in desfăşurarea actului sexual. Desigur există şi inhibiţii normale printr-o emoţie, dar şocul emoţional nu csie suficient pentru apariţia impotenţei. Şocul emoţional accidental, poale determina o inhibiţie permanentă atunci cînd alimentăm subconştientul cu ideea obsesivă a neputinţei, căci în acesi caz, subconştientul avind simboluri codificate dc răspuns la fiecare idee sau imagine mentală se creează un cerc vicios, teama dc cşec întărind ideea din subconştient, iar acesta face şi mai imposibil actul sexual.

Tratamentul impotenţei sexuale

în ceea cc priveşte tratamentul medicamentos al scăderii potenţei sexuale aceste medicamente se împart în următoarele categorii;

- tonice nervoase din carc cele mai importante sint: stricnina şi derivatele sale (linctura dc nucă vomică, fosforul, sub forma de acid fosloric, fosfurci de zinc, fosfatului de sodiu, gli- ccro fosfaţi, arsenicul şî cacodilatiiţ;

- calmante de timpul bromurilor, linctura dc valentină, tine- tura de craicgus niger.

- medicamente ale sistemului nervos vegetativ; bclladona, a tropi na, scopolamina §i ezcrina;

- madieamentelc de acţiune văso-motrice genitală directă cum este y oh im bina.

Printre metodele chirurgicale de tratament ale scăderii potenţei sexuale esle liga tura canalelor deferente (sperma ticc) sau operaţia Steinach.

Tratamentul uruitelor cronice se lacc prin dîlaţii uretrare şi însiilaţii locale, printre metodele fiziotcrapicc sc recomandă frecţii lombare cu apă r<!ce 4-5 minute, scara înainte de culcare, sau băi de şezut de tret ori pc săptămlnă fie cu apa rece, fie foarte caldă (42-45 grade) înainte dc culca re,, in cazuri Ic de ejaculare precoce.

Diatcrmia este indicată în inflamaţiile prostatei, veziculelor seminale şi ale uretrei posterioare.

Cea mai eficientă metodă de tratament al scăderii potentei sexuale la bărbat cstecentroterapia Bonnier, o caulcrizarc fbar- te uşoară a capului cornetului inferior nazal, care dc altfel are aceeaşi acţiune nu numai la bărbat ci şi in cazurile dc frigiditate la femeie, cazurile de eşec fiind foarte rare, uneori revenirea la normal apare după o singură şedinţă suprimind inhibiţia psihică §i delcrmiiiind o stare de euforie a bolnavilor.

Un fapt însă esenţial trebuie reţinut, nici un fel dc rezultat nu sc poate obţine dacă celula nervoasă de ia nivelul hipotala- musului, care arc înscris in memoria ci, răspunsul, prin elaborarea de hormoni şi stimulează organele genitale, dacă în sîn- gc nu sc găseşte o concentraţie de testosteron de 5 mg pentru acest motiv la bolnavii tn vîrsta, care nu mai au o secreţie normală dc testosteron, trebuie administrat acesta mai ales sub forma dc proviron.

.▪TELEPATIA
| mesaj mental

GÎND1REA FIIND UN ELEMENT MATERIAL, sc poate transmite la distanţa. Exista un cod universal spiritual dc comunicare prin gind, comun atît oamenilor cit şi plantelor şi animalelor, cu alte cuvinte ghidul sc poate percepe la distanţă atît de oameni cît şi de animale şi plante, acestea inicrccp- ttndu-Ie şi deoodifîcîndu-lc, lată cîicva exemple: sc ştie că dacă unei plante i se rupe o crenguţă ea descarcă un curent electric care se poate înregistra pc o hirtie cu ajutorul unui seismograf. Aceasta ca expresie a suferinţei sale. Dar s-a făcut următoarea experienţă: pc lingă o astfel dc plantă cuplată la acest seismograf au trccut în şir unul eîtc unul un număr de cinci persoane; dintre aceste persoane una trehuiasă rupă crenguţa, dar această persoană nu glia că ca va rupe crenguţa; ordinul de a rupe crenguţa era dat dc a şasea persoană carc se afla departe de plantă. Acest ordin era ştiut de cel ce trebuia să-1 dca_{+} în momentul cînd cel ce trebuia să rupă crenguţa fără să-i dea nici un fel ordin verbal, a ajuns în dreptul plantei, planta a reacţionat brusc, descărcind biocurenţi electrici» aceasta însemnînd că planta a interceptat gîndul celui care trebuia să ordone, l-a înţeles şi 1-a decodificat.

Baksler, directorul şcolii peniru detcciarca de minciuni din New York, a adunai serioase probe carc demonstrează existenţa unei percepţii primare carc poate II observată ia toate fiinţele vii. Astfel, cînd minusculii crcvcţi sînt ucişi, se semnalează o reacţie imediată printre alte vieţuitoare, plantele dc exemplu care se află in apropiere. Nici o ecranarc nu poate să împiedicc această comunicare, fie ea chiar o grilă de plumb.

Ruşii au lacut experienţe telepatice pc cîîni, real i/m d le- lepatia animală.

Mars era un cline ciobănesc cu carc a făcut experienţe telepatice Vladimir Durov. Ei observase că acest ci ine reuşea să-i intercepteze gîndul său şi să-l Înţeleagă. Experienţele s-au lacut m prezenţa academicienilor Vladimir Bcktcriev şi Alexandru Leonovici. Astfel Bekteriev ii dădu Iui Durpv o notă scrisă care cuprindea instrucţiuni te carc urmau a fi transmise animalului prin mesaj telepatic. Durov a luat

capul cîinctui în mîinilc sale şi l-a privit fix în ochi timp In care i-a transmis mesajul mental Ciinclc şi-a retras capul şi a fugit in camera vecină, aliata în spatele laboratorului şi in care nu rnaî intrase niciodată. în cameră se afiau trei mese acoperite cu cărţi şi caiete, cl s-a îndreptat spre prima masă unde a stat cîtcva clipe cu labele pc ea, apoi a plecat la a doua masă făcind acelaşi lucru, ca şi cind ar fi căutat ceva, în slîrşit s-a dus la a treia masă de unde a luat obiectul căutat. Acesta era o carte de telefoane pc care Bekteriev i-o adusese lui Durov. Mars primise mesajul telepatie, Toate animalele cunosc adesea gîndul dresorului prin intermediul telepatiei. Durov a arătat puterea, hipnotică a ochiului, puterea privirii, ochii ar emite deci radiaţii, dar ce organ le-ar capta? După ruşi accst organ ar fi glanda pinc- ală, accaslă glandă situată la baza crcicrului ar fi al treilea ochi, ochiul pineal

în anul 1962, Kapinski, in lucrarea "Comunicaţiile radio şi biologice", împreuna cu Durov, ajung la concluzia ca celulele în formă tle bastonaş ale retinei ar avea rolul de minuscule antene radio, carc transmit semnale telepatice,

în primii ani ai secolului XX, în Germania era un cal care putea tnterccplu gîndul stăpînului său. El răspundea la întrebările de matematică, geografie sau chiar politice, prin bătăi dc copită sau dind din cap în sus şi in jos pentru afirmativ, şi scuturindu-1 intr-o parte sau alta pentru negativ. Exemplu: cineva întreba pe Hans cit face de două ori radical din 9 minus 1, după o pauză dc cîtcva clipe ridica copita dreaptă şi bătea dc 5 ori. S-a trimis o comisie de la Academia de ştiinţe condusă dc Oskar-Pfungst, să examineze cazul, carc era un miracol Rezultatul: dacă stăpinul calului WilheJm Ostcn nu este dc faţă sau dacă acesta nu ştia răspunsul la întrebări, nu-1 ştia nici calul; cînd Ostcn cunoştea răspunsul, atunci şi calul răspundea corect. Concluzia: gîndul stăpînului, atunci cînd acesta cunoştea răspunsul» era interceptat de cal şi decodificai, dînd astfel răspunsuri corecte. Un alt exemplu: dacă în preajma unui om cc suferă un traumatism sc află o plantă, ca reacţionează prin

descărcare de biocurenţi, semn că ea suferă alături dc om.

Experienţe de telepatie s-au lacul numeroase* Savanţi din lunica întreagă au observat că modificarea undelor cerebrale Ia un geamăn provoacă modificări ale undelor cerebrale şi Ia celălalt geamăn. Dacă o mamă suferă, copilaşul suferă şi începe să plingă. Sovieticii au lacul experienţe pe un submarin; Ei s-au servil de o icpuroaică şi propriii ei pui. Din cîte se cunoaşte, nu există nici un mijloc tehnic de a comunica cu un .submarin dc la suprafaţă, undele electromagnetice nu se transmit prin apă. S-au plasat la bordul submarinului puii de iepure, iar icpuroaicei, care a rămas într-un laborator pe pămint, 1 s-au implantat electrozi in creier.

Cînd submarinul ş-a scufundat în marc, iepuraşii au fast sacrificaţi unul cîte unul, iepuroaica ncştiimi ce se Intîmplă pc submarin. în momentele exacte ale morţii fiecăruia dintre fiii ei, creierul iepuroaicci reacţiona. Dar ce formă de energie degajă gîndul dacă cl poate străbate medii pc care undele radio nu le pol străbate?

Experienţele telepatice tăcute intre Kamcnski şî Nikolaev, primul transmiţător celălalt primilor, sînt mult mai convingătoare. Kamenski transmite de la Moscova iar Nikolaev interceptează mesajul la Leningrad. S-au putui transmite Imagini de obieetc dar şt stări afective. S-au constatat şi modificări biologice în timpul şedinţelor tclcpaliee cum ar fi creşterea globulelor albe cu 1500 u, cînd s-a sugerat o emoţie plăcută, şi o scădere cu 1600 dc globule albe daca s-a transmis o emoţie depresivă.

Oamenii de ştiinţa americani au observat transmiterea telepatică a simptomclor şi bolilor psihice. Ei au observat de asemenea chiar posibilitatea de transmitere a unor rcacţti tele- somaticc. Doctor Schwaliz descrie astfel un caz în care un om, trezindu-se Inir-o dimineaţă cu dureri violente la un dinte, telefonează medicului stomatolog pentru a-i da o consultaţie urgentă. Tot in acca dimineaţă, mama acestui om i-a telefonat pentru a comunica ca şi-a extras un dinte. Durerea fiului ci a dispărui spontan aşa că

stomaiologul n-a mai găsit nimic care să-i cxplîce durerea omului respectiv.

Raspusîin, călugărul avid dc pulcrc, socotit satanic, şe supusese antrenamentelor legate de practicile şamanilor din Siberia. Raspulin era singurul care putea să trateze pe cel mai însemnat bolnav din Rusia imperială, ţarcvictul care suferea de hemofiiie, El putea să calmeze durerile copilului şi să oprească hemoragia chiar de Ia distanţă. Doamnele din cea mai înaltă societate după ce petrecuseră un minut în preajma călugărului, cădcati literalmente in patul acestuia. Se parc că avea o putere' spirituală Toarte mare, căci un marc număr din aceste feinei mărturiseau:mi s-a relevat lotul, am dormit eu Dumnezeu".

Este foarte interesant cazul telepatului Wolf Mcssing, un evreu polonez, care făcea spectacole cu experienţe telepatice. După ce acesta dăduse un spectacol in orăşelul Gomei din Rusia, la sOrşitul spectacolului doi miliţieni t-au arestat şi l-au dus la Stalin. Accsta, care auzise de puterea iui telepatică dorea să sc intereseze de polonezii pe carc îi punea în funcţii şi dc asemenea să testeze însuşirile psihice ale telapatului. Mcssing era o persoană celebră în parapsihologic fiind pus Ia probe dc mari celebrităţi ale vremii: Einslein, Frcud şi Gandhi. După invazia Poloniei de către germani aceştia puseseră un premiu de 200.000 mărci pe capul lui. Stalin ceru lui Mcssing să meargă la o bancă din Moscova şi folosindu-se de puterea lui telapatică, să ridice prin fraudă de la ghişeul băncii la care le era complet necunoscut suina de 100.000 de ruble, lată ce povesteşte Mcssing: S-a prezentat la ghişeu cu o foaie dc hîrtie in alb ruptă din carnetul săuT deschise servieta şi o puse pc tejghea ordonînd mental casierei să-i dea enorma sumă dc bani. Băl rinul casier, deschise casa de bani şi numără 100.000 de ruble lui Messing care îi băgă în servietă şi plecă. El se întoarcc cu cei doi funcţionari desemnaţi de Stalin ce trebuia să supravegheze experienţa şi i-a dat banii lui Stalin. Văzînd puterea extraordinar de marc a lui Mcssing, Stalin îi ceru un lucru cc părea imposibil de realizat. El a fost pus într-un automobil şi dus in Kremlin dlnd ordin pazei să nu lase pe nimeni să plece.[11] Am

efectuat acesta proba Iară di neuitate", spuse Mcssing, Atunci Stalin 1-a mai supus la o probă: i-a şpus să pătrundă In biroul lui de ia reşedinţa dc vară de la Kuntsovo; aceasta era echivalentul cu pătrunderea în banca dc la Fort- Knox şi să fure aurul Statelor Unite, Deşi locuinţa lui Stalin era păzită cu străşnicie de cea mai formidabilă gardă personală pe care a putut să o aibă un dictator, Messing işi făcu apariţia în l'aja biroului lui Stalin. Acesta a Întrebai: "Cum ai putut să pătrunzi aici?" Messing explică: "Le-am sugerat telepatic celor carc vă păzesc că sînt Beria, pc lingă fiecare gardian spuneam in gînd: sînt Beria, sint Beria". Beria era şeful poliţiei secrete sovietice, un om obişnuit al vilei lui Stalin,

Şi iată o experienţă carc confirmă prezenţa spiritului şi fenomenul de desprindere a acestuia: Kamcnski ii transmite dc la Moscova tui Nikolaev la Leningrad un mesaj telepatic, prin care iî descrie că în faţa Iui are un bloc. Nikolaev interceptează gîndul transmis telepatic prin care i sc dcscria imaginea unui bloc dar în plus consemnează ceea ce exista şi in spatele blocului, ceea ce nu putea vedea Kamcnski. Accasta înseamnă ca, corpul astral al lut Nikolaev s-a desprins de corpul fizic şi vital şi s-a deplasat la faţa locului. Văzind cu vederea spirituală ceea ce era de fapt in spatele bloculuL

Messing spune că gindurilc oamenilor ii apar sub formă dc imagini* fapt cc l-am relatat atunci cind am vorbit dc corpul solar.

"Cînd am ochii acoperiţi, povesteşte Messing, activităţile lelpaticc sînt mult maî uşurate". Iată dc ce cei ce sc iniţiază în tainele cerului preferă să stea in locuri cit mai izolate, singuratice.

Tot în acceaşl idee am să descriu un alt caz. Un ziarist i-a sugerat mental lui Messing sa descopere locul unde c pus un exemplar al revistei Ogoniok şi să o deschidă la pagina unde era fotografiat un portret al lui Lcnin, să-i spună dacă imaginea ce-l reprezenta pe Lemn era o reproducere după o pictura sau era fotografia unui aeior care interpreta rolul Iui Lcnin. Cu ochii închişi Messing îi aduse revista solicitata, o deschise la pagina

indicata, unde era un portret original, aşa cum precizii Messing,

în anul 1940, Mcssing prezise într-un discurs la Moscova că deşi Stalin şi HitIer făcuseră un tratat dc neagresiune, intr-o *zi* tancurilc sovieticilor vor circula pe străzile Berlinului Dc asemenea a mai prezis ca războiul sc va sfirşi în mai 1945. Ambele evenimente au fost confirmate de istorie.

Electroencefalograma arată că omul arc următoarele forme de unde cerebrale:

— Unde Alfa cu $-12 cicluri pc secundă, pe carc omul Ic are in stare dc reverie sau de relaxare (cu ochii închişi);

— Unde Beta cu 13-22 cicluri pe secunda, pc carc le în- liluim în activitatea mentala intensă;

— Unde Delta cu 1-3 cicluri pe secundă, pe care le avem în timpul somnului adine.

în telepatie au rol undele alfa.

Percepţia undelor telepatice sc faec mat Iutii în subconş-tient şi după aceea subconştientul informează scoarţa cerebrală. Aceasta ne arată că interceptarea gindurilor, deci a spiritului, se facc la nivelul structurilor nervoase subconşticntc, unde cic sînt înţelese, decodificate şi trimise conştientului. Creierul lui Ntkolaev producea unde înainte ca mesajul să devină conştient.

MAGIA

LEGAT DE TELEPATIE trebuie sa explicăm fenomenu! magiei.

Aceasta era foarie dezvoltată in antichitate găsind-o atît la asirobabilbnicni cit şi la fenicieni şi egipteni. Cc este dc fapt magia? Este tot o transmisie a unui mesaj telepatic, fie în scop benefic (mat rar) - aşa-zisa magic aibă, fie in scop rău - magia neagra sau malefică. Am văzui in capitolul precedent cum gindurile, Oc bune, fie rele, sc pot transmite la distanţă unde în mod inconştient sint interceptate la nivelul structurilor subcorticalc {substanţă reticulară). Aceasta Ic decodifică şi transmite un mesaj pentru exccutarca lor chiar dacă sînt în defavoarea corpului fizic. Aceasta, pentru că subconştientul răspunde la mesajul telepatie reacţionînd după scheme pe carc le cunoaştem din experienţe de ani

dc zile. lată un exemplu: i sc sugerează unui om aflat în transă hipnotică că pe braţul lui sc pune un fier roşu. Deşi in loc dc fier roşu sc pune un creion oarecare, la locul atingerii cu creionul sc produec o arsură, aceasta pentru al subconştientul are o imagine a ceea cc i s-a făcut altădată, in altă viaţă atunci cînd într-adevăr pe corpul fizic s-a pus un fier roşu. Altfel spus, nu cuvîntul este acela carc influenţează subconştientul, ci motivaţia afectivă a ghidului, Un om hipnotizat răspunde în acelaşi fel indiferent dacă i sc spune prin mesaj mental sau mesaj verbal, pentru că subconştientul nu limba o înţelege, ci gîndul, imaginile mcn- lale care se transmit. Subconştientul are o mairice dc funcţionare peniru fiecare informaţie mcntulă, reacţionind ca in cazul dc faţă, el practic înşelîndu-sc. lata un exemplu in accsi sens: un lucrător de la calea ferată este închis din înumplarc într-un vagon frigorific, cl îşi scrie pe pereţii vagonului senzaţiile produse dc frig, de degeraturi, dc semiconşiicnţă după care este găsit mort Spre surprinderea generală, la deschiderea vagonului, s-a constatai că complexul frigorific nu ftincţiona, era defect, iar temperatura din interiorul vagonului era de 13.14 grade. Tată cum autosugestia, la gîndul că în vagon este o temperatură foarte joasă, a fost înţeleasă ca aiare dc subconştient, care a produs in corpul său fizic îngheţarea corpului, aceasta pentru că în alte trăiri anterioare spiritul omului respectiv, subconştientul lui, trăise un astfel de eveniment.

Vedeţi cît de marc importanţă are asupra organismului sugestia şi autosugestia, spunindu-i unui om mereu că este bolnav, chiar dacă aste perfect sănătos, el într-adevăr se va îmbolnăvi. Acelaşi efect îl are şi autosugestia, în toată practica mea dc chirurg, de mai bine de treizeci dc ani, niciodată nu am operat un bolnav care mi-a spus înainte de operaţie să nu-l operez ca el moare, cunosdtidu-se nenumărate, cazuri cînd într-adevăr bolnavii "s-au ţinut dc cuvîni". Aceasta se îMîmpkl tot prin fenomenul de autosugestie.

Legat dc aceasta, se poate cita practica avansată din Yoga, cînd prin autosugestie se poate modifica temperatura corpului, se poate modifica presiunea

sanguină, se provoacă o temperatură mai marc pe o pane a corpului decit pc cealaltă, sau pur şi simplu yoginii pot intra într-o stare de moarte aparentă, cind tensiunea arterială scadc la zero, pulsul dispare, respiraţia încetează; mai muli chiar, pot fi îngropaţi şi la dala fixată sînt dezgropaţi şi revin la viaţă.

MAGIA NEAGRĂ

Prin magia neagra se sugerează de la distanţă o boala subita a organismului căruia i se adresează. Mesajul telepatic este interceptat de cel căruia i se transmite şi acesta moare subit. Acesta este efectul vrăjitoriei practicată dc mediumi cu mari puteri telepatice.

Magia constrîngc forţele spirituale să facă ceea cc doresc oamenii, pe cînd religia face apel la bunăvoinţa lor, se roagă dc ele, le oferă ofrande, le adoră, le elogiază.

Religia este un act de renunţare, de abdicare, resemnare şî supunere, Ea sc bitzează pc principiul "crede şi nu cercetai Aceasta este deosebirea intre magia albă şi religie.

Magia neagră se asociază cu forţele răului, adică cele satanice, împotriva forţelor binelui. în lumea antică vrăjitorul sau fermecătorul era un om de vază cc făcea parlc din curtea regelui.

Unele religii condamnă magia şi luptă împotriva ei. De pildă in Palestina, evreii interziceau cu desăvîrşirc magia; dacă erau descoperiţi, vrăjitorii erau omorîţi cu pietre. Cît priveşte actul magiei, trebuie să facem o distincţie intre substratul pe care îl exercită acţiunea magică şi tehnica sau ritualul magic propriu-zis. Astfel, substratul care poale fi supus sub influenţa magiei poate 11:

— fiinţa sau obiectul de fermecat - de vrăjit, sau o parte a sa, sau un obiect, sau o porţiune din părul sau unghiile omului;

— substratul poate fi substituit, adică similar cu fiinţa omului, exemplu, lungimea umbrei omului sau o păpuşă de ceară;

— poate fi un substitut simbolic cum ar fi cămaşa sau alt obiect de lenjerie al omului respectiv.

Ritualul actului magic sc poate face prin acţiuni reale, adică sc împifntă în păpuşa dc vrăjit un cuţit real. Este acţiunea numită identică, sau poate fi o acţiune similară acţiunii reale, in care caz se împlintă un cui, o aşchie, un ac, în păpuşa de ceară, sau pur şi sîmpiu poate fi o acţiune simbolică, cum de exemplu, se sparge un vas care ar reprezenta capul omului ce trebuie vrăjit. Ştim că fenicienii laceau farmece, cad lza- bella care era feniciană, fiica regelui Sidonulut, Etbaal, facea vrăjitorie, cum îi spunea lehu regelui tui Israel - loram.

Dc asemenea din istorie mai ştim că Cieopatra îi (acea farmece lui Marc Antoniu, aşa se explica faptul ca acesta a renunţat la un imperiu fugind dîn lupta dc la Acţiuni împotriva generalului Agripa, generalul lui Octav Augustus, abandonîn- du-şi armata în plină luptă şi fugind după Cieopatra, care părăsise locui luptei în timpul desfăşurării ci.

Cum poate acţiona magia? Mesajul telepatic, adică glndirca vrăjitorului, este interceptată în mod inconştient de omul căruia i se adresează la nivelul subconştientului acestuia, adică spiritului lui. Subconştientul înţelege gîndirea, înţelege acţiunea gtndului respectiv şi determină în organism ordinul pentru executarea lui.

Am văzut că în stare de hipnoză, prin sugestie, comunicînd direct cu subconştientul care scapă de sub cenzura conştientului, se pol obţine efecte bune sau rele asupra corpului nostru. Am văzut că sc pot produce cfecte carc nu sînt In concordanţă cu excitaţia externă specifica efectului produs - se sugerează că se atinge corpul cu fier incandesccni şi la locul de contact apare o arsură profundă deşi în realitate corpul a fost atins cu un obiect de temperatură obişnuită a camerei.

în stare dc hipnoză se pot produce diferite sîmplome ale unor afecţiuni sau boli. Personal am văzut o criză de astm broaşte cu cele mai caracteristice aspecte, produsă prin sugestie hipnotică şi dc asemenea am văzut o criză dc epilepsie cu simptomatologia cunoscută prin sugerarea trecerii unui cui prin regiunea temporală, deşi In realitate accastâ regiune se atinsese numai cu vîrful unui deget.

Dacă prin hipnoză se produc aceste fenomene folosind limbajul care se transmite subconştientului sub formă dc diferite imagini, !n telepatie acelaşi fenomen este produs prin mesaj mental.

Astfel că aceste reacţii se produc indiferent dc naţionalitatea şi limba pe carc o are cel care esle emiţător telepatic. A- ceasta înseamnă că gîndul, formă a spiritului nostru, este interceptat şi decodificai in subconştient. Pe de altă parte, dacă subconştientul reacţionează exact la mesajul mental, aşa cum el îl ştie, înseamnă că el are un mod de a reacţiona cunoscut, o motivaţie afectivă la fiecare informaţie mentală, o matrice dc răspuns ia orice informaţie mentală. Dar de unde poale subconştientul avea acest model de răspuns la mesajul trimis, uurucit, poate în decursul unei perioade determinate dc timp. deci in cursul unei vieţi este posibil ca un om să nu fie ars niciodată, atunci de unde ştie subconştientul că un corp incandescent îi poate produce arsura? Acest fapt demonstrează cît se poate dc convingător că răspunsul la acest stimul îl arc din alte trăiri anterioare acestei vieţi, pe care Ie-a înmagazinat şi la carc ştie cum să răspundă. Accsi fenomen stă la baza magiei, aşa se explică cum sc poate îmbolnăvi un om, sub influenţa in activitatea lui prin telepatie. Se produc astfel, atît boii organice cit şi boli psihice. Se poate spune că in subconştient este programat destinul nostru. Prin sugestie şi autosugestie, comunicam subconştientului anumite idei, anumite gînduri şi organismul nostru reacţionează în eonsccinjă. Activitatea subconştientului prin sugestii mentale bune - aceasta este cheia succesului în activitatea noastră.

Este cunoscut faptul că subconştientul este cel mai bine infiuenjat în starea de conştientă crepusculara, in starea Alfa a undelor cerebrale, precum şi în stare dc somn, cind corpul astral părăseşte corpul fizic şî eteric păstrînd numai o legătură printr-un cordon ombilical.

Anumite rezultate le obţinem programînd subconştientul să lucreze înainte de a adormi, să-i dăm o misiune de realizat Şi el o va realiza devenind apoi conştientizate in timpul stării de veghe. Acest fenomen era cunoscut în antichitate. Se ştie că în timp ce

Alexandru Maccdon era bolnav şi se găsea la Babilon, boală care de altfel i-a produs moartea, medicii lui nereuşind să-i găsească leacul au recurs la trimiterea a doi generali din armata sa, cărora seara li s-a dat din plin să mă- nîncc, in templul zeului Marduc ca în timpul somnului să viseze tratamentul cc ar fi trebuit să i-l facă lui Alexandru Maccdon.

Pe timpul nopţii, subconştientul îşi continuă activitatea, astfel sc cunoaşte că în timpul somnului i s-a relavat configuraţia atomului lui Niels Bohr, structura benzenului lui Kekaule, sistemul periodic al elementelor lui Mendelcev, o altă variantă a Henriadei lui Voitairc şi multe alte exemple»

Sediul subconştientului se afla în structurile nervoase ale trunchiului cerebral, poate la nivelul substanţei rcticulare, poate in hipotalamus. Cel ce sc opune subconştientului de a deveni conştient este corpul eteric, care sc interpune între corpul as- trai şi corpul fizic, numai după cc corpul astral esle desprins, esle scos în afara corpului eteric, putem comunica cu subconştientul în subconştient sînt înmagazinate loate cunoştinţele noastre atît din viaţa actuală, cit şî din alte vieţi anterioare.

Pe seama subconştientului s-au pus elementele cristalizate ale conştiinţei stinse, auiomatismele psihice fixate prin repetiţie, montajele intelectuale rcflcctate, aspectele de deprindere şi de memorie potenţiale, complcxc senzoriale neconştiente, precum şi deprinderile de orice fel, atît bune cit şi rele. Putem spune că subconştientul este un ansamblu de servome- canismc, ale conştientului, o rezervă dc informaţii şi operaţii declanşate prin rezonanţă din care se consiituie stările dc conştiinţă, fiind un subsistem mediator care face parte din Eu. Subconştientul deţine în profunzimile sale latente soluţiile la toate problemele care te frămîntă, el ţi le rezolvă în funcţie de încrederea pe care o ai în eL Spuno-i ferm să te scoale la 6 dimineaţa şi el tc va scula. Orice gind al tău va produce cfccte in subconştient, omul nu va scăpa de acţiunile gindurilor sale, căci inconştientul a mai trăit influenţele acestor gînduri şi va reacţiona producind efectul acestora. Aici ar fi explicaţia efectului rău pe caic il produce blestemul

Legea fundamentală a vîcţii este încrederea in line, să nu crezi niciodată că cineva sau ceva îţi poate face rău căci tot ceea cc gîndeşti intens şi crezi ferm că sc va tntimpla sc va realiza numai datorită convingerii tale, cu alte cuvinte, "de ceea ce ţt-e frică nu scapi". Elimină orice frica fiindcă o fiinţă temătoare este o fiitiţfi slabă, iar o fiinţă slabă este un pericol nu numai pentru sine ci şi peniru întreaga ambianţă în care trăieşte. Credinţa atotputernică în forţele proprii este acea încredere profundă, intens resimţită in supremul adevăr absolut, prezent în tine ca seînteie divină. Subconştientul este un servitor credincios care este subordonat şi nu discuta cu tine In contradictoriu. EI accepta în mod necondiţionat tot ceea ce mcntatuJ tău conştient gîn- deşte. Mentalul tău conştient este cu alte cuvinte paznicul căii de acces spre subconştient Roiul său este acela de a nu face să ajungă la subconştient idei false, convingeri perverse sau gîndurt negative. Tot ceea ce mentalul tău conştient acţionează cu adevărat şi crede ferm, subconştientul va accepta imediat şî va căuta să realizeze dînd viaţă şi expresie, Ideii sau gindulut imprimate in cL Oîndul sau ideea este sămînţa pc care subconştientul o va hrăni şi va face să apară, mai devreme sau mai tîrziu, şi fructul. Subconştientul controlcaza toate funcţiile vitale ale corpului, el cunoaşte deja răspunsurile şî soluţiile la toate problemele existente, dar nu te va ajuta eficient dccît daca va fi solicitat in acest sens.

Nu căuta să înţelegi pentru a crede, ct crede pentru a înţelege, dacă nu vei crede nu vei reuşi să înţelegi» Din potenţialul cerebral gigantic cu care a fost înzestrat, omul nu foloseşte decîl 4 %ᵣ restul rămine neutilizat în stare latentă. Prin gindi- rc fermă, dinamică, poţi face să crească extraordinar acest procent, devii foarte puternic cînd ai o idee fixă dar justă. Vindecările sau îmbolnăvirile transmise telepatic, prin sugestie sau autosugestie, sînt datorate dinamizării adccvatc a subconştientului.

Modalitatea cea mai uşoară şi în acelaşi timp cea mai eficientă do a genera un gînd sau o idee este ca să imaginezi, să o vizualizezi mental, cit mai des cu putinţă ca şi cum ar fi in faţa la, cu toate că tu o vezi numai cu

ochii minţii. O imagine prccisă valorează cil 100 de cuvinte.

Atunci cînd voinţa este suficient de puicrnîcă, imaginaţia va fi mereu controlată şi nu va putea rezulta conflictul dintre ele.

Cel mai propice moment natural pentru a dinamiza şi impregna subconştientul prin intermediul unei idei sau unei imagini, este ircccrea de la veghe la somn, aşa-numita stare negativă, clnd legătura cu subconştientul se facc spontan şi în mod optim. Subconştientul este sfera dc apel a memoriei* în el sînt înregistrate toate experienţele avute atît în viaja prezentă cit şî in alte existenţe anterioare.

Dacă cei care iţi imaginezi in mod eronat că are defecte sau vicii esle o fiinţă slabă, et va fi influenţat telepatic de ceea ce tu gindeşti cu putere şi va avea tendinţa de a sc lăsa modelat In sfera subconştientului său de ideile tale, transformi!)- du-se în conformitate cu gîndul iau. Este efectul tclepaiic al magici, Doreşie altcuiva numai ce îţi doreşti ţie şi vei constata o considerabilă schimbare în bine atît in propria ta existenţă cit şi în starea generală a aceluia pc carc astfel l-ai ajutat, Subconştientul tău, ca parte a spiritului, este mereu acelaşi şi nu îmbălrineşte niciodată, clesie în afara timpului şi dc aceea este considerat etern.

Cu cil noi vom reuşi mai bine sa ne concentrăm gindurile doar pe un singur lucru înainte de culcare, cu atît mai sigură va fi reuşita noastră. Iată o împrejurare in care în timpul somnului s-a realizat rezolvarea unui caz interesant: un casier a dat o sumă importanta de bani unei persoane, uitînd să o opereze in registrul lui. La un control carc i s-a lăcul după 9 luni, s-a găsit această lipsă, care i-a fost imputată. Preocupat de acest gtnd, că nu-şi amintea persoana căreia îi dăduse banii, într-o seară înainate de a adormi, s-a gindit intens la aceasta. în timpul somnului a visat persoana căreia îi dăduse banii şi a doua zi, amintîndu-şi visul, s-a dus Ia persoană şî a luat banii.

Un medic pc nume Magncnus scria în cartea "Detabaco" că înainte dc a adormi întotdeauna sc gîndea

la bolnavii lui, ca in vis să cunoască modul dc rezolvare şi de tratament al maladiilor lor.

Prin autosugestie, persoanele în extaz religios, gîiidmdu-sc foarte intens Ia suferinţele crucificării lui tsus, le apăreau răni singerîndc pc mlini şi pe picioare, exact în locurile cc erau înfăţişate pe icoane cu răstignirea lui Isus» De exemplu ţăranca Loîse Latcau. Tot un efect al sugestiei şi sugestibilităţii este aşa-numitul efect "Placcbo". Sugestionînd bolnavului că i se dă un medicament extraordinar şi obţinînd astfel rezultate extraordinar dc bune, în realitate îi administrăm un medicament oarecare.

Magia se poate efectua în mai multe feluri: prin acţiunea magnetismului, adică folosiind efluviile emanate decorpul uman şi anume de corpul eteric şi electromagnetismul lui, pe care îl interceptăm, cu gîndul nostru şî care va produce efectul magiei atunci cind va veni în contact cu persoana căreia i se adresează gîndul magic. în acest scop se folosesc obiecte dc la persoana respectivă care sînt îmbibate de corpul eteric respectiv: haine, cămăşi, batiste, picături de sînge, unghii, păr, sînge menstrual, sperma.

Magia cuprinde două părţi: cxoferismul şî ezoterismul,

Exoterismul este acea parte a magiei care se poate scrie şi poate ajunge să fie ştiută dc oricine sub forma de simboluri şi parabole. Ezoterismul cuprinde acea parte a magiei care nu sc poate arăta decit iniţiaţilor şi care cuprinde filosofîa simbolurilor şi parabolelor. Magia este cunoscută din antichitate, astfel piramidele egiptene au o semnificaţie magică, ele au ia bază un pătrat care corespunde celor patru puncte cardinale, celor patru anotimpuri, tetragramei magice, cheia coaternaruiui şi tarotului, simboluri ce le găsim în cele patru extremităţi ale crucii creştinului

Fiecare faţă a piramidei are irei Jaiurî care corespund celor trei elemente ale macrocosmosului şi pe care le găsim simbolizate şi în creştinism prin Tatăl, Fiul şi Slintul Duh, Cele trei laturi ale fiecărei feţe înmulţite cu patru, numărul feţelor, ne dau numărul 12, număr cc este egal eu 12 orc cc compun o zi, şi 12 ore cc compun

noaptea, 12 sint lunile anului, 12 sînt semnele zodiacului, 12 triburi a avut Israel ctc. Aranjamentul piramidelor ne arată că aceste monumente sint simbolice şi că ele au un înţeles ezoteric. Un ah monument magic este Sfinxul, el reprezintă un bou cu capul de om, cu două aripi de vultur şi la picioarcle din faţă cu două gheare de leu. El reprezintă cclc patru devize ale magici; a voi, a şti, a tăcea şi a îndrăzni. Voinţa este reprezentată de ghearele leului, ştiinţa dc capul omului, tăcerea prin corpul de bou şi îndrăzneala prin aripile de vultur.

Magia sc poale practica şi cu saliva unui om, astfel misionarul Garcia spunea că in Insulele Marchize (Oceania), un vră- jkor poale deveni stăpînul corpului şi spiritului oricui dacă ia o cantitate din saliva cuiva, pc carc o păstrează intr-o frunza de arbore.

în China, dacă un hoţ dispare de la locul faptei şi sc găscsc urmele de picioare, se cheamă un preot care după ce face o rugăciune şi stropeşte cu sînge dc cîinc urmele picioarelor, înfige un cui dc lemn in acea urmă, ceea ce produce o marc durere hoţului, durere care îl determină să sc reîntoarcă căci altfel nu se poate elibera de durerea cauzată dc vrăjitorie,

Sint citate cazuri in carc in unele ţări efectele vrăjitoriei se produc prin ajutorul unor statuete sau a unor animale carc locuiesc in pămîni ca: broaşte, şopirlc, carc se tnagnetizează dindu-ii-sc numele persoanei cc urmează a fi vrăjită şi care apoi se pun în faţa focului spre a sc topi sau a muri şi astfel persoana către carc este îndreptată vrăjitoria va muri încetul cu încetul. Iii alte ţări vrăjitorii folosesc simple corpuri care au aparţinut celui ce urmează a fi vrăjit cum am afirmat mai sus pe liainc etc, pc carc invelindu-le într-o peliculă de grăsime le expun in faţa focului, iar persoana vrăjită se va topi la picioare întocmai ca grăsimea. Aşadar practicile magici cuprind doi factori: voinţa vrăjitorului dc a se impune !a distanţă, asupra persoanei vrăjite şi întrebuinţarea unor obiecte care au fost în contact eu persoana vrăjită. In accastă situaţie efectul sc produce printr-o programare ce se dă corpului eteric ce se găseşte pe obiectele magnetizate şi care atunci cînd vor

veni în contact cu persoana îi va capta subconştientul acesteia. [v]

Col. Alheri de Rochas a arătat al materiile grase, ceară, plăcile fotografice, pot înmagazina efluviile omeneşti şi lu- crînd asupra lor se obţin efecte ca şi cum s-ar lucra direct asupra corpului persoanei, Astfel A de Rochas a luat o placa fotografică pe care a pus-o în contact cu o persoană neadormită (al cărei corp astral nu este desprins de corp). Fotografia obţinută nu prezintă nici un raport cu acea persoană, a doua placă fotografică a fost pusă în contact cu subiectul, dc data aceasta adormit şî uşor exteriorizat, această experienţă a dat o probă puţin sensibilă. în sfirşit, o a treia placă fotografica a fost pusă în aparat, după ce mai întîi a fost pusă în contact cu subiectul al cărui corp astral a fost bine exteriorizai (prin hipnoză) şi ,s-a obţinut o fotografic ce prezenta cele mai curioase caractere: imediat ee operatorul atingea imaginea, şi subiectul se simţea atins, în momentul cînd operatorul a zgîriat cu un ac stratul unde placa reprezenta mina, subiectul a leşinat, iar cînd a fost deşteptat din acest leşin s-a constatat că epiderma .subiectului prezenta două semne dc zglrictură corcspunzînd locului unde placa a fost zgiriată*

în afară ele folosirea magnetismului, ce arc la bază folosirea corpului cleric, magia sc mai poate efectua prin telepatie. Ae- ţionind prin mesa] mental (gîndire) dc la distanţă asupra subconştientului celui cc urmează a fi vrăjit, în acest caz magicianul acţionează prin corpul său astral şî subordonînd conştientul celui cc urmează a fi vrăjit, îi provoacă diferite boli sau chiar moartea. Prin telepatie de exemplu sc poate comanda unui om să nu doarmă sau să fie îiur-o permanentă stare dc agitaţie, sau pur şi simplu să t se ia orientarea în spaţiu, astfel dreapta să fie luată drept stingă, adică produdndu-i o halucinaţie a simţului în spaţiu şî o dezorientare a lui in mers sau să poată să reacţioneze de aşa manieră încît persoana să cadă jos sau să fie împins la acţiuni dc sinucidere,

A ireta formă a magici (negre), cea mai evoluată, o formează aşa numitele conjuraţi uni»

Sub numele de conjuraţiunl se înţelege acţiunea magiei cu ajutorul căreia omul poate face cu forţa ca un spirit al unui mort să i se subordoneze şi să cxecute toate acţiunile cerute. Tn a- ceastă situaţie este un fel dc spiritism cu fenomene de materializare a spiritelor diavolare (satanice). în acest scop vrăjitorul înainte de a se apuca dc această acţiune îşi curăţă corpul şi sufletul prin spălaturi, post şi rugăciuni. Cînd a ajuns în stadiul dc a începe acţiunea magică, el descrie un cerc în jurul său cu cretă sfinţită sau cărbune sfinţit* diametrul cercului fiind de 1,5 m şi foarte bine conturat. Creta sfinţită este o cretă carc a stat sub faţa care acoperă altarul in timpul liturghiei, iar cărbunele sfinţit este un cărbune făcut din Jemn de cruce sfinţită. Pentru aceasta sc ia lemn din cimitir de la o cruce şi într-o dimineaţă în timp ce ia biserică se face liturghia sc aprinde acapă un foc de lemne, în care sc arde şi bucata dc lemn luată de la cruce şi carc trebuie să devină cărbune. în interiorul acestui cere el este !a adăpost de acţiunea dăunătoare, de aeţiu- nea pc care ar putea să t-o provoace spîriiicie ce le invoca.

Situat în acest cerc, magicianul se concentrează cu privirea într-un singur punct din spaţiu folosind pentru aceasta bagheta magică (vezi cap. respectiv ta bagheta magică). Ajuns într-o siarc de semitransă el cheamă spiritele prin anumite cuvinte. Acţiunea magică se desfăşoară dc această dală eu ajuiorul spiritelor libere din lumea invizibilă a spiritelor şi anume cu spiritele cele mai inferioare, numite şi diavolari sau spirite larvate. Odată apărută acţiunea acestor spirite in timpul acestei conju- raţiuni, ca poate fi dăunătoare chiar magicianului. Astfel ca pre~ cauţie acesta sc înarmează cu un cuţit cu virful ascuţit cu ajuiorul căruia el reirage forţa psihică, pusă la dispoziţia spiritelor chemate. Magicianul nu va ieşi din cerc in timpul şedinţei fiind altfel în primejdie dc moarie. El va oferi drcpl răsplată a serviciilor cerute un lucru pe carc îi va arunca afară din cerc, avînd iasă grijă ca acest obiect să nu fie în atingere cu corpul său, cel mai adesea accşiîa arunca afară un ban pc care îl scot din buzunar. în acest fel de ni^gic se apelează deci la spiritele morţilor care la rîndul lor prin influcanţă

telepatică tniră in contact cu subconştientul celui ce urmează a fi vrăjit.

în practicile magice sc întrebuinţează diferite parfumuri ca: moscul, fumul de tămîie şi de smirnă. Aceste practici le vedem că sini folosite şi de biserică, unde se arde tămîie, smirnă şi sc fac rugăciuni prin diferite cîntâri carc au drept scop ridicarea astralului către Sfera Divină, chiar slujba din biserică cuprinde o scrie dc practici ale vechii magii, mai mult sau mai puţin transformată, numai slujba Sfintei Liturghii a rămas aceeaşi ai hi vechii magi ai templelor egiptene.

Liturghia cuprinde in sine trei părţi: preparaţia, care începe de la consacrarea plinii, consacraţi unea şi concltiziunea, care Începe de la comunicarea preotului pînă la sflrşitul slujbei, în prima parte, preotul, imaginea microcosmosului, după cc s-a mărturisit, sc oferă drept victima expiatoare, în numele credincioşilor prezenţi, el ridică astfel sutlelcle credincioşilor drept jertfa către Dumnezeu şi încheie oferind drept semn vizibil de sacrificiu ceea ce natura a făcut cel mai bun, pîinea şi vînuL

Pîinea din care se face nafura sc dă şi ea sub formă simbolică, astfel liliilc sînt nişte simboluri, aceasta este evoluţia inferioară a omului şi a naturii carc este figurată printr-un triunghi cu vîrful în sus. în momentul cînd preotul sfinţeşte pîinea şi vinul curentul fluidic îşi schimbă direcţia, puterea iui Dumnezeu sc coboară din eter pentru a se uni cu materia sacrificiului, piinca şi vinul. Plinea devine carnea simbolică a Fiului şi vinul devine singele celui coborit din cer către pămint, este de fapt o revocare a încarnaţiunii spiritului universal în Fecioara Maria. Acesta este momentul cînd preotul comunică eă forţa Divină s-a încorporat in sine semnificind deci unirea Iui Dumnezeu cu Omul, preotul sc întoarce către credincioşi, întinde mîinile şi ii binceuvîntează, uneşte-i pe credincioşi cu reccptaedlul simbolic al Divinităţii, ceea cc figurează printr-un triunghi cu vîrful în jos. Steaua lui Solomon care este o stea cu şase colţuri, formată din două triunghiuri unul cu vîrful în sas şî altui cu vîrful în jos şi carc sc vede la toate templele israelhe, simbolizează prcfccta acţiune ocultă a liturghiei. Revenind la pîinea din carc sc face nafura ea

se dă sub forma simbolică aşa cum am spus litiile sint nişte simboluri, Litia cu cinci colţuri reprezintă microcosmosul, adică pe om, cele cu cinci colţuri reprezintă: colţul de sus capul, cele două colţuri din părţile laterale braţele omului, iar cele la te două corpul dc jos, picioarele lui. Litia cu şapte colţuri reprezintă microcosmosul, adică cele şapte planete carc îl formează, Li- tia cu douăsprezece colţuri are aceeaşi însemnătate, ca reprezintă cele douăsprezece semne ale zodiacului.

Bagheta magică de carc am amintit la conjuraţie se confecţionează dintr-o creangă de alun cu btfurcaţic, sălbatic, care nu a făcut fruct niciodată. Ea sc taie din pădure dimineaţa la răsăritul soarelui, la virful ei se pune un cuţit cu lama dc oţel în tîmpu! conjuraţiei se ordonă spiritului ţinind furca in mina dreaptă in poziţie orizontală, cu fierul întors spre spirit, în cercurile dc care am amintit se mai ia apa sfinţită şi busuioc sfinţit şi de asemenea se mai află o luminare de Paşti, care este o măsură suplimentară de siguranţă şî care sc aprinde atunci cînd spiritul nu este domolit cu ajutorul fricii.

în cerc pot fi mai multe persoane, dar numai magicianul vorbeşte spiritului, ceilalţi tac, chiar dacă sint întrebaţi sau ameninţaţi dc demon. Cînd demonul cere un gaj, ceea ce se imimplă mai întotdeauna, nu poţi să-l refuzi, eşti chiar obligai de a nu4 lăsa sâ plece tara a-î da ceva, nu trebuie să consimţi niciodată dc a-i da un obiect extras din corpul tău: păr, singe ctc. Nu-i poţi da chiar nici batista ta căci ea conţine o parte a corpului eteric al corpului lău* Ceea ce irebuie lacul, csie să-i arunci un ban peste cerc, gajul trebuie dat imediat înainte de a cîti formula de liberare a spiritului, dacă demonul dispare în timpul şedinţei fără consîmţămîntul tău, adică fără a-i cîti liberarea se pune lurca magică în flacără, sau se citeşte din nou conjuraţia. Dc îndată ce el reapare se continuă acţiunea magică. în nici un caz nu sc părăseşte cercul pînă nu se citeşte formula de liberare.

lată acuma conjuraţia care se foloseşte la chemarea demonului: "în numele tatălui, fiului şi a Sfîntului Duh: fiţi gata a veni toate spiritele. Prin vinuica şi puterea regelui nostru

şi prin eelc şapte coroane şi lanţuri ale regilor noştri, toate spiritele infernului sînt obligate de a veni înaintea mea, ^ acestui pentagon sau cerc al lui Solomon, cînd cu le voi chema. Veniţi toţi la ordinele mele pentru a face tot ceva este in putere cînd vă voi comanda, veniţi deci din răsărit, miazăzi, apus şi miazănoapte. Vă ordon prin puterea şi virtutea celui care este treime, etern, care este Dumnezeu nevăzut, consubstanţial, in- tr-un cuvînt, carc a creat cerul-, marca şi lot cc este sub cer Vă conjur şi vă ordon, spirite, loate cîte sînicţî de a primi această carte, ca de cîtc ori o voi citi sau o va citi altcineva să fie aprobată şi recunoscută în formă şî valoare şi voi să apăreţi in formă omenească cînd veţi fi chemaţi,

în orice circumstanţă voi nu veţi avea nici un drept asupra corpului, sufletului sau spiritului cititorului, nu veţi face nici o nemulţumire acelor care-l vor însoţi, fie prin murmure, furtuni, zgomote, scandaluri, leziuni sau neascultare, pentru a executa comenzile sus zisei cărţi. Vă conjur de a veni îndată ia conju- raţiunea făcută şi a executa fără intîrziere ce este in ea.

Veţi asculta, veţi servi, veţi da, veţi arăta, veţi face tot ceva este în putinţă spre serviciul acciora care vă vor ordona, toiul Iară în-şclăciunc, dacă din înîîmplare vreunul din spiritele chemate nu ar putea sa vină sau să apară atunci cind va fi chemat, cl va fi obligat de a trimite pe altul investit cu puterea sa, şi care jură solemn dc a executa tot ceea ce cititorul va cere, cunju-rindu-vă pe toţi, prin cele mai sfinte nume Atotputerniciei, Dumnezeu trăitorul Eloim, Jah, Ei, Eloy, Tetragram-maior, de a face tot ce vi s-a spus, dacă nu veţi asculta vă condamn dc a merge o mie de ani în greutăţi şi pedepse sau dacă vreunul din voi nu primeşte o întreagă resemnare după voinţa cititorului.

in tine. veţi arunca liirlia în afara cercului şi i se ordonă sa semneze, O dată cu semnătura pusă ti veţi arunca ua gaj şi veţi cîti următoarele rînd uri: iată sentinţa voastră care vă cere de a nu vă răzvrăti contra voinţelor noastre şi care vă ordonă de a vă reîntoarce la locurile voastre. Pace intre voi şi noi şi fiţi gata dc a reveni dc cite ori vă voi chema pentru a executa voinţa mea,

Efectul blestemului este binecunoscut, gîndul transmis de ccl cc blesleamă este uneori recepţionat de subconştientul celui căruia i sc adresează, şi acesta răspunzînd la imaginile simbol pe care Ie cunoaşte din experienţele vieţilor anterioare, execută mesajul primit, lată un exemplu devenit foarte cunoscut: în Chişinău, a fost descris cazul unei familii, care moare toată datorită blestemului unei ţigănci. în 1895, Alexandru Borovschi ofiţer şi marc proprietar, aflîndu-se în Basarabia a cumpărat dc la o şatră de ţigani, o tînără ţigancă, pc nume Marfa, de o frumuseţe rară, cu 2000 de ruble, pe care a dus-o pe moşia lui. După cilva timp, Borovschi a părăsit-o. Ţiganca a venit la curtea boierului şi ţipind a blestemat: blestem ţie şi tot neamul tău,"sa muriţi de moartea de carc voi muri şi cu; a doua zi ţiganca a fost găsită spînzurală. La cilva timp, Borovschi pierzlnd o sumă marc de bani s-a spinzurat. Fiul şi apoi soţia lui s-au sinucis, Iar după aceea alţi trei membri ai familiei, dc asemenea s-au sinucis,

MAGNETISMUL

FORŢA VITALĂ A CORPULUI nostru este animată tic ou curent electromagnetic Se constată că din corpul omului iradiază o lumină in anumite condiţii, acest lucru sc poate vedea şi simţi* lumină care înconjoară întregul corp. Reichenbach a arătat că aceasta lumină nu este decît o polarizare a substanţei ce formează corpul nostru vital.

Partea dreaptă a omului împrăştie o lumină albăstruie, acesta fiind polul pozitiv, iar partea stingă o lumină roşiatică, fiind polul negativ. Această iradiere diferă după sex şi după sănătatea corpului. Omul*bolnav va reflecta ceva înceţoşat şi tulbure, deci produce un fluid slab, acest fluid sc reflectă şi este iradiat dc toate corpurile organicc şi anorganice. Tot universul este plin cu el, cl formează substanţa fundamentală, eLcrul primordial care se găseşte în spaţiu şi în interiorul corpului nostru, fiind de o formă materială necunoscută căruia i s-a dat numele de bioplasma. Aceasta este forţa care animă activitatea celulară. Corpul nostru absoarbe în permanenţă accst fluid dar îl şt pierde in permanenţă. Electromagntismul pătrunde în corp prin mina stingă şi

iese prin mina dreaptă, Pc orice corp punem mina, cedăm din fluidul nostru, fie că este un lucru sau este ceva viu.

Iradierea din corpul nostru înspre partea superioară a lui este de culoare albăstruie, cu cît mergem în jos, sau cînd organismul csie bolnav, apare culoarea galbena. Orice om poale să intervină pentru a-şi reîmprospăta acest fluid, dar peniru asia trebuie sa perceapă că îl pierde. Această constatare o poate face numai dacă dezvoltă sensibilităţi fizice. Existenţa acestui fluid se poate constata cînd intrăm brusc într-o încăpere întunecată in care se află un ora; în decurs de citva timp vom observa în direcţia in carc sc află acel om, o lumină slabă, fosforescentă care cu timpul ia forma dc om. Fluidul unui corp sănătos poate fi trimis unui corp bolnav, pe care îî poate vindeca. în natură se observă aceasta mai ales pc cristalul de cuarţ. Acest cristal are o structură spaţială şi arc propictatea dc a capta fluid cosmic, de a-l depozita şi dc a-l transmite corpului omenesc. Voinţa, gîndirea şi puterea de viaţă, sint purtate de acest fluid, el fiind cel ce le vehiculează. Prin natura sa, fiind format din electroni şî ioni, acest fluid trccc prin orice corp fie cl cil de dur, Se poate magnetiza orice obiect, care în rapori cu fenomenele magnetice imprimate provoacă răspunsul corespunzător asupra persoanei carc le poartă.

Rochas a construit o statuetă din ceară, pc care a rnagne- tizat-o şi apoi a străpuns-o cu ace. Adresîndu-sc unct persoane în stare de somn hipnotic, pc acensiă persoană au apărut înţepături exact pe locul unde *sc* înţepase păpuşa, deci loiuî a fost transmis prin influenţarea fluidului omului din starea hipnotică. După aceea a magnetizat o fotografic ce reprezenta corpul subiectului în starea dc somn hipnotic, inţepind cu acul braţul drepi de pc o fotografie, ta trezirea din somnul hipnotic, subiectul s-a plins că il doare braţul drept pe care apăruseră înţepături roşii şi care corespundeau cxaci cu înţepăturile dc pc fotografie, în acest caz sugestia şi autosugestia fiind cx- clusc.

Roehas a magnctizat o placă dc sticlă în ideea ca accasta să producă sorrin unui subiect aflat Iu stare de

veghe. Această placâ de sticlă a fosi aşezată peste fotografia subiectului, care se afla proiectată pc un ecran. Subicctul se afla într-o altă camera intr-o discuţie cu o persoană iar în momentul cînd plăcuţa de sticlă a fost aşezată peste fotografia subiectului, accsta a lăsat orice discuţie şî s-a intins pe pat unde a adormit imediat.

Fluidul vital, purtat de electromagnetism, sc transmite în special prin ochi. Puterea de iradiere este influenţată dc puterea dc voinţa şi de gindire, cu cît se concentrează mai mult* cu atît transmisia dc fluîd este mai mare. Fluidul este cu caracter absolut individual: dacă persoane diferite magnetizează acelaşi pahar cu apă* dc flecare dală apa va avea alt gust. Pe oameni ii deosebesc unul de altul factori trupeşti şi sufleteşti carc sint pc baza fluidului pc care îl emană flecare. Cel mai des fluidul esle emanat prin mîim şi picioare* la mină în spcdal prin primele 3 degete.

Oamenii cu vedere spiritualizată spun că apa magnetizată este fosforescentă şi fumcgmdă, această lumină fosforescentă sc vede în jurul capului la oamenii spiritualizaţi ca nefiind dccît puternica emanare a fluidului.

Cristos şi apostolii săi du prezentat o puternica influenţă fluidică carc sc putea transmite chiar la simpla atingere cu mina sau printr-o simplă suflare, Fiecarc corp material iradiază in permanenţă sau arc în permanenţă aceasta iradiere, care constituie un al doilea corp tic aceeaşi formă cu primuj compus din materie mai dură. în cazul magnclizării prin suflare aceasta se face de 12 ori tar după o pauză se reia din nou. Magnetizarea ncbuie făcută în absolută linişte şi pace interioară, in absolută armonic şi de obicei la o lumină estompată.

Magnetismul se foloseşte atit pentru magia neagra cit şi pentru magia albă, în cazul folosirii lui peniru a trata diverşi bolnavi. Magnetismul este de natură materială, cl se poate efectua nu numai pe oameni, ci şi pe orice obiect-

Plantele care sînt bolnave le putem influenţa prin magnetism facînd-le şa crească şi să înflorească, în măsură mai mică sau mai mare, căci fiecare om dispune de iradieri fluidîcc.

Această iradiere oricine o poate folosi cu scopuri de vindecare a altor corpuri, fiecare om poate fi tratat de boală indiferent dc sex. în tratamentele prin magnetizare trebuie multă grijă căci fluidul trebuie refăcut. Sînt trei criterii de tratament prin magnetism:

— în timpul tratamentului să ţinem cont dc întreţinerea polarizării;

— să avem grijă să evităm stările dc nervozitate;

— să nu atingem bolnavul cînd acesta suferă de boii contagioase.

Nu vom magnetiza niciodată fără martori. Pentru magnetizare, magnctizatorul poate folosi mişcările miinilor sau să a- lingă cu mina bolnavul acolo unde sc cere, eventual să sufle pc locul bolnav. Cind începe tratamentul bolnavul trebuie să stea cu picioarele spre sud şi cu ^pul spre nord. Se ştie că, curentul cosmic circulă din direcţia sud spre nord, şî trebuie să intre prin picioare şi să iasă prin cap. Apoi ne aşezăm în faţa bolnavului in aşa fel ca să-i atingem genunchii cu genunchii noştri, li luăm în manile noastre fixînd degetul marc in palma lui, cu mina stingă a noastră prindem mina dreaptă a lui, tar cu mina dreaptă a noastră palma stingă a lui. îl privim in ochi conccntrîndu-nc, şi ne imaginăm că Huidui nostru iradiază prin ochi, în ochii bolnavului, apoi nc ridicăm puţin pe partea dreaptă a bolnavului şi punem mina dreaptă pe fruntea lui iar mina stingă pc ceafa lui şi stăm aşa cîteva minute. Apoi luăm mîna dreaptă dc pc fruntea lui şi o îndepărtăm la o distanjă de 2-3 cm şi cu degetele răsfirate dcscindcm în lungul corpului pînă Ia genunchi, Mîna stingă în tot acest timp stă pe ceafa bolnavului. Ambele mîini le vom îndepărta dc pe bolnav în acelaşi timp$_{f}$ descriind cu ele un cerc. La fiecare început şi#sfiişit dc tratament se va face o pocnirc din degete, după care mîinile se spală cu apă şî sc usucă. în legătură cu polaritatea sc recomandă ca magnetizorul să aibă grijă ca mîna stingă să trateze partea dreaptă a bolnavului. Polii dc sens contrar se atrag, iar cei de acelaşi sens se resping. Spatele unui bolnav se va trata cu mîinile încrucişate. în timpul tratamentului prin magnctizarc, atît magnetizalorul cit şi

bolnavul îşi vor da jos orice fel de bijuterii de pe ci, prezenţa lor cauzînd pierderi dc lluid.

Imediat după tratament bolnavul trebuie să stea într-o perfectă stare dc repaus. în tratamentele locale, partea stingă a corpului o vom magneliza eu mîna dreaptă şi invers, iar mîna rămasă liberă se va pune pe ceafa. Dacă tratăm doar o mică parte a corpului putem executa mişcări circulare deasupra ei. Putem magnetiza şi cu ajutorul unor obiecte: apă, hirtie, vată. Apa sc poate magnetiza (deseînta) pentru a deveni fluidie negativă sau pozitiva, cu mina stingă se magnetizează negativ iar cu mina dreapta sc magnetizează pozitiv. Magnetismul se poate lace şi ţie însuţi, pentru accasta tratamentul se face altngttid locul bolnav cu mîinile încrucişate. Se pol produce influenţe magnciicc şi prin poştă. Aşa dc exemplu, prin trimiterea tutei fotografii a unui bolnav pc carc în prealabil ani magncii- Ztii-o lot cu braţele încrucişate, această poză trimisă bolnavului îi va transmite puterea dc vindecare, dar acelaşi lucru se poate obţine şi in scop magic prin producerea de efecte rele.

Tratamentul prin magnetism poate B activat prin folosirea cristalului dc cuarţ. Cristalul dc cuarţ reprezintă fosilîzarea apei de-a lungul miliardelor dc ani, in care apa sc combină cu siliciul, rezultând bioxidul de siliciu, care în interiorul cristalului are o structură spaţială ce îi conferă proprietatea dc a amplifica, dc a transforma, dc a înmagazina, dc a focaliza şi irans- tnîic energia. Cristalul dc cuarţ amplifică energia corpului şt puterea gindurilor noastre.

Ţinînd cristalul in mina stingă şi creind imaginea mentală a unei funie, transmitem acesteia o mai mare cantitate de energie fie direct, prin magnetism, fie la distanţă, prin telepatie. Cristalele dc cuarţ sc pol încărca cu energia pc care o stochează şi pe carc o putem folosi ulterior localizînd-o acolo unde dorim prin ginduriic noastre, prin el sc poate întări transmiterea gtndulut la mii de kilometri în telepatie dar şt magie, In vrăjitorie. Prin cristalc putem mai uşor să facem experienţe de comunicare prin gînd cu plantele şi animalele precum şi pentru a vorbi cu spiritele morţilor in şedinţele de spiritism.

Tot cu ajutorul lui se poate produce alterarea stării dc conştiinţă dirijînd energia mentală in anumite scopuri. Pentru a-l putea folosi, cristalul de cuarţ trebuie curăţat dc amprentele lăsate in el dc alte corpuri vitale ale oamenilor, pentru că dacă cineva atinge cristalul Îşi lasă amprenta lui, în cimpul vital al cristalului, iar în amprenta cimpulut vital al omului, se află nivelul energetic afcclivşi mental al acelei persoane dih momentul imprimării. Acest nivel energetic afectiv poate fi recepţionat inconştient dc cel cc vine în contact cu cristalul şî să fie condus în mod inconştient de el, o altă persoană poate să pătrundă in noi şi să ne fure energia, dacă acea persoană arc
o energie mai slaba decîi noi. Pentru acest motiv cristalul trebuie curăţat: el sc curăţă p unind u-I într-o soluţie salină formată' din 4 litri de apă şi 4 linguri de sare de bucătărie în care sc ţine timp de 7 zile; sc poate curăţa şt într-o soluţie de părţi egale alcool şi apă în care se ţine tot 7 zile. După cc l-am curăţat, cristalul se activează ţinîndu-l în mina stingă. Energia vitală şi electromagnetică pătrunde în corp prin partea stingă, din acel moment nimeni nu trebuie să mai îa contact cu cristalul pentru a nu amesteca Huidui vital eu al altor oameni. Cind îl folosim după magnetizare în diferite tratamente cl sc spală după fiecarc şedinţă dc tratament, dc asemenea cînd se supraîncarcă, se lasă o noapte intr-o soluţie salină, cînd devine lipicios de asemeni se spală. Spălarea sc face cu apă şi săpun. Contopirea cu cristalul sc facc ţinîndu-l uproapc de corp timp de 33 dc zile. Acest timp reprezintă bîoritmul intelectual al nos- tru. Cînd cristalul s-a activat accsia provoacă furnicături sau pulsaţii în mină, in aed moment se poate folosi, în timpul somnului pe durata celor 33 de zile ncccsarc pentru contopire, cristalul se poate ţine in buzunar. Este de remarcat că cristalul de cuarţ, creşte într-o spirală care are unghiul dc 52 de grade ca şi unghiul lateral de la bază la virf, al mărci piramide din Egipt.

Gîndurilc sînt amplificate dc cristalul de cuarţ, ţinînd cristalul in mîna slîngă. După o jumătate de oră cresc undele cerebrale Alfa, după o perioadă mai lungă cresc undele Teta şi Delta. Undele Alfa creează starea de vis,

cu percepţie ex- Irascnzorială» împrospătează energia celulară şi consliuic primul semnal al sugestiei peniru subconştient. Undele Teta, reprezintă stări mai profunde de percepţie exirasenzorială, toate propice pentru sugestie iar undele Delta le găsim in somnul adînc. în accaslă stare csie nivelul amintirii integrale, nivelul nonrczistenţci, ai stării negative şi al sugestiei totale.

Cristalul dc cuarţ acţionează asupra subconştientului care controlează corpul fizic, dar care acţionează şî asupra mentalului prin capacitatea de a depozita gtnduri şî programe afective, carc funcţionează automat atunci cînd primesc stimuli a- decvaţî, Aceste programe dirijează ceea ce facem şî gîndim, Limbajul subconştientului este constituit prin simboluri. Ţoale informaţiile înmagazinate în subconştient sînt sub formă dc imagini, cuplate cu motivări afective.

Starea de clarviziune, de desprindere a corpului astral de corpul fizic şi eteric, se poate obţine daca privim fix un punct dintr-un glob de cristal timp de 30 minute/zi. Concentrîndu-ne gîndul, putem percepe imagini în globul de cristal, dar experienţele trebuie repetate.

Starea dc profundă meditaţie a comunicării cu Hui se poale obţine mult mai uşor ţinînd cristalul dc cuarţ in mîna stingă.

Clarviziunea cu ajutorul cristalului

Sc ia în acest scop un cristal dc 10-15 cm lungime şi 4-5 cm in lăjtmc din sticla, carc se pune pe o catifea neagră, se priveşte 20-30 minute prin pariea lui dc sus, acest lucru este de preferat să se facă seara, în spaic se aşează o lumină obscurii Acelaşi lucru sc poale face cu un inel cu o piatră preţioasă pe care II vom privi îndelung.

Clarviziunea într-o încăpere complet întunecată

Ne aşezăm comod şi privim alternativ un cristal, oglinda şî uşa dulapului. Sc pot privi într-o seară cristalul, a doua seară oglinda şl a ircia seară uşa dulapului. în zilele următoare se schimba ordinea, o dată vom privi oglinda şi uşa, iar altă dată cristalul şi uşa. înaintea primului exerciţiu, vom sulla de trei ori peste obiectul pc care 11 vom întrebuinţa, cu scopul de a

transmite fluidul nostru obiectului, conccnlrindu-nc în a-ccJaşî timp gîndirea şî folosind exerciţiile de respiraţie. Repetăm dc mai multe ori gestul de apropiere şi îndepărtare a manilor peste obiect, la dreapta şi ia stînga şi în direcţii opuse, adică cu mîna dreaptă la dreapta şi cu mîna stingă la stînga şi apoi din nou în cruciş de 2-3 ori ca să putem pătrunde şi înconjura obiectul cu fluid peste tot După aceea descriem un arc mare de cerc cu ambele mîini şi nc îndreptăm din nou spre obiect, exerciţiu pc carc îl faccm de 5-7 ori. Apoi sc ia cristalul ca nimeni sa nu-1 vadă şi executam suflarea. Suflarea peste obiect şi magneţi/arca lui se face de 12 ori, cu o mică pEtuză după care sc va repeta din nou. Suflarea trebuie făcută în absolută linişte şi pace interioară într-o armonie perfectă, căci altfel nc apar imagini dc groază In faţă. Exerciţiile sc repelă zilnic, săptămîni şi luni, pînă obţinem rezultatele scontate. Tot exerciţiul sc Tace la o lumină estompată sau la o lumină roşîc. Se priveşte in cristal imaginea propriului chip, ce este reflectai, această imagine apare şi dispare treptat, in locul ei apărînd linii curbe confuze. Din aceste pete întunecate, încet încet se vor forma figuri, la început destul de vagi şi de misterioase ca mai lîrau să se clarifice. La începui imaginile sini alburii sau gălbui, dar mai tîrziu apar ca imagini clare. Numai figurile sau imaginile animate sînt cele care dau cu adevărat clarviziunea, cînd apare vederea spirituală şi auzul spiritual, în această perioadă trebuie şa nc aflăm in starea negativă despre care am vorbit, ca este absolut indispensabilă. Starea dc clarviziune sc poate obţine ccl mai bine înlr o cameră întunecată 54 individual.

Pentru auzul spiritual, Tibelanii folosesc scoica dc mare. ci întră în starea negativă şi aplica pe ureche scoica, care este bine să fie cit mai mare cu cit m^ multe spirale.

Dc remarcat că biserica iomană şi biserica ortodoxă fc- lu&csc ametistul ca simbol ai puterii spirituale, cl este oferit tuturor episcopîlor. De ademenea bisericile catolice şl ortodoxe folosesc cristalele la consti uirej altarului ccl^r şapie rrtze* invoci hd cei şapte arhangheli să intre ia ahar.

Folosirea cristalului măreşte aura"corpului nostru, eirnpu) dc bioenergie, care sc comportă ca un ecran, va opri glodurile negative şt disiructive ce sc îndreaptă sprv not în funcţie de culoarea cristalului de cuarţ acestca acţioncazâ asupra diferitelor noastre organe. Cuarţul transparent este ertcrgfcam general al organismului, cuaijul verde acţionează asupia glaiuielji endocrine, euarţul roz şi galben asupra corpului afectiv, cristalul roz fiind cel mai eficient pcmru cchilibru! sufletesc, iar cristalul dc cuarţ citrin echilibrează centru! energetic inferior, inclusiv centrul sexual. Cind îl folosim î« magnetism pentru tratament, îl ţinem în mina stingă iar mina dreaptă o punem pc locul dureros.

în măsuţă mai mică sau mai mare, fiecare om dispune de iradieri tluidice. Accaslă iradiere oricine o poate folosi în scopuri de vindecarc a altor corpuri, prin puicrea de eonccntraţic a voinţei Această iradiere depinde dc mai mulţi factori ca ca să fie folositoare. în primul rînd depinde de gradul de mărime aî ci_T de bunăvoinţă, dc intensitatea iubirii dintre oameni şi in mod deosebit depinde de calitatea fluidului şi de puţerea cu carc crede in vindecare. Concentraţia gîudtrii şi a voinţei, este procedeul care face posibilă desfăşurarea tuturor puterilor spirituale. Atît *in* forma activă cit şi in forma pa,ivi concentraţia gîndirii constituie baza tuturor apariţiilor fîzkc. Cei ce nu posociâ concentraţia gmdirii nu pot ajunge să-şi consulte pro- pi iul tor corp astru». Eul IOL Succesul depinde exclusiv de intensitatea gradului în carc simeni capabili sâ ne concentrăm gîndirea asupra unui singur punct, sau să facem abstracţi® totală de acut punct, aceasta se realizează cu u foarte puternică concentraţie a voie ţel.

tată un exemplu de ojncenirsrc al gin»Iurii: după co ne izolăm 51 nu mai primim nici un fel de exerciţii vizuale sau auditive, nc imagirtăru că facem o călătorie, eventual una pe carc am mai facut-a Pentru început încercăm sâ nc rcamîmtm tea Le etapele şi peripeţiile cu ocazia unei tătarii Jac»2U; mai demult, ca acum sâ facem din nou acea călătorie. Să presupunem deci că ne sculăm dc dimineaţă, nc ridicam din pat, ne spălăm şi ne îmbrăcăm. Apoi ne luăm bagajele şi ie^nn diu casă încet,

pentru a nu derajna locatarii caro dorm la acea oră şi Încet, încet ieşim pe poartă. Apoi să ne reamintim că afară era întuneric, că iluminatul era destul dc slab şî că sc vedea cu greu in depărtare din cauza,ce}U. în sfLşit ajuns la gară intrăm în restaurantul sau bufetul gării, unde servim ceva, pentru că mai era timp pînă la plecarea trenului. Timpul dc plecare al trenului apropuntiu-sc nc-ain cumpărat repede un bilet şi ne am grăbit să urcăm în tren. După semnalul de plecare dat de locomotivă, trenul sc pune in mişcare, apoi trcccm in revislă tovarăşii de drum din compartiment, şi tot astfel ne imaginăm călătoria nostră pînă la capăt in tot timpul acestei călătorii, imaginare, vom avea grijă sâ nu fîm preocupaţi de nîcî un alt gînd, dacă simeni atraşi dc gînduri străine, căutăm să luptăm cu toata tăria pentru a le îndepărta de noi şi a Ie învinge, astfel încît să ne fie tun pe de numai călătoria proprie.
Dacă nu vom reuşi Ia prima încercare, vom încerca cu eforturi sporite a doua oară accst exerciţiu şi-I vom face în fiecare zi pc o perioadă de 10-24 zile. Avem grijă ca timpul afectat executării exerciţiului să nu depăşească 20-30 minute. Numai după cc am parcurs cu bine acest exerciţiu trecem mat departe la exerciţiul următor.

De dala aceasta cu ochii nelcgaţi, dar cu urechile totuşi astupate, luăm de exemplu un obiect oarecare, de exemplu un ceas, o brichetă sau altceva şî îl cercetăm amănunţit, ne glu- dim la ce foloseşte, cum este lacut, Ia materialul din care este construit, Ia istoricul obiectului, la muncitorii care l-au executat ele. Acest exerciţiu în vom exccuta 15 minute şi apoi il vom prelungi la 15 minute, rcpetînd procedeul de 4-5 ort, cînd am reuşit să trecem cu bine accst exerciţiu, trecem la exerciţiul următor în care nc imaginăm un obiect pe care nu-I avem înaintea noastră, îl vedem dcci, doar cu vederea noastră spirituală. Următorul exerciţiu se va desfăşura astfel: nc derulăm în gind o temă, ca apoi la un moment dat să mtrerupem brusc şi să trecem la desfăşurarea unei alte teme, apoi rupem din nou ideca şi trecem la prima, revenind exaci acolo unde am întrerupt

Vom socoti cam 2-3 minute pentru întrerupere la exerciţiu, următorul exerciţiu constă in a nc gîndi la un

obiect sau o fiinţă şi cu viteza gîndului încercăm să trecem de la punctul original al gtndirîi la exact opusul său, de exemplu: ne gîndim la conceputul de vid căruia îi corespunde conceptul de plin, ca să fie în echîbru. Tot astfel nc gîndim la foc şi la opusul său, la apă, la lumină sau 1a întuneric, la cer senin sau la cer înnourat, după ce am reuşit şi accst exerciţiu, reluăm toate exerciţiile de la început dar de data aceasta cu urechile ncastupate. Vom căuta să facem exercijiile in împrejurări cu zgomote din ce in cc mai mari, citim de exemplu un ziar şi inccrcînd sâ ne reamintim cit mai mult din ceea cc ani citit, cu cit ne vom concentra mai puternic Torţele în (impui cititului, cu atît mai bine ne vom aduce aminte dc mai multe lucruri citite,

Concentraţia gîndirii trebuie exersată mereu, după ce am reuşit prin aceste exerciţii să nc concentrăm uşor voinţa, vom trece Ia obţinerea stării negative aşa cum am descris-o la începutul capitolului de magnetism. Concentraţia voinţei şi obţinerea stării negative, nc ajută să pătrundem în subconştientul nostru şi prin ajutorul forţei spirituale, a spiritului localizat la acest nivel sâ putem face maî uşor, tratamentul prin magnetism, prin care să cedăm din forţa noastră vitală (din fluidul nostru vital) altor obiecte sau fiinţe. înainte dc toate facem experienţe pe obiecte neînsufleţite, adică vom magnetiza apa, diferite materiale, cristale etc. Puterea noastră de magnetizarc, încet, încet se va întări. După accasta vom exersa pe persoanele simpatizate şi sănătoase.

Procedura de vindecare cu ajutorul magnetismului a fost cunoscută din antichitate, dar accasta fiind doar un privilegiu al popilor sc păstra tn cea mai marc taină. Şi în Biblie se pot citi intîmplări în care prin transmitere de fluid se făceau vindecări, uneori prin simpla atingere cu mîna. Cei care posedă puteri de vindecare va vindeca cele mai diverse boli. Natural insă că in faţa morţii sau a bolilor de natură profesională nu va avea nici un fel dc putere fiind indicat să nu încerce ceva în asemenea cazuri.

Cit timp poate lua un tratament peniru vindecarea unei boli prin magnetism este foarte greu dc spus* Referitor la acest lucru sînt holăritoarc seninele bolii şi sensibilitatea bolnavului ta boala respectivă, pentru unii

bolnavi este suficientă doar o singură magnetizarc ai să-i putem salva de durerile fizice, care le-au avut de-a lungul anilor, iar pentru alţii să fie necesar să repetăm cliiar şi de o sută de ori* în oarccarc măsură acest lucru este impropriu pentru că un bolnav poate să-şi piardă răbdarea şî să renunţe îa tratament abia după cîteva iradieri magnetice, sau poate chiar să susţină că magneiizarea nu arc nici un efect asupra lui. Se poate observa in general că magne- tizorul poate trata boli diferite, dar nu orice bolnav. Cu cît boala este mai avansată şi corpul a suferit transformări importante din accaslă cauză, cu atii bolnavul poate să fie mai insensibil la magiietizare, de exemplu in boli congenitale sau bolile cancerigene.

Cele mai dese boli ce se pot trata prin inagnetizare sînt: temperaturile, erupţiile, paraliziile, crampele spasmoticc, dezvoltarea greşită a vreunui orgau etc.

Clarvăzătorii au constatat de&eori fenomenul al chiar şi după o singura şedinţă dc tratament, iradierea bolnăvicioasă a bolnavilor era complet anihilată. Acest lucru natural că se întîmplă destui dc rar, dc obicei fiind necesare cam 15 şedinţe pentru tratament complet. în ccca ce priveşte comportamentul bolnavului magnciizat, unii spun că in timpul iradierii magnetice, simt o căldură plăcută, pe cind alţii o răcoare plăcută. Tratamentul nu-i vom face niciodată la un bolnav în stare excitată sau la un bolnav indispus din punct de vedere fi/ic sau sufletesc.

Vom exersa zilnic, maxim dc trei ori, tratamentul prin magnetism, -şi in general de 3-4 ori pe saptămină. Nu trebuiesc (acute şedinjc repetate, în mod intempestiv pentru că magne- lizorul poate pierde o prea mare cantitate de fluid propriu şi aceasta ti va slăbi considerabil corpul lui. Aşa cum am mai spus, in tratamentul prin magnetizarc se recomandă ca magne- tizorul sa aibă grijă ai partea dreaptă a bolnavului să fie tratată cu mina stîngă a lui/iar partea stingă a bolnavului, cu mina dreaptă a lui, rcspcctînd polaritatea electromagnetică a corpului ştiindu-se că, cu mîna stingă sin tem încărcai! electromagnetic negativ, iar mîna dreaptă este încărcată electromagnetic pozitiv. Polurile

de sens contrar sc atrag, iar cele dc acelaşi fel sc resping, de aceca trebuie respectată polaritatea.

Apa magnet izată se poale folosi cu succes In tratamente interioare, cînd trebuie băută, sau exterioare sub forma dc pris- niţe (comprese); proprietatea apei de a fi fluidic negativă sau pozitivă este o însuşire a ci. Apa magneUzată negativ exercită influenţe dezlegătoare, de a dezlega ceva, chiar dacă ca este ţinută astupată într-o sticlă timp dc ani de zile.

Cu mîna dreaptă apa sc desemtă pozitiv şi cu această apă se vindccă dc exemplu diarcca. Această polaritate de negativ şt pozitiv respectiv, cu mina stingă sau cu mîna dreaptă este magnet izarca atunci tind este făcută dc bărbat, dacă rnag- netizarea este iăeuiă de femeie, ea este inversă deeit dc bărbat, adică cu mîna stingă ea va magnetiza pozitiv, iar cu dreapta va magnetiza negativ.

Electromagnetismul corpului nostru vital şt polaritatea lui, nu trebuie să se confunde cu polaritatea fluidului cosmic, care după cile ştim este electric pozitiv şi el pătrunde prin mîna stingă alit la bărbat cit şî la femeie, părăsind corpul prin mîna dreaptă. Apa magnetizată este bine să o bem zilnic, circa o linguriţă de supă pe zi, în durerile de git se recomandă a se folosi apa magnetizată pentru gargară. Ca somnifer este foarte bună apa tratată cu Quid negativ.

Mulţi dintre magncUzori folosesc peturu magneUzarea unor obiecte sau chiar a unor dinţe procedeul dc suflare peste ele. De multe ori este imn eficace o suflare peste locul bolnav dccît o uşoară mingi icre. în cazul durerilor dc cap mocnite, vom sufla dc la o margine a frunici pînă la cealaltă margine în scop de vindecare. De aicea obicciul popular în special în tnediul rural ca alunei cînd un copil esic bolnav să se magnetizeze apa cu un cărbune slins în ea, din carc i se dă să bea, iar peste copil sc suflă de trei ori. Cărbunii de lemn magnciizaţi se folo- scsc de asemeni şi peniru a provoca somnul in stări de insomnie, în accsi scop sc vor lua două bucăţi de cărbune lungi de 10-15 cm şi dc 3-5 cm grosime care se prind In mină şi se suflă peste ele, pc cele patru feţe ale lor, şi concenirindu-nc puternic ne gîndim ca ele să provoace somnul Ei se pot folosi imediat

în care scop îi vom da în nuna bolnavului care îi va ţine timp dc 8-15 minute în patina sa, după ce bolnavul adoarme îi luăm dc la el. Chiar dacă bolnavul nu adoarme imediat, nici atunci cărbunii nu-i vom lăsa mai mult de 8-15 minute, somnul se va produce oricum după 1-2 orc; cînd nu sc folosesc imediat ci sc împachetează in hîrlie fină şi sc păstrează la ioc întunecos puiînd lî folosiţi altă dală.

în cazul durerilor dc inimă pe lîngă obişnuitele mîngîieri magnetice pe carc le facem este bîne sa folosim şi placa de sticlă magnetizată în prealabil Placa de sticlă dc 4 cm lată şi înaltă de 6 cm, să fie bine şlefuită, iar extremitatea ei să aibă o gaură in ca, prin care vom irccc un şnur şi astfel o vom agăţa de gîtul bolnavului, nu iasă înainte de a o freea bine cu ambele mtini pe cele două părţi ale ci, pînă cînd placa de sticlă se încălzeşte, sudăm peste arabele părji frecate şi apoi o agăţăm de gîtul bolnavului, în aşa fel încît să ajungă pînă în dreptul inimii şî o ţinem 8-10 minute.

La fiecare folosire sc va magnetiza din nou. Tot materialul magnetizai, îl vom ascunde înainte de magnetizarc ca să nu fie văzut de nimeni, ştiindu-se că prin privirea ochilor se transmite fluid magnetic dc o altă persoană.

I tratament

diferite im

Trcbuicse luate

Durerile de cap

în cazul lor, eu ; punind dreapta in regiunea inimii, iar i uşa fel încît degetul partea stingă spre di hun este ţi acela cînd în timp cc executam mişcarea de mln- j'iiere dc ta cap la picioare, accasta mişcare sa o executăm în aşa Ici incit ca să sc termine într-un vas cu apă, adică aducem mîinile pînă deasupra vasului eu apă, pc care ît punem alături de bolnav.

Durerile de urechi*

Mîna aflată Ia polul contrar, se va pune pe urechea bolnavului în aşa fel incit cu degetul gros să ajungem în ureche, apoi înccpind de Iu cap înspre gît vom executa mişcări de iniugiicrc, şi vom sufla in ureche dc mai multe ori, apoi vom picura un strop de ulei in ureche sau o astupăm uşor cu o bucăţică dc vată magnetizată.

Durerile de oelii

Vom executa de la cap spre gît mişcări de magnetizarc şî ne vom opri în dreptul ochitor sau una din mîini o punem pc ceafa iar cealaltă o ţinem aproape de ochiul bolnav, cu vîrful degetelor deasupra ochiului bolnav, apoi vom sufla de mai multe ori peste ochi, în inflamaţii ale conjunctivei, vom aplîca pe ochi compresii magnet izate.

Durerile de dîn|i

Vom executa mişcări dc sus in jos pc faţă după carc vom sufla peste parica dureroasă, se recomandă de asemeni a ţine o înghiţitură de apă magneti/ată in gură mai multă vreme.

Ilolîîe gîtulul

Punem mîinilc pe gîtul bolnavului şi pînă la piept vom executa mişcări dc mingiicre oprindu-nc la gît. Sc pun comprese cu apă, cu vată, cu flanele şi sc face gargară cu apă magneti/ată. Aceste obiecte magnelizate sc pot păslra seara mai mult timp la gît. La slirşit suflăm peste gitul bolnavului dc mai multe ori.

Tusei*

Sc procedează la fel ca la gH, cu deosebirea că mina o vom dut e adiind mai dep:trtc$_{+}$ oprindu-nc în dreptul stomacului, sc ţin mîinilc deasupra pieptului puţin, apoi sc suflă peste bolnav în final.

Boli de plamini

Cu mişcări tic mingiîere uşoare şi iu lungul corpului, vom porni de la cap pînă la picioare, ne vom opri între timp ia stern, adică la mijlocul pieptului şi in dreptul inimii, spatele ii vom mîngîia cu bravele încrucişate, tar apoi vom aşeza mîiniie pe piept, tic vom odihni mîinile sub umăr şi sc vor pune peste piept vată, hîrlie, flanelă sau comprese înainte de a adormi peste care suflăm, putem să-i dăm şi cileva înghiţituri de apă magnetizată.

Durerile ile inimă

în durerile de inimă, regiunea inimii, dacă se poate o vom descoperi complet şi suflăm peste ea, mîna dreaptă o punem pc inimă, mina stingă pc ceafa bolnavului, de obicei tratamentul îl aplicăm bolnavului fiind culcat.

Tratamentul de mingiîere se face incepînd de ia gîl pînă la partea inferioară a corpului, tot în durerile de inimă putem să folosim placa de sticlă aşa cum am descris mai i na in le şi să-i dăm bolnavului să bea apă magnetizată,

Deranj a munte de stomac

Foarie des se foloseşte aici apa magnetizată (dcscintală) care se hea$_r$ în afară de aceasta folosim împachetări în materialele amintite, flanelă, vată, comprese cte*

Cel mai bine este să facem împachetări după ce bolnavul a mincat, înainte dc a adormi bolnavului i sc aplică comprese care să dureze o oră, sau dată găsim necesar atunci sc poale lăsa şi toată noaptea compresa pe abdomen în dreptul siorna- cuîui, natural ca vom pune peste comprese ceva material cald şi gros$_t$ de asemenea putem proceda la aplicarea uleiului in mişcări circularc deasupra stomacului, pc piele direct.

Mişcarea de mîngîîcrc se va extinde pînă la genunchi, in cazul cînd punem mîna pe bolnavi, atunci mina drepată o vom pune pe stomac, iar mina stingă pc gît, şî suflăm peste regiunea stomacului de mai multe ori. Nu uităm niciodată să bea apa in final*

Dureri în partea inferioară n corpului

Vom pune ambele mini cu degetele desfăcute pc locul indicat ca dureros şi Ic ţinem atîta timp pină cînd nu va mai simţi durerea. Vom executa mişcări de mîngîicre începind din dreptul stomacului pină la bazin. Se mai pot face bai de şezut în apa magnetîzată, împachetări cu diverse materiale magnciizatc, sau se poate da să bea apă magnctrzatâ* Iată cum se prepară apa magneti/ată pentru băi: partea băii în care va fi capul bolnavului să fie îndreptată* spre nord, iar picioarele spre sud, ca ccl cc face bate să aibă privirea înspre sud, temperatura apei să fie dc 24-28 grade, magnet izorul cu mîna goală la o distanţă dc 2 cm dc suprafaţa apei, va descrie uşoare linii dc Ia cap pînă la picioare, cind sc va ajunge la partea inferioară a picioarelor să Ic îndepărteze cu

aproximativ 1/2 metri, ca apoi să poată păşi comod înapoi, inimile să descrie un arc dc cerc pentru a evita mişcările contrare, apoi dc la regiunea capului din nou se vor repeta mişcările respective. Se recomandă să se termine acest exerciţiu iar magnctizorul să sc concentreze putcrnic. După 7-12 trasări jde acest lei va sufla deasupra apei. Bolnavul trebuie să stea timp dc 15-20 minute in apă după care se va cula» pe pat.

îmbolnăviri iile organelor genitale

Vom executa mişcări uşoare de-a lungul întregului eorp$_T$ mişcări de mîngiieri generale şî vom utiliza tratamente locale, Putem aplica comprese locale magnetizate$_t$ partea dureroasă sc va freca cu ulei magnetiza L Putem folosi băile de şezut magnetiza te.

Naşterile

Nu cu mult înainte dc naştere va trebui sa aplicăm mag- nctizarea, sc va proceda zilnic pfita în momentul naşterii. Mai iiitîi vom executa mişcarea dc mîngîiere pe tot corpul, apoi vom.face citeva mîngiieri dc la piept pînă la genunchi, ne vom opri în dreptul inimîî şî în partea inferioară a abdomenului, adică deasupra bazinului, vom aşeza apoi mîinile noastre pc partea inferioară a corpului şi dc la stînga la dreapta vom sufla de cîteva ori pe acesta parte, înainte de naştere i sc va da o linguriţă de apă magnetizată, apoi unu şi in timpul naşterii, care bineînţeles ca a fost în prealabil magnetizată cu putere dc voinţă concentrată pe care o vom transmite şi gravidei,

Influenţările pe carc le vom transmite înainte de naştere - putern începe tratamentul deja din luna a 5-a dc sarcină, la femeile de constituţie slabă le vom aplica acest tratament săp- lămînal, in acest fel unele boli dc copii se pot evita chiar înainte de naştere iar mama sc poate salva dc la o naştere grea şi de multe alte stări rele.

Bolile de copii

Copiii se tratează la fel ai şi adulţii, cu deosebirea ca li tratam timp mai scurt, cu mai puţine pasc maguctice.

Umflături şi rfmî mai mici

Vom executa mişcări uşoare in jurul rănii respective cu ulei apoi vom unge rana sau umflătura cu ulei şi suflăm peste ca, punem comprese deasupra şi din nou

suflăm peste rană. Putem executa uşoare mingîieri pc deasupra.

Rcuiimtism - artrită

Pe lingă tratamentul care sc aplică in general vom trata şi spatele bolnavului cu mişcări mmgîietoarc de-a lungul şirei spinării, cu mîinilc încrucişate, putem face mingîieri locale, putem sufla peste locul dureros sau putem face băi magnetice.

Bolile de nervi

Vom pune mina stingă pc ceafa bolnavului, iar cea dreaptă in apropiere de inimă, de asemeni sc fac băi magnetice, se poate sufla peste locul dureros, sc pot aplica comprcsc magneiizate, iar în final îi dăm să bea apă magneiizată.

Stările (lc astenic (slăbiciuni generate)

Se fac mîngiieri dc-a lungul corpului, mîna stingă fiind pe ceafă, iar mîna dreaptă va descrie linii începind dc ta frunte pînă la genunchi Acesl fel dc mingître îl putem face §î în cazul stărilor de irascibili ta te. Aşa cum am mai scris, magnetismul face posibilă şi auiovîndeearcu prin tratamentul aplicai cu mîinile încrucişate. Orice om poale face acest tratament cu pase magnetice (mîngîicri magnetice) pc partea anterioară a corpului său.

Cînd vrem să magnelizăm o planiă in scopul de a-i da mai multă vigoare, aceasta va fi magnetizată de la rădăcină spre tulpină, apoi vom suria peste ea şi apoi o udăm. Energia vitală se poate transmite plantei ţinînd mina dreaptă cîteva minute deasupra cî, în timp ce mîna stingă o vom pune pe ghiveci.

Ccî carc au părul identic cu magnetizorul, dc exemplu închis la culoare, au tendinţa să-l înfrunte pc magnelizor, ceea ce va pretinde de la el un efort dublu pentru vindecarea bolnavului. Nu acelaşi lucru sc petrece cu subiecţii desehişi ta culoarea părului, aceştia fiind mai uşor dc,.magnetizat

FENOMENUL DE DESPRINDERE

*

SEPARAREA CORPULUI ASTRAL dc corpul fizic şi corpul cleric are loc în hipnoză, in telepatic, in meditaţia transcendentală, In yoga, după anumite medicamente

halocinogenc, in moartea clinică şi o delaşare are loc la somnambuli. Mulţi bolnavi care au intrat în moarte clinică descriu fenomenul desprinderii, Moartea clinică este acea siare în care bolnavul îşi pierde cunoştinţa pentru un timp limitai, după care revine la starea de conştienţă normală.

în cazul că sînt pc masa de operaţie, după ce-şi revin din moartea clinică, declară că spiritul lor sc găsea alături de corp, de cele mai multe ori în tavanul sălii pe operaţie, dc unde au văzut lot cc s-a petrecut cu organismul lor în timpul morţii clinice. Ei descriu cu exactitate ce personal era în sala de operaţie, ce au vorbii şi tot ce au întreprins pentru salvarea lui.

Willtam Woatcoti declară ca a murii şi după expresia lui a ajuns în rai,

înainte de a fi operat i s-a comunicat, că operaţia pe care urma să o facă este dificilă şi comportă un anumit risc. Operaţia a decurs bine dar anestezia i-a afectat inima care a intrat în fîbrilaţie şî pacientul a murii. Lui Woalcolt î s-a părut că şi-a părăsit corpul, fiind în stare să privească înapoi, şi să-l vadă ofilit şi acoperit cu un cearceaf. Nu simţea decit puţină tristeţe privindu-şi pentru ultima oară corpul, dtnir-un loc situat la marc înălţime de unde şi-a continuat călătoria in sus.

Dacă la început lucrurile din jurul său erau scufundate in- tr-un întuneric adine, a realizat eă în partea dc sus lumina devenea tot mai strălucitoare. Dintr-o dală a fost scăldat într-o lumină venită de la distanţă. A pătruns astfel într-un domeniu al razelor şi a putut discerne silueta unei fiinţe, minunat luminată din spate, de care sc apropia acum fără efort. Woalcott a încercat să-i zărească faţa dar s-a treziL în sala dc operaţie funcţiona un dcfibrilator, care t-a fost conectat în grabă, pacientul fiind readus la viaţă in ultimul moment. Woalcoit era sigur că murise şi că i s-a îngăduit să arunce o privire asupra vieţii de după moarte şi să obţină astfel o confirmare a teologici iudeocrcştinc asupra nemuririi sufletului. Trăiri asemănătoare sînt astfel semnalate de medici, ca şi de alte persoane, în toată lumea. Asemenea fenomene trăite în pragul morţii au fost trăite tiu numai de oameni aparţinând unor religii

creştine tradiţionale, dar şi de hinduşi, budişti şi. sceptici.

Pare plauzibilă ideea că multe dintre părerile noastre convenţionale despre rai derivă din astfel de trăiri din pragul morţii, experienţe care de-a lungul mileniilor să fi fost relatate in mod frecvent.

Nici o vesic nu ar putea fi maî interesantă ori mai plină de speranţă dccît povestirea călătorului carc sc reîntoarce, istori- sindu-şi drumul şi existenţa după moarte. Aceste experienţe lonstiltiico dovadă in formarea credinţelor religioase, credinţe zdruncinate serios de ştiinţă in ultimele secole. Cum se face i ii oameni de toate vîrsiclc, culturile şi predispoziţiile escatologice, au acelaşi fel dc a trăi in pragul morţii?

Fenomen ut de desprindere se poate produce şi cu droguri lmlodnogene$_T$ cum ar fi maryhuana extrasă din einepă, atropină 5i alţi alcaloîzi extragi dm beîadouă, mătrăgună sau laur. Sc ştie ca la oracolul din Dclfs, Pitia intra in transă ntesîecînd frunză de l:nir.

Aceste trăiri produse dc droguri ca şi revelaţiile dîi pragul morţii, pot fi oare degenerate dc vreun fel «ie defect dc cablaj neuronal.cu semnificaţie neutră din punct devedere al evoluţiei, defecte caic din intîmplare >e produci ocazionale alterări ale percepţiei lumii înconjurătoare? O asemenea posibilitate este extrem de pyţîn pteu/îbitiL fiind mai. degrabă o inccreare disperata dc a evita ciocnirea frontală cu concepţia mistică Toţi cci cc sc întorc din moarte clinică descriu senzaţia dc zbor, cv ieşirea dc la imuncric la lumină, percepînd câteodată prezenţa unei figuri scăldate în lumină şi aureolă.

Tot pentru a nu confirma concepţia teologiei iudeocreşti- ne, se încearcă să se facă o analogic intre aceste trăiri şi cele ale naşterii, prin reamintirea cu claritate a trăirilor peiicataie, după naştere şi in timpul imediat anterior. Ei ar distinge patru stadii, in prima fază fericirea copilului aflat în pîntece. lipsit de teamă, plasai in centrul unui mic univers cald şi Jntu nccat, un adevărat cosmosinclus în sacul amniotic. !u stadiul al doilea încep coniiacţiile uterine şi presiunea îngrozitoare se excreţia asupra fătului. Lumea binevoitoare se transformă brusc într-o stare de tortură. Stadiul al treilea este sfirşttul naşterii, cînd capul copilului a

pătruns prin colul uierin, iar copilul poale vedea, chiar dacă are ochii închişi, un lunci luminos la un capăt şî lumea cxtraulerină strălucind, cu privirea lui slabă ar distinge ca prin ceaţă nişte figuri dc zei înconjuraţi de cercuri de lumini (moaşa, medicul, alte persoane).

în stadiul ai patrulea, dc după naştere, pruncul c.sie_in- făş3i$_r$ îmbrăţişat şî hrănit, cu alte cuvinte, ceca cc descriu oamenii întorşi din moartea clinică ar fi primele lui amintiri dc viaţă; dar un copil ia naştere poale ei distinge imagini? O- chiî iui sînt mai degrabă sensibili la lumină şi întuneric, el nu poate fot a lumina, dar ce se InUmplă cu copiii născuţi înainte de începerea travaliului prin operaţia cezariană, cum mai put fî explicate aceste trăiri? Dc ce astfel dc amintiri sint posibile şi dc ce, dacă experienţa perinatMui produce atîta nefericire, evoluţia it-a inlaitmit consecinţei© sale psihologice negative?

Copiii nou născuţi chiui irebuîc sA-şi vadă mediul înconjurător? Trebuie oare sN-gi amintească ororile experienţei pe- rinaiale? In ce sens sini toate acestea necesare pentru supravieţuita? Daca tu tuşi într-adevăr şi-ar aminti, cu cc şi-ar aminti, gîndires creierului lor este la accasta etapă complet ne- dezvoltată, aceasta ar Însemna eă şi-ar aminti prin spiritul re- Incarnat în ci?

Young in 1944, în urma unei conic prin infarct miocardic, s-a ridicat în eter vădind părainiul rotund şa înconjurai dc un halou albastru, aşa cum îucâ nu mai fusese descris pînă alunei, abia în 1969 navele cosmice au putut descric fenomenul de la o înălţime de 150 km deasupra pămlntului.

INSTINCTUL - FENOMEN t>E MANIFESTARE al spiritului

I unica vie este dominată de două instincte: unul de conservare a speciei şi al doilea de perpetuare a speciei, iiîstinciul Me o formă dc manifestare a spiritului, prin el specia arc cunoştinţe prin alte trăiri anterioare, de diverse fenomene şi • vr ni mente pc care le-a imit şi individul pus pentru prima dată ifitr o situaţie asemănătoare, reacţionează conform experienţei trâitc In acea viaţă anterioară. Dar de ce orice mica vietate,-nu mai vorbim dc om care chiar în pragul morţii imploră cerul să-1 ajute să mai trăiască puţin, vrea să trăiască în

loc să prefere sau să-i fie indiferentă moartea, ştiind că viaţa este o luptă continuă pentru existenţă, dc cele mal multe ori cu mari suferinţe? Aţi văzut cit de mult se apără o mică insectă atunci cînd vrei s-o omori, se zbate şi aleargă în toate părţile să nu fie prinsă? Explicaţia este una singură: viaja pe pămînt este ordonată de spirite superioare, care hotărăsc reîncarnarea pentru a te ajuta să-şî purifici spiritul şi atunci doreşti să trăieşti, să tc purifici pentru a nu mai fi nevoie de alte vieţi, de alte suferinţe. Ca viaţa este o suferinţă poate explica dc ce la naştere atît mama cit şi copilul sc manifestă în acelaşi fel, ţipînd.

în natură nimic nu se produce la înlîmpJare, nici chiar destinul omenesc, totul este reglat şi ordonat de aceleaşi legi care guvernează şi materia şi forţele şi psihicul. Creierul este un instrument necesar funcţionării unei intcligen ţe, utiuî psihism înăuntrul corpului omcnesc, dar nu instrumentul acesta cerebral produce inteligenţa, după cum nu pianul pe care cineva execută o melodic este autorul melodiei. Peniru cc un medtuin chiar cind nu a citit cărţi spirituale spune imediat că întruchipează pe cutare sau cutare mort. Fantomele materializate, spun şi ele că reprezintă spiritul unui om care a trăit în altă viaţă. Anumite fapte §î evenimente spuse sau scrise de medium in transa, sint necunoscute mcdiumului şi asistenţei, singur defunctul care le putea cunoaşte şi dezvălui. Deci ştiinţa paranormală manifestată este el mortul, nu poate fi decîl el, întru rit faptele sau evenimentele spuse în această şedinţă dc spiritism verificate ulterior se dovedesc a fi exacte.

O altă confirmare a persistenţei spiritului după moarte este statornicia deosebirilor radicale dintre medium şi fantomele materializate (vezi capitolul Materializare şi dematerializare).

Se citează cazuri de opere literare sau filozofice dictate post mortem de scriitori celebri, opere ce sînt specifice numai scriitorilor respectivi, exemple: Charles Dickcns, Oscar Wiide şi Frcdcric Nietzsche.

Identificarea fantomelor materializate esle o altă confirmare că într-adevăr exislă materializarea acelui

spirit: experienţa cu fantoma Kati King carc spune că numele ci adevărat este Annie Owen Morgan.

Animalele îşi adaptează existenţa prin două modalităţi, una instinctivă (automată) şi alta deliberată, supusă voinţei.

Instinctele sînt garanţii pe care şi le ia specia pentru perpetuarea eL O viespe care se întilneştc pentru prima dată cu un păianjen otrăvitor, pentru a-l face inofensiv, mai Ixitii culcă păianjenul pe spate şi apoi îl înţeapă în ganglionul nervos, prin care sînt comandaţi palpii cu otravă (Dumitru C., "Inteligenţa materiei").

De unde ştia viespea unde se găseşte ganglionul nervos dacă ea intilnca peniru prima dată acest păianjen? Concluzia esle una singură, spiritul vieţii deşi rudimentar, este acela carc i^iia in cc pericol se expune viespea şi lot cl cunoştea locui MUde sc aOa acest ganglion, cl ştia asta din alte vieţi, cînd piobahil corpul viespei a murit din această cauză. *

Instinctul dc perpetuare a speciei esle dominat de instinctul tu xual. Spre deosebire dc animale, fecundarea ovulului unei fe- mei sc poate faec în fiecare lună. Pentru ca specia umană sâ evolueze şi să nu dispară, divinitatea a făcut cu ambii parteneri ♦ii* alerge. după plăcerea actului sexual, dar în realitate, In mod huuiişticni ei fac accasta pentru a-şi asigura perpetuarea spe- ctei. în limpul orgasmului la femeie se produce contracţia liga- mentelor rotunde carc aduce în axul vaginului axul longitudinal al colului uterin, glera carc acoperă orificiul extern al colului uterin se elimină, lăsînd orificiul liber, pereţii din treimea poster i oara a vaginului se contractă ritmic, din afară spre interior, impingind sperma spre orificiul coiului uterin, iar uterul prin contracţiile sale ritmice nu lace altceva decit să aspire in interiorul lui sperma, lată cum pentru o plăcere de citcva secunde, cît durează organsmul, o femeie poale să rămlnă însărcinată. Spiritul ducc m eroare sufletul animal a! femeii. Mai mult chiar, se ştie că o femeie în limpul vieţii el sexuale poate să pregătească pentru ovulaţic un număr aproximativ de 400 dc ovule corespunzător celor aproximativ 400 de menstruaţii pe care le are, Deci arc un capital biologic fix, ccca ce nu sc Jiitimplâ iu bărbat,

eţ avind într-o singură ejaculare sute dc milioane dc spermatozoizi, dintre care însă numai unul va ci§tiga cursa dc alergare spre ovul, pdhtru a-l l'ccunda, şi anume cel mai dotai cu substanţe nutritive dar şi cu un fluid cleric corespunzător.

în jurul vîrstei de 32-33 dc ani, atunci cind are Ioc consumul a jumătate din celc 400 de ovule, aceasta in funţie de data cind a avut loc prima menstruaţie femeia, spiritul acesteia, prin subconştient, îşi dă scama că începe panta descendentă a vieţii ei sexuale. Pentru a-şî atinge scopul - acela de procrcere, subconştientul o împinge inlinctîv pentru legături cxlraconju- galc$_t$ tocmai pentru a se mări posibilitatea ca ea sa rămlnă gravidă. Accst instinct poaic fi Insă oprit uneori prin voinţa şi prin conştiinţa ei, dar dintre dorinţa subconştienlă şl inhibarea conştientă sc nasc perturbări neurovegetative dcscrisc sub denumirea de "nevroza femeii dc 33 de ani"

SUBCONŞTIENTUL

SUBCONŞTIENTUL esle totalitatea fenomenelor şl însuşirilor psihofizîologicc şi psihice, cc nu persistă permanent in sfera conştiinţei, dar pot acţiona selectiv şi cu uşurinţă in sfera acesteia, în raport cu împrejurările. Subconştientul este un fel dc subconştttnţă latentă şi potenţială carc este inferioară, dar coexistă cu conştiinţa şî o deserveşte cu fidelitate.

Pentru subconştient sc mai utilizează termenii de subeon- ştiinţă sau zona marginală a conştiinţei. Subconştientul a mai fost ai li ficat uneori şi cu numele dc prcconştîeiit. Pc seama subconştientului s-au pus clementele cristalizate ale conştiinţei siinse sau uitate, automaiismele psihice, aspectele de deprindere şi memorie potenţiale, montajele intelectuale reflectate, Mructurilcopcraţionale nereflexive, fenomenele perceptive ncin- icgrate conştient, care astfel îndeplinesc funcţii reglatorii. în subconştient intră de asemeni complexe scnzomoiorii aconş- tlente, deprinderile dc orice fel atît bune cit şi rele, operaţiile nccontrolate conştient, cil şi fenomenele de memorie potenţială cu toate energiile latente existente in fiinţă. Rcferindu-sc la subconştient Tudor Arghezi spune: "Omule, ncbunule, iu Iaci minuni Iară să ştii şi nu cunoşti aproape deloc

puterea fmniidabilă a gindiriî tale, să ştii că tot ce închipuicşti este tculizabil şi sc face direct proporţional cu încrederea ta. De cc te fereşti să stai dc vorbă cu line însuţi şi să tc închi- puicşlî descopcrindu-te un pcrfeci zeu".

Orice acţiune a gîndirîi, a imaginaţiei, a vorbirii sau a corpului poartă în sine fructe bune sau rele. Omul este într-o măsura nebănuită creaţia gîndirii, la cc gindeşte in această viaţă, mai tlrziu el devine.

Tot ceea cc există în tine, se află pretutindeni, ceea ce nu există in line, nu se află nicăieri, toate comorile universului sînt iniăuntruî tău, caulă cu fervoare în tine însuţi puterea sau răspunsul la care aspiri, pe care inima ta le doreşte şi direct proporţional cu credinţa ia+ vei primi ceea vrei!

Marele secret caracteristic geniilor şi tuturor oamenilor cu adevărat mari din toate cpocile, este capacitatea lor dc a intra în coniact fie conştient, fie în mod spoman, cu puterile nelimitate ale subconştientului, cliberîndu-ie. Dacă poţi face la fel, vei fi capabil de performanţe extraordinare. Subconştientul este servitorul, constructorul şi susţinătorul corpului. Dacă învăţăm cum să ne folosim de el şî în ce mod să-i dăm comenzi, el ne poate ridica, aproape fără efort, pc cuinii nebănuiie, asî- gurindu-ne mereu succesul.

Orice gînd este o cauză care mai devreme sau mai Urau va produce efecte bune sau rele. Orice trăire proprie sau siarc interioară pe care o remarcăm in mod pasiv, este efectul anumitor guidurî din trecutul îndepărtai sau apropiat.

Viaţa este o modalitate dc cunoaştere, eşii asemănător unui căpitan aflat pe marc carc îşi conduce vasul, trebuie să dai ordine (gînduri, imagini) clare şi ferme,, mentalului subconştient carc controlează, intermediază şi conduce majoritatea experienţelor vieţii laie. Atît acţiunile pe care le-am comis cit şi ginduriic pe care le-am avut în trecut, ne urmează ca o umbră, producînd rezultate bune sau rele, in funcţie de na- tuni lor. Nici în aer, nici ıı adîncul oceanului, nici în cea mai ascunsă peşteră sau pc vîrful muntelui, in oricare parte a a- cestei vaste lumi, nu există loc în care omul să poată

scăpa tic consecinţele acţiunilor şi gîndurilor sale, în prezent sau în viitor, consecinţele lor nu vor înceta să se dedubleze şi astfel făptuitorul va avea la rindul său, partea care se cuvine din fericirea sau suferinţa pe care a produs-o, Înjeîegînd accasta, trebuie sâ căutăm să nu facem rău nimănui, nici măcar în gînd.

Să nu întrebuinţăm niciodată formulări interioare de forma nu am mijloace, sau îmi este imposibil, în care să şi crezi, subconştientul te va asculta prompt şi va crea premizele pe care doar tu le-ai gîndit, aducîndu-le din domeniul posibilităţilor la o realitate efectivă, Astfel la propria ta comandă chiar subconştientul va face astfel ca înir-adcvar să-ţi lipsească posibilităţile sau mijloacele de a realiza sau obţine ce urmăreşti. Caută să te convingi că totul îţi este posibil prin angrenarea puterii nelimitate a gîndului tău, dc a comanda subconştientului. Realizează însă că deşi totul este posibil, nu orice îţi este permis, in sensul că nu trebuie să încâlci niciodată legile morale ale firii.

Pălrunzlnd gradat şi cit maî lucid în profunzimile enigmatice ale subconştientului, vei reuşi să cunoşti adevărata natură din tine însuţi şi atunci ţi sc va dezvălui realitatea inii uită şi eternă din afara ta. Legea fundamentală a vieţii care Iţi permite înflorirea este legea încrederii depline in sine. încrederea numai într^un ajutor exterior atrage mai devreme sau mai tirziu suferinţa. Singura încrcdcre fermă in sine, generează torţa şt bucuria, în plus această încredere îţi asigură totodată sprijinul exterior de care ai nevoie. încrederea în propriile forţe, tu ie există in stare latentă în microcosmosul tău lăuntric esle n siarc mentală dc putere irezistibilă intreţiuută cu perseverenţă (le conştiinţa la_T care percepe într-o oarecare măsură legătura cu energiile atotputernice ale sinelui tău suprem. Vei atrage mai devreme sau mai tirziu tocmai ceea ce crezi că ţi sc va mtîmpla rău, îar această tragică desfăşurare va fi realizată de subconştientul tău, care va executa tot ceea cc gîndeşii mereu şi crezi ferm, Gtndeşie-ic întotdeauna numai la bine şi binele te va urma ca o umbră pretutindeni. A te lăsa cuprins de fricâ sau a gîndi rău, înseamnă a-l atrage prin rezonanţă, datorită punerii la unison cu acesta, cu alte cuvinte eşti

ceea cc gîn- deşti, aspiri şi crezi cu fermitate. Trebuie sâ ne cunoaştem cit mai profund pe noi şî abia după aceea vom reuşi să-i cunoaştem atît pe ceilalţi, cîi şi universul în care existăm. Marea majoritate a oamenilor judecă lucrurile, fenomenele, pe ceilalţi şi chiar pe sine înşişi, după propriul lor nivel superficial de gîpdire şi simţire, din această cauză cel mai adesea, ct îşi imaginează mai mult sau mai puţin eronat totul, decît înţeleg.

Sugestiile, părerile, convingerile, sau remarcile altora nu au nici un fel de putere asupra ta în sensul de a le putea influenja atît timp cît nu eşti la unison, pentru a rezona cu energiile pc care 1c evoca sau Ic manifestă. Singura pulcre siăpînă, csie gîndul tău, carc poate accepta simpatî/ind sau respinge prompt accste sugestii Poţi alege să nu ieî în consideraţie, ceea cc nu vrei, refuzînd să crezi, ceea cc nu doreşti ori consideri fals. Supraveghează totdeauna tot ceea ce gîndeşii, ceea ce simţi şl ceea ce faci. în virtutea legii acţiunii şf naturii (Karma) mai cu rînd sau mai tirziu vei răspunde pentru tot ceea ce faci, atît cu tine însuţi - cît şi pentru modul in carc te comporţi cu loc cc te înconjoară.

Acela ce comite râu, sau o nedreptate îşî dăunează tot atît dc mult Iui Însuşi, căci devine rău, Dacă vei reuşi să fii pe deplin slăpînul propriului lău subconştient, vei deveni stâ- pînul propriului tău destin. Daca iii controlezi subconştientul devii spontan un model pentru ceilalţi şi îi poţi ajuta infinit. Amîntcşic-ţi că în orice moment ai posibilitatea alegerii, alege iubirea în locul urii, alege sănătatea In locul bolii, alege fericirea în locul suferinţei, alege existenţa spirituală pură, în locul unei vieţi banale şi ccnuşii, păstrează-ţi o puritate şi o spontaneitate de copil. Atunci cînd ai încetat sâ mai fii copil, eşti deja un suflet mort, adevărul este descoperii mai uşor dacă îl căutăm cu o inimă pură de copil. Intelectul tău nu este rău. nici o formă sau o energic a naturii, nu esle fundamental rea, totul depinde dc intenţia pe care o aî şi de modul în care te serveşti dc forţele naturii, carc sint perfect neutre precum curentul electric Toi ceea ce mentalul tău conştient acceptă ca adevărat şi crcde ferm, subconştientul la rindul sau va accepta imediat şî va căuta sâ realizeze dînd viaţă şî expresie ideii *mu*

ghidului imprimat în el. Gîndul său, ideca, este sămtnţa, subconştientul o va hrăni şi va face să apară mai devreme sau maî lîrzîu, fructul. Dc sămînţă, depind roadele, cine seamănă vînt, culege frutună. Gindeşte-le la supremul absolut, pjndeştc-tc la ceea ce este sublim şi pur, la ceea ce este perfect* frumos şi bine. Subconştientul propriu controlează loate funcţiile vitale ale corpului omenesc şi el cunoaşte deja răspunsurile şi soluţiile la toate problemele existente dar nu ic va ajuta cficicnt dccît dacă va fi solicitat în acest sens. El esie un servitor atotputernic, care nu poate avea iniţiative atît timp • ii mentalul nu-i dă dispoziţie să acţioneze în acest sens, Cre- dinţu, ginduriie, ideile, reprezentările tale, pot producc adevâ- wie miracole, prin intermediul nelimitatei puteri de expresie a <u (conştientului tău. Rcalizlnd aceasta, vel putea înţelege că clacă ai credinţa cît un bob de muştar, poţi să dai ia o parte munţi dc obstacole.

O modalitate simplă de edificare, înainte dc a adormi, propune spre rezolvare în imagini clare şi ferme, o anumită problemă subconştientului şî ulterior o dată cu răspunsul, vei avea proba formidabilei tale puteri. Tot ceea ce imprimi in subconştient prin gînduri, îdci, imagini, aspiraţii speranţe, se va exprima ulterior mai devreme sau mai tir/iu pc ecranul existenţei ca experienţe, stări, condiţii, trăiri, intimplări sau evenimente pe care le vei suferi în mod pasiv ca pe nişte reflexii. Din momentul in care ai înţeles această legătură, trebuie cît mai des să supraveghezi cu mare grija orientarea ideilor, gîndu- rilor, convingerile şi concepţiile pe care le întreţii preponderent în conştiinţă. In trecut ţi-ai determinat prin modul de a gîndi prezentul. Acum clipă dc clipă îţi programezi şt îţi pregăteşti viitorul. Multe evenimente vor fi reflexia la ceeea ce gîndeşii acum. Absolutul este deja in interiorul tău şi ca pe un manor tăcut îl porţi pretutindeni Pentru ce s&-l pîngăreşti cu gînduri negative, prin acţiuni josnice şi impuse, ori prin dorinţe infame. Legea acţiunii şi reacţiunii sau legea Karmei, este expresia armoniei universale, în virtutea acestei legi, gîn- durile sau ideile tale, întreţinute predominant şi cu o fermă convingere în

mentalul constant, sînt o acţiune 1a care mai devreme sau mai tîrziu, va urma o anumită reacţie, care va fi de fapt răspunsul sau expresia, rcflccţia fidelă a subconştientului tău la acele gînduri sau idei. Supraveghcază-ţî ideile şi evilăj să menţii in mentalul conştiinţei anumite gînduri, căci rcacţiikj care vor urma vor fi expresia lor precisă în subconştientul iad

Forţa subtilă a vitalităţii va circula din abundenţă manifcsl tîndu-sc armonios şi ritmic in fiinţa ta, dacă vei gîndi cu forţa avind în acelaşi timp fermitatea necesară: "cred eu tărie în puterea gigantica a subconştientului meu, pe care ÎJ dinamizez prin aceste gînduri. Sint foarte sigur că el mi le va indcplini impulsionat de concentrarea ideilor mele in acest sens, absolutul este cu mine şi de aceea voinţa mea este irezistibilă". A- ceasta afirmaţie gindilă intens, ai atare anulează conflictele şi Înlătură dificultăţile de tot felul care pol apare. Atunci, cînd într-adevăr vrei să reuşeşti ce ţi-ai propus, imaginează-ţi cît mai clar cu putinţă încă de cind le-aţ hotărît cc vrei, dezno- dămintul fericit, sau cu alte cuvinte sfirşiiul încununai de succes al problemei tale. Este esenţial să se mcntaltzcze cu o fermă credinţă sfirşitul problemei, căci ceea cc gindeşti ferm cu anticipaţie, subconştientul va realiza, intcrcalind şî corclînd astlc! etapele şi deslăşurarea evenimentelor in timp, ca să permită îndeplinirea principalului scop şi anume expresia finală, aceea cc ai gindÎL Indiferent dacă obiectul, starea sau modelul proiectat dc tine în gînd, există sau nu în manifestare, datorită gmdirii talc ferme şi cît mai clare, subconştientul tău va căuta să-l realizeze, dindu-i expresie, după planul pe carc l-ai gîndit şi cristalizat în gîndirea ta. Accsta este idealul, (ur concretizarea ta conformă cu gîndirea şi credinţa aparţine mimai subconştientului. Dacii credinţa ta este considerabil de lor mă, direct proporţional cu intensitatea acesteia, mai devreme unu mai târziu, subconştientul tău va face ca accasta să se in- •loplmeascâ. Plantează ideea cu putere în subconştient, prin intermediul localizării mentale repetate şi după un timp vei «vva reuşita scontată. Un subconştient putcrnic, dehordînd i'iturgte şi o concentrare mentală excelentă accelerează consi-

drrubiL atingerea scopului urmărit» Vindecările aparent miraţii loasc, despre care auzi vorbindu-se, sînt in marea majoritate « ta/urilor, datorate unei credinţe ferme transmise telepatie prin dinamizarea adecvată a subconştientului. Majoritatea bolilor încep în minte datorita erorilor devenite obişnuite, carc sînt semănate mereu în sfera pasivă de forjă a subconştientului, nimic nu sc manifestă In fiinţa ta, tară să aibă anterior imprimat un arhetip mental sau o engramă corespunzătoare. Si mp t o melc caracteristice a majorităţii bolilor, pot 11 provocate rapid prin inducerea anumitor strări de sugestie hipnotice (letargie, cata-lepsie, somnambulism$_t$ transă). Accaslă gamă de fenomene determinate prin hipnoză, verificate mereu in decursul timpului, dovedeşte puterea uriaşă a gîndiriî asupra subconştientului, în cazul hipnozei, gîndul sau ideea este transmisă telepatic dc hipnotizator, iar manifestarea sau cu alte cuvinte, realizarea a- cestuia, sc produce prin intermediul subconştientului subiectului hipnotizat, la carc sc suspendă sau sc diminuează propria responsabilitate sau posibilitatea controlului mental asupra subconştientului. Dovada puicrii ghidului asupra subconştientului propriu este foarte clară aici. în cazul autohipnozej îji induci singur gindul sau ideea în mod ferm, iar realizarea acesteia datorită forţei de inducţie se produce foarte repede prin interj mediul propriului subconştient

Atît hipnoza, cit şi autohîpnoza sînt probe certe ale co* relaţiei dinamice existente intre mental şi subconştient Ui mental puternic, cnergizat şi intens focalizai prin concentrară poate provoca cu uşurinţă prin rezonanţă, influenţe sau manţ festări în subconştientul altei fiinţe umane. Un aport extraordinar de mare in cazul vindecării majorităţii bolilor şî redo- bindirca stării dc sănătate o are credinţa fermă în finalizară cu succes a procesului curativ.

O imagine mentală adecvată, reluată mereu şi mereu cti încredere şi entuziasm, accelerează minunat grabnicei îns& nătoşiri. Dacă doreşti să trezeşti în tine şî să-ţi amplific puterea dc a vindcca, vei reuşi cu uşurinţa, dacă vei ajung să-ţi măreşti şi să-ţî rafinezi magnetismul vital, prin accelerarea activităţii centrilor corespondenţi

de forţă (rozetcle de absorbţie ale corpului eteric). Atunci cînd vrei să produci asupra cuiva o influenţă curativă, imaginează-te ferm, drept releu prin care se manifestă energia binefăcătoare pc care tu doar o tranzitezi, focalizind-o prin emisie asupra fiinţei pc carc urmăreşti să o ajuţi. Această energie este recepţionată de tine, direct proporţional cu gradul dc dinamizare a planului corespondent in propria ta fiinţă şi provine din sfera infinită a macrocosmoiţului cu care în acel moment este necesar să te menţii la unison prin concentrare mentală continuă. Efcctelc sînt rapide atunci eind încrederea ta in eficacitatea rezonanţei este mare, graţie integrării acţiunii talc in armonia legilor fundamentale ale existenţei. Modalitatea cea mai uşoară şi în acelaşi timp cea mai eficientă de a genera un gînd sau o idee este să o vizualizezi mental cit mai clar cu putinţă, ca şi cum ar fi in faţa ta aievea cu toate că o percepi numai cu ochii minţii. Referitor la aceasta un proverb chinez spune: "o imagine precisă valorează cit o nulă dc cuvinte, iar o imagine menţinută după propria ta voinţă neschimbată timp de o oră valorează cît un diamant şlefuit de mărimea unei portocale*

Cel mai bun mijloc de a intra în legătură cu sfera dc forţă o subconştientului este de a-ţi induce o stare modificată, de unitate deplină, a fiinţei, determinată dc o intensă sugestie mentala în care modul de a gîndi şi dc a acţiona, este în întregime Independent de contcxtul situaţional, dar sc află sub totala in- fluenţa a mentalului.

Evită orice tensiune posibilă, orice crispare sau constrînge- rti mentală, atunci cînd soliciţi ceva subconştientului, eventual (liniulc de culcarc, generează din nou solicitarea mentală adre- Miia subconştientului şî, adueîndu-ţi starea de somnolenţă, caută să adormi chiar cu sentimentul ca rugămintea ta este îndeplinită. Acţionează astfel mat mereu pînă la succesul final.

Datorită activităţii gindirti tale, permanent fiinţa ta vibrează la unison, intrind astfel in rezonanţă cu anumite straturi ale manifestării macrocosmice şi astfel captează diferite forme dc energii care determină efecte sincrone în sfera subconştientului tău. Dacă vet ajunge să-ţî supraveghez! gînduri le, dîndu-Jc orientare benefică, pozitivă, creatoare, vei fi totdeauna aproape de energiile

universului, iar reuşita va fi de partea ta. Orice idee sau gînd odată acceptat sc transformă in focar de auto-sugestie operînd în straturile corespondente ale subconştientului şî apoi este transmis în centrul subtil de expansiune al plexului solar (creierul tău abdominal) de unde sc va manifesta în afară determinînd efecte sincrone în domeniul universal al posibilităţilor,

în general, motivele nereuşitei sau eşecului sînt slaba e- nergie, lipsa de încredere, absenţa continuităţii în dinamizarea subconştientului, imaginea mentală imprecisă sau difuza.

Cele trei faze ale realizării unei dorinţe prin dinamizarea puterii subeonşiienie sînt:

a - considerarea lucidă şi menlalizarea atentă a problemei din punctele majore de vedere;

b - acceptarea plină dc îiterederc a gindutui ca în . mod cert există o soluţie pe care subconştientul ţi-o va releva, per-^ miţindu-ţi totodată îndeplinirea ei intr-o formă adecvată itt sfera realităţii concrete;

c - trăirea anticipată a bucuriei succesului, ce se hazeazi pc convingerea dc nezdruncinat a unei reuşite depline.

Atunci cînd mentalul tău conştient este suficient dc *IU* niştit şi sc poate localiza cu uşurinţă, poţi fi pe deplin com vins că poţi realiza în scurt tiinp$_t$ prin intermediul subconştientului ceea cc gîndcşli ferm şi clan

Aşa cum am mai scris, ccl mai propice mu meni natural pentru a dinamiza subconştientul prin intermediul unei idei sau imagini clarc$_t$ este starea dc trccerc de la veghe ia somn, pentru faptul că în accic dipe, legătura cu sfera subconştientului se poate realiza spontan. Nu poate să existe o reuşită in bine, prin intermediul subconştientului, fără o anumită linişte a minţii. Dacă iţi imaginezi cît mai clar cu puţinţă un ţel sau un ideal, direct proporţional cu efori uri depuse, mai devreme sau mai tîrziu vei primi de la ambianţa cosmică infinită, carc acţionează prin intermediul subconştientului tău, tot ccca cc iţi esle necesar peniru realizarea acestuia. Puterea imensă a imaginaţiei susţinută cu perseverenţa de o gindire controlată cc va atrage în mod natural, trezirea extraordinarelor puteri ale subconştientului. Pentru a te mobiliza cît mai bine,

raportează constant la anumite modele care te entuziasmează foarte mult. Prin consonanţă telepatică cu exemplul ales, iţi poţi accelera propria reuşită. Amintcşlc-ţi că în majoritatea cazurilor, subconştientul a avut o contribuţie majoră la inspirarca celor mai minunate descoperiri ale marilor gcnîî. Atunci cind o anumită problemă le preocupă mult şi reuşeşti sa fii suficient de atent iiNUpra ci, iocalizîud-o lucid o durată adecvată de timp, urmărind cu tenacitate soluţionarea ei, subconştientul lău va atrage magnetic cătrc line, inclusiv prin iclcpatic, toate informaţiile şi datele necesare referitoare la problema ridicată de line. Subconştientul poate să apeleze la cunoştinţele înmagazinate de ol in timpul vieţii, dar uitate dc conştientul tău şi neuitate de cl, la cunoştinţele înmagazinate în el in alte vieţi anterioa- io, precum şi la comunicări lelcpaiicc cu spirite evoluate din ut moşiera extraterestră. în final sc va cristaliza In subconştient sinteza dc unde va apare intuiţia sau chiar soluţia clară definitivă; Ideea fermă anticipativă a succesului in ceea cc urmărim să realizam conţine deja într-o formă dinamică ordonatoare, energiile gciieraioure ale succcsului ulterior. Persoanele care sc consideră norocoase, aplică conştient acest mecanism, care le uşurează mult reuşita, AbordcazŞ-ţJ problemele din punct de vedere ai succesului anticipat, tn tot ceea ce urmăreşti să faci Şi în accst fel subconştientul tău va fi orientat inteligent să-ţi materializeze triumful,

în funcţie de nivelul dc forţă al subconştientului tău şi dc puterea ta mentală dc mobilizare, reuşita sau răspunsul nu sc produce neapărat la cîteva orc sau după o zi pc alta, continuă cu perseverenţă să impregnezi subconştientul prin intermediul ideii şî nu abandona aceabtă sistematică solicitare decît după cc succesul final s-a realizai. Subconştientul nu arc reţineri, inhibiţii, temeri, ci numai reacţii, răspunsuri, sau oglindiri fidele care sint expresia exactă a gîmiurilor şi ideilor pc carc cîndva le-am lăsat să pătrundă în cl şi să încolţească. Dacă frucLele sint dulci, gîndurilc au fost bune. dacă fructele sini amare, gîndurlic au Ibst eronate sau negative, Fructele mixte sînt rodul unor gindiri mixte, frucielc dureroase pol fi nimicite promt dacă vom face

efortul dc a semăna in subconştient, opusul acestora, de exemplu; tristeţe-bucurie,sîăbiciuîic-forţă. indiferenţă-simpatic, agitaţie-calm. Roadele acestor sentinţe noi apar «mediat, numai atunci cînd energia este gigantică, în cclclaltc ca-- zuri fructificarea lor va fi ulterioară.

Orice mental izare precisă sau cu alic cuvin ic, oricare imagine mentală clară susţinută prin credinţă şi dinamizată cu perseverenţă, va avea tendinţa de a sc realiza efectiv sub forma unui efect in viriuica miraculoasei legi a maicrîâzărîi prin intermediul subconştientului. Este suficient să ai o nemărginită încredere în putere subconştientului şi succesele vor apare mai devreme sau mai Urau, într-un interval de timp direct proporţional cu energia învestită. Subconştient*!! este sfera dc apel a memoriei şi în acesta sini înregistrate toate experienţele avute de o fiinţă atît în existenţa prezentă cil şi in existenţele anterioare suh forma unor imagini subtile, carc chiar dacă nu sînt ctar conştientizate din punctul de vedere al cauzelor pe carc le reprezintă, nc condiţionează întreaga noastră existenţă prin feluritele efecte pe care le generează în universul nostru lăuntric. In fazele profunde ale somnului, subconştientul în funcţie de natura ideilor fuzionează cu anumite aspecte ale 11a-turii superioare, participînd ca o picătură reintcgraul în ocean la înţelepciunea supremă.

în unele situaţii subconştientul se poate manifesta mai u- şor in vis sau chiar prin viziuni ce survin in strari de reverie, loate acestea fiind răspunsuri la solicitările tale conştient sau tui, formulate. Dacă ccl despre carc îţi imaginezi in mod eronat că are unele defecte sau vicii este o Dinţa slaba el va fî influenţat telepatic de ceea cc tu gîndcşli cu putere şi va avea tendinţa dc a se lăsa modelat în sfera subconştientului său dc ideile lufe transformîndu-sc în conformitate cu gindurilc tale. Rezul- talul', chiar dacă respectivul nu prezintă înclinaţii pentru viciul UMi defectul pe circ tu ţi4 imaginezi acum tu ii sugerezi de fapt tendinţa in acea direcţie şi contribui din plin să devină aşa cum numai tu îl imaginezi (este efectul magîeî benefice sau malefice).

Prin urmare fii atent, căci gindurilc tale se reproduc identic Iu Nferu subconştientului, materializîndu-sc ulterior în eon- InuniULic cu conţinutul lor, atît în tine cit şi in subconştientul celor pc carc simultan ii afectează in măsura in care se Merii la ci, datorită rezonanţei, lată deci semnificaţia psiliolo- gică profundă a regulei dc aur: "gtndeşte despre alţii numai ceea ce ai dori ca ei să gindească despre tine" şi "ceea ce ţie nu-ţî place, nu-i face celuilalt", caută să atingi şi să-ţi menţii un cît mai profund echilibru emoţional, acceptă cu toleranţă ca pe ceva firesc, faptul că alţii pol sa nu gîndească sau să per- ceapă ca tine, respectă-i şi caută să-i ajuţi preluîndu-i dc la nivelul la carc se află, aga cum tu ai dreptul să fii in dezacord cu el şi ci datorită ignoranţei sau rea voinţei au acclaşi drept, dc a fi in dezacord cu line.

Trăirile tale interioare ce implică ginduriie, stările şi sentimentele laic, sînt intr-o foarlc mare măsură cauza reacţiilor celorlalţi faţă dc tine, datorită reacţiilor pe care în mod spontan, prin rezonanţă le produci in subconştientul lor, care interferează cu al tău telepatic, cheia simpatiilor sau antipatiilor fulgerătoare, ţine de afinităţile sau dizarmonliîe cc apar între două sau mai mulle subconştienturi. Doreşte altuia numai ccca ce iţi doreşti ţie şi vei constata o considerabilă schimbare 111 bine, atît îti propria ta existenţă cit şi în starea generală a aceluia pe carc astfel l-ai ajutat Hrâneşte-ţi zi de zi inima cu o bunăvoinţă Eră limite, pentru tot ceea ce trăieşti şi vei constata cum se dezvoltă o bucurie imensă pe carc o vei revărsa sub forma dc iubire, faţă de tot ceea ce te înconjoară. Identici cu mine in şinele spiritual sînt aceşti oameni, identici cu ei în şinele spiritual sint cu, identificîndu-sc astfel cu fiecare, înţeleptul se regăseşte pc sine însuşi pretutindeni şi îmbrăţişează întreaga lume intr-o stare dc iubire ncsfirşîiă, profundă şi fără limite.

Numai tu singur tc poţi eleva, numai tu însuţi tc poţi pedepsi, prccum roţile din faţă şt roţile din spate al unui car, ignoranţa merge prima, iar suferinţa vine pc urmă. Dumnezeu, viaţa nu pedepsesc de fapt, omul ignorant este accla care se pedepseşte singur, prin falsele sale idei, despre ceilalţi oameni, despre viaţă, divinitate şi

univers. Datorită erorilor, cl devine sclavul propriilor sale adevăruri, iar obişnuinţa il împietreşte în această stare, Legea esenţiala a înţelepciunii practice constă în trezirea, dezvoltarea şi punerea in valoare a principiului absolut al spiritului Toate acestea sînt uşor realizabile dacă ne fixăm definitiv ţelul in perfecţiune, acţiunile talc sînt binele lău, in măsura in carc sînt bune, acţiunile tale sînt moştenirea ta, acţiunile tale sint de asemeni refugiul tău. Mentalul tău conştient esle aparatul fotografic prin intermediul căruia fotografiezi, fixînd pe fina peliculă a sferei subconştientului idei, imagini, aspiraţii, sugestii, dorinţe carc vor da ulterior roadele corespunzătoare, întocmai cum sc materializează după revelare şi fixare imaginile pe hîriia fotografică, înainte dc a forma un obiect bun$_T$ mat Intîi trebuie să fim foarte convinşi că cl este dorit. Cind dorinţa de a abandona un obicei rău va fi mai marc dccit acela dc a-l continua vei fi vindecul in proporţie dc 55%.

Ca să faci să sc micşoreze şi să-ţi dispară frica de nu contează cc, imagincază-ţi cu putere cil mai clar de mai multe ori pe zi, că faci fără teamă chiar aqiunea dc carc iţi este frică. Actul mental va încărca şi pregăti în mod adecvat subconştientul, uşurind foarte mult după aceea actul fizic corespunzător de care înainte îţi era teamă şi astfel frica nu va mai exista, reuşita este rodul programării inverse a subconştientului prin gîndirea fermă a opusului - cura] cc va anula direct proporţional cu efortul, frica existentă.

Frica este dc două feluri: normală şi anormală. Frica normală este un fel de sistem dc alarmă a cărei rădăcină se află Iu instinctul de conservare şi ne esle dată de spirit peniru a Itc ocroti. Frica anormală ia naştere atunci cînd H permiţi imaginaţiei să galopeze după bunul său plac. Remediul constă
In aţi induce şi menţine in sfera imaginaţiei mcmalizări sau anticipări benefice. Atîi timp cît siupîncşii imaginaţia conduct, cînd imaginaţia ajunge să tc stăpîncască eşti fatal condus şi le simţi neputincios ca un sclav supus. Subconştientul tău este mereu acelaşi şi nu îmbătrineşte niciodată, cl este în afara timpului şi dc accea este considerat etern. El face parte din Fiinţa Universală a

macro- cosmosului şî deoarece nu s-a născut niciodată, nici nu va muri vreodată. Viaţa este un nume pc carc îi dăm unei miraculoase puteri invizibile pe carc în majoritatea cazurilor nu o înţelegem din punct dc vedere al complexităţii ci. Răbdarea, stăpinirca de sine, bunătatea, blîndeţea, iertarea, dragostea, abnegaţia, bunăvoinţa, credinţa dc nezdruncinat, bucuria, înţelepciunea, fericirea, înctniarea, înţelegerea, loatc acesie calităţi sublime nu îxnbălrîncsc niciodată. Cuitivălc, exprimă-le, amplifică-le, ra- fincază-lc şi vei putea rămîiic tînăr aliî cu spiritul cit şi cu trupul. îmbătrineşti mult mai repede şi tc ofileşti în mod penibil, atunci cind te închistezi în prejudecăţi aberante şi Încetezi să mai visezi avîniat. îmbătrineşii ca prin farmec a- tunci cînd eşti irascibil, suspicios, egoist, răutăcios, certăreţ, gelos şi deznădăjduii.

SPIRITISMUL

i

SP1RITISMUL esle cunoscut IncS din antichitate* Prîn spi- riiism, sini chemate spiritele morţilor cu care so poarta convorbiri. Chiar şi Biblia - care esle istoria poporului evreu, spune că Saul, regele Israelului s-a dus la En-Dor să consulic un spirit prin intermediul unui medium, prin care să evoce spiritul lui Samuel. Acesta iar fi spus că-şi va pierde viaţa in lupta cu filistenii.

Şedinţele de spiritism se fac numai în prezenţa unui mediu m, acesta fiind un om in organismul şi in apropierea căruia se petrec fenomene paranormale. Acest fenomen paranormal se produce în organismul mediumului prin luare Ia cunoştinţă de forţe exterioare fără ajutorul simţurilor normale. Această însuşire neobişnuită se numeşte mcdiumnilate, Ştiinţa care se ocupă cu fenomenele paranormale se numeşte metafizică.

Spiritismul modern s-a răspindii aproape spontan in toată lumea, o dată cu anul 1848, din fenomenele de la Hydesville. în satul Hydesville din S.U,A. trăia o familie numită Fox, alcătuită din părinţi şi trei fete: Kalc, Margaret şi Leali. Fetiţele auzeau prin pereţii camerei

lor lovituri inexplicabile, fără o cauză cunoscută. Una din fele şi-a dat cu părerea că poate fi spiritul unui mori. Atunci Margaret Fox a imaginat un alfabet convenţional pentru a observa dacă se poate înţelege cu spiritul mortului. Ficcare literă a fosi înlocuită cu un număr de bătăi in perete şi astfel comunicarea s-a pulul efeetua. S-a constat că cc] ce lovea in perete avea o inteligenţă conştientă, cl a mărturisit că este spiritul unuî mort, un negustor ambulant care a fost omorît şî îngropat in pivniţa acelei case. S-a controlat pivniţa acelei casc, dar nu s-a găsit nimic deosebit. în anul 191Q, adică după 62 de ani de la evenimentele amintite, dcmolîndu-se casa respectivă, s-a văzut între zidurile pivniţei scheletul unui om mort şi alături dc el o geantă, ceea cc a confirmat că într-a- devăr loviturile din perete erau ale spiritului acestui negustor. Fenomenul a fost numit spiritism dc către Antoinc Rivai (Allan Kardck) iar fiziologul francez Charles Richet l-a numit metafizică. Obiectul metafizicii se studiază oficial în facultăţi din Lisabona, Suedia, Olanda, Germania, S.U.A., Belgia, Anglia, Grecia, Argentina şi alte ţări

Verificarea că spiritul unui mort dă răspunsurile la întrebările cc se pun mediumului dc către asistenţă, este că accst răspuns fiind necunoscut nici dc medium, nici dc asistenţi, se dovedeşte a fi real. lată un exemplu: o familie disperată, prin dispariţia unicului fiu in vîrstă de 7 ani, merge la o astfel de ■ şedinţă de spiritism şi prin mcdiumul respectiv se încearcă chemarea spiritului copilului consîderînd că copilul ar putea să fie morL. într-adevăr a apărut spiritul copilului dispărut, carc a comunicat să caute trupul lui intr-o groapă cu var din apropierea casei părinteşti, unde se află. Părinţii au căutat în groapa cu var şi au găsit cadavrul copilului,

O altă verificare că într-adevăr este spiritul unui mort, este ca întrebările să fie făcute mediumului Iară glas, adică prin mesaj mental, iar răspunsurile spiritului să fie ulterior verificate ca fiind reale.

După natura mediumnităţti, mcdiumurile se împart in mai multe categorii: mediumi dc Icvilaţic, adică carc pot să se ridice dc la panii iu fără nici un sprijin, sau pot sa ridicc un obiect in aer numai prin gîndirea lor, Un

medium de Icvîuiţlc a Ibst şi Isus, cl putînd merge pc suprafaţa upeî.

Mediumi de scriere directa, cînd spiritul scrie direct fură mina mcdiumuluî, mîna spiritului este invizibilă, numai creionul se vede mîşcind.

Mediumi dc scriere precipitata, cînd literele apar Iară ajutorul creionului.

Mediumi de scriere automată, cînd mcdiumul serie cu o rnînâ sau cu amindouâ$_t$ mina fiind condusă de spirit (vezi Bogdan l\ Haşdcu in cartea *Sic Cogiio).*

Mediumi de rapsuri, cind conversaţia sc face prin lovituri date direct dc spirit,

Mediumi dc scriere autografică - se reproduce scrisul unei persoane decedate pc care mediu mul nu a cunoscut-o înainte de şedinţa dc spiritism.

Mediumi dc efecte fizice sau motoare. Sc produc singure mişcări dc obiecte, mese, scaune. Unii mediumi produc mişcări la voinţă, alţii însă, în mod involuntar, pot mişca prin atingerea lor sau dc la distanţă (telccliînezîe). Exemplu la ruşi, Nclly Mihailova, In Franţa Rudy Gliefcr*

Mediumi triptologi$_t$ carc conversează cu spiritul prin lovituri date de piciorul mesei, dc un scaun sau dc un alt obiect.

Mediumi autori, carc compun automat scrieri literare sau li Io/,orice dictate de spirite, Un astfel dc medium autor a fost Moise, carc prin auz spiritual a scris primele 4 capitole din Biblie şl Maliomcd, carc tot prin auz spiritual a scris Coranul, ture i-a fost dictat de spiritul îngerului Gabricl.

Mediumi pictori, carc uneori pictează şi cu ocliii închişi, K'pioducînd picturi celebre, pc care normal nu te pot picta MUlikiid In stare dc transă.

Mediumi darvizifoli, carc văd prin corpuri opace, ceea cc se petrece la distanţă.

Mediumi dc apariţiunî, care au puterea spirituală să facă să apară fantome materializate»

Mediumi de materializare, care fac să apară fantome materializate sau numai organe dintr-un corp, mină, picior, cap, Isus .imediat după înviere apare ca fantomă netna terţa liza la atunci cind îi spune Măriei Magdaicţia să nu-1 atingă, căci încă nu s-a înălţat la Tatăl, iar mai

tirziu apare dc irei ori ca fantomă materializată, ultima dată cînd i s-a arătat lui 'fonia necredinciosul, care vrea să vadă urma rănilor din timpul crucificării.

Mediumi dc dematerializare, care dematerializează obiecte şi Ic pot trece prin corpuri materiale, produclnd fcnomeniul dc trcccre al materiei prin materie.

Mediumi de aulodemalerialtearc, care se dcmatcrîalizca/ii in întregime sau parţial,

în limpul atacului japonez de la PcarI I larbour, un marinar american cCrşHacea stagiul militar a reuşit o astfel dc dematerializare, cl fiind dat dispărut, ca după un timp să reapară în carne şi oase.

El a povestit că, conecmrindii-se, dc frică a reuşit să sc facă dispărut, spunind că poate să mai repete fenomenul. într-adevăr a repetat dc mai multe uri fenomenul, în unele experienţe fiind chiar aruncat din avion, iar în limpul căderii libere din avion dîspărind, apari nd apoi pc pămtiH nevătămui. Accst om trăieşte şt tn prezent în oraşul Chicago.

Alte niediiimuri reuşesc să se dedubleze şî să-şi proiecteze dublul său fluidic, lăcîndu-! invizibil şi tangibil. Altele sc reîncarhcajâ, reproducind aspectul, vocea şi limbajul spiritului mortului respectiv.

Exislă mediumurî de prernoniţic. Ei prezic viitorul. Exemplu; Oracolul diu Delphi, unde Pitya, un medium de premoittţic, intra 111 Lansa, meslecind frunze la laur. Sc ştie că Împăratul Traian carc cunoştea oracolul dar carc nu credea în ct_t a pus mai întii la încercare dacă fenomenul esLc real. Pentru accasta i-a trimis Pityci un plic sigilat in carc era o coală de hirtic albă, Pitya fiind în stare de somn hipnotic a luai plicul şl a pus să i sc trimită răspunsul tot într-un plic sigilat, dur in plic era tot o coală dc hîrtie albă, ca nu putea să vadă conţinutul plicului liind in somn hipnotic, Oonstalînd că fenomenul este real, împăratul Traian trimite al doilea plic, de data accasta cu o Întrebare precisă: cl întreba daca sc va întoarce victorios la Roma In urma unei campanii pc care urma să o tacă împotriva părţilor. Pitya a spus asistenţilor ei, ca liind în stare de transă tot timpul, să ia o ramură de viţă de vie pe care să o rupă în bucăţele şt să o pună in plicul pc carc 1-a trimis lui Traian.

Se ştie că împăratul Traian inforcindu-se spre Roma după lupta împotriva părţilor, a Iacul o hemoragie cerebrală şi a irturiL Corpul lui neînsufleţit a fost purtat in triumf pe străzile Romei. Abia atunci s-a înţeles răspunsul dat dc Pitya, bucăţelelc crenguţei insemnind moartea, iar viţa dc vlc - glorie.

Foarte mulţi profeţi au prezis naşterea lui Isus, prezicind di iar şi locul naşterii, la Bcthleetn, precum şi multe alte din luptele Iul, dar însuşi (sus a fost şi un medium clarvăzător, el şi-a prevăzut trădarea dc către luda, pentru 31) dc monezi ik; argint, in grădina GhctsimanL De asemenea a prevăzut, că apn&iolul Petru după arestarea lui Isus, se va lepăda dc trei ori tic acesta, pină ia cintatul cocoşului de ziuă, şi-a prevăzut felul în care va fi condamnat la moarte, precum şi învierea lut a treia zi, luate aceste fapte au fost confirmate de desfăşurarea evenimentelor.

Alic mcdiumuri, fac să apară instantaneu obiccie din afară, dc la distanţă, prin deniaterializarea şi rcmalerializarea lor, cu prilejul trecerii prin ziduri. Sini şi alic feluri dc mediumi, carc vorbesc prin inspiraţie spirituală, care vorbesc uulomai cu cuvinte diclaic, uneori în limbi străine, limbi pe carc nu Ic cunoşteau înainte dc şedinţa spiritistă. Din Evanghelic sc ştie că în ziua cintizccimii» adicâ la 50 dc zile după înviere, Isus s-a arătai deasupra apostolilor sub forma unor limbi de foc, cărora Ic-adai puterea dea vorbi în ţoale limbile, limbi pe care nu le cunoşteau pînă in momentul respectiv, pentru a puica vorbi tuturor popoarelor.

Alic mcdiumuri execută pârlituri muzicale celebre pe care altfel nu le cunosc.

Alţi mediumi se numesc fotografi, facind să apară imagini pe o placă fotografica, exemplu şî în zilele noastre americanul Red Serios,care este capabil să fixeze pc un film imaginea unui imobil situat la distanţă, prin concentrarea privirii sale asupra unui aparat fotografic.

Mediumi dc efluvii viiale, prin punerea dc mînă sau prin pase magnetice. Tot din Evcnghelie cunoaştem că Isus Ic-a dai apostolilor putere spirituală, punînd mîna dreaptă pe capul lor. Se şlie că fluxul vilal

electromagnetic intră prin corp prin mîna slîngă şt iese prin mîna dreaptă. Accst ritual se face şi în zilele noastre cind sc hirotoniseşte un preot. Puterea spirituală i se da prin puterea miinii episcopului pe capul său. Prin efiuviuni vitale sc transmite energic, putînd face să germineze un bob dc grîu şi să crească văzind cu ochii, acest fenomen îl fac şi in zilele noastre fachirii din India.

Alţi mediumi, prin atingerea unui obiect, descriu persoana căruia î-a aparţinut obicclul, regiunea dc unde provine, şi se numesc mediumi psjhomctrL

Sînt şi mediumi vindecători, carc prin ciluvii vitale, pot să vindece boli. Exemplu: în Rusia, Vasiliev ajutat de către doe- torul Finne, hipnotizator, a inccrcul să trateze o bolnavă numită Cuzmina, carcera internată într-un spital din Leningrad de mai mulţi ani, pentru o paralizie a părţii stingi a corpului. După ce a primit sub hipnoza o seric dc sugestii puternice repetate cu voce tare, bolnava a putui să-şi mişte braţul şi piciorul paralizat Acelaşi efeel s-a obţinut nu prin voce, ci prin mesaj mental, prin telepatie. Doctorul Finne o ordonat mental bolnavei să întindă ambele braţe cruciş, după un minut şi treizeci de secunde, asistenţa a observai mişcări convulsive carc agilau braţul sting cel paralizai al Cuzminei. încetul cu încetul, ca Întinse braţul sting, insă nu întinse braţul drept, care dc lapt era normal, ceea cc imprimă experienţei un semisucccs.

Vasiliev se concentra el de data aceasta pentru a da un nou ordin mental - "intinde-ţi piciorul drept" şi Cuzmina întinse piciorul, Cuzmina fiind în stare dc hipnoză a fost întrebata dc ce a executai aceste mişcări, ca i-a răspuns "profesorul Vasiliev mi-a cerut". Ea nu sc înşela niciodată asupra persoanelor care ii dădeau mesajul telepatic.

Sint şi mediumi auloscopi sau eteroscopi, care işî văd organele interne proprii sau organele interne ale altor persoane.

Sînt şi mediumi călători al căror corp fizic este transportai brusc in depărtare, iar alţii îşi transferă dublul lluidic Iıı h tipuri de animale, dc obicei în lupi, precum alţii pot merge pc cărbuni aprinşi fără să sc ardă, sînt aşa numiţii mediumi wilamandră.

Se spune că Şamanii, oamenii sfinţi, sau vrăjitorii Siberiei practicau tclepaiîa, clarviziunea, călătoria astrală, profeţia şi cura spirituală. Ei constituiau cheia de boltă a societăţii tribale, dc puterea lor depindea supravieţuirea sau nimicirea grupului tribul.

Indivizii carc simţeau aceasta vocaţie se retrăgeau in păduri pentru meditaţie, ci trebuiau să treacă prin multe încercări extrem de grele, printre altele ci trebuiau să treacă printr-o galerie săpată în gheaţă.

Se consideră că cei orgolioşi erau eliminaţi la ultima probă. Potrivit antropologului Gcrald Heard nu se cunoaştc dccit un singur caz care nu a putut să treacă prin toate probele. Ei nu a mai aşteptat sfirşitul iniţierii căci şi-a asasinat profesorul. Accsta a fost Gin-Gis-Han. Şamanii luau diverse droguri şi practicau unele dansuri sacre pentru a intra în legătură cu lumea spirituală; ei dansau in jurul unui foc carc ardea pină căpeau în transă. îşi mişcau picioarele din cc iii cc mai repede pînă cc spiritul lor sc desprindea de corp.

Biblia ne vorbeşte despre fenomene paranormale dc care sc ocupau magii caldcenL Ne mai vorbeşte despre sanctuarele hermeticc din piramidele Egiptului, unde a fost iniţial Moise, Religia Vedică, a primilor arieni, instauraţi la Roma, afirmă clar denumirea spiritului şi reîncarnarea lui.

Religia romană instituită de regele Numa Pompelu,se baza pc profeţiile unor mediumi, misterele lui Dionysos, iniţierea lui Soeratc şi a lui Plalon. Ritualul bisericii creştine, altar, lă- miie, muzică, ocolul mesei, csic o copie a anticului ritual magic.

Magii din antichitate erau cu toţii iniţiaţi.

Yoga este un sistem indian de autocultivarc a mcdiumntEfiţii personale activc, prin exerciţii respiratorii. După o pregătire carc parcurge opt etape, eî ajung la performanţe extraordinare, pot deveni insensibili Ia durere şî îşî pol transporta corpul astral la distanţă.

Spiritismul are ia ba/ii concepţia dovediţi! di spiritul ca par- le distincta a corpului omenesc, esle nemuritor, cl continuîn- du-şi existenţa în lumea spiritelor, ca spirii liber, pînă cînd urmează o nouă reîncarnare. Cu spiritul

liber al unui om mori ac comunică in şedinţele de spiritism, aici trebuie să arătăm două aspecte importante carc dc fapt au fosi şi întrebările pc care mi le-au pus cititorii primei ediţii'a cărţii şi anume; pc care spirii îl reprezintă spiritul liber din spaţiu, avind in vedere că el suferă numeroase reincarnări? Avînd în vedere legea evoluţiei spirituale, cl reprezintă ultima lui incarnare, ca entitate spirituală, dar aceasta nu înseamnă cu in structura sa nu sint înmagazinate toate amintirile vieţilor sale anterioare încarnate. Din această cauză este posibil ea alunei cînd in şedinţa de spiritism vrem să chemăm spiritul unui om mori, acesta nu ne lăspunde. Aceasta înseamnă că cl nu mai este spirit liber şi dl esle incarnat, şî ea atare nu mai poate fi interceptai de spiritul desprins din corpul mediumului carc sc află în transă.

în ai doilea rind foarte mulţi fac apeluri la spiritele diferitelor personalităţi din Istoric cum ar fi: Alexandru Macedon, Napoleon, lulius Cezar, sau la altele maî apropiate din zilele noastre. De ce ar răspunde accste spirite Ia chemările noastre? Ce legăiuri spirituale exislă între aceste personalităţi şi nişte oameni oarecare, care ii invocă? Dacă vrem să comunicăm cu ftpiritcfc morţilor, trebuie să ne adresăm unor rude sau prieteni decedaţi, care ne cunosc şi cu carc am avut diferite afinităţi In viaţa pămîntcasca. Dar şi in acest caz există posibilitatea m spiritul chemat să nu vină şt în locul lor să apară un spirit i H un alt nume care sc substituie numelor rudelor noastre. Explicaţia este că între timp spiritele pc care le-am chemat au fost letncarnaie sub numele carc nc apar şl viaţa lor pămintcascâ a fost foarie scurtă, astfel incit ele au devenit spirite libere cu aceste nume.

Cu spiritismul s-au ocupat o mulţime dc oameni dc ştiinţa, astronomi, matematicieni, chimişii. fizicieni, naturalişti, antropologi şi filozofi, cum ar fi: Wtliam Crookes, Russci, Wal- lance, Ficbte, Zollner, Fechner, Ostrogvadski, Butlcrov, Hare$_{t}$ De Morgan, Barret, Huggins, R. Chambers, Gladstone, Oxon, Varley, Edison precum şi foarie mulţi scriitori ca: Victor Hugo, Georges Saud, Trioliope, Lytion Bulwer, Aisene Hossay> Theophilc Gauiicr, Thakeray, Longfellow, Victoricn Sardon şi mulţi alţii.

La noi tn ţară cel mai cunoscut csie B.P. Haşdeu carc de altfel scrie şî o carte "Sic Cogito", în care descrie fenomenul de spirilisim şi în care sint descrise pc lingă aspectele ico- retice ale spiritismului şi comunicările făcute lui dc spiritul fiicei sale moarte, lulia Haşdeu.

lată cîteva şedinţe de spiritism: în zilele de 28 februarie şî 22 martie 1910 s-au ţinut la Ncapoie două şedinţe spiritiste la care au luat parte profesorul Lombroso însoţit dc mai mulţi inviiaţi: Tamburint, Asccnsi, Dr. Bîanchi, Dr. Pcnta, profesorii Gigli, Vizioli, şî alţii. Ziarele italiene din 5 iulie acelaşi an reproduc procesele verbale autentice ale acelor şedinţe şi totodată o scrisoare din pariea lui Lombroso, prin carc el declara: mi-e ruşine şi îmi pare rău că am combătut pînă aici, cu atiia stăruinţă, faptele zise spiritiste. Care au fost dc fapt aeesic lapte care în cele două şedinţe au fost în stare să zguduie scepticismul lui Lombroso? Aceslea au fosi nişte fenomene spiritiste, nosugesiionate şi anume; o masă s-a înălţat in aer, s-au auzii bătăi in masă din partea unui agent nevăzut, un clopoţel ridicîndu-sc singur dc pe masă a lăcut răcoare şi a sunat deasupra capelelor celor de faţă.

Scaunul pc carc şedea Lombroso, fugea dc sub el astfel câ profesorul trebuia să rămînă în picioare. O măsuţă umbla singură prin odaie, o lăviţă plină cu făină s-a răsturnat de la sine Iară a împrăştia un pic dc lainâ, în sfirşîi unii asistenţi s-au simţii pişcaţi dc cineva sau dc ceva nevăzut, Ca medium servea o femeie, doamna Eusapia Paladino, un medium celebru in acea perioadă.

Dr, Paul Gibier unul dintre elevii dc frunte ai lui Pasteur s-a ocupai de asemenea eu spiritismul. El experimenta cu celebrul medium american Slade, latâ descrisă una dintre şedinţele Iui. La 29 aprilie 1896 la orele 11,00 dimineaţa eu şi amicul meu A. nc-am dus la Slade. Eu am luat cu mine mai multe tăbliţe dc scris pe care le-am iscălit cu creionul albastru. Am inspectat odaia, am examinat masa şi minecile lui Sladc, l-am căutat sub haine şi l-am descălţat. Apoi după cererea iui Slade um scos din ghiozdanul pc care nu-l lăsasem o clipă două tăbliţe, şl le-am pus pc fiecare pe masă. Sladc a luat un beţişor dc scris pe tăbliţă, lung de 8-10 cm şi 1-

a rupt pc din două apoi l a aşezat pc una din tăbliţe, la capătul opus iscăliturii mele, apoi a acoperit placa cu cealaltă, cu iscălitura înăuntru, iar a- mlndouă plăcile astfel unite le-a pus vertical pc antebraţul meu sting. în momentul cînd Slade a pus plăcile ca să stea vertical, s a auzit înăuntru alunecarea beţişorului din spaţiul dintre cele două tăbliţe. Odaia era bine luminată, noi trei aveam miinîte pe masa goală, eu fiind încadrat de dl. A. iar la stînga de Slade. Urmăream cu ochii inimile lui Slade şi picioarele lui, pe care el nu te ţinea sub masă, am văzut foarte clar pe antebraţul meu Ntlng cele două tăbliţe lipite una dc alta şi ţinute cu mina stingă a lui Slade. După 20 sau 30 de secunde am simţit plăcile iipfisînt cu putere antebraţul. Slade a spus atunci că, curentul trece prin braţul lui şi s-a plîns ca-l doare puţin. Citcva lovituri -surde au răsunat în tăbliţele melc şi mina lui Siade a devenii ţeapănă. Dţxxîală s-a auzit foarie lămurit scrierea. Mina lui Siade era nemişcată astfel că nu sc mişca nici un singur deget. Am asculta? tăbliţele, nu putea ti idei o îndoială, înăuntrul lor sc auzea scirţîitid, auzul meu nu mă înşela: scriere, pune-tuaţiune, de patru ori o liniuţă trasă. Scrierea era mai InlH in- ccală, apoi după prima liniuţă a devenit mai repede, iar după a doua liniuţă din nou înceată.

Plăcilc s-au dezlipii şi pc una din ele s-a înfăţişat următoarea înscriere: într-adevăr ideea durnitalc este foarte bună, al durnitalc devotat L. dc M. Scrierea a fost făcută in limba ciiglcîii şi in limba franceză. De reţinut felul cuin se încheia scrierea; scumpe domnule X, noi Loji ne unim in ccle dc mai sus, astfel spiritul răspundea Ia o cugetare a Dr Gibier carc la-nccputul şedinţei de spiritism, se gîndise în sine: dacă voi reuşi, voi seric despre aceasta o carte, această cugetare nu o cunoştea nimeni dccît cl. In această situaţie spiritul care a scris scrierea pc tăbliţă î-a interceptat gîndirea şi i-a răspuns.

lată o altă experienţă spiritistă tăcută de Wttliam Crookes. adică fizicianul carc a descoperit materia radiantă. El a efectuat foarie multe şedinţe de spiritism avind ai medium pe faimosul Home. El a cumpărat o armonică pc care a aşezat-o într-un coş? asifel încît să rămînă afară partea neinstrumentală a armonicii. Home

a pus mina pe aceasta parte neinstrumcntalâ a armonicii şi fără a-şi mişca mlinilc sau picioarele, armonica a început să se clatine şi apoi să eînte arii, una dupâ alta, deşi Home şi-a îndepărtat mina de pe armonică, aceasta lăsată singură a continuat să cînte mai departe. Era evident că nu mîna, mediului Home stăpinea, ci o altă mină. o mînă nevăzută, pc care nu o împiedica coşuL Citcodată această mină sc laeea chiar văzută pentru un timp oarecare. Ascultaţi pc în- NUŞI Crookes: "o mică mină dc o formă toarte frumoasă s-a ridicai dc pe masa sufrageriei şi ini-a întins o floare, ea a apărui ia trei riad uri, dindu-ini prilejui de a mă încredinţa pc deplin, că este o mină tot util dc reală ca şi a mea proprie, l ucrul s-a petrecut la lumină chiar în odaia mca$_{+}$ pe cînd mumie şi picioarele mcdiumului emu ţinute dc mine. Mai de multe ori, eu şi alţii am văzut o mină apăsînd pe clapcle armonicei, în timp cc ambele nilini ale mediunuilui erau văzute deosebit şt uneori ţinute de cei de lingă mine. Mîinile şi degetele nu mi s-au parul totdeauna solide şi vii, uneori ele păreau mai mult ca un nor aburos, îndesat în parte sub forma de mină. Noi toţi nu le vedeam la fel de bine, de exemplu pc cînd se mişca o floare sau altceva mic unui din asistenţi vedea numi un aburc luminos plutind in aer, altui vedea o mină mai groasă, iur altul numai floarea pusă in mişcare. Eu însumi am văzul mi o dală mai iutii un lucru mişeîndu-se după accea un nor luminos fonnîndu-se deasupra-i şi in siirşit acel nor con-denslndu-sc, luind o formă şî prefaeîndu-se într-o mină, cit \e poate de pcrfcctă, in accst moment toţi cei dc faţă puteau vi vadă acum acea mină, ca nu era întotdeauna o simplă forniâ$_{t}$ vi uneori avc<i aer de a fi însufleţilă şi foarte graţioasă. Degetele se mişcau şi carnea părea a fi pe deplin omenească. La încheietura manii sau la braţ această formă devenea buroasa se pierdea într-un nor luminos. La atingerea acestei iniini, i deodată sini reci ca gheaţa şi moarte, «iliădată, din contra, mi-ati părut calde, vii şi strîngcau mîna mea cu lot avintui unui vechi prieten. Odată eu am reţinut una din aceste mîini fn mîna mca$_{t}$ stringînd-o cu hotărire ca să nu poată sdîpa. l i (îine, fără nici o încercare sau sforţare de a se smulge din %tiînsoare, acea mină încetul cu încetul s-a topit şi

m-am pomenit ea în mina mea, nu a mai rămas nimic". Accsie fapte sint relatate de Wiiliam Crookcs, carc pentru englezi este ceea ce este Pasteur in Franţa. Aşa cum am mai spus, el este cel care a descoperii materia radianta, descoperire pctiiru carc A- cademia de Ştiinţe din Paris i-a decernat un mare premiu şt o medalie de aur. în ccea ce priveşte aducerea florilor în timpi şedinţelor dc spiritism, naturalistul de talia lui Darwin, Alfred Russel Wallace, a făcut şedinţe dc spiritism avind ca medium pe domnişoara Nichol, care putea sa aducă în odăi închise, flori şî fructe, lată cum povesteşte ci faptele; pentru prima dată văzusem acest fenomen, chiar la mine acasă intr-o epocă cînd mediumnitatea domnişoarei Nichol, era puţin dezvoltată. Aveam la mine mai mulţi prieteni intimi, era în toiul iernii. în- tr-una din accste şedinţe acest medium a făcut să apară pe masă, care înainte era goală, o mulţime de flori: lalele, crizan- teme, aglici dc China şi mai mult feluri de lerige. Toate erau proaspete şi acoperitc cu o gingaşă rouă. Asemenea fenomene Ie-a putut efectua de sute de ori în diferite case şi in diferite împrejurări, ca putea să aducă florile pe care cei dc faţă la comandau mediumului, astfel un prieten al lui Russen a cerut să i se aducă floarea soarelui şi îndată aceasta a fost adusă pc inasă cu rădăcina ci înconjurată de pămint. Accste exemple sint relatate din cartea "Sic Cogito" a lui B.P. Haşdeu.

Celebrul astronom Zollner, inventatorul aslrolotomctrului şî al colori metrului, autorul unei capodopere asupra cometelor a ccrut şi a obţinut de la spirite, ca ele să-şi întipărească urma mîinilor şi picioarelor goale pe făină sau pc funingine pe cînd mcdiumul şedea alături încălţat. Mai mult dccît atît acele miini sau picioare au fost băgate in parafină şi au lăsat în ca forma lor întreagă.

yoga

Fenomenul dc <Jcsprindere al corpului astral in Yoga* Natura a fixat, Ia 21.600 numărul dc respiraţii intre două răsărituri de soare, o respiraţie prea rapidă, agitată şi zgomotoasă accelerează acest ritm şi scurtează viaţa. O respiraţie a- dîncă şi liniştită economiseşte şi prelungeşte viaţa.

Schimburile respiratorii economisite ajung să formeze o importantă rezervă, care înseamnă ani întregi de viaţă. Yoghiî, respiră mai lent dccit oamenii obişnuiţi, ci cunosc misterioasele efecte ale respiraţiei. Ei ştiu că respiraţia şi circulaţia sint în strinsă legătură şi că spiritul este in strlnsâ legătură cu ele. Prin respiraţie ci pot deştepta o conştiinţă spirituală. Respiraţia nu este aheeva dccît suportul material al unei alLe forţe care esLe viaţa însăşi Această forţă nevăzută sc ascunde in toate organele noastre vitale, ea este forţa vitală, corpul eteric al organismului uman. Cind această foiţă părăseşte corpul, respiraţia sc opreşte şi atunci intervine moartea. Controlul respiraţiei ne îngăduie să controlăm intr-o oarecare măsură accst curent nevăzut. Prin concentrare, Yoglui controlează sistemul nervos vegetativ şi prin ei toate organele interne ale corpului nostru. Ei reuşesc să-şi răirească contracţiile inimii pînă la oprirea lor şi apui să facă ca acestea sa reapară normal... ei pot izola o arteră şi să oprească acolo circulaţia, de asemeni ci pot să-şi oprească complet circulaţia timp de mal multe orc ffiiă să intervină moartea.

în lumeu animală, există multe exemple cînd acestca îşi inccicază respiraţia, în munţii Himalaia, sc găseşte o specie dc liliac, care doarme tot timpul iernii, răminind agăţată dc pereţii peşterilor din munţi, cu respiraţia cu desăvîrşirc suspendată, pînă la deşteptare. Urşii din Himalaia, prezintă in tot Limpul ternii o rigiditate cadaverică ca şi cum viaţa î-ar fi părăsit. Dc asemenea în anumite crăpături ale pămintului din munţii Himalaia sc găsese arici, care negăsind nici un fel de hrană în limpul iernii, ii poţi vedea dormind cu respiraţia înlrc- ruptă.

Yoghii consideră moartea un nou model de existenţă al spiritului, ci prin reţinerea respiraţiei, reţin in acelaşi timp şi fluidul vîlal al organismului, Sc cunoaşte cazul fachirului Ha- ridas, care a fost îngropat de Ranjcei Singh într-o cripiă din Lahore. înhumarea a avut loc în prezenţa ofiţerilor englezi şi a celui din urmă rege Sich. Mormîniul a fost păzit dc militari timp de şase săptămini, după care au scos fachirul şi acesta şi-a reluat viaţa normală, el era perfect stăpîn pe funcţiile lui respiratorii şi puica să Ic reţină după bunul plac, Iară să intervină

moartea. în general Yoghii, dispreţuiesc viaţa, locuind în peşteri şi în munţii Himalaia, ci ncconsumind nici carne, nici peşte. Ei reuşesc să-şi prelungească viaţa la sute de ani, practicind loate exerciţiile de poziţiuni de respiraţie, în care se însumează şi cxcrciţii secrete, care compun sistemul Yoga, cel al controlului corporal. Ei consumă anumite ierburi pe care le ţin în marc sccret şî nu le spun decil atunci cînd mor. Secretul ierburilor il dezvăluie unui discipol al tor pc care îi consideră cel mai destoinic. Ei cunosc secretele controlului fluidului vital, care prin pierdere duce la băirineţc*

Dar, cucerirea corpului fizic, este primul pas pentru cucerirea corpului spiritual. Prin exerciţii secrete, ei reuşesc să facă desprinderea spiritului, Eului nostru, pc carc ei îl numesc fie împărăţia Cerurilor, fie suflet, fie Nirvana, tar hinduşii îl denumesc Eliberarea. Isus Christos spunea: "acela carc îşi iubeşte viaţa o va pierde, iar cel cc şi-o urăşte o va cîştiga"

Yoghii, cunosc foarte bine că nîci corpul, nici crcicrul, nici dorinţele simţurilor noastre* nu sini eu adevărat Eul nostru. Ei, ştiu că viaţa are un scop, acela de a ajunge la perfecţiune şi la unirea cu Dumnezeu, ei consideră că omul sc naşte şi moare, pentru a sc naşte din nou şi că destinul său îl urmăreşte de Ia o naştere la alia. Dacă nu reuşeşte să scape de consecinţele unei fapte rele în timpul unei vieţi, va plăti in altă viaţă. Dacă nu primeşte în timpul unei vieţi o răsplată meritată, o va obţine absolut sigur într-o ată viaţă. în afara doctrinei re-încarnării sulleiului pc accst păniînt pînă la atingerea | >erfec- ţiunii, intîmplările vieţii par datorită numai unui hazard orb. Şi cum ar putea un Dumnezeu drept să îngăduie aşa ceva? Nu, ei cred cu tărie că dimpotrivă, la moarte sufletul continuă să existe cu personalitatea lui pină in clipa în care se întrupează iarăşi într-un înveliş carnal. Faptele bune şi rele împlinite in timpul unei vieţi, îşi vor căpăta sancţiunile în timpul ei sau în cele următoare.

Dumnezeu rezervă destinul fiecăruia dintre noî, din pricina unei greşeli pc care am comis-o in timpul unei vieţi anterioare.

Yoghii, reuşesc desprinderea spiritului de corp. în această situaţie, sufletul apare ca o fiinţă dotată, dc o

viaţă proprie şi pc care omul o poartă în el şi a cărei seninătate îl ilumineză şi îl copleşeşte. O singură experienţă este de ajuns ca omul să ştie apoi pentru totdeauna, să deţină dovada, că in ci exislă într-adevăr o viaţă divină veşnică.

Ei reuşesc acest lucru prin ajungerea la stadiul dc extaz* Extazul este obţinut in singurătate sau cel mult în prezenţa unui prieten, care observă experienţa. în accst extaz, ci stau timp de 2-3 orc şi se trezesc cînd vor. Puterea extazului este atît dc marc, incîi moartea nu-1 poate lua pe om în această stare. Exislă la poalele ttbetane ale munţilor Himalaia, yoghi care au atins perfecţiunea pe această calc. Dc bună voie, ci s-au retras in peşteri tocmai ca să se dedea la aceste extaze şi să le prelungească pină la gradul cel mai inalt al perfecţiunii.

în această stare, pulsul se opreşte, inima nu mai bate, sin- gelc nu mai curge in artere, corpul ia înfăţişarea mortului şi orice doctor s-ar putea Înşela. Dar nu este vorba dc somn, ei sint conştienţi, ci au intrat In lumea interioară în care trăiesc o viaţă mai intensă decât in lumea exterioară, ei consideră centrul spiritului în glanda pîncală, ca factor al spiritului carc dă viaţă corpului şî personalităţii spirituala Cînd această entitate se retrage in glanda pincală, condiţiuntle visului şî ale extazului sint realizate, iar dacă ea părăseşte cu toiul glanda, aiunci moartea survine istanianeu.

Corpul uman, fiind o prescurtare a universului în înţelesul că toate elementele întrebuinţate în creaţie se alia în el. Cind părăseşte glanda pîneală, drumul ci prin substanţa cenuşie a creierului o pune in atingere cu zona spiritului universal şi trccetea ei prin substanţa albă în altă facultate a ei conştientă pină la nivelul celor mai înalte realităţi spirituale.

Peniru a atinge aceste performanţe extraordinare, Yogliii, parcurg mai multe etape, in prima etapă ci învaţă cum să-şi concentreze gîndtrca. Concentrarea gindirii este o cugetare sau o slapînîrc absolută a raţionamentului, fiitrală etanş dc toate influenţele exterioare, ca la un moment dat sa ducă la o completă aprofundare. Acela care doreşte, cu ajutorul gîndtrii, să-şi exercite influenţa asupra altora, trebuie în primul rînd să înveţe, el însuşi să-şi dirijeze iitlensîv gîndurile. El

trebuie să ajungă la însuşirea acelei stări dc a rămine într-un singur stadiu al gindirii iar orice alic gînduri carc nu au tangenta concentraţiei gindirii să lîe eliminate complet. Ţoale exerciţiile externe, vizuale, auditive şi de altă natură trebuie suprimate.
Glodurile trebuie îndreptate către o singura idee. într-o singură direcţie.

Pentru a ajunge să-şi concentreze gindirea, trebuie parcurse succesiv mai multe experienţe. De exemplu, la început se ţine sub observaţie o porţiune din corp în mod prelungit şi hotărit, excluzind orice alt gind care ne-ar perturba. După un anumit timp, suprafaţa de corp respectivă, observăm că se va inroşi. în acelaşi timp se cere o relaxare musculară cit mai completă. La începui nu se reuşeşte să se ţină privirea fixă pc o porţiune de corp, dccil circa 5 minute, dar re pe tind, se reuşeşte un timp mai îndelungat, uneori chiar o oră. Concentrarea gîndirii este procedeul care face posibilă desfăşurarea tuturor puterilor spirituale. Toate experienţele următoare depind exclusiv de intensitatea gradului in care sînlem în stare să ne concentrăm gîndîrea, într-un singur punct. Acest exerciţiu se face zilnic o perioadă de 12-14 zile iar timpul afectat acestui exereijiu nu trebuie să depăşească 2U-30 minute. în următoarea clapă, gindirca se indrepată spre un obicei mai mic, de exemplu un ceas, abiectuL in cauză se examinează în mod amănunţit, în scopul pentru care a fost (acul, la folosirea lui, la materialul din care este lacul, la felul cum a fost asamblat, exerciţiul acesta va dura 5 minute şi apoi timpul va crcştc pînă la 15 minute, după ce-acest lucru a fost realizai, se poale Irece mai departe Ia exerciţiul următor. în clapa următoare, se priveşte un obiect, apoi se închid ochii şt îşi imaginează obiectul, repetă exerciţi ui pînă cînd la redeschiderea ochilor va fi convins de perfecta asemănare dintre imaginai mentală şi imaginea vizuală. în următoarea etapă, se concentrează gindirea, spre un obiect care nu este vizualizat cu vederea fizică, pe care il au doar în imaginea spirituală sau mentală. în următoarea etapă, îşi desfăşoară un gind pe o temă, ca apoi, la un mo- meni dat să-şi întrerupă brusc gîndirea şi se treacă la desfăşurarea unei afle teme, apoi lot brusc,

întrerupe noua idee şi trece ia prima, revenind exact acolo unde a întrerupt gîndirea. Este vorba de o întrerupere a conştiinţei, a gîndirii. în etapa următoare se gîndcsc la un obiect sau la o fiinţă şi brusc trec de la punctul original al gtndirii, la exact opusul său, de exemplu: sc gîndcsc la conceptul dc "vid" căruia îi corespunde conceptul de "plin", sau pentru foc-apa, peniru lumină - întunericul, pentru cer senin - cer înourat ctc

Toate exerciţiile pină la acest stadiu se lac cu urecliilc astupate cu dopuri dc vată, după aceea se reiau dtn nou toate exerciţiile de pînă acum, dar urechile ncastupaie. în următoarea experienţă, sc citeşte un ziar sau ceva interesant» cc ne poate capta cu toiul, dar într-o atmosferă cu mult zgomot, şi apoi încearcă sa se reamintească totul şi să se scrie pc liîrtîe, cele citite. Cu cît se vor concentra mai tare forţele în citit, cu atît nc vom aduce aminte mai bine. Se trece apoi la citirea unui text mai puţin important, şî din nou sc va căuta să se aducă anîmte cclc citite şi să se seric pe hirtîe.

Exerciţiu! trebuie să dureze în medie 30 de minute, dar nu mai mult$_f$ se poate exersa insă de mai multe ori pe zi.

Următoarea etapă este aceea dc a se obţine starea negativă.

Cel ce poate să-şi concentreze bine gindurilc, îşi va însuşi şi această stare, adică să se transpună într-o asemenea stare carc poate 11 asemuită cel mai bttic cu; "a nu fi, a- nu exista", in această stare trebuie sa uităm iotul chiar şt că trăim, în acest lei ne deschidem sufletul, .spre planurile spirituale pc care în alt mod nu ie putem sesiza. în această stare sufletul ajunge să-şi învingă cu mai multă forţă, rezistenţa fizică. Astfel sufletul este deschis deopotrivă pentru a primi influenţele spiritelor binevoitoare, dar şi cele ale spiritelor interioare, în a- couslă situaţie, peniru u înlătura influenţele spiritelor interioare ne stă îa dispoziţie concentrarea voinţei sau starea de voinţă pozitivă- Dacă totuşi simţim influenţe negative care ne indispun, ne concentrăm gî ridurile la polul opus lor, reuşind în accsl mod să obţinem numai influenţele dc

ordin spiritual superior. Cel ce vrea să atingă starea negativă, trebuie să aibă mai iiuîi Toarte bine stăpînită concentraţia gindirii şi concentraţia voinţei.

Cel mai potrivit moment peniru obţinerea stării negative, este scara sau dimineaţa, pentru obţinerea ei se face următoarea experienţă: avind poziţia culcai în pat, în absolută stare de repaus, cu tot intr-o stare de completă relaxare şi eu respiraţia reglată cil mai rar, ne imaginăm că privim cu vederea minţii, vederea spirituală, un disc cu diametrul de 20-30 cm, alb, pe un fond negru, ne imaginăm că discul se roieşte liniştit şi uniform, in aceasta siarc se stă 2-5 minute, după 10-20 experienţe de acest fel, se ajunge să sc menţină cel puţin 3 minute această stare. Se repetă exerciţiul ajungindu-sc treptat pină la 10 minute. Următoarea experienţă se face lot cu ochii gîndului, imaginar. lot un fundal negru pe carc sa apară imaginea fixă a unui mic punct rotaliv luminos, durata fiind iot de 10 minute. Dacă am reuşii accst lucru, putem, deja renunţa şi la punclişorul luminos şt nu ne mai gîndim Ja nimic, aşa ajungem dc fapt Iu starea negativă. In aceasta stare nu mai auzim nimic, nu mai simţim şi nu mai gîndim de fapt nici că mai existam, în gtndire râm inc numai fundalul negru, apoi şi imaginea fundalului negrii dispare şi se transformă într-o culoarc gri. ca apoi să trea- iu nimic, această faza dc trecere de la punctul luminos ta nimic se face treptat. Starea negativii este un strălucit calmam pentru toaie pornirile .sufleteşti, întăreşte sufletul şi nc dă noi speranţe de viaţă, căutăm să obţinem starea cel puţin ii) minute. Cînd am ajuns in acest stadiu putem sa luam legătura dc pc ochi.

Vom lua apoi o pozate şezindă, şi o pinză de circa 1,5 mp o întindem in faţa noastră indrcpiîndu-nc privirea cxclusiv spre această suprafaţă albă, carc trebuie să fie absolut albă Iară nici un fel de pată care ar putea să ne sustragă atenţia, apoi trecem la exersarea procedeului de mai înainte.

După aceea tot cu ochii deschişi, trebuie să privim "in nimic" cel puţin 10 minute cu muşchii relaxaţi, îndepărtind toate gîndurile, făcînd abstracţie de lucrurile din jur.

Exerciţiile de respiraţie

Respiraţia este foarte importantă, în cultivarea instinctului de conservare, iară respiraţie nu există viaţă. Corpul nostru cleric se hrăneşte, prin inspirarca aerului, cu fiecare inspiraţie introducem in organism, materie eierică din univers, carc sc distribuie tuturor celulelor corpului uman» Un nou născut respiră de 44 ori/minut, un copil de 5 ani respiră de 26 ori/minut, iar un adult respiră de 16-17 ori/minut

Am spus mai înainte că natura a fixat la 21.600 de ori numărul respiraţiilor/24 ore..» Aerul curat este extrem de important ca hrană pentru organism, scopul primelor exerciţii este de a învăţa, modul corect dc respiraţie» Cel mai corect procedeu este de a inspira numai pc nas şi de a expira numai pe gură... Excrciţiul ce urmează sc face în picioare, se ridică braţele ori* zomal la dreapia şi la stingă, apoi ne încordăm muşchii antebraţului şi ridicăm braţele, uni ud mîinile la ceafa, îndreptam umerii, capul, ne împingem pieptul înainte şi închidem gura. î;t poziţia aceasta inspirăm numai pc nas şi expirăm numai pe gură. Acest exerciţiu îl facem dc *ti*-li) ori, cam <S zile in şir, apoi astupăm o nara şi repetăm exerciţiul numai cu nara rămasă liberă. Următorul exerciţiu esie acela în care căutăm să reţinem aerul în ptănuni cît mai mult timp, dar toi cu miinilc la ceafa, astfel ins pirul va dura 10 secunde, ţinerea aerului in plămîni alie 10 secunde şi expiraţia tot 10 secunde. Acest timp va fi crescut mereu cu cile 2 secunde, dat nu-1 vom duce totuşi la extreme. După 10-14 zile, schimbăm exerciţiul, dc dala asia cl sc execută culcat, cu minile iot la ceafă. Vom căuta să participăm la respiraţie cu abdomenul, eu diafragmul, retragind abdomenul în limpul inspiraţiei, sc face astfel o influenţă asupra plexului solar, carc arc o sirinsă legătură cu corpul nosiru solar. Respiraţia o vom face parlicipînd alternativ, atît cu muşchii toracelui cît şi ai abdomenului, ajugtnd să facem accst exerciţiu timp de 60 minute, Irccm apoi la timpul următor, cînd în timpul inspiraţiei, ţinem capul pe spate, poziţie pc care o menţinem şi in limpul cîi ţinem acrul in plăiiiint, şi aducem capul în poziţie normală cînd expirăm pe gură, respectăm şi aici limpul dc 10 secunde pentru inspir, 10 secunde peniru reţinerea aerului în piept şi iţ) secunde

pentru expiraţie, toi exerciţiul acesta se face in picioare. în lot timpul exerciţiului, cit reţinem aerul in plămini, toţi muşchii vor li încordaţi, rămî- nind liberi doar muşchii gîtului şt muşchii capului. între exerciţiile de respiraţie şi puierea de voinţă, este o legătură absolută. Prin accste exerciţii de respiraţie, organismul economiseşte din forţa vitală, din corpul său cleric, consum carc duce la procesul dc îmbălrinire. Referitor la economisirea forţei vitale, la menţinerea vitalităţii şt prelungirea vieţii, iu filozofia tibetană, sc eonsideră că forţa eterică a corpului nostru se consumă şi după fiecare experienţă sexuală. Se ştie că o dală cu sperma, in timpul ejaculării sc pierde o mare cantitate dc materie eterică, ncccsară vitalităţii sutelor de milioane de spermatozoizi, carc au o mişcare proprie şi lot in această materie eterică işi va lua forţele şi viitorul ou din care se va dezvolta embrionul. Excesul sexual duce la o pierdere mare de forţe eterice şi la accentuarea procesului de îmbălrînire.

Este cunoscut faptul că organismul se simte obosit după un act sexual şî are nevoie de repaus pentru a se reface, dar nu efortul fizic al actului sexual îl oboseşte, timpul acesta poate fi cil dc prelungii, dar dacă nu arc loc ejacularea, oboseala nu apare. în filozofia tibeiană, pentru menţinerea virilităţii şi a forţei fizice, se recomandă ca ejacularea să nu aibă loc în fiecare contact sexual. Ei recomandă ca pină la 25 dc ani, ejacularea să fie permisă de 2 ori pe zi, între 25-34 de ani, o dată pe zi, între 35-40 de ani, o dată la 2 zile, intre 4(1-45 de ani$_t$ o dală la 3 zile, între 45-50 o dată la 4 zile, intre 50-55 o dată la 5. zile, între 55-60 o dală la 6 zile, între 65-70 o dată la 7 zile, tar peste 70 dc ant o dată la 7-10 zile. Abţinerea de la ejaculare nu înseamnă a nu avea contact sexual în restul zilelor. Contactul poate avea ioc în orice moment, dc cîie ori doreşti, dar Iară să sc ajungă la pragul de excitaţie care duce la ejaculare. Printr-un act concentrat de voinţa, sc ajunge a se controla actul sexual şî a se evita momentul ejaculării.

Asupra femeii aceasta nu are nici un fel de impietate, orgasmul femeii putînd avea ioc de mai niulie ori pe zi, căci şi actul sexual pentru bărbat poate avea loc in oricc moment dacă acesta nu a ejaculat.

Maî esle de menţionat faptul, ea în timpul unei experienţe sexuale, sc face un amestec de fluide, între cei doi parteneri, astfel încîi pierde unul şi ciştigă celălalt. Se cunoaşte faptul ca la o pereche de căsătoriţi, după un tiinp oarecare, atît din punct dc vedere trupesc cît şi suflctcsc îşi împrumută unul altuia din caractere şi se completează reciproc in multe dîrccţii, îrnprumulind unul dc Ia aliul atitudini, din stările sufleteşti, mat mult chiar, o parte din înclinaţiile trupeşti ale unuia, se vor rcflecta exact la fel celuilalt Cu limpul se vor vedea trăsături comuiie ale feţei, ale privirii şi chiar vor semăna unul cu altul foarte mult. Acest amestec dc fluide se instalează chiar la simpla atingere ale celor două corpuri.

Aşa cum ani scris mai înainte, fenomenul dc desprindere al corpului astral în Yoga se obţine prin exerciţii dc respiraţie. Yoghii practică gimnastica respiratorie cîteva minute pe zi după cc mai întii îşi fac o baie corporală, această practică sc numeşte Pranaiama. El numesc nara stingă împreună cu căile pe unde trece acrul, cu numele de Chundra Nadi (arterele lunci) iar nara dreaptă cu dependinţele sale, o numesc Surja Nadi (artera soarelui). Yoghîmil respiră timp de o oră încontinuu pc aceiaşi nară începînd cu prima zi cu lună nouă, sc începe cu nara stingă, după o oră respiraţia se face apoi prin cea dreaptă, apoi din nou cu nara stingă o oră şi aşa mai departe, alternativ, cind cu una cînd cu alta, în timp ce o nară este folosită peniru repiraţic cealaltă este astupată. în luna următoare, în prima zi cu lună plină, sc reia procesul de respiraţie dc data aceasta începînd eu nara dreaptă timp dc 20 de minute, ur~ mind a se face alternativ cînd cu nara stingă cînd cu nara dreaptă tot cile 20 de minuic. în ştiinţa Yoga canalele principale prin care trece acrul se numesc IDA$_1$ PIN GALA şi SU- SUMA.

Ida, trece prin partea stingă a coloanei vertebrale şi a- partine nării stingi, Pingala trece pe partea dreaptă a coloanei vertebrale şi aparţine nării drepte, iar Susuma trece chiar prin coloana vertebrală, mai sus de celelalte două canale. Ele nu sînt considerate ca fiind nişte canale fizice, ci mai degrabă ca nişte căi de energie.

Respiraţia alternativă (ce n-am mai spus) se face astfel: prin- cipiile 20 dc minute predomină elementele pamintului, după aceea timp dc 16 minute următoa-

re predomina focul, apoi in continuare 8 minute acrul gi cc~ Iclalte 4 minute predomină cierul. Termenii pamînt, apa. foc, aer şi eier$_t$ arată calitatea şi natura respiraţiei. Pentru a cunoaşte care element predomina In timpul

unei ore de respiraţie ne servim de o oglindă in modul următor: daca respirmd in faţa oglinzii condensata arată un pătrat, atunci predomină elementul pămint, dacă arată o semiluni predomină apa, dacă este un cerc predomină aerul, iar dacă se văd ni$te puncte predomină clerul. Filozofia yoghistă se împarte în mai multe părţi, dintre care cele mai principale sînt; Natha Yoga şi Raja Yoga. Natiia Yoga este metoda de a robi personalitatea sa şi corpul său fizic In scopul unirii intre fizic şi astral» Ajungînd la starea negativă prin concentraţia voinici el cumunică dircct eu Eui său, dar in acelaşi timp poate comunica şi cu subconştientul altei persoane. Este Toarte periculos să se practice aceste experienţe de cei neîniţiaţi, căci daca in primul caz se poale acţiona asupra fizicului intârindu-i sănătatea, în cel de-al doilea caz; pot apare cazuri grave de îmbolnăviri ea: surditate, incapacitatea de a mai gîndi, pierderea memoriei, mutismul ele. A doua parte a filozofiei yoghiste, Raja Yoga nu prezintă pericole în practicarea sa. Yoghii trebuie sa şi întărească şi să işi controleze personalitatea sa_t acţiunile şî gîndurile sale, dorinţele şi speranţele sale. El trebuie să gindească mereu Ja maximele morale. Aceasta este ceea ce se cheamă Yoma. Urmează perioada de mulţumire şi de răbdare cliiar dacă cineva îi aduce injurii sau ii face alte necazuri, este perioada cunoaşterii naturii şi a sufletului* adoraţia creatorului şi fiinţelor supreme, ceea ce se numeşte Niagma. Ai treilea grad este numit Asana şi cuprindc meditaţia fixă in diferite poziţii. Amintesc aici două din accste poziţii: Sidoltasana, se practică astfel: se pune călciiul sting sub orificiul anal, şi pe ce! drept in faţa organelor genitale şi lîxind privirea Intre sprincene, sta nemişcat şi repeta in ghid. silaba om, mediiind asupra ei, a doua poziţie este Padmasana ţi se practica astfel: piciorul sting sub coapsa dreaptă şi piciorul drept sub coapsa stingă. Cu mina dreaptă se apucă degetul marc de Ia piciorul sting şi cu mina stîngă se prinde degetul mare !a piciorul drepi.

Miinilc trebuie să treacă Încrucişate pe Ia spate şi riu prin fala corpului. Bărbia este sprijinită in piepi şt privirea fixată Ia rădăcina nasului. în ambele poziţii el meditează la silaba om, cu scopul dc a calma circulaţia

singeiui şi de a în- tirzîa mişcărilc respiratorii. Cînd Yoghii ajung Ia performanta de a menjine timp de două orc aceste pozii, ci pot să înceapă Pranayama - faza dc transă voluntară, caracterizată prin transpiraţie abundenta, prin ircmurături ale corpului şi un sentiment dc uşurare în inucgul organism, ceea ce anunţă posibilitatea ridicării in aer. Pranayama constă în reţinerea respiraţiei la început cife^a secunde, apoi cîteva minute, ajungîndu-se fa cîteva orc. Pranayama are cinci grade:

— pranayama propriu-zisă, în care inspiraţia se face timp de 12 secunde, apneea - reţinerea respiraţiei este de 324 secunde, iar expiraţie este de 24 secunda Efectul produs este letargia;

— pratîahara în care inspiraţia este de 12 secunde, apneea 64$ secunde iar expiraţia 24 secunde. Efectul este caialepsia;

— dtianma, inspir 12sccunde> apneea 1296 secunde, expiru! 24 secunde, aceasta produce extazul şi luciditatea;

— dhyana, inspirul 12 secunde, apneea 2529 secundc, expi- rul 24 secundc, este faza in care yoghii se îngroapă de vîî.

— samadfii, inspirul 12 secunde, apneea 5186 secunde, ex- pirul 24 secunde, prin aceasta se obţine moartea aparentă.

Practicarea acestor exerciţii de respiraţie este însoţită de băi, dc masaj, dc rugăciuni şi dc un regim vegetal special. în
PraiMiara simţurile sint suspendate, esic fayn dc uuiomagncti- /arc. în dhararіă, corpul poale să stea mult timp iatr o poziţie fixă. Diitana este starea de luciditate în care yoghii spun că sfnt înconjuraţi de lumină sau electricitate eternă, o lumină iară de sfirşit. în samadhi, ultima .fază* ei se por lipbi de acrul atmosferic, de hrană şi dc apă, In această stare ei îşi pot opri bălărie inimii şi se pot îngropa de vil

Fenomenul de desprindere iu clarviziune

Clarviziunea este mediu nulitatea care ne dă posibilitatea dc a vedea în lumea astrală. Ea nu este legată de timp şi dc spaţiu* se poate manifesta şi asupra interiorului nostru^ atunci cînd vorbim de vederea

lăuntrică, care nu se face cu vederea fizică, ci eu vederea spirituală.

în ceea ce priveşte vederea astraiă, dispărând timpul şi spaţiu», omul poate vedea ciar evenimentele petrecute eu secole în urmă, precum şt evenimente cc sc vor dcsiaşura in viitorul îndepărtat. Din Biblie cunoaştem că Moisc şi Solomon, pur- iau înelc prin care puteau să evoce puterea de clarviziune, dc asmenca, preotul şef la evrei (rabinul) poarta o bijuterie cu 12 pietre preţioase in acelaşi scop. Caterma de Medici, putea ajunge ia aceasta siarc cu ajutorul unei oglindi. Cind a dorii sa ştie cine va domni in viilor în Franţa, în oglindă au apărut lui ei. fiecare cu ani de domnie care au fost reali, apoi contele de Guise, dupg el restul şi apoi dc 20 dc ori a apărut chipul lui Henrich dc Navara,

Se pot Tace exerciţii pentru a se obţine starea dc clarviziune.

Socrate era uri bun mediu ni clar auditiv. Isus CrLsios a fost un medium foarte dezvoltat: un medium vindecător prin atingerea cu nuna$_{v}$ un medium dc Jevitaţie (umbla pe apej, medium de irausfiguraţie (schimbarea la faţa), mediu m de premonijie (a prevăzut trădarea, prin sărutul iui luda;; se ştie că acesta trebuie si lic consemnul cu reprezentanţii clorului evreu, pentru a-! identifica pe Isus in grădina Gkctsinuint, ca să poată să-1 aresteze. Mahomcd a fosi un merfiuin clar auditiv scriind Cora- nu!$_{t}$ sub imboldul spiritului îngerului Gabiiel, deşt Mahomed era anafabet. Ioana D^{1} Are era un mediem clar auditiv, ea auzea glasul sfintei Katcrina, de asemeni a fos! şi un mediu ni clar vizual, a găsit \tc regele deghizat, în mulţimea asistenţei şi era de asemeni şi un meclium de prenioniţie - şi-a prevăzut felul in carc va fi omortiă. Goethe, era un clar văzător, văzînd aura flutdică a persoanelor.

Evenimentul fundamental al doctrinei creştine este un miracol şi anume, învierea lui Isus Cristos, menită sâ arate nemurirea sufletului.

învierea este materializarea spiritului lut isus. Toţi ucenicii lui Isus au murit martirizaţi, propovăduind învăţătura Lui, pentru că ei vă/useră cu ochit lor învierea

lui Crfetos nu puteau să creadă altfel, de indată ce El li s-a arătat dc mai multe ori după aceea.

Alături dc Isus Crisius alic două personaje au contribuit îa naşterea creştinismului. Acestea au fosi Maria Magdalena, prîma caro â văzut dispariţia lui Isus din grota, şi primul om, căruia i s-a arătat, prima dată incomplet materializat, Cind îi spune să nu-î atingă, că nu s-a înăîţai la Tatăl şi apoi compet materializat hi mai multe rinduri.

Al treilea personaj esse apostolul Pavci. Se ştie că la începui acesta, era un adversar înrăit al creşîiniior, contribuind chiar personal la uciderea cu pietre a apostolului Ştefan. Dar pe ciad acesta mergea spre Damasc însoţii de alte două persoane, unde urma sa parcitîpe la uciderea a încă doi creştini condamnaţi Ia moarte, Isus î s-a arăial sub forma unei lumini, care a coborîi din cer şi cu vocea lui i-a zis: "Sault\ Saule, dc ce mă prigoneşti?" (Saul era numele evreiesc al apostolului Pavel)- Aceasta se întlmpa la cinci au! după moartea lui Isus. Pavel auzind glasul a zis; "Cine eşti tu, Doamne?" iar domnul a spus: "Eu sînt Isus, pe cârc tu îl prigoneşti". Din acei moment apostolul Pavel a devenit un susţinător al creştinilor, râs- pimlind învăţătura lui Isus şi fiind condamnat la moarte pen- Lru aceasta, prin tăierea capului.

în imperiul Roman condamnaţii la moarte erau executaţi prin tăierea capului dacă aveau cetăţenia romană aşa cum o avea Pavel, sau prin răstignire pe cruce dacă erau de altă cetăţenie. Apariţia mediumnîtăţii sub formă de lumină a fost descrisă dc William Crookes, ca sclipiri dc lumină, fulgere luminoase sau nor luminos. Glasul Iui Isus a fost auzit şi de cei doi tovarăşi dc drum al apostolului Pavel, ei nu au văzut insă lumina.

Shakespcare cunoştea şi el fenomenul aparîţiilor. De aceea, specLru! tatălui lui Hamlet este văzut şi auzit de toţi, alteori numai de fiul său. Că Pavel avea însuşiri mediumnicc, nc-o spune chiar el în scrisoarca a doua către Cbrinicni, unde afirmă ca auzea glasuri spirituale şi putea să vadă tot spiritual. Deci cei trei mari protagonişti ai celei mai mari religii, Isus, Maria Magdalcna şi Pavel, au fost mediu mi.

Ei au reprezentat reîncarnarea unui spirit solar, ca fiu al lui Dumnezeu şi alte două spirite mai puţin evoluate, dar suficiente ca ele să devină mediuini. Ca Isus a fost inir-adcvăr fiul lui Dumnezeu, nc-o mai arată şi fenomenele caro s-au petrecut In momentul morţii lui, şi anume un puternic cutremur de pămînl şi o eclipsă de soare.

De asemeni, întreaga lui viaţă s-a desfăşurat conform previziunilor nenumăraţilor profeţi din Biblic.

Putea fecioara Marîa să mască un copil, rămînind însărci*nata* prin duhul sfint, aşa cum afirmă religia creştină?

Se ştie că embrionul uman se dezvoltă, prin unirea unui ovul dc la mamă carc aduce un număr de 23 de cromozomi, cu spermatozoidul de la bărbat, carc aduce şi el tot 23 dc cromozomi, pcnlru a forma împreună un număr total de 46 de cromozomi, atii cit arc specia umană. Orice specie are un număr fix de cromozomi. Accaslă posibilitate există, ca s-a dovedit prin fenomenul de paricnogeneză: de exemplu ouăle unei specii dc curcă şi ouăle dc broască nefccundatc» pot da naştere la pui dacă sîni supuse unui flux electromagnetic. Cu siguranţă fecundarea ovulului fecioarei Marîa, a fost faculă de spiritul divin prin forţa spiritului, care, aşa cum vom vedea, poate produce materializarea unui om întreg, nu numai fecundarea unui ovul.

MATERIALIZARE PRIN SPIRIT

SPIRITELE CELE MAI EVOLUATE SÎNT spiritele de materializare. Ele sîiu astfel structurate» încit unele sînt programate pentru materializarea mineralelor, altele in materializarea plantelor, altele mai superioare* în materializarea animalelor şi cele mai superioare în materializarea omului.

Aceasta structurare a formei de energie spirituala, este originară din sfera Spiritului Divin, iar pentru materializare foloseşte drept materie de construcţie, eterul primordial universal, în rindul oamenilor există mediurm de materializare. Celebrele experienţe lacute de William Crookes cu .mcdiumul Florence Cook prin

care a materializat complet fantoma Katci King, a fost relatată in cartca sa tradusă în românește sub titlul "Nemurirea Sufletului", El afirmă că aceste fantome nu trebuiesc atinse, atiîa timp cît nu sîni complet materializate. "Katy recomanda tuturor asistenţilor prezenţi la şedinţa respectivă să stea aşezaţi şi să respecte aceste condiţii, numai eu puteam să fac excepţie de la această măsură, căci dc cit va timp Katy îmi dăduse permisiunea să fac ce vreau, să o ating ori de cile ort vreau şi să ies din cabinet de eîte ori îmi place".

O atingere intempestivă a fantomei duce la o dispariţie prea rapidă a ectoplasmei materializate şi la vătămarea mcdiumuluL Din multiplele cazuri in care William Crookes a materializa t-o pe Katy King redăm următorul caz: "niciodată nu a apărut Kaly cu alii de marc perfecţiune. Timp de aproape două ore s-a plimbai prin cameră convorbind familiar cu ccî dc faţă, de mai multe ori mă lua dc braţ in timpul mersului şi impresia că lingă mine se afla o femeie vie nu un vizitator din cealaltă lume. Gîndind dceî că lîngă mine nu era un spirit ci era totuşi o femeie, îi ccrui voie sa o iau de braţ, Îngăduinţa îmi fu dală în chip graţios şi mă folosii dc ea cuviincios cum ar fi lacul orice bărbat bine crescut în asemenea împrejurare. Fantoma era o fiinţă lot la fel dc materială ca şi domnişoara Cook, Vom reproduce şi ultima aparijiunc a Kalei King pentru extraordinarul ei. La orele 7,23 minute seara domnul Crookes conduse pe domnişoara Florence Cook în cabinetul obscur unde ea s-a întins pe pat cu capul rezemat pe pernă. La orele 7,28 Katy a vorbit pentru prima dată, iar la 7,30 s-a arătat in afara perdelei in toată forma ei, era înveşmintată în alb cu mineri scurte şi gîtul gol, avea păr lung c^taniu deschis dc nuanţă aurie căzând în cosiţe pe ambele părţi ale capului şi de-a lungul spatelui pînă la briu, purta un voal lung alb pe care şM lăsa pe obraz numai o dată sau de două ori în timpul şedinţei* Mediumul Floranoe Cook purta o rochie albastră deschis de mcrînos. Aproape lot timpul şedinţei Kaiy a stat In picioare în faţa noastră. Perdeaua cabietului era înlăturată şi toţi am putut vedea dcsluşib-mcdiumul adormit cu obrazul acoperit cu un voal roşu. Katy vorbi

despre apropiata ei plecare şi acceptă un buchet de flori pe carc il adusese dl. Topp, precum şi cijiva crini legaţi împreună oferiţi de dl Crooks* Katy îl invită pe dl Topp să dezlege buchetul şi să pună florile in faţa ei pe podea, ea se aşează turceşte şi ne ruga pe ioţi să facem la fel, împrejurul ei, apoi impărţi florile şî a dat fiecăruia un mic buchet jvc carc l-a înfăşurat într-o panglica albastră, a scris de asemeni o scrisoare iscălindu-se Annîe Ovven Morgan, zicînd ca acesta fusese adevăratul ci nume in timpul vieţii pătnîmcşti. A scris o scrisoare şi medium ului ci şi a ales pentru ca uit boboc de trandafir ca dar de adio. A luat apoi o foarfecă şi a tăiat o şuviţă din părul ei, dînd fiecăruia in parte.

A luat dc braţ pc dl. Crooks şi fâcind ocolul camerei a strîns mina fiecăruia dintre asistenţi, după care s-a aşezat din nou, tăind mai multe bucăţi din rochia ci şi din voal, bucăţi ce le-a dăruit ccior de faţă. Văzînd găuri atît dc mari in rochie fu întrebată dacă ar putea repara stricăciunea aşa cum mai lacusc şi cu alte prilejuri, ca a înfăţişat atunci partea tăiată la lumină şi a lovit deasupra ei astfel încît într-o clipă partea stricată a fost reparată la loc, cei dc faţă au examinat şi au pipăit stofa cu voia ci, afirmind că nu mai exista nici o gaura, nici o cusătură acolo unde cu o clipă înainte văzuseră găuri de 10 cm diametrul. Katy păru obosită şi spuse cu tristeţe că trebuie să piccc, că forţa ii scade luindu-şi rămas bun in chipul cel mai afectuos dc la asistenţi. în timp ce îndrepta asupra asistenţilor ultima privire gravă şi giiiditoarc a lăsat perdeaua să cadă şi s-a făcut nevăzută. Au auzit-o deşlcptînd pe mediu- mul ei care o ruga să mai stea puţin, dar Katy i-a răspuns: draga mea nu pot, misiunea mea este îndeplinită, Dumnezeu să ic biiiccuvinicze. S-a auzit atunci un sunet să sărut dc adio$_t$ după care mcdiumul s-a înfăţişat în mijlocul asistenţei, complet sleită şi adînc consternată. Katy spunea că de acum Încolo nu va mai putea nici vorbi, nici să-şi arate faţa că îndeplinind timp dc trei anî aceste apariţii fizice, petrecuse o viaţă foarte teribilă ca să-şi ispăşească greşelile. Ea era hotărită să se înalţe la un grad superior de viaţă spirituală, că numai ia lungi perioade de timp va mai putea coresponda în scris cu mediuniu] ci, dar că

acest medium al et, va putea întotdeauna să o vadă cu ajutorul vederii spirituale. Citind această experienţa, nu nc mai putem îndoi dc apariţiile lui Isus, nu avem absolut nici un motiv pentru aceasta, astfel că doctrina creştină s-a întemeiat pe un lcnomen ştiinţific, adevărat.

Apostolii ta apariţia lui Isus, ştiau că acesta csie fantoma materializată a spiritului său şi nu întoarcerea la viaţa cadavrului său. Ei ştiau ce înseamnă un spirit, o fantomă, o stafie? Dovadă evanghelia lui Luca cap, 24 pag 36-40: şi vorbind ei acestea, Isus însuşi stătu In mijlocul lor şi Ic zise: pace vouă, dar ei spăimmfindu-sc şi infrîcoşîndu-sc gîndcau că văd un duh. şi El le zise: pentru ce sîiileţi tulburaţi şj pentru ce se ridică gînduri în inima voastră, vedeţi miinilc şi picioarele mele că cu însumi sînt, pipăiţi-mâ şi vedeţi pentru că un duh, nu are carnc şi oase, după cum mă vedeţi pe mine că am, şi zicind acestea le arătă mîinile şi picioarele. Isus a voit să le arate deosebirea dintre el, apartţiune materializată şi un simplu duh, o fantomă nematerializată, obiect dc groază şi oroare, un fel de umbră a morţii, pentru evocarea căreia legea mozaică pedepsea cu moartea. Mai lîrziu sensul învierii s-a pierdut din greşeala bisefieii, în loc sil lămurească fenomenul învierii ca pe arâtare:i spiritului lui isus, biserica pentru a exercita o fascinaţi une asupra maselor şi de aici o ascultare oarbă, a înfăţişai învierea ai pe o minune, vorbind de învierea corpului material fizic al lui Isus şi de înălţarea lui Ia ceruri, şi că aceasta s-a produs numai cu Isus fiindcă el a fost fiul lui Dumnezeu.

De altfel religia creştină susţine că există o singură viaţă pămîntcască după care spiritul rămas se înaltă Iu ceruri aş- icptînd judecata de apoi, după care va fi trimis în rai sau in iad, după laptele sole. De asemeni mai susţine că mhUuirea păcatelor noastre s-a obţinui prin răstignirea şi siogele lut Isus şi că materializarea fiului lui Dumnezeu respectiv Isus Cristos a avut loc o singură dată.

Colonelul Albert de Rochas a putui desprinde in mod experimental fantoma omului în viaţă, reuşind să fotografieze aceste dedublări etericc, Aceleaşi experienţe le-au făcut şi Charles Lancelin şi Hector

Durvilie. Dedublarea corpului eteric sc face la început la mică distanţă, persistînd o legătură cu corpul material, un fel de cordon ombilical.

Corpul astral poate sa sc deplaseze la distanţe mult mai inari$_t$ părăsind corpul fizic, care rămîne In transă, un fel de letargic. El se poate arăta la mari depărtări, luînd o formă vizibila, uneori rostind chiar cuvinte.

Domnişoara Sagee, institutoare franceza într-un oraş din Livonia a fost văzută în timp dc 18 luni, în repetate rinduri in dublu de care un întreg pension dc 40 de fete,

Robcrt Bruce, un ofiţer scoţian de marină cobora in cabina căpitanului pentru a lua instrucţiuni in legătură cu ruta de urmat. Acolo în locul căpitanului a văzut un om străin care scria In o măsuţă. Ofiţerul a urcat pe punte unde a găsit căpitanul şi cu el au coborît în cabină^ unde au găsit un bilet pe carc scria: cirmeştc spre nord-tfest şi nici o alia persoană. Urmare acestui sfat a fost întîliurca unei corăbii gata să sc scufunde, dar surpriza a fost şi mai mare atunci cind pe această corabie a fost văzută persoana pc carc o găsise în cabina căpitanului.

In oraşul Mantes lingă Paris, s-a văzut fiica materializată ÎL soţilor Alexandre decedată în urmă cu 7 ani, la virsta de 19 uns, lutnd corpuî omenesc imbrăţişindu-şi părinţii ci, băiîiul note la pian, vorbind cu cei 16 asistenţi, distribuind flori şi apoi disparind treptat într-o negură după cum şi apăruse.

La Charles Livermorc, pe o perioadă de 5 ani au avui loc 388 de şedinţe cu apariţii de fantome materializate sub un control riguros. S-a văzut acolo şi figura lui Benjamin Franklin.

Aşa cum am spus, faptul fundamenta] al doctrinei creştj- ne pe care teoolgia îl consideră supranatural, un miracol este învierea lui Isus, ca este menită a dovedi dogma nemuririi sufletului.

învierea este în termeni metafizici, apariţiunea materializată post mortem, a lui isus$_t$ este cum ar zice spiriiişţii arătarea spiritului său, bus s-a arăta prima dată Măriei Magdalena, apoi celor doi ucenici pe drumul înspre Emmaus şi apoi tuturor deodată* iar a patra oară, din nou la toţi apostolii dar de faţă fiind şi Toma carc lipsise la apariţia anterioară, cînd i-a dat lui Toma să-i

pipăie rănile de la mîini şi de la picioare. Religia creştină nu s-a fondat prin urmare pe fanatismul orb al unor halucinaţii, pe sugestia colectivă a unora, pe credinţa copilărească a unor naivi, ci pe certitudinea unui fapt, apariţia lui Isus după moartea sa.

Fantoma materializata a lui $Jsus_r$ a fost alcătuită ca toate fantomele, atît cele de apariţiuni spontane precum învierea, cit şi cele provocate in laborator din substanţa numită de Charles Richet ectoplasmă, care ieşind in mod vizibil din capul me- diumului şi invizibil din corpul asistenţilor animalelor şl plantelor. Ectoplasma este o substanţă protoplasmatică prîn manipularea căreia, subconştientul mediumului său inteligentei spirituale, produc fenomene de ordin superiîzic, inclusiv materia- lizări parţiale sau totale. Ectoplasma, este invizibilă in stare primara dor îmbrâcînd o stare vaporoasă, lichidă sau solida, în diferitele ei grade dc condensare, ea emile un miros ca al ozonului, culoarea ei este ajbâ$_t$ neagră sau cenuşie, dur obişnuit albă, Senzaţia la pipat este umedă şi rece, uneori viscoasă şi cleioasă, mai rar uscată şt tare, este mobilă, înceată prin mişcarea ei, ca o reptiJă sau iute ca fulgerul, este sensibilă la lumină *şi* cu o inteligenţă interioară.

Ectoplasma, formează fantoma materializată in carne şi oase in citcva minute şi tot în cilcva minute, poate dispare, intrînd la loc în corpul mediumului sau a celorlalte corpuri de unde a ieşit, Fotografiile şi filmele experienţelor moderne surprind însuşi procesul de formare al materializaţilor in diferi- Lele lor faze. în general mai greu se materializează o fantomă completă, din cap şi pînă in picioare, aceasta necesitind un marc consum dc energie, de obicei se materializează numai o parte a corpului, aproape întotdeauna faţa pentru a fi recunoscută, restul sau este un gol, sau esie acoperit într-o draperie de ectoplasmă de culoare aibă, strălucitoare, de aici credinţa populară că stafiile sini îmbrăcate în cearşafuri albe.

în acelaşi fel s-a produs şi apariţia lui $Isus_t$ tot în alb. în acest sens relatează şi Marcu, că au văzut femeile (cap. 16 par. 5): intrînd în mormînt, văzură pe un om stînd dc-a dreapta îmbrăcat in veşmint- alb şi se înspăimîntară. Evanghelia după Luca, vorbeşte de doi

inşi (cap. 24 par 4-5): şi pe cînd erau ele in mare nedumerire despre aceasta, iată doi bărbaţi statură înaintea lor, in veşminte luminind ca fulgerul în acelaşi fel povesteşte şi evanghelia lui loan (cap. 20 par. 12-13): şi Maria găseşte doi îngeri îmbrăcaţi în alb şezind unul la capul şi altul la picioare unde fusese pus corpul lui Isus.

Atingerea fantomelor este un lucru foarte delicat, chiar primejdios. Bruscarea, rănirea sau lovirea fantomei, produce acelaşi efect vătămător asupra corpului mediumului din care a teşit ectoplasma ce serveşte hi alcătuirea fantomei. Fantoma este în permanenţa legată dc medium printr-un cordon dc ectoplasmă ieşit ccl mat adesea din corpul mediumului, Substanţa ieşită diri corpul mediumului îşi păstrează sensibili taica ea şi în interiorul corpului. Disocicrca materiei sau aşa-zisa energie intraatomică creează căldură, magnetism, electricitatea, lumina, gravitatea. Aceasta confirmă unitatea de concepţie a u niversului; forţele se desprind din materie, ca să poată lucra. Din eterul primordial, sub impulsul unei forţe cosmice conştiente şi organizatoare, prin concentrări, lente in dccurs de miliarde dc ani s-a format materia, apoi prin dezagregarea materiei, iau naştere forţele fizice şi mecanice, care mişcă materia şi fac să funcţioneze maşinăria universului. Este o identitate de constucţie în natura neînsufleţită ca şi în cea însufleţită. Materia, forţele şi viaţa sînt plămădite după acelaşi tipar. Materia deci, este un loc de refugiu al energiilor care există insa şi în afară dc ea. Fenomenul dc disociere aL materiei şi energia carc o formează şi reasocierea energiei in materie, este făcuta de spiritele angclîcc, foarte evoluate. Me- dtumul de materializare are spiritul său foarte evoluat cu înalt grad în cer şt arc o marc cantitate dc fluid solar. Biblia spune ea Dumnezeu 1-a creat pe om după chipul şi asemănarea sa, accasta nu înseamnă ca Dumnezeu are chipul unui mo; cu barbă sau al unui om cu cap, miini, picioare, etc. Şi totuşi Spiritul Divin este într-adevăr crcat din trei părţi distincte, ca şi corpul omenesc, aşa cum corpul omenesc este constituit din trei forme de energie şi anume; spiritul sau seînteia dtvină în interior, corpul astral sau perispiritul la mijloc, şi corpul

eteric în exterior, tot astifel şi creatorul divin este fomat din trei componente, şi anume in interior sfera cc cuprinde spiritele cu cc! mai înalt grad dc evoluţie.

Forma pe carc o are creatorul, este forma cea mai perfectă din univers, adică aceea de sferă, şi duhurile create de divinitate sînt şi ele tot sfericc, Această sferă cea mai centrală a
Divinităţii se numeşte Capul sau Tatar, fiind cea mai perfectă şi din carc pleacă seînteia divină pentru toate vieţuitoarele. La mijloc se află o altă sferă numita a Pectoralului sau a Respiratorului, din care pleacă corpul astral cu învelişurile Hui- dice ce formează perispi ritul, iar căi re exterior, a treia sferă, este aceea a pintccclui sau a Laboratorului, unde se găsesc spiritele de materializare, minerale, plantare, animale şi ale omului, Dumnezeu este Nirvana indienilor, în sinul căreia dom- neşte cea mai dcşăvîrşilă fericire. El este format dintr-o infinitate de spirite divine, ajunse la ultimul termen al evoluţiei lor. Deşi fiecare divin îşt păstrează conştiinţa individualităţii sale, totuşi aşa dc înaltă este înţelegerea rolurilor lor, că acolo domneşte o singură voinţă şi un singur gînd. Deci spiritul de orice grad vine din Talar» materia care va servi de pîr- ghic sau forma spiritului, este trimisă din Mamar. Sfera centrală, execută o mişcare de rotaţie în jurul axei sale închipuite. Dc asemeni cele patru universuri execută fiecare cile o mişcare de rotaţie in jurul axei lor şi o altă mişcare dc revoluţie în jurul sferei centrale. Cele patru universuri sint de evoluţie şi constituţie diferite ^î aşezate în jurul Sferei Divine, pe o linie închipuită de spirală, ele fiind la depărtări diferite de ccntru, iar privite dc sus in plan orizontal, cele patru universuri par a fi aşezate după direcţia celor patru braţe ale unei cruci Fiecare planetă execută o mişcare de rotaţie şi în acelaşi timp una de revoluţie în jurul soarelui din care a derivat o dată. Şi sorii fac două mişcări, unul in jurul axei lor şi alta în formă de elipsă in jurul centrului universului de carc depinde. Mişcarea de rotaţie a soarelui in jurul axei sale este de 20 km/secundă, iar mişcarea lui de revoluţie este dc 220 km/secundă. întreaga mişcare de revoluţie de la un punct vcrnal la altul, soarele o face în decurs dc

26.000 de ani, parcurglnd in fiecare an o distanţă de 600,000,000 dc km. Mişcarea de revoluţie a pa- mimului are o viteză dc 29,8 km/secundă, tar cea de rotaţie dc 1666 km/oră.

Conducerea a tot cc s-a creai, se face de călrc zece categorii de Fii de Dumnezeu, numiţi de evrei în Zohar cu numele de Scfiroti, dc aceea pe cclc două table ale iui Moise, sînt zece porunci şi nici mai multe şi nici mai puţine. Şi pentru că lotul pc lume se conduce prin două forţe contrarii, cele zece porunci sînt scrise pc două table şi nu pe una.

Din punct dc vedere spiritual Isus este considcrat guverna- lorul nostru solar.

De cc Isus a avut doisprezece apostoli şi nu mai mulţi?

Pentru că (iecare zonă spirituală este subdivizaiă în cile trei subgrupe, şi cum există trei zone spirituale, albă, albastră şi roşie, cea roşie fiind zona ce cuprinde spiritele cele mai inferioare, zona deci cc reprezintă Diavolarii$_s$iipoi zona albastră mai evoluată cu spirite mai ridicate, avînd ca oameni o religie şi o credinţa in forţele cerului, crczînd in Dumnezeu, este zona ce cuprinde Fiularii, iar zona albă este zona cea mai evoluată din acestea trei, cu spiritele numite Divinarî, fiind spirite incarnate, carc au cunoştinţc profunde dc alcătuirea universului, de viaţa de pretutindeni şi de legile din natură. Deci fiind trei zone, fiecare cu trei subzonc, fac un total de nouă iar deasupra acestor zone se află zona cu spirite angelice, care şi ca este subdivizaiă în trei, aşadar un total de doisprezece, pentru fiecare dintre acestea un apostol.

Trebuie să amintesc aici şi ceva despre strigoi, moroi sau vampiri. Daca corpul eteric nu s-a desprins în totalitate de corpul fizic, o dată cu moartea, această forţă vitală care mai persistă o perioadă de timp, face ca prin ca să se producă anumite efecie asupra cadavrului, care continuă să-şî desfăşoare o oarecare viaţă vegetativă; unghiile şi părul cresc tn continuare, buzele sini roşii, ochii adesea sini deschişi, descriindu-se şi cazuri cind cadavrul a fost găsit cu faţa în jos. Prin persistent corpului eteric legat dc corpul fizic, se pot

produce materializări ale strigoilor sub forma de fantome fie ca oameni fie ca animale, care provoacă efecte mecanice neplăcute în *casa* unde au trăit sau in altă parte. Obiceiul la ţară este ca să se dezgroape cadavrul şt să i se împlînte |n inimă un par ascuţit, alteori să i se taie capul sau să se ardă cadavrul.

O dată eu incinerarea fenomenul dispare. Aceste efecte mecanice sînl cunoscute ca fiind produse şi dc spiritele rele, iară cîteva exemple: în casa lui Bartolomco Rossi din Milano, hainele locatarilor casei erau rupte de forţe nevăzute. Monseniorul Westen, episcop al Zanzibarului care a prezidat congresul an- glocatolic din 1923, a cunoscut intr-o colibă de indigeni acţiunile unor spirite turbulente care aruncau bucăţi de tencuială de pămînt ce se desprindeau dc pe pereţi în toate direcţiile. Un gazetar englez a publicat în 1919 un caz similar petrecut într-o colibă din Africa, unde a fost bombardat în mod inexplicabil, cu noroi uscat, cum o bucală dc stofă s-a ridicat singură pină la un metru in sus şi a fosi sfîştată la mijloc de o forţă nevăzută.

Un caz ciudat s-a întîmplat în Constanţa pe strada Valea Albă înainte de al doilea război mondial în casa unde locuia Ion Blisa şi mai mulţi chiriaşi, casa a fost supusă unui bombardament cu pietre timp de trei zile aruncate dc mîint nevăzute şi căzind zeci deodată din direcţii diferite.

Acţiunea strigoilor se mai numeşte şi vampirism. Lican- tropia, se deosebeşte de vampirism, ea constă în materializarea unor fantome ce provin dc la un om în viaţă, care doarme în patul său, pe cind vampirismul este vrăjitorul mort carc duce iacă o viaţă vegetativă, lată un caz de tieaniropie, în care c orpul astral al uimi vrăjitor s-a materializai îuînd forma unui dine. înir o localitate se gftşea o casa prin 1878 pe carc proprietarul nu putea nici so inchiriezc şi nici n o vîndă, căci casa era vizitata dc o stafie sub forma unui cîinc caic nu lăsa pc nimeni să doarmă noaptea. în apropiere de această cri&ă locuia o baba carc se cunoştea că este vrăjitoare, tiu ofiţer pe nume Gust a v Buianso §i-a luat lio tării ea dc a locui o noapte în acea casă. Pc ia orele 12,00 noaptea s-a auzii o zgîrlctuiă pc uşa casei unde locuia. Hi s-a sculat şi a lovit

puternic cu sabia in uşă, astiel Incit lama săbiei a trecut dincolo dc uşă, în acel moment s-a produs un snop dc seîntei luminoase şi zgomotul a încetat. A doua zi vrăjitoarea cc locuia aproape dc rasă a fost găsită moartă Jn urma unei răni primiie in regiunea frontală.

Acest caz dc materializare a fost descris de Ernest W. Oa- ten în cartea "Amintirile unui medium".

Cu fenomen ui dc materializare şi dematerializare s-au o- cupat în zilele noastre şi următorii: Pierre Jiinei in Franţa, Frcderîk Mycrs în Anglia şi V/iUîam Joneş in America, *iu* timpul unei şedinţe ei au reunit să materializeze spiritul unei leliţe. La ruşi Alexandru Aksanov a asistat la o şedinţă dc spiritism cînd un mfcdiuin s-a dematerializat complci.

Fenomenul de materializare il găsim în aputiftile Fecioarei Maria, în Polonia şi ultima dată in Spania, în localitatea Pora, cînd s-a arătat unui grup de copii carc se jucau. Cu această ocazie a prezis trei lucruri: mai intii a prezis că unul dintre aceşti copii se va îmbolnăvi, iucru care s-a şi intim* plai$_{T}$ a doua zi copilul murind. A doua previziune a fost aceea că sistemul comunist va dispare, iar a treia previziune o cunoaşte uumai Papa care nu are voie să o divulge, fiind înscrisă şi ţinută într-un ^eif al lui, ce se transmite din Papă îsl P«'ip:l

Este interesant, că cel care a atentat îa viaţa Papei, turcul Hagea care se găsea Tn slujba serviciilor secrete bulgare» ştia de existenţa celei de-a treia previziuni pe care o arc Papa. pentru că ia un interogatoriu cind i s-a cerut sâ spună în al cărui serviciu secret esic$_{f}$ a spus că va divulga acest secrst, dacă şi Papa va spune ce are scris in seîtul tui referitor ia previziunile Fccioarei Maria,

| FUNDAMENTUL BIOFIZIC AL MEDIUMNITĂŢU

in telepatie şi transmiterea gîndirii, ceva se desprinde din sistemul nervos al mediumului. Acesta este corpul Iui astral, care întilncşte în spaţiu corpul astral al altui individ. Ele se ntlîîncsc. schimbă între ele informaţii şi apoi se reîntorc in corpurile lor fizice. în visid premonttor, corpul astral desprins carc călătoreşte in spaţiu, ia cunoştea şi cu lumea spirituală pe care o întilncşte, prin văzul şi auzul spiritual. în cazul cind se produce şi exteriorizarea sensibilităţii, din corp se

desprinde "un dublu'" care duce cu el sensibiliiatea mediumului, astfel corpul rămine complet insensibil, îar sensibilitate;! se concentrează în "dublu-fantonuT care s-a desprins. în experienţele dc telechlnezie, ceva se desprinde de corp ca a doua persoană fizică, însă invizibilă şi execută acţiunea mecanică» lli experienţele dc materializare se desprinde din corpul fizic al mediumului aşa-numîta ectoplasmă sau bioplasă descrisă eînd am vorbit de corpul vital sau eteric al organismului. Se cunoaşte faptul că in timpul unei şedinţe de sprîritism, cînd se face materializarea unui spirit, mediumu! scade in greutate, cu exact greutatea fantomei. Astfel în toate fenomenele paranormale ce *va* se desprinde din corpul fizic al ntedîumuluf care lucrează independent, posedind facultăţi noi, dar este incapabil corpul material

Materia apare astfel, doar ca un sediu ai unor forţe psiho- fizicc, dar care sînt independente de materie. Altfel spus, mc- diumul este o persoană ale cârci elemente constitutive, mintale, dinamice şi materiale, sini susceptibile de o descentralizare momentană. Aceste forţe pentru a lucra trebuie să iasă din materie. Ele nu lucrează ai alte forţe ale naturii, asupra materiei din care s-a născut, ci in afară asupra altei materii. S-a constatat că forţele naturii: clectricitatca, căldura, magnetismul, lumina şi gravitaţia, constituie materie disociată sau energie intraato- mică. Din eterul spaţial primordial, ce cuprinde protoni, neutroni şi electroni rezultanţi din explozia primordială aşa numitul Big Bang, forţele spirituale conştiente şi organizatoare în decurs de miliarde de anî au constituit materia, Construqîa materiei neînsufleţite sau însufleţite, se face idcntic. Materia, forţele şi viaţa sînt făcute după acelaşi tipar, materia fiind numai un loc dc refugiu al energiilor de tot Telul, dar aceste energii există şi în afara materiei. In materia vie, elementul spiritual fiind independent de materie, după îndeplinirea ciclului de evoluţie fireasca, continuă să supravieţuiască. Am menţionat mai înainte că sînt mediumx carc pot trece materia prin materie. Aceasta nu contrazice legile naturii, pentru că legea fizică arată că atomii materiei se disociază in elementele

care i-au alcătuit, adică in forţa care se dispensează în eterul primordial, altfel spus un corp material poate străbate un alt corp material, dacă unul din ele se disociază, atunci produsul acestei disocieri atomice, trece prin corpul rămas material, aşa cum lumina, căldura, magnetismul tree Iară nici o greutate prin corpul material

Părţile componente ale atomului, protonii, neutronii, au o mişcare de rotaţie din jurul axei lor şi o alia mişcare de rcvolujie a electronilor în jurul nucleului, cu o viteză de 30(h()0U km/secunda, aceeaşi mişcarc, la scară mai mică, pe carc o au toate corpurile din univers. Vitezelor constituie cauza energiei pc care o conţin, cînd viteza lor scade sub influenţa unei cauze oarecare, sub un punct limită, echilibrul particulelor devine instabil şi ele pol fî expulzate în afară, ceea ce constituie începutul disocierii atomului. Materia se disociază sub influenţa luminii, a electricităţii sau in rnod spontan. Toate corpurile se disociază, dar unele din ele mult mai intens, de exemplu: ra- dîum, uraniu. Forţa spiritului este o cauză formidabilă de disociere a materiei. Gustave de Bon, încă din 1902, calculează că un ban de aramă cîntărind un gram, dacă s-ar disocia in întregime într-o secundă ar elibera o putere de 6.800.000.000 cat putere, care ar fî suficientă să mişie un tren dc marfa, cu o lungime egală cu de peste patru ori circumferinţa pămîntului, pe o şosea orizontală. în mod normal această energie se degajă încet în miliarde dc ani, adică lot in atîta timp cît i-a trebuit naturii să alcătuiască materia din eterul primordial. Forţa spirituală a mediului nu numai că poate disocia materia, dar o şi rcasociază, ea creează materie acolo unde înainte nu existase. Acest fenomen este alit de rar că nici natura nu-J mai poate reproduce, cel puţin în sistemul nostru solar.

Sensul legii lui Lavoisier, ca in natură nimic nu se creează, nimic nu se pierde, ci totul se transformă, este că natura există dintoideuna, astăzi nu se mai creează, nici nu se pierde, se transformă sub influenţa reacţiilor chimice. Legea lut Gustav de Bon spune că sub impulsul unei forţe necunoscute, din clerul universal, se crecază materie, prin concentrări ireptate în timp de miliarde de

ani. Odată formată materia, de exemplu un sistem solar ca al nostru, fenomenul constructiv încetează şi materia se descompune încet, încet, in alte miliarde dc ani întorcin- du-se la loc, In eterul universal Aceasta înseamnă că materia sc formează sub influenţa unei forţe psihice, aşa cum fac mc- diurnii de materializare. Aceasta forţa este de natură mintală, pentru că organizarea materiei nu este un element haotic, ci organizat şi inteligent. La fel sc întîiuplă şi in telechinezie.

Un medium celebru de telechinezie a fost Elena Pctrovna Biavalsky. Aceasta încă din copilărie putea hipnotiza porumbei, este apoi folosită de poliţie pentru prinderea răufăcătorilor prin puterea ei de desprindere a corpului astral. Este arestată, după carc pleacă din Rusia pentru a deveni artistă dc circ, în continuare luptă travestită în barbat alături dc Garibaldi. Din Italia pleacă Ia Boston în America.

Ea era capabilă, să crcczc cele mai suave parfumuri şi cele mai apetisante fructe, numai printr-un singur gest al miinii, ea putea aricind să-şi desprindă corpul său astral, şi să stabilească contacte eu spirite evoluate, care i-ao vorbit de existenţa unei alte lumi, spirituale. Ea putea să spargă de la distanţă obîcctc dc sticlă, este considerata de altfel, întemeietoarea teozofici, pe carc a dezvoltat-o atît dc bine Rudolf Stciner Sînt citate numeroase cazuri dc mcdîumi, care fac iclcdiinezie* La ruşi Nely Mi hai Iova sau Eusapta Paladino, Rudy Schncîdcr.

Ncly Mihaîlova, prin putere mentală, mişca obiecte, le ridica în aer, Ic spărgea, ea separa albuşul dc gălbenuşul oului, tot prin puterea spirituală. In Bulgaria, este cunoscută cu ace- Icaşi puteri Vanga Dimitrova, care în plus este şi un mediu de premoniţiie extraordinar, prevăzând lucrurilc cc isc vor îit- tîmpla, cu o exactitate de zile şi ore.

Forţa prin care se reuşeşte acest lucru mecanic, il reprezintă eterul, un corp care umple tot spţiul, intre corpurileccrcşLî, imre moleculele din materie şi înăuntrul atomilor, este substanţa primordială a universului, din care în urmă cu miliarde de ani s-au

alcătuit atomii materiei. Ea nu a putut fi pusă in evidenţa, dar existenţa ei a fost dedusă. Frcsnel, xlovc-dcştc ca lumina se propagă prin ondulaţiuni, la Tel ca acelea carc se produc prin căderea unei pietre In apă, aceste ondulaţiuni trebuie să se producă într-un mediu, acel mediu se numeşte eter, Lăslnd lumina să treacă cu viteza de trei sute de mii de km&cc. inseamnă că are o rigiditate mai mare decît a oţelului, cu o densitate extrem de slabă, dar totuşi nu este gaz, căci dacă ar fi gaz, la izbirea aştrilor fără atmosferă ar produce o temperatură de 38.000 grade, el este un solid fără densitate şi greutate, fiind sustras legilor gravitaţiei este deci imponderabil, imaterial. Eterul este solid, Iară să Ge materie, lucrează întocmai ca forţa psihică puţind executa o forjă mecanica, Iară să fie observat.

SUFLET ŞI SPIRIT

NOŢIUNEA DE SUFLET nu trebuie suprapusă aceleia de spirit. Prin suflei se înţeleg senzaţiile noasire de plăcere şi de durere, dc bucurie şi dc tristeţe, de foame sau de sete, precum şi sentimentele noastre de ură sau dc iubire. Toate acestea se DATORESC corpului nostru eteric care este sensibilizat prin organele dc simţ: văz, auz, miros, gust, tact şi care sînt transmise in interiorul corpului prin fibrele nervoase somatice sau viscerale la ccntri nervoşi unde corpul eteric este mult concentrat. Aceste formaţiuni eterice concentrate sînt influenţate dc excitaţii ce sint primite prin centrele de absorbţie dcscrise la corpul cleric şi carc pentru viscerele abdominale se concen- ircază in special în plexul solar, un fel de "creier abdominal" cc controlează funcţionalitatea organelor abdominale şi carc Ea rindul lui este sub controlul hipolalamusului. Excitaţiile primite prin organele dc simţ sînt trimise in final la scoarţa cerebrală unde sc conştientizează. Am putea deci spune că corpul eteric este sunetul senzaţiilor noastre alături dc corpul astral.

In ceea ce priveşte noţiunea dc spirit, acesta esie o formă de energie necunoscută încă, dar care pare să fie formată din particule infraatomicc, bine structurate, fără

sarcină electrică sau magnetică, fără masă, care circulă cu viteze de zece la puterea a zecca mai mari decît viteza luminii, carc pot străbate orice obstacol fără greutate şi care nu sint supuse legilor gravitaţiei. Spiritul este responsabil de gindirca, memoria, imaginaţia şi voinţa noastră, el este nemuritor rămimnd în spaţiu după moartea noastră fizică şi supus reîncarnării pentru purificarea Iul în spirit sint înmagazinate toate informaţiile noastre din actuala viaţă şt din vieţile anterioare, iar sediul lui s-ar afla în subconştient, in substanţa rctieulară în special

Sufletul nu este nemuritor, el persistă un timp după moarte atîia limp cit mai persistă legătura dintre corpul astral şi corpul eteric. în această perioadă spiritul prin persistenţa acestor legături cu sufletul simte nevoia dc a se bucura de aceleaşi satisfacţii sufleteşti pe care le-a avut în viaţa pămîntească. Din această cauză persistă în înţetepciunca populară obiceiurile parastas uri lor şi pomeni lor ce se fac Ia Inmormintare şî după aceea. Se ştie că în general această legătură dintre suflet şi spirit, sau altfel spus dintre corpul eteric şî corpul astral este de circa 7 ani, exact perioada de timp in care au loc aceste parastasuri şi perioada in carc nu este voie să se deshumeze cadavrul

Dar cum poate sufletul care a părăsit corpul fizic să mai cunoască aceste senzaţii de îndată ce el nu mai este sub influenţa organelor de simţ care să Ic dea senzaţiile percepute in lumea fizică?

în lumea astrală sufletui-spirit este hrănit prin gînduri, prin imaginile transmise prin ginduri, cu alte cuvinte gindurile cclor din lumea fizica sînt cele care ajung la suflet, nu alimentele care se împart la parastasuri şi pomeni.

Aşa cum am spus spiritul este o formă de energie de provenienţă divină îmbrăcat în nraî multe învelişuri fiuidice: planetar, solar, umvcrsic şi cosmic, care alcătuiesc perîspîritul

învelişul solar al perispiritului este acela care este astfel structurat incit posedă voinţă, memorie şi inteligenţă.

în ceea ce priveşte memoriu, forma sa cea mai elementară este aceea a unei memorii de simplă recunoaştere in prezenţa obiectului perceput, dar Iară evocare in absenţa sa, iar cea mai evoluată formă de memorie, este memoria dc evocare.

Adică capacitatea dc evocare sub formă de imagini, de a- mintirc, *ale* unor obiecte sau evenimente care nu sînt percepute in prezent, accasta presupune o funcţie simbolică de imagini mintale, Chiar şi limbajul evoca tot imagini mintale, *accasta* presupune existenţa unor înregistrări inconştiente, presupune scheme fie pcniru organizarea amintirii, fie pentru reconstitui*rea* ei. sau poale doar pentru decodarea ci. Nc găsim deci in *faţa* unei codări sau decodări legate cu scheme dc acţiuni sau operaţiuni Accasta înseamnă că memoria comportă două aspecte cu lotul distincte, aceea de conservare a schemelor ca *atare,* şi aceea *de* actualizare a amintirii sau decodarea sub torniă dc recunoaştere sau evocare* Memoria instinctului, ia *noul* născut de supt, este transmisă prin reincarnarea spiritului; iot subordonat mcinbiiej spirituale are loc şi funcţia dc anticipare, lată un exemplu: se cunoaşte că dacă arc foc o luptă intre un şarpe boa şt un tigru, tigrul pentru a-1 face inofensiv pe şarpc$_t$ ca să nu-l muşte, il prinde cu dinţii de gît$_f$ ştiind *cii* cu capul acesta poate *sa*-1 muşte sau *să*-l *omoare* prin veninul pe care *îl* varsă la locul muşcăturii. în aceiaşi timp, *ugrul* sc fereşte de mişcările corpului şi cozii şarpelui, a- vesta putînd să-l omoare la rindul lui pe tigru, nu numai prin muşcătură ci prin asfixiere, in care scop el caută cu mişcarea corpului să-l înfăşoare prin încolăcire tn jurul toraccIui, în *tui* timpul luptei, asistăm ia această mişcare a tigrului care *ţinlnd* sirius cu dinţii capul şarpelui îşi fereşte corpul penau ca acesta să nu fie încolăcit şî dc cele mai multe ori şarpele reuşeşte acest lucru, astfel că în final mor amîndol Dc unde ştie tigrul carc iiu s-a luptai niciodată cu un şarpe, că acesta ar putea astfel să-I omoare, aceasta se datorcşie memoriei dc evocare pe carc o arc înscrisă în spiritul său şi pe care o decodează, diiraltc vicjî anterioare şi funcţiei dc anticipare prin carc prevede ce s-ar putea întimpla in cazul ca nu ar fi atent in această luptă. Această memorie

nu poate fi decît in spiritul lut, pentru că procesele de memorie nu se transmit prin codul genetic, rcstectiv prin A.D/N. sau A.R.N.

lată şî un alt exemplu de memorie de evocare şi de anticipare: se cunoaşte fapiul că după ce un leu a îmbălrînil este alungat din teritoriul pe care il deţinea împreună cu leoaicele şi puii lor, prin lupta cu alt leu tînăr carc vîne din alt teritoriu şi de cele mai multe ori este omorit* Leul tînăr învingător imediat ce a pătruns pe teritoriul Icului alungat sau omorit prima Iui acţiune este aceea de a omorî prin muşcătură a coloanei cervicale, a tuturor puilor de leu dc sex masculin pe caic îi găseşte în colonie, aceasta pentru a nu le da posibilitatea lor, ca atunci cind vor fi mari să-l poală ataca ne- fitnd descendenţii Iul Acest instjnct, leul nu l-a învăţat în actuala lui viaţă ci îl are înscris din alte existenţe anterioare cind probabil la rindul Iui a fost omorit dc pui de leu rămaşi de ia alt leu.

în ccea ce priveşte creierul se ştie ca cl are o origine cctodcrmică şi ne informează mai mult asupra mediului exterior în măsură mult mai marc decît asupra interiorului corpului nostru, deşi el joacă rolul de organ reglator pentru ansamblul organismului Tocmai de aceea creierul in spiritualismul berg- şonian este redus în raport cu spiritul, la rolul modest de cui in carc s-a aliniat un palton, dar chiar şi acest cui este problematic deoarece dintr-o asemenea perspectivă Ia originea vieţii este paltonul ca atare ceea ce face cuiul inutil, deci spiritul îşi crccază creierul pentru perfecţionarea evoluţiei lui fiind' subordonai interesului acestuia, cum şt corpul fizic este construit de spirit în acelaşi scop dc a găzdui in condiţii cit mai bune spiritul, aceasta înseamnă că nu crcîerut nostru este sediul spiritului. Se cunosc cazurile cînd unii bolnavi prezintă o inteligenţă şi o memorie perfectă deşi după moartea tor, la necropsie se găseşte creierul distrus, fie printr-un abces cerebral, fie prin procese de distrucţie specificc senilităţii.

Pe de altă parte, deşi sistemul nervos se diferenţiază abia la ccîenterate, funcţiile sale sînt prezente in că dc la protozoare.

Inteligenţa nu este nici in raport cu greutatea creierului, Napoleon, Gambeta şi Anatole France aveau creierul cîntă- rind 1500 gr., 1250 gr şi respectiv 1017 gr., deci o greutate sub normală şi totuşi au fost nişte genii. în creierul lui Einstcin a existat un exces de celule glialc, celule de susţinere care nu au nici un rol în funcţiile creierului.

încă din antichitate filozofii greci, în special Pitagora, Pla- ton şi Aristotcl, au glndit asupra relaţiei dintre corpul fizic al omului şi procescle psihice. Ei au numit suflet, acea parte din organism carc sa fie responsabilă dc producerea fenomenelor psihice. Pitagora considera sufletul un element material (pneu- tna) carc are o proveninţă cosmica, adică eterul cosmic. El consideră că mişcarea accstui cler in organism determină procesele psihice, adică stările afective, stările de motivaţie, dc gîndi- re sau cunoaştere, precum şi senzaţiile noastre. Conform concepţiei lui, sediul sufletului esle localizat în creier şi în inimă, iar contactul cu realitatea se face prin organele de simţ. Rolul inimii ca sediu al sufletului a fost considerat şî de antichitatea romană şi dc asemeni dc gindirea filozofică chineza antică, precum şi în concepţia culturii indiene vechi, In textele vcdicc. în cartea egipteană a morţilor se descrie judccarea sufletului după moarte, sub forma unei cîntăriri efectuată in faţa unui tribunal format din 42 dc judecători, avînd pe cîntar inima mortului. în ceea ce priveşte rolul creierului, in acest cuplu ca sediu al sufletului nu materia cerebrală era considerată a avea importanţă, ci cavităţile ventriculilor cerebrali. Această concepţie privind sediul sufletului în ventriculii cerebrali va persista plnă in secolul 13 al e+n. Această concepţie s-a bazat pe faptul că suportul material al sunetului fiind un fluid eteric, el nu putea fi localizat decît in aceste cavităţi, carc ofereau condiţia anatomică cea mai bună pentru localizare. Eterul pneumatic (corpul vital) este de origine divină ca şi fluidul cosmic existînd o corelaţie între suflet, respiraţie şî aer. Circulaţia eterului pneumatic prin corp după concepţia lui Pitagora, se laeca prin artere. Platon reia concepea lui Pitagora asupra sufletului pe care o dezvoltă şi mai mult. El susţine transmigrarea sufletului

din spaţiile siderale în corpul uman şî apoi, după moarte, reîntoarcerea lui în lumea astrală. De asemeni şi el considera sufletul ca o substanţă cosmică de natură divină. Aristotel atribuie cordului rolul principal în procesele psihice şi sediul cel mai important al sufletului Deşi el consideră eterul ca suport al proceselor psihice, nu-l considera şi suport ai forţei vitale care asigură viaţa organismului. Conform concepţiei lui, funcţiile c-moţional-afcctive şi motivaţiile sînt localizate in cord, iar funcţiile de cunoaştere, cognitive sînt localizate In ventriculul cerebral Aceşti filozofi, nu fac o distincţie între suflet şi spirit, între procesele afective şi sentimente pe de o parte şi gîndi- rea şi memoria pe de altă parte, consîdermdu-le că fac parte toate din suflet.

Apostolul Pavel în scrisoarea către Corinteni admite existenţa a două suflete, unui pe care-l numeşte de esenţă spirituală, singurul care supravieţuieşte sau învie după moarte şi unul mai inferior, în sensul unei materializări mai opace, care structurează corpul fizic. Ambele se întrepătrund cu corpul fizic ncavind o localizare precisă, acest fluid de origine divină^a fost identificat cu suflarea divină din Geneza. In concepţia religiei islamice, în Coran se consemnează ca sediu al sufletului lot cordul; memoria, atenţia, inteligenţa şi înţelepciunea sint situate exclusiv in inimă, în ceea ce priveşte natura sufletului, Mahomcd se situează pc o poziţie dualistă considcrind sufletul ca un principiu cc iranscende materia şi care este insuflat de divinitate.

în evul mediu Torna d[f] Achino considera că natura sufletului nu este cierul cosmic ci spiritul carc este transcendental şi de origine divină, eternă, ci fiind numai temporar găzduit de corp. în felul acesta el combină ideea anatomo-fiziokţgică aristotelică, cu concepţia iudeo-crcştinâ a sufletului privindu-l drept o emanaţie sau o suflare divină. El neagă deci existenţa pneumci şi a eterului ca un pricipiu material şi susţine existenţa caracterului transcendent al suportului activităţii psihice. Cu alte cuvinte, în actul creaţici sufletul nu se transmite dc fiecare dală ci se generează un suflet nou. El admite totuşi un suport raţional de origine divină şi un suflet vegetativ care poate fi abordai dc ştiinţele naturii.

în timpul Renaşterii revine puternic concepţia potrivit căreia vcnlriculii cerebrali au rol in elaborarea proceselor psihice iar dintre accstca apeductul lui Silvius şi glanda pincală (epi- flza) ar avea rolul cei mai important.

Paraccisus este primul care afirmă că omul dispune de un "spiritus vitac" adică un suflu vital carc spunea el conferă substanţei anorganice calitatea dc substanţă organică, el şi-a dat seama că acest corp vital este cel'ce determină şi întreţine metabolismul cclular şi este primul care îi atribuie calităţile dc a avea memorie şi inteligenţă» Pe lingă corpul vital el admite existenţa unui principiu mai puţin material pe care îl numeşte anima şi care ar fi de provenienţă divină, este cel ce ar fi suportul activităţilor psihice, dar nu a reuşit să-1 localizeze cu precizie, atribuind lotuşi un rol creierului După părerea lui Paracelsus stomacul ar fi sediul principal al corpului vital, sediul unei inteligenţe a organismului Dacă comparăm această remarcă cu ceea ce cunoaştem astăzi, el nu a greşii prea mult, căci corpul cleric sau vital se concentrează şi în spatele stomacului, fu plexul nervos solar carc este un centru neurovege- tativ şi eoMulează activitatea tuturor organelor abdominale. El considera dc asemeni că tulburările psihice ar fi determinate dc activitatea lunii, de aceea pe bolnavii psihici îi numeşte lunatici Ei considera că soarele este corelat cu inima iar luna cu creierul carc ar fi sediul proceselor psihice. Se poate trage concluzia că toate teoriile despre suflet au următoarele trăsături comune: nu precizează anatomic locul sufletului, se consideră două componente spirituale suprapuse, principiul vital şi anima (spiritus vilae), corpul astral descris mai lirziu. în epoca noastră se consideră că sediul proceselor psihice ar fi scoarţa cerebrală.

Freud este cel care admite existenţa unei vieţi psihice conştiente pe care o localizează in scoarţa cerebrală pe care am pulea-o numi suflet şi a unei activităţi psihice subconştienţc, cu localizare subcorticală. Această dublă localizare a proceselor psihice pe care a prevăzut-o Freud m-a convins că este cea mai apropiată de realilatc$_1$ existînd două entităţi

distincte. Pe de o parte sufletul care este localizat în scoarţa cerebrală şi în hi- potalamus şi pe de altă parte spirilul, adică "Eu!" nostru îmbrăcat in hainele perispirilului, de corp aslral, solar, universic şi cosmic, care îşi arc sediul în subconştient, probabil în substanţa reticulară* Spiritul este de provenienţa divina fiind cel ce ne dă memoria, gîndirea şi inteligenţa noastră. în cj se înmagazinează toate acestea şi după moartea fizică ei nu dispare ci îşi continuă viaţa dc spirit liber în lumea astrală pină cînd revine Ja o nouă reîncarnare, dar luind cu el tot ceea ce a înregistrat din memoria altor vieţi. în ccea ce priveşte comportamentul emoţionai, tristeţea, bucuria, rîsul, plinsul, ca clemente ale sunetului acestea îşi au sediul în Uipotalamus, lot acolo se alia şi sediul poftelor noastre de sete, dc foame, de saţietate sau de sexualitate. Iubirea ca clement al sufletului nostru este o combinaţic a activităţii corticalc, care admiră frumosul prin organele de simţ şl liipotalamusul carc dă impulsul dc erecţie şi ejaculare.

Pe cînd spiritul este nemurilor, sufletul, după moartea fizică, lacind parte din corpul eteric şi astral, părăseşte corpul fizic, fiind un timp unit cu corpul astral, dar după un anumit timp se desparte de accsia şi dispare. El răniine cu atît mai mult unit cu corpul astral cu cît în viaţa păminicască a fost mai dezvoltat. în toată perioada cît el este unit cu corpul astral, sufletul doreşte sa-şi satisfacă plăcerile din lumea fizică, dar ncmaiavmd organele dc simţ fizice pentru perceperea stimulilor specifici, îşi satisface dorinţele apclînd Ia spirit, cu carc este unit prin perceperea gindurilor carc îi aduc aceleaşi senzaţii, dar nu fizice, ci spirituale, cu alte cuvinte spiritul ca scînteic divină, pentru perfecţionarea lui îşi creează sufletul ca şi corpul fizic, dar după un timp se debarasează de amîndouă, pentru *:i-şi* crea un alt perisphit cu un alt corp eteric ca suport al .sufletului atunci cînd va veni la o nouă reincarnare într-un alt corp fizic.

Din sfera sufletului face parte şi trăirea sexuală. Actul sexual se desfăşoară sub controlul hipotalamusului, ca loc central iii sistemului nervos vegetativ, care prin centru simpatiei de la nivelul m adu

vel dorsale şi lombare produce prin nervii splah- nici ejacularea la bărbat şi orgasmul îa femeie, iar prin para- şi mpaticul localizat in măduva sacrală produce erecţia penisului şi erecţia clitorisului, care induc automat dorinţa sexuală. în ccea ce priveşte erecţia,ca şi producerea de stimul! hormonali, pentru ovare şi testicule, aceasta este în strînsă legătură cu concentraţia testosteronului din sînge şi respectiv foliculină şi progesteron la femeie. Anumite celule nervoase dc la nivelul hipotalamusului sîni astfel structurate încît prin conexiune inversă in funcţie de această concentraţie în sînge, stimulează sau inhibă organele geniiale. Această structurare specifică celulară, este dală de matriţa corpului eteric, specifică fiecărui organ in parte, cu alte cuvinte informaţia genetică se află in structura energetică a corpului eteric a organului respectiv. Orice experienţă sexuală produce o noua trăire sufleteasca, dar plăcerea sexuală facînd parte din sfera sufletului, este trecătoare ca şi sufletul.

Nu acelaşi lucru se poate spune şî despre iubire, iubirea face parte din spirit, fie că ne referim la iubirea partenerei, a fraţilor, sau a părinţilor, aceasta implică gîndirca noastră şi reprezentarea tn imagini a acestora şi acestea fac parte din atributele spiritului, lată de cc, iubirea adevărata, IMnd parie din spirit, este nemuritoare ca şi spiritul.

SOMNUL ŞI VISUL

ÎN TIMPUL SOMNULUI, din omuradonntt răntln pe locul dc odihna corpul fizic şi corpul cleric, nu însă corpul astral şi Eul. în somn, corpul eteric rămînc unii cu corpul fizic şi de aceea funcţiile biologice continuă. Dacă corpul fizic ar rămî- ne singur, Iară corpul cleric, acesta s-ar descompune. în somn se sting reprezentările, suferinţa şi plăcerea, bucuria şi inîh- nirea, facultatea de a exterioriza o viaţă conştientă, în timpul stării de veghe, imaginile model pentru corpul eteric nu acţior neazăcu deplină putere, munca dc veghe corpul iistral şi-o

îndeplineşte numai înăuntrul corpului fizic, în somn el acţio- ucază asupra acestuia, dar din afară.

După cum pentru hrânîrea corpului fizic arc nevoie dc lumea exterioară cu care sc aseamănă, lot astfel şi corpul asiral pentru a sc împrospăta trebuie să se desprindă de corpul fizic şi eteric pentru a ieşi in-lumea spiritelor să se hrănească cu fluidele eterice din univers. Corpul fizic ar muri imediat dacă este rupt de mediul ambiant, căci de fapt corpul fizic al omului nu este decii o parte a pămintului sau al universului fizic, din acest punct de vedre el sc raportează la pamînt ca un deget ai miinii lă corpul omenesc, despărţind degetul de mină, el nu mai poate să se hrănească şi moare. Tot astfel şi corpul astral, dacă el nu s-ar despărţi dc corpul fizic şi corpul eteric in timpul somnului, nu ar putea ieşi în spaţiu, nu s-ar putea rcim- prospata cu fluidul astral şî astfel omul ar muri. în timpul stării dc veghe corpul astral este smuls mediului său, numai In somn ci este într-o lume asemănătoare luL în starea de veghe este absorbit de corpul fizic şi eteric pc care le umple peste tot, iar prin aceste organe corpul astral percepe lumea exterioară, în interiorul corpului el păstrează numai-imaginilc modei de carc are nevoie corpul eteric, căci în timpul somnului corpul astral primeşte imaginile lunui care il înconjoară, trăind în universul din care s-a născut omul întreg, *in* univers aflîndu-se izvorul imaginilor prin carc omul primeşte forma sa. în timpul stării dc veghe sufictul-spirit înlocuieşte imaginile model cu propriile sale modele. De îndată ce simţurile îşi încetează activita-tea, o forţă creatoare îşi face apariţia în om, este acelaşi clement creator care există şi în somnul Iară vise şî carc atunci reprezintă starea sufletească opusă stării de veghe. în timpul somnului cu vise, corpul astral mai păstrează o anumită legătură cu corpul fizic şi corpul eteric printr-un cordon flui- dic, dacă se rupe şi această legătură atunci avem somnul fără vise, deci şî cu organele dc simţ corpul astral nu mai poate raporta just imaginile din vis, la adevăratele fenomene şi obiecte din lumea exterioară. .

Prin monodeism sc înţelege o gîndirc puternică despre o acţiune snu un lucru, pe care o aducem In primul plan, căutînd in acelaşi timp să ne gîndim şi la altceva, Monodeismul este o puternică viziune a autosugestiei.

In lumea astrală, cu această stare a monodeism ului, de visare punem în valoare o temă pe carc s-o subjugăm forţîndu-nc ca scopul propus să-1 dobîndlm cu orice preţ. Cu cit vom reuşi mai bine să ne concentrăm glndurile asupra muncii pe care o depunem, cu atlt mai bine ne vom deconecta de influenţele zgomotoase şi vom coordona forţele sufleteşti şi spirituale în scopul deservirii muncii noastre Iacă nici o abatere, cu atit mai bine ne va reuşi atingerea ţelului propus. Cu cit vom reuşi să ne concentrăm gîndurile doar pe un singur lucru înainte de culcare, şi mai ales acest gind să Ge ultimul cu care adormim, cu atit mai sigură va fi reuşita noastră, accst gind va fi preluat in timpul somnului de corpul nostru astral la carc se va gîndi pe lot parcursul nopţii şi carc se va ocupa de el pentru rezolvare, încît la trezire, problema carc ne-a frămintat în cursul zilei precedente va avea o rezolvare sigură. Cu alte cuvinte starea de monodeism poate să transpună în spaţiu corpul nostru astral, fără să intervină hipnoza, această stare de monodeism este foarte utilă în mai multe acţiuni ale noastre. înainte de a adormi» Eul nostru trebuie să-şi amintească in linişte şi singurătate toate amintirile zilei trecute şî să-şi fixeze in gind ceea ce doreşte să realizeze a doua zi. Doctor Bernardt în lucrarea sa "Cartea minunilor şi secretele naturii" descrie cum prin starea de monodeism se pot rezolva probleme care în starea de veghe nu s-au putut rezolva Vise dc asemenea natură sini destul de des întilnite şi in literatură. Important este ca oamenii să-şt însuşească capacitatea prin care să-şi amintească exact ceea ce au visat. Pentru aceasta trebuie ca dimineaţa la trezire să se concentreze asupra visului şi să-şi retrăiască toate fazele lui, chiar să-şi noteze pe hîrtie visul. Pentru a ajunge la starea de monodeism natural, trebuie să exersam mai întîi cu lucruri mai uşoare, ca de exemplu: ne impunem ca a doua zi dimineaţa să nc sculăm veseli şi bine dispuşi sau

să ne trezim la o oră fixă, apoi se trece la exerciţii mai grele. Pentru obţinerea stării dc monodeism trebuie să alungăm alte ginduri care ne îndepărtează de la planurile noastre ca astfel să putem ajunge la ţţ^&ncentrare puternică şi curată, problema pe care vrem s-o rezolvăm să fie ultimul nostru gind cu care adormim. In ceea ce priveşte visele acestea sînt de trei feluri:

6. vise carc se produc din instincte fizice, aceste vise sînt chinuitoare şi se produc înainte de miezul nopţii;

7. vise care sc produc sub influenţe exterioare şi pe care Ic putem condiţiona;

8. adevăratele vise care se produc în majoritatea cazurilor In orele de dimineaţa.

Visele produse In legătură cu influenţele excitaţiilor fizice sînt legate de sînge, de organele interne ale organismului Daca înainte de culcare mincăm sau am mîncat seara alimente greu digerabile» visele vor fi chinuitoare, căci respiraţia este îngreunată, nervii sc abat dc la starea lor normala de repaus. Din conţinutul viselor se pot produce modificări importante in or* ganism, aşa dc exemplu în caz de vise cu accidente mortale, se produc pulsaţii puternice ale itrimii, se măreşte tensiunea arterială, respiraţia este îngreunată. A doua zi munca este obositoare, iar starea generală a noastră este foarte proastă. Excitaţiile sonore din timpul nopţii, pot produce diferite vise, dc exemplu zgomotul monoton al ploii duce la vise prin care asistăm Ia concerte dc muzică, sau zgomotul pe care îl face vîntul ce bate in uşa, duce la vise prin care hoţii încearcă să spargă uşa ete.

în scopul ducerii la bun sfirşit a oricărei dorinţe, precum ar fi visele determinate, trebuie să avem in vedere următoarele reguli: cu cel puţin două ore înainte de culcare vom minca masa tic scara, care va II uşoară şî nu vom bea băuturi excitante ca: alcool, cafea, ceai.

Cu cei puţin două orc înainte dc a adormi, nu vom face nici un fel dc eforturi fizice, timpul ce se scurge de la terminarea cinci pînă la culcare, să-l petrecem în pace şi linişte şi să ne gin di m numai la lucruri plăcute, de asemeni înainte dc a adormi, să căutăm ca corpul să fie

într-o poziţie cit mai comodă, să nu ne culcăm pe partea siringă, căci această poziţie îngreunează bătăile inimii, şi nici pe burtă, capul să fie în direcţia Nord, iar picioarele spre Sud, căci curentul cosmic circulă pe direcţia sud-nord, el trebuie să între în corp prin picioare şi să iasă prin creştetul capului, este bine să avem în camera de dormit aer proaspăt, şi dacă se poate, să dormim cti geamul deschis, pentru ca aerul proaspăt să pătrundă mereu In cameră, să lăsam să pătrundă o uşoară rază dc lumină, pentru ca visul sa nu fie Întunecat, de asemeni să nu folosim In camera de dormit par fu muri sau alte mirosuri artificiale. Dacă avem posibilitatea să ascultăm înainte dc culcare puţină muzica bună, dar în surdină. Cel ce doreşte să vadă un vis determinat, după ce s-a culcat în pat să nu mai discute cu nimeni, Hă exerseze timp dc 10-15 minute, exerciţii de concentrare a ftlndirii, care să aibă.Ia baza închipuirea obiectului dorit Este posibil ca perechea celui adormit (soţ-soţie) să-i sugereze visul ie trebuie visat, pentru aceasta cu ajutorul concentraţiei gindirii nfl-i şoptească la ureche ce trebuie să viseze, la o oră, după cc acesta a adormit. Acest procedeu se numeşte "cducaţie as- iiulă" şi poate fi aplicat şi în cazul copiilor şoptindu-le cuvinte de îndreptare.

Arta condiţionării viselor, duce la al treilea fel dc vise, acelea de clarviziune. Preoţii din antichitate cunoşteau bine acest procedeu, ei puţind obţine în starea de monodeism, vise de clarviziune, cu acţiuni ce urmau să sc desfăşoare in viilor.

Putem visa dc asemeni şi amintiri din alic vieţi trăite, este aşa-numiiul fenomen "deja vu".

Aşa cum am descris în timpul somnului corpul astral se împrospătează cu flujd cosmic. Este bine de subliniat faptul ca acest fluid cosmic, carc este încărcat cu electricitate alternativă, nu-l putem primi din univers decit în timpul nopţii, atunci cînd între pămînt şi univers, nu sc interpune soarele, căci fluidul solar este încărcat cu electricitate pozitivă şi se opune fluidului cosmic Din această cauza nu sc poate compara somnul din timpul zilei cu cel din timpul nopţii, fluidul solar împrospătează in spccial corpul eteric, care pătrunde în organism prin mina stingă şi iese prin mina dreaptă, numai că în corpul

omenesc acest corp eteric are o dublă polaritate. Pc partea stingă este încărcat electromagnetic negativ, iar pe partea dreaptă electromagnetic pozitiv, aşa cum am descris in capitolul magnetism»

Corpul astral in timpul nopţii, părăsind corpul fizic şi eteric, se întîlneşte în lumea astrală cu alte corpuri astrale- spi- rite, ale oamenilor încarnaţi, sau a celor morţi cu care poartă conversaţii, sc plimbă alături de ci şi sc informează dc la ei,f

BĂTRÎNEŢEA

CU SECOLE ÎN URMĂ, BĂTRÎNEŢEA a preocupai pe gînditori (Cicero, Seneca$_t$ Shopeiihauer) constituind de asemenea subiect de inspiraţie pentru Rcmbrandt, Michelangelo, De- lacroix §i mulţi alţii. Este fenomenul care produce moartea naturală. Ce se intimplă în organismul omului încit acesta se schimbă atlt de mult in aspectul fizic şi *îi* scad toate funcţiile organismului? Ce se consumă sau ce nu se mai consumă? Fundamental din punct de vedere biologic, în procesul de îrnbă- irînire este scăderea capacităţii de adaptare, fenomen care trebuie înţeles atît la nivelul funcţiilor diferitelor organe cit şi la mvclul.metaholismului celular. Ansamblul mecanismelor de reglare care conduc la echilibrul dinamic al homeostazîeî, funcţionează mai lent sau insuficient. Homcosiazia ta bătrîni, adică, constanţa parametrilor toiedîului intern: PH, presiune parţială a oxigenului şi bioxidului de carbon in singe şi celule o anumită concentraţie a ionilor. Aceste mecanisme se asigură prin- ir-o reglare neuroîiormonală, celulară şi intracelulară.

La bătrîni această homeostazie se realizează mai greu, iar mai tîrziu perturbarea este ireversibilă. Apare o arterosclerozâ generalizată, o modificare a substanţei fundamentale a ţesutului conjunctiv, a colagenului, hipo trofic musculară, o scădere ponderală şi în înălţime, o micşorare a capacităţii respiratorii» o osteoporoză

generalizată.Toate funcţiile organismului devin insuficiente, apare o perturbare a proceselor psihice, bâtrinii devin anxioşi, agresivi, conllictuali, emotivi §i egoişti. Se observă o scădere a memoriei caracterizată prin inerţie şi reducerea asocierilor cu o in- con tinenţă psihoemoţîonală.

Îmbrătînirca aşa zisă primară (programată) situează in centrul atenţiei acizii nucleici şi proteinele componente ale ma- cromolcculelor dc acid dezoxîriboriucleie dc la nivelul-cromozomilor. Apar erori in replicarea ADN-ulu* cu sinteze dc proteine false. Se modifică puterea iittunologică a organismului prin apariţia de complexe antîgcn-anticorpLasupra propriilor organe. Se producc o deshidratare progresivă a organismului.

Sc considera că după vîrsta dc 40 dc ani, vîrsla la care sc constată un maxim funcţional, capacitatea funcţională a organismului scade anual cu 0,5-1,5 Procesul dc imbătrinire diferă de la individ Ia individ, fiind legat de zestrea sa genetică. Sc ştie ca durata dc viajâ este înscrisă în cromozomul 7, Exista o Imbătrinire fiziologică-normalfl care se produce în anumite etape: intre 45-49 de ani este perioada dc tranziţie, între 6U-75 dc ani j>erioada omului vîrstnic, între 75-89 de ani omul bătrin, iar peste 90 de ani - longevitate.

Există şi o imbătrinire patologică, similară stării de boală, carc presupune o dereglare rapidă, avansată, carc imprimă un decalaj între vîrsla calendaristică şi vîrsta biologică, în mod normal Inccpînd după 50 dc ani se observă o scădere a vitezei de propagare a influxului nervos în lungul axonilor cu o crcştc- re treptată a perioadei dc latenţă.La nivelul scoarţei cerebrale se observa o încctiriirc a ritmului Alfa a undelor cerebrale. în sistemul imunitar se pierde capacitatea dc recunoaştere a ccluiclor anormale rezultate din diviziunile celulare (se ştie că la nivclu! întregului organism zilnic se formează miliarde dc ccluic not). Anumite toxine exogene au de asemenea un rol important, dintre acestea alcoolul şt tutunul sint pe primul pian, se cunoaşte efectul nociv al tutunului, o singură jigară scade durută dc viaţă cu cinci minute, S-a remarcat că vigoarea organismului atit la femeie cit şi la

bărbat sini strîns corelate de funcţia normală a ovarului şi a testiculului. Cu cil fenomenul dc menopauză la femeie şi an- dropauză Ia bărbat se produc la o vîrstă timpurie, cu atit fenomenul de imbătrinirc este mai precoce.

Instinctul de perpetuare al speciei nu mai poate fi îndeplinit iar menirea individului in aceaslă viaţă se încheie. .

sir

MODIFICĂRI ORGANICE ÎN PROCESUL DE IM BĂTRÎNI KlC

îuibutrinirai pulmonară

în procesul de imbătrinirc Ia nivelul plăminilor au loc modificări carc angajează deteriorarea progresivă a ţesutului pulmonar şi o creştere a rigidităţii cutiei toracice. Se măreşte sistemul alveolar prin dilatarea alveolelor, sc reduce el estici ta tea plSmlnului şi creştc acrul, rezidual din alveole. Capacitatea respiratorie se reduce, dc asemeni se reduc capilarele pulmonare. care duc la o insuficienţă respiratorie. Scade amplitudinea respiratorie, toracele apare lărgit, gîobulos, omul respiră mai greu, obosind uşor căci se rcduce cantitatea de oxigen pe carc plăminul o poate transporta pentru ţesuturi. Ut toate modificările pulmonare se adaugă şi modificări ale cutiei toracice,
prin apariţia dc deformări aîc coloanei vertebrale, prin scolioză şi mai ales priit ciroza.

Modificări ale aparatului cardio-vascular

Procesul de imbătrinire, duce la o arterosclcroză generalizată, Cardiopatia ischemică este forma cea mai frecventă dc manifestare a arterosclerozei şi cauza cea mai frecventă de deces. La acestea se mai adaugă o uşoara hipertensiune arterială prin sclerozarea pereţilor %raseIor mari. Modificările cardiace încep sa apară după vîrsta de patruzcci de ani şi ele încep în special cu modificări in ventriculul sting, cel care arc sarcina cca mai importantă de a trimite în circulaţie la fiecare sistolă, o cantitate de sînge ce trebuie să învingă presiunea ce o fac pereţii vasculari, ci se măreşte în volum.

Echilibrul hcmodinamic, este menţinut de inimă pînă înjurai vîrstci dc 55-60 dc ani, după această vîrsta, inima

nu sc mai adaptează la efort şî nici la mărirea valorilor presiunii arteriale. Starea funcţională a celor două artere coronare carc hrănesc muşchiul inimii se modifică foarte mult. Creşte cantitatea de grăsime din jurul vaselor coronare, lumcnul lor sc îngustează, inima primind mai puţin sînge, ceea ce duce la rniocar- dosclcroză.

Se produc modificări în circuitul influxului nervos specific ai cordului, apar blocuri de ramură, extrasistole sau alte modificări dc ritm cardiac, apar sufluri cardiace, iar puterea de contracţie a inimii scade. Se produc frecvent crize de angtnă pectorală, stări de prcinfarct şi infarcte miocardice.

Cel mai marc număr de bătrini mor prin insuficienţă cardiacă.

Proccsul de îmlrâtiiiiire normei» u sistemului nervos

Sistemul nervos uman dispune de circa IO[11] (zece la puterea a unsprezecea) celule şi fiecare neuron dispune în medie dc zece la puterea a patra contacte sinaptice. Fiecare neuron, are circa zece la puterea a opta molecule şi fiecare din aceste molecule se reînnoiesc de circa zece la puterea a patra în cursul unei vieţi, Procesul-de imbătrinirc, duce ia o acumulare de lipofuscină în neuron, o degradare a neurofibrilclor, se produc modificări în mitocondrii, care îşi reduc numărul.

La nivelul acidului dezoxiribonucleic şi acidului ribonu- clcic apar legături alterate, cu dereglări in biosinteza proteică.

Se produce o proliferare a ţesutului conjunctiv dintre neuroni, a ncvroglici. Vasele cerebrale suferă un proces de artero- scleroză, se produce o scădere a greutăţii creierului, care ajunge la 1/7 din greutatea adultului. Apar instabilităţi în mers, baza de susţinere arc tendinţa să se lărgească, mişcările de întoarcere se fac mai greu, apar mişcări involuntare ale inimilor, Ircmuraţiuni şi mişcări coreicc.

Mirosul este diminuat, de asemenea şi vederea este diminuată, apar atrofii musculare la nivelul miinilor, scade memoria şi apar modificări de orientare în timp şi spaţiu, se observă o scădere a nivelului intelectual, o diminuare a atenţiei şi o leiuoare in gindirc. Apar stări

depresive, instabilităţi emoţionale cu stări agresive, se accentuează egocentrismul.

Toate aceste simptome pot duce la demenţe senile.

îmbălrtnirea aparatului digestiv

După vlrsta dc 50 de ani, musculatura pereţilor stomacului începe să se atrolleze, pereţii devin subţiri, corpul gastric devine aton, se alungeşte căzind uneori pînă in pclvis, scade aciditatea gastrica. De asemeni şi la nivelul intestinului sc produce o evoluţie musculară, intestinul devine aton, creşte mctcrosi- mul abdominal şi scade peristaltica, majoritatea bătrinilor suferind dc constipajie, apar tulburări sfincteriene, cu pierdere involuntară a scaunului, *i*

Îudjucrîmreu aparatului renul

Modificările sclerozei apar şî la nivelul rinichilor, care îşi micşorează volumul cu 30-50% faţă de adulu Modificările apar aţii la nivelul glomerunului renal al tubilor renali şi în ţesutul mlcrslîţiaL Apar mkţiuni frecvente, mai ales nocturne cu incontinenţe de urină, scade capacitatea dc concentraţie a rinichilor, în urină apar proteine şi clemente figurate ale sîngelui (hematii şî Icucocite).

La bărbaţi se întilneşte frecvent ademonul dc prostată, care provoacă micţiuni şi mai frecvente şi o greutate in actul micţiumi.

Modificări produse în sînge în cadrul bătrineţii

O dată cu vîrsta, scade conţinutul bidric al organismului, se pierde atit apă cxtraccluiară cit şi apa intracelulară. Scade concentraţia fosforului şi calciului, scad proteinele din sînge printr-o umimuare a sintezei lor la nivelul ficatului, scade aportul de glucoza spre ţesuturi, dar creşte lent şi progresiv concentraţia lipidelor şi colesterolului, care favorizează produce- rea arterosclerozcL Scade concentraţia hemoglobinei, avînd loc o diminuare a hcmalozei pulmonare şi are loc de asemeni o diminuare a hametopoezei la nivelul măduvei osoase.

Modificări produse de îmliătrînire Iu nivelul glandelor endocrine

La vîrstnici, hipofiza se atrofiază, în special ia bărbaţi, procesul dc imbătrinirc se corelează cu o scădere a sensibilităţii hi pol a la mice la semnalele

periferice, Menopauza, s-ar cx plică prin lipsa inhibării, ciclice, programată genetic, a producţiei dc gonadotrofine hipofizare. Arc loc o scădere a funcţiei glandei tiroide care se manifestă prin aspectul uscat şi zbîrcit al pielei, prin astenie, constipaţic, căderea dinţilor, scleroza vasculară şi hipoacuzie progresivă, in ultimele decade de virstă se remarcă şi o scădcrc în volum şî greutate a glandelor suprarenale. Arc loc o scădere continuă a producţiei dc hormoni sexuali. Testiculul prezintă un proces continuu de fibroză. Celulele ce secretă testosteronul se atrofiază şi degenerează. Celulele ce secretă spermatozoizii, îşi reţin 50 % din capacitate, pînă ia adinei băirineţi. Ovarele la menopauză, suferă un proces intern dc atrofiere, devin sclcrochislicc, cantitatea secreţiei dc folicu- lină şî progesteron scade pînă la dispariţie. Sinii işi pierd din consistenţă, se produce o scleroză a vulvei, o scleroză a vaginului şi o atrofiere a uterului.

Modificări produse prin îmbătrîiilre asupra organelor Şl articulaţiilor

Oasele corpului suferă un proces de osteoporoză, care apare imediat după menopauză la temeie iar la bărbat după an- dropauza dar ceva mai tîrziu. Osteoporoza, dă dureri osoase şi articulare, oasele işi pierd rezistenţa şi elasticitatea, frac- turindu-sc uşor. La nivelul articulaţiilor, apare frccvent artroza, mai frccvent la bărbat înainte de *45* de ani şî apoi mai predomine!iu la Femei după 55 de ani Ea poale apare pe coloana vertebrală, cervicală, dorsală sau lombară. Adesea sc produc şi modificări în discul iniervcrlcbral. La genunchi, însoţind artroza, poate apare şi lichid în articulaţie.

După ce am trecut Toarte pc scurt, toate modificările organismului uman, in proccsul de imbătrinire, sc pune întrebarea firească: dc ce îmbătrîncştc omul, de ce trebuie să moară atit de transfigurat faţă de aspectul lui din tinereţe. Ce factori intervin? La aceste întrebări s-au încercat foarte multe explicaţii, una ar fi aceea că copierea noastră, care se face încontinuu schimbind in totalitate toate cclulelc corpului o dată la 7 ani, nu sc mai face exact, că ADN-uI nu se mai copiază identic,

după fiecare replicare necesară diviziunii celulare. Dar cc factor intervine pentru a determina acest proces?

S-a dat şi o ipoteză, că organismul ar fi continuu intoxicai cu produşi toxici, rezultaţi din putrefacţia intestinală şi că a- ccşti produşi (fenol, scatol, indol) ar acţiona asupra celulelor ficatului, unde se face sinteza proteinelor, precum şî asupra măduvii osoase unde sc fabrică globulele roşit şi globulele albe ale sîngclui. De aici, a venit idcca anihilării florei de putrefacţie din intestin, prin consumul regulat de iaurt, pc carc îl recomandă Bogomolct^ S-a insistai şi asupra rolului pe care îl au cele două glande dc reproducere, ovarul şi testicului, plccînd de la constatarea că o dală cu menopauza şi andro- pauza, înccpe un proces ireversibil al îmbătrînirii, cu pierderea vigoarci fizice şi a dorinţei de viaţă. Folosirea procainei (gero- vttal, as la vital) preconizată de şcoala românească de geriatrie, pare a inceiini în oarecare măsură procesul, prin acţiune di- rectă asupra celulclor, probabil prin activitatea unei enzime, numită adcnil ciclază, dar în orice caz nu poate evita procesul de imbătrinire.

Explicaţia cca mai plauzibila o dă ştiinţa spirituala. Aţi văzui că forja viului, forţa carc întreţine viaţa, aceea care formează scheletul structurai, energetica! organismului este corpul cleric, sau corpul noslru vital. Mai intîi apare acest schelet energetic şî pe el se aşează corpul nostru fizic,

Mî-am pus de multe ori următoarea întrebare: se ştie că dacă prinu-un accident sau printr-o intervenţie operatorie, se produce o lipsă de substanţă, să zicem de pide pe un loc oa- rccare al corpului, organismul îşi reface această piele, dar nu apare la locul respectiv altfel dc ţesut, să zicem os sau muşchi, apare tot piele, sau într-o fractură osoasă, organismul îşi creează calus şi apoi os, dar tot os şi nu altfel de ţesut şi aşa mai departe. Cine are inteligenţa aceasta invizibilă sâ conducă aceste procese? Am amintit la capitolul respectiv ca într-o secundă organismul nostru, primeşte peste o sută de milioane dc unităţi informaţionale, atit dîn mediul intern dl şi din cel extern, dar că acestea sînl

decodificate, selectate fiecare după importanţa ei şi numai o mică parte devine conştientă.
Aceasta înseamnă că cel care efectuează un lucru conş-lient, inteligent, trebuie să aibă el Ia rîndu-i o inteligenţă, şi am spus atunci ea acesta este subconştientul noslru. Pentru ficcare stimul, acest organ răspunde corespunzător, acesta este spiritul nostru, el are informaţia cum se poate reacţiona in diverse situaţii, din diverse situaţii trăite în viaţa actuală sau din alic trăiri anterioare. Dar, el pentru a răspunde, arc nevoie de materialul necesar lucrării respective, acest material, este corpul nostru de energie, corpul nostru vital, matricea necesară formarii diverselor ţesuturi ale corpului. Atunci înseamnă că acesta devine deficitar, de cc devine el deficitar? El se împrospătează prin absorbţie din univers, prin anumite centre invizibile cu ochiul liber, dar vizibile prin vederea spirituală. Sînl ccle şapte "roatc*\ "discuri" sau "rozele" pe care le-am descris. Aceasta înseamnă că eie devin insuGcienic, pentru că energia cosmică este în permanenţă ş;î nu se epuizează niciodată. Aceasta este cauza procesului de Imbătrinire, pierderea treptată a forjei vitale, a corpului dc energic pc care II numim corp vital. EI nu se mat împrospătează, dar sc consumă mereu pentru întreaga noastră activitate celulară. Aşa, se explica, dc ce o ţigară scurtează durata vieţii cu cinci minute, ca alterează cîmpul de energie nu numai la om chiar şi la o plantă care sc află in preajma fumului dc ţigară, carc se ofileşte. Aşa se explica şi faptul că şi viaţa petrecută la ţară în aer curat, sau în staţiune dc munte, cu posibilitatea dc a se împrospăta mai uşor forja vitală, duce la o prelungire a duratei noastre dc viaţă cu cel puţin 7-10 ani. Dc altfel, la capitolul nutgnettsm, am descris cum se poate reda vigoarea fizica şi uneori trata anumite boli, prin acest transfer dc energie.MOARTEA

MOARTEA ESTE FENOMENUL care a preocupat mintea omenească, de cind omul a iipăj ut pc părntnL Nici un uli eveniment nu 1-u pus mai adine pe ginduri ca această nemişcare şi răceală a corpului omenesc, dfn momentul morţii.

Sălbaticul cel mai îndobitocit, are şi el un sentiment ca s-a petrecut ceva extraordinar cu semenul lui. Acest .sentiment s-a întărit şi prin observarea că toate fiinţele pe carc le-a cunoscut, Ia o anumită vreme mor. Nimeni nu scapă morţii. Toţi sîntem supuşi durerii, dc a vedea pc cineva iubit din jurul nostru, plccind în lumea invizibilă ochilor noştri. Accst eveniment aşezat cu desăvlrşită înţelepciune de Dumnezeu, a produs mii şi mii de secole asupra omului, atiica griji, atiia frică şi alitea superstiţii, încît toată existenţa lor a siat sub teroarea zilei Tataie, ca iniine, poimîine sau într-o zi, va muri şi va dispare pentru totdeauna. Totul este o deşertăciune, din pfimînt ai fost creat şi tn pămînt vei ajunge, aşa cum spune Sfinla Scriptură, Hiră să iei cu tine nimic din ceea ce ai agonisit. Omenirea nu este lămurită ce se petrece dincolo de mormint, mmstă trecere dintr-o stare în alta este un element comun la lot ceea ce exista în univers. în această lumină, viaţa omului tapată un alt înţeles, iar moartea din oribilă şi respingătoare, devine un element firesc, omul scapă dc întunericul vieţii pă- minlcşti şi trece într-o lume de lumină, dacă s-a străduit să respecte pc pămint legile divine. Este bine ca omul să aibă cunoştinţe despre actul morţii, căci astfel, agonia va 0 prelungita şi In plus spiritul lui ajuns în spaţiu multă vreme nu este lămurit, unde este, ce s-a întîmplat cu ci, se zbate în neştiinţa şi abia tir/iu îşi dă seama că se află intr-o lume formala din altfel de material şî în alte condiţii decît în viaţa păminteasca. Pentru maicrialişti, cei ce pretind ca ştiu tot ce este dc ştiut în lumea fizica, care nu văd în viaţa plantelor, a animalelor şi a omului decît fenomene fizice şi chimice, biologice şi mecanice, parc că viaţa omului este aceasta pc care o trăieşte pe pămînt, totul s-a sfirşil cu tine, cînd ai ieşit din cadrul vieţii Deci am putea spune că sint oameni carc nu mai cred în existenţa unei vieţi dincolo dc moarte.

O altă categoic înclină a crede în existenţa unei alte vieţi, dar nu îşi închipuie unde şi cum va fi; în fine, o a treia categorie, a celor iniţiaţi, care cunosc perfect evoluţia spiritului uman după moarte. Religia creştină, la început a ştiut să propovăduiască nemurirea sufletelor şi nenumăratele lui reincarnări, dar cu timpul a pierdut orice cunoştinţă a lumii invizibile, mărginmdu-sc a susţine numai tcoretic şi numai in legătura cu condiţia vieţii pc pămint, soarta spiritului nostru după moarte, ea nemaifiind în măsură să dea o explicaţie, referitor Ia domeniul şi felul de viaţă al omului după moarte. Sc mărgineşte să nc spună despre o viaţă plină dc chinuri în iad, pentru cei cc s-au (acut culpabili în lumea păinîntcascâ, şi dc viaţă fericită în Rai, pentru cei ce au ascultat de învăţămintele din Sfima Scriptură. Altădată, cunoştinţele cu ceea cc se în- tîmptă cu un om după moarte, erau cunoscute de preoţime şi le transmiteau oral urmaşilor şi discipolilor. Doctrina teozofică, spiritistă, este singura care ne mai dă astăzi ştiri despre rostul sufletului in lumea fizica şi a spaţiilor, de creaţiunile spiritului divin, de natura şi atributele fiinţei supreme, în general, aceste comunicări nu sînl crezute de cei ignoranţi, ie neagă cu încapăţinare, deşi se pretind savanţi, fără să studieze dacă spiritul divin a dat fiecăruia dintre noi judecata de a cerceta lucrurile şi faptele, ca sâ cunoască adevărul Este la mintea celui mai simplu om, că daca asemenea comunicări şi explicaţii de fetul cum moare omul, cum se reincarnează şi cum trăieşte in spaţiu, în stare de spirit liber, se potrivesc la mii şi mii de comunicări făcute unor persoane străine unele de altele, prin ajutorul a diferiţi medîumi şi din ţări depărtate unele de altele şi in diferite timpuri - este nepermis sâ nu-i dai crezare.

Cunoscînd aceste taine, moartea ne apare ca un incident,
— simplă formă de trecere dintr-o stare in altă stare.

Moartea fizică nu schimbă natura omului, nimic din ceea ce a văzut, citit şi auzit în diferitele iui vieţi păinimoşii. După moarte in lumea spaţială, el nu este nici mai mult nici mai puţin, tlecii gradul lui evolutiv din punct de vedere spirîtuaL Gradul evolutiv din lumea

spiritelor nu corespunde cu funcţia pc care un om a avut-o în lumea fizică. Se poate ca un simplu cioban, cum a fost Petraehe Lupu de la Maglavit, care a fost un rnedium uuditiv in lumea fizica, sau un biet plugar neştiutor de carte, dar admirabil ca moralitate, după moarte să fie de o vibrajiune ftiipcrioarâ in lumea eterica unui profesor universitar sau unui preşedinte dc ţară. Valoarea unui spirit nu se măsoară după lungul lui social pămîntcsc, după cunoştinţele din lumea fizică — i după vechimea spiritului lui, după gradul lui de evoluţie morală şi intelectuală.

Moartea fiind un lucru natural, manifestările dc a boci, zile, Iutii sau ani după plecarea în lumea spiritelor a unui părinte,

sau frate nu sînt indicate, căci durerea produce unde eterice, care străbat spaţiile din jurul pămîntului. Ele merg şi se adresează celui plecat şi produc asupra lui o marc suferinţă. Dc mulie ori strigatele de durere în pragul morţii, ai celor din cameră, £ac ca spiritul să nu sc poată desprinde uşor de corpul lui fizic, in popor uneori de spune: ʷL-a intors dc la moarte", Aceasta, pentru un scurt timp, dar provoacă spiritului o foarte marc suferinţa.

Spiritele din lumea astrală ne vizitează, ne fac cunoscută prezenţa lor, prin mici semne: trosnituri de obiecte, ciocănituri în oglindă sau geam, spargerea de la sine a unor obiecte, sau o străfulgerare dacă în cameră este întuneric. Dar orice comunicare pe care o fac spiritele, trebuie aprobată de spirite supe- rioarc lor. în Bucureşti, înainte dc război, îşi ducea vitfţa lui liniştită un om, care era un medium auditiv. Pe cînd era la şcoala comercială avusese un coleg cu carc s-a Înţeles foarte biue, fiind buni prieteni. Acest coleg a murit de tînăr. Intr-c seară, aude glasul colegului său mort, care îl avertizează că va avea o mare nemulţumire dc acolo dc unde nu se aşteaptă. La puţin timp a primit o citaţie, prin carc fratele lui îl acţiona in judecată, prelinzind că ar fi primit o sumă de bani dc la mam*j lor carc tocmai murise. Fără probe fratele a pierdut procesul Comunicarea care i-a Scut-o colegul mort, o făcuse iară

aprobarea spiritelor lui superioare. Pentru aceasta a fost condamnai la o nouă reîncarnare.

Duplaproapc un an, omul aude din nou glasul prietenului său, care îi spune că 'in spaţiu orice greşeală sc plăteşte, eu tc-am avertizat ca vei avea un necaz fără să am încuviinţarea superiorilor meî şî pentru această faptă am fost pedepsit *si* mă nasc în sinul unei măicuţc aici în Bucureşti, după naşte* rea trupuşoruiui meu, am mai trăit cîtcva luni şi am plecat! lăsind în lacrimi şi durere pe sărmana mea mamă. Acum sini iar spirit liber, şi voi mai veni la tine dar nu îţi voî mai spune nimic fără ştirea celor mari" (relaiare redată din cartea "Taina cerului şi a pârnintului" de Scarlat Demetrescu)*

ACTUL MORŢII

Sehzaţiile care preced şi urmează morţii» sînt variate de la om la om şi depind dc înălţimea morală a spiritului care pă raseşte pâmî ntul.

în general separarea spiritului de corp se face gradat, ince- lul cu incetul. Cu eît legătura fluidica dintre corp şt suflet este mai mare, cu alît agonia va fi mai lungă. în momentul morţii toate evenimentele din viaţa lui sint amintite. Această retrăire \i vieţii pămînteşti se face fulgerător, după care spiritul este cuprins de întuneric. Acum spiritul, eu toate învelişurile sale dc corp astral, solar şi cosmic, se strecoară afară prin creştetul capului, ieşind ca un fum dc ţigară, sub forma unei ceţe aburii, ce se înalţă spre tavanul camerei.

Clarvăzătoarea Eglen Garett din New York, vedea spirale de energie părăsind cadavrele, trei zile după decesul lor. Aceste vurbe de energie, erau asemănătoare cu traseul, înregistrat Ia acelaşi aparat in momentul cind Ncly Mihailova deplasa dc In distanţă obiectele. Serghiev reuşeşte să descopere la oarecre distanţă, circa •I metri de mort, timpuri de forţă electromagnetică. Dr. Dou- pli. cintărind omul muribund înainte şi după exitus, constată greutatea lui scade brusc, cu o valoare a învelişurilor sale ifcMi iile.

bi spiritele inferioare degajarea sufletului de corp se face pliu gură, o dată cu ultimul suspin. Cind tot perispiritul a ieşit afară din corp, această masa fluidică, sc adună şt îşi ia forma dc om identică cu acela care moare, apoi cordonul de legătură se rupe dc dublul vital,

şi spiritul pleacă spre regiunile eterate ale spaţiilor, plecînd prin tavan şi perele ca şi cind nu ai exista. Pînă nu s-a rupi accst cordon flutdic de corpul vital, omul care este In agonie, spune că vede In jurul lui, în camera lui, citcva fluide în care recunoaşte pe mama, tata$_p$ vreun frate sau prieten carc au murit mai înainte, uneori are loc o conversaţie cu aceştia, cei de faţă sc uită, dar nu văd nimic.

Aceste fiinţe invizibile, au vcnît din iubirea ce o poartă celui ce moare, să-l ajute la destrupare şi apoi să-l petreacă în nou;i iui călătorie. Unul dintre ci este călăuza lui in noua viaţă pc care o va avea.

în momentul morţii, cei de faţă sint cuprinşi de fiori dc jale, încep sa plingă, să se jelească, manifestări care nu sînt bune pentru spirit deoarccc, accstea pot duce chiar Ia rechemarea lui in trup peniru citeva momente şi apoi să fie nevoie de mari sforţări sâ afecluczc destruparea. De aceea este bine sa facem tăcere absoluta in jurul omului care moare.

Dar ce se întimplă cu omul carc se sinucide? în acest ca? nesocotit, nu se da posibilitatea spiritului de a se purifica, in noua lui reincarnare, a încălcat legea divină a nedistragerii. Pentru acest fapt, va suferi şi mai groaznic în vieţile lui carnale viitoare.

Spiritul omului cc şi-a distrus corpul, instrumentul orin- duit de spiritul divin, va răniine pe lingă cadavrul său, pinU în ziua cind va avea să-l părăsească in mod firesc con fonii destinului său, in tot acest timp ci va repeta actul sinuciderii provocîndu-şi o suferinţă cumplită.

Din relatările spiritului sfintului Mina, rezultă că în im>> mcntul morţii, sosesc trei mesageri destrupătorî. Cel mai miciţi grad, are rolul de a demagnetiza şi a decteciriza corpul» de a nu mai avea puterea de atracţie asupra sufletului, at doilea taie toate firicelclc fluidicccc silit animale de celulele corpului fizic, al treilea absoarbe ca un magnet spiritul, toate particulele eterice ce formează pcrîspiritu! acestuia, in acelaşi timp, un spirit foarte evoluat lucrează asupra scinteii din spirit, {a Eului) pentru cu acesta să părăsească primul corpul. După ce spiritul s-a desprins dc corp şi a devenit liber --

fiind dezbrăcat şi dc hainele lui planetare, nemaipuiînd sta în preajma pămimului fără accsl înveliş, îmbracă o nouă haină cu care se prezintă in faţa spiritelor superioare,

Ilaina lui planetară, fiind folosită dc alte spirite ajunse la acel grad de dezvoltare, adică la stadiu] planetar, pentru o nouă reincarnare. Tot ce v-am relatat pînă aici despre actul morţii, sini comunicate oamenilor pămînteni de spiritele morţilor, prin mcdiumi$_T$ în şedinţele de spiritism, lata o relatare a unui soldat, carc a murit de tifos exantematic, tn timpul războiului din- Ire Nord şi Sud, în S.U.A.

Fiind întrebat cc impresie a avut cînd a intrai în lumea spiritelor el a răspuns:

— Mi-a părut ea şî cum mă deşteptam dintr-un somn, tiu mă mai simţeam bolnav$_t$ lucru de care mă miram grozav, aveam o vagă bănuiala că s-a intîmplat cu mine ceva ciudat, dar nu puteam să-mi dau seama ce anume, vedeam corpul meu întins pc pat şi ziceam: cc ciudat fenomenl Privii în jurul meu ţi mirarea îmi fu şi mai mare cînd văzui trei din camarazii mei ucişi în tranşeele din faţa Wickburgului, pe care îi înţepasem eu.

— Cc senzaţii ai mai avut tu apoi?

— Am simţit întocmai ca şi cînd te cuprinde somnul şî t lud gind ui le se pierd încetul, cu încetul, mi-am adus aminte dc toate evenimentele vierii melc, dc tot cc am văzut şi auzit, de tot ce am făcut, spus şi gmdil.

— Povesteşte primele ude impresii dc cind ai sosit iu lumea spiritelor.

— Vă spun că bunii mei soldaţi nu nwtu părăsit în momentul dezlncarnurii mele, pînă In momentul cînd mi-am tăcut intrarea in lumea spiritelor, mi se părea că umblu pe pă- mint şi deodată văzui o femeie bătrină care mi se adresa: iim, îată-te» ai venit la noi? O privii cu atenţie şi strigai: O, mamă, tu eşti? Eu sint, dragul meu Jim, vino cu mine, *şi* atunci mă conduse in casa ci,

— Locuinţele de care îmi vorbeşti au aspectul unei casc ?

— Desigur in lumea spiritelor, eu puterea gîndului poţi *să* crezi orice doreşti (relatare din cartea "Startiing in Modern Spiritualism" de E. Wolfc).

lată un alt exemplu extras din lucrarea intitulată "The Mor- row of Dcath by Amicus", in care spiritul preotului N. A. Stock- well, comunică prim mcdiumul numit Ernesl R Pekam următoarele .idcJ_f referitoare la actul morţii lui: "Cind mă găseam în . lumea pămîmeasca nu mi-am făcut nici o idee de existenţa omului dincolo de mormint. în timpul meu nu sc cunoştea posibilitatea comunicării cu spiritele morţilor. In lumea spiritelor, mă văzut privii şi ajutat de persoane pc care le-am cunoscut pe pămînt şi care muriseră înaintea mea. Cea mai mare bucurie a mea am avut-o cînd am intilnit-q pc scumpa mea tovarăşă. Primii paşi in lumea cereasca au fost supravegheaţi de ghidul meu. Procesul morţii fizice ca şi cel al renaşterii In lumea spiritelor este interesant. După moarte, sc trcce într-o nou5 existenţă, duhul l£t început nu-şi dă seama că a murit.

Toate spiritele cind ies din criza morţii* sînt primite dd conducători experimentaţi. Ei vor intra în existenţă, aşa dup® cum cer condiţiile morale, inielecluale şî spirituale. Mediul caic ii va primi, va fi determinat de gradul lor.de spiritualitate Nu poţi sâ te duci in alt loc, gavităm pe un plan spiritual, corespunzător meritelor noastre.

Omul merge după moartea sa, în locul pc carc şi l-a preparat prin traiul său dc pc pămînt. Lumea noastră, este a gin- dului, tot ceea cc se vede aici, lot ceea ce esie utilizat aici, este croaţi unea gimlirii,

Cliiar corpul nostru spiritual este o crcaţiune a ghidului. Noi sinteni fiinţe construite din gîndirc» existând într-o lume creată prin gindirc. Aceste învăţăminte, constituie unul din numeroasele taine, pe care Isus Crîstos, fiul lut Dumnezeu, nu le-a dezvălui *l* generaţiei Lui, pentru că acc;ista nu era coaptă pentru JI le înţelege. Se pune întrebarea de unde ştim noi că cele relatate de spiritul morţilor sînt lucruri reale? Răspunsul vine din faptul, că dc multe ori, informaţiile pe care ni le dă spiritul iu şedinţele de spiritism despre fapte din lumea pămintcască, necunoscute de mediumi sau de asistenţi, verificate ulterior se dovedesc a fi exacte, lată un exemplu; un mare artist de cinema pe numele de Rudolf Valentino, era şi un bun medium scriitor văzător.

în timpul unui turneu în America, a avui de suferit o intervenţie chirurgicală la New York, în urma căreia, a murit. Soţia sa care locuia în Franţa, în apropiere dc Nisa, după de- mlarea soţului a făcut o şedinţa de spiritism cu mcdiumul a- nicrican G* Benjamin -Wciicr, care pe vremuri a fost utilizat şi di- tcosoafa H. P. Bhivatski. în limpul şedinţei de spiritism s-a nnnilcsiâi spiritul unei bune prietene a familiei, care murise, cu muucle icntiy, carc tomui iîc-1, că a stat toi timpul la uipâlul muribundului Valentino, descriind transportul, operaţia şi în- Minnnintarcit lui. După o săptămînă. soţia lut Valentino, carc MM lnscse la Nc\v York în momentul morjîi soţului sau^ pri- mcşte o scrisoare de la o sora a ci, care a fost tot timpul lingă Valentino, şi în care îi scrie prinirc allelc că Valentino In ultimele momente ale vieţii, spunea că vede şi se întreţine cu fosta doamnă Jenny, însuşi spiritul lui Valentino care a venit intr-o altă şedinţă a confirmat că a fost asistat în ultimele momente ale vieţii pămînteşii, de către spiritul lui Jenny. Cu- noaştem dc asemeţii comunicarea dintre RP. Haşdcu şi spi- riiul fiicei sale lulia Haşdcu, însăşi construcţia castelului de la Cîmpina, s-a tacul sub îndrumările spiritului său.

Concluzii

Sînt zeci de ani dc cînd se fac tot felul dc observaţii, sc experimentează şi sc aduna materiale. Astăzi cantitatea faptelor spiritiste este aşa de mare încît numai cc! cc închide ochii nu vrea să Ie vadă.

Se poate constata ca sint faze fundamentale, care indiferent dc gradul evolutiv al decedaţilor, se reproduc in mod constant §i sînt apoi fenomene secundare care se produc sau nu după înălţimea spirituală a celui care a murit*

Ca puncte fundamentale sînt: sufletul nu crede la început că a murit, sc Vede un om ca şi mai înainte, îşi aduce aminte dc toată activitatea lui din lumea pămîmcască, că a fost primit dc rude şi prieteni, că a căzut intr-un somn, că lumea în care a ajuns este frumoasă sau întunecată după faptele din viaţa pă- mîmcască, ca lumea spirituală este reală şi anatoagă ca aspect cu cea pămîmcască, că spiritele comunică prin gîndire, carc este limbajul spiritual, că gîndirca esie

forţa creatoare de lucruri şi aspecte, ca spiritele străbat spaţiul cu gtnduJ, in sus şi .in jos, împrejurul pămintului, că potrivit condiţiilor lor morale, spiritele gravitează auţoinal, către nivelul spiritual corcs- punzator. Aceste aspcctc sînt descrise şi de uncie persoane turc, fiind în moar le clinică, după cc-şi revin la starea normală ji conştientului$_t$ povestesc fenomenul desprinderii spiritului de corpul fizic, detaşindu-se şi privind dc pe tavanul camerei unde se află, tot ce se Intîntplă cu corpul lor. Ei descriu ce manevre s-au efectuat şi cine anume le-a făcut. Toate acestea el nu le poate vedea decît cu vederea spirituală şî cu auzul ftpiriluaL

Spiritul nu părăseşie dintr-o dală corpul său fizic, în primele zile el stă alături dc cadavrul său, cu care ocazie asistă la lumormintarea lui* După 42 dc zile, spiritul se înalţă in lumea astrală, este ceea ce religia creştină sărbătoreşte la Înălţarea Domnului. După ce au ajuns în lumea spiritelor, spiritele inferioare sini judecate de un grup de spirite evoluate şi sînl retrimise pentru o noua viaţa, care va fi în rapori cu meritele sale din lumea pămîntească. Dacă spiritul este evoluat şi poate fcingur să-şi dea seama de greşelile şi meritele lui, el singur după un număr de luni sau ani, alcătuieşte planul unei noi vieţi păitiinicşii. Această hotărirc a Iui este apoi judecată de un spirit superior, care aprobă sau nu, reîncarnarea într-o altă viaţa. A treia formă deJudecată, este după un ciclu de 26.000 dc ani dc existenţă, în atmosfera spirituală a unei planete, pe care o va face spiritul solar, care să coboare în atmosfera flui- dtcă a planetei noastre însoţit de juriul său solar, alcătuit din duhuri angelice solare. Cu alte cuvinte, omul trăieşte prin trei Judecăţi, cele din timpul unei reincarnări, cea după fiecare reincarnare şî cea de la sfirşitul şcolii spirituale planetare.

Pînă la 7 ani, duhurile inferioare coboară mereu la supra- Mţa pămînlului şi îşi privesc, prin pămintul de deasupra iiimmînlutui, cadavrul său, laiă legătura intre faptul că nu este voie să se deshumeze morţi, lîmp de 7 ani, aceasta pentru că între spirit şi corpul său carnal, mai persistă un timp o atracţie magnetică.

După ce un spirit a părăsit corpul fizic, la început mai stă pe lingă cadavrul sau şi numai după 42 de zile pleacă în lumea astrală. La început cade înlr-un somn adine, care ţine la uncie duhuri cileva zile, cileva luni sau chiar eîţiva ani, acest somn fiind necesar pentru a-şi reface forţele pierdute în efortul desprinderii de corpul lor fizic. Unele spirite sînt înconjurate de alte spirite cunoscute şi îl fac să înţeleagă noul lui mod de viaţă. Altele nu pot să realizeze cc s-a tntîmplat cu ele nc- vâzînd pe nimeni în jur. în această situaţie, legătura cu corpul vital nu s-a rupt complet, ele simt nevoia să cohoarc pc faţa pămîntului şi pe firul legăturilor eterice revine acasă, unde îi vede pc cei lăsaţi, el se crede încă viu printre oamenii de pc pămint, el se adresează chiar acestora dar nu este auzit, căci vocca lui nu maî este sonoră, este o voce spirituală. Vrea sa aşeze uncie lucruri prîn casă* dar vede ca mîna lui trccc prin aceste obiecte. Toate acestca sînt realităţi eterice constituite cu puterea gîndului lui şi din materialul eteric care umple universul. în lumea astrală spiritele nu se găsesc într-un anumit loc din spaţiile universului, ci sc găsesc în jurul pămîntului pc diferite zone, de vibraţii diferite, după vechimca şi meritul lor$_{P}$; Cu cît spiritul este mai puţin dezvoltat, cu atît sc vor afia în apropierea pămîntului, in zona cea mai inferioara, cu eterul cel mai grosolan din jurul pămîntului. Ei vor simţi sete, foame, şi alte dorinţe, dar cum nu mai au corp fizic nu şi le pot îndeplini şî vor suferi foarte mult Ele vor cobori pe suprafaţa pămîntului şi vor sugestiona oameni, simţind satisfacţie în să* vîrşirea unor fapte rele ale acestora* Aceste spirite inferioarei reprezintă ceea ce biserica spune diavol sau satana. în această zonă inferioară işi duc viaţa şi spiritele animalelor

Orice amintire sau orice discuţie despre un mort, provoacă vibraţii fluidului din jurul său, se propagă in spaţiu şi va ajunge Iu duhul acestuia. Morţii noştri ştiu tot cc se vorbeşte despre ei şi chiar ceea ce se gîndcşte .despre ei, dc multe ori ci coboară şi văd pc aceştia dar ei nu pot fi văzuţi, uneori prezenţa lor provoacă o senzaţie de frig sau de caid, pc care o Minţim în special in partea dreapta a corpului. Cind au mai mult

corp vital, cu care vor convieţui mai mult, spiritele pot *ă-şi condenseze fluidul, şi să-şi realizeze un deget aproape materializat şi cu el să producă ciocănituri în camera unde sirii lăsaţi pe pămînl, ciocănituri în mobilă, în geam, în ogiin- dS, să spargă un geam, un pahar, un bec, să triuţească jos un obiect, in această situaţie in cameră se simte un curent, o mişcare de aer. Se citează cazuri cind flacăra a pîlpîit printre asistenţi, ori un punct luminos s-a arătat fulgerător. Cu ocazia parastasurilor, preotul pomenind numele lui, el ia cunoştinţă «jl ca fulgerul coboară in biserică. Prin rugăciunile celor de Jos, el se poale desprinde mai repede de aceste legaturi ale sale cu corpul vital pe care le mai are şi se poate ridica mai sus |ĸ: o altă zonă, un alt plan spiritual

Tu spaţiul astral spiritele stau pe diferite planuri sau zone conform vibraţiilor fluidelor lor. Spiritul inferior nu vede niciodată pc cel superior atei nu poate pătrunde in zone superioare. Reincarnarea spiritelor inferioare este ho tari ta de spiritele superioare pe care eîe nu le văd. Numai spiritele superioare de |ic ultima pătură a existenţei spaţiale sini instruite cum să alcătuiască un trup de om, acest lucru am mai spus, ca se poate tmiliza în şedinţele de spiritism cu materializări şi dcmatc-tlulizări de persoane. Cum duhurile creatoare sînl rare se înţelege că şi oamenii cu caracter dc mediu mi, dc materializări, Mm foarte rari.

Din ptinci dc vedere spiritual, orice planetă arc în jurul său trei zone, trei planuri in carc se găscsc spiritele noastre.

Toate se găsesc in fluidul comun, o materie ctcrică formală din clerul primordial, din care se hrănesc, deci loate corpurile cereşti înoată într-un ocean dc materie iluidică. Fiecare corp ceresc atrage In jurul lui accst fluid, datorită magnetismului pe care îl posedă, acţiune pc carc o mai numim gravitate.

Cele trei zone ıı care se găsesc spiritele noastre, sînt: roşie, cea mai inferioară, cea mai apropiată de pămini, urmează zona albastră carc este la mijloc şi zona albă cu spiritele cele mai evoluate. La spiritele roşii, va predomina fluidul voinţei, la cele albastre fluidul memoriei iar ia cele albe fluidul inteligenţei. In spaţiul

sideral materia prima este formată din mici particule de voinţă, memorie şi inteligenţă.

Spiritele între ele, sc văd şi sc aud, prin interceptarea ideilor care prezintă fiinţe vii, sînt forţe cicctrice* Noţiunea de plan, nu arc nimic comun cu noţiunea de spaţiu. Există planuri şi subplanuri precum şi supraplanuri, fiecare dintre acestea îşi au însuşirile şi fenomenele sale deosebite, dar lotuşi sint guvernaie de aceleaşi legi comune şi generale.

Dimensiunile planului astral,alcătuiesc dimensiunile timpului, deoarece vibraţiile pol fi detcciatc prin măsurarea vitezei mişcării, carc poale fi determinată numai prin caracteristicile timpului, cu cît gradul dc vibraţie este mai mare, cu atîl mai mare este şi viteza mart i festa tă de vibraţii

Sufletului ii este imposibil să treacă pe un plan mai înalt, carc nu corcspundc dezvoltării lui, deoarece legea vibraţiei nu permite accst lucru, dar ficearc spirit poate călători in planuri inferioare. în planul astral nu există nici o formă de materie in afară dc aceea a gîndurilor şi a ideilor, fiecare suflet îşi aduce cu sine mediul din propria imaginaţie.

Sufletele care au aceleaşi giuduri şî aceleaşi itlci$_{T}$ locuiesc în acelaşi subplan, ele îşi vor aduce cu ele acelaşi mediu spiritual,

O dată cu actul morţii, spiritul se desprinde de corpul fizic şi Împreună cu corpul eteric, evoluează în lumea spiritelor.

Aşa cum am mai descris, spiritul este format dintr-o formă de energie ce are la bază elemente subatomice, probabil neu- Irino. Aceste elemente îşi au o structurare deosebită, ele fiind înzestrate cu capacitatea de a avea memorie, inteligenţă şi voinţă. Această formă de energie ce intră In componenţa corpului astral este înalt vibratorîe, avlnd o viteză de zece Ia puterea a zecea, pînă la douăzeci la puterea douăzeci mai maro decit viteza luminii, aşa cum a putut constata W, T. Tillcr.

După unii cercetători» elementele subatomice ce intră în alcătuirea spiritului şi pe care îi numesc tahîoni, se pot deplasa atit înainte In timp, cit şi înapoi, ele sini

aceleaşi ce dau vederea spirituală şi auzul spiritual, deci imaginea spirituală şi vocea spirituală.

Fricderich Jurgenson in Suedia şi Konstanlin Raudive în Germania, au putut înregistra pe benzi magnetice, vocile unor persoane decedate. Aceleaşi rezultate le-au obţinui în America, Altila von Szalay şi Raymond Bayless, S-a putut dovedi că greutatea spiritului este in jur de 20 gr., greutate cu care muribundul scade brusc, în momentul morţii, fapt evidenţiat de dr, DougalL

Dr> Baraduc fotografiind pc fiul său Andre în momentul morţii, dcvelopind clişeele a constatai prezenţa unor vîrlejuri deasupra capului cadavrului. Acelaşi autor fotografiind-o şi pc soţia lui in momentul morţii sale, a observat prezenţa unor Formaţiuni globulare luminoase, plutind deasupra capului muri-bundei.

în timp ce se desfăşoară actul morţii* toate fluidele eterice ale corpului* sc deslac dc acesta şî pleacă in lumea astrală, este o nouă naştere» o naştere spirituală, A^a cum iti viaţa păminteaseS e&tc nsvok* de o moaşă care să.asiste pe ncut născut şi carc trebuie să taie legătura cu placenta şi prin ca eu corpul mamei, icglnd şi tăind cordonul ombilical, tot astfel şi la naşterea spirituală este nevoie de un spirit moaşă, care să supravegheze desprinderea spiritului împreună cu toate învelişurile fluidice ce formează pcrispiriiuL

Acest spirit moaşă» trebuie sâ taie legătura cordonului ombilical ce face legătura dintre corpul lizîc şi corpul eteric,

în acomoda rea spiritului la noua luî viaţă astrala, acesta este ajutat de spiritele rudelor decedate. In şedinţele de spiritism* dnd se aduc spiritele morţilor, toate comunici unele aspecte fundamentale ale trecerii lor in lumea astrală. Astfel* imediat după moarte, spiritul nu şi dă scama ca corpul său fizic a ntu- rit* el îşi vede înfăşurat corpul ca şi mai înainte pentru u perioadă de timp.

După această primă faza, urmează o etapă dnd spiritul îşi vede imaginile întregii sale vieţi pămînteşti* iii mod re- gfesiv* din momentul morţii ji pină Ia naştere* Toate suferinţele pe care ie~a provocat altora» îe

trăieşte el. Dupa aceasta faza intră intr-un somn, care poate dura foarte puţin sau chiar ani dc zile.

Existenţa în noua sa viaţă* este întunecoasa sau luminoasă în raport cu {aptele din viaţa terestră. Comunicarea dintre spirite se face prin ginduri, gindirca este forţa ce creează lucrări şî aspecte. Spiritele se vad ca avînd un corp eteriform.

Imediat după moarte, spiritul este luat de ghidul său |1 dus în faţa a trei şefi ai grupului său care cxaminîndu-i dau
- butăiire provizxnîe, pentru locul unde uebuie Mă locuiască ia
ifl<!»:jVMt.

Ultima clipă u vieţii este cel mai greu dc sesizai, nu toate ui^ande mur iu aceiaşi timp. Din pufid dc vedere spiritual iKiMii trei cadavre; cadavrul 11 zic, cadavi ul eierîc şi astral.

Cînd se depune ultimul cadavru, cel astral rămîne numai
- uî, sau seini ci a divină, care vîi îmbrăca o nouă reincarnare. IVn fa depunerea ultimului cadavru, după moarie spîriurt îm~ htfati cu perispiritut său va retrăi toate momenlcie vieţii sale (iiiniinteşti în mod regresiv pînă la naşterea sa, este locul |H<Hllcaior prin care va trece, suferind toate suferinţele provo- uite altora. După purificare Eul trăieşte O stare de conştienţă m io tul nouă, iar cînd Eul revine la rctncamare et iji creează nu nou corp astral, eteric şi lizic. Omul coboară mereu la re-*Mmui ii itc,* cînd rodul pc care 1-a însuşit într-o viaţa fizica nt topi, :n lumea spiritului.

Li reîncarnare, exact In momentul cind s-a concepu! vii- ii m ut embrion, în acelaşi moment, un spirit din lumea astrală, i 'l ie vrtie la reîncarnare, coboară si înconjoară corpul manta I ca un voal, numai corpul, nu şi capul. Hi este împrejurul mu pulul mamcî, dar nu vine îu atingere cu el, apropii iu! u-se lin** ni lit l îu regiunea ombilicului,, acesta esie spiritul ce urmează mul lii/iit să sc incorporeze, luînd la partea superioară forma urmi iuji, tl acţionează in permanenţă asupra corpului care se il ivtilirt in interior, acest spirit din afară va determina sexul trilului. executînd ordinul dat de spiritul angelic, lu timpul H ifb'iii, spiritul din exterior at noului flascul sc

îndepărtează >!• mumă, pina la o distanţă de 2-3 mctrL Acesta se situează |ih iAwfiril şi de acolo trimite o rază dc fluide spre micul |Hiim Din această cauză este obligatoriu ut moaşa care asLsui Hiatul Iu naştere şi alte lucruri şi persoane de faţă, să nu sc intcrpună între raza ce vine din răsărit şi noul născut. Cind copilul s-a născut, spiritul sc strînge ca un fir, venind fulgerător pe raza dc legătură cu răsăritul, lovind puternic creştetul copilului după care se întinde şi închide copilul, luind tot forma dc con. Spiritul răminc in afara corpului copilului pină la vîrsta de 7 ani, la această dată, spiritul se incorporează in interiorul corpului, localizindu-se probabil în subconştient, el sc încorporează in timpul somnului.

Tot ce există pe pămim, este destinat pieirii, indivizi, specii, ansamblul regnului vegetal şi animal

Chiar şi pentru astro-fizîdeni sfirşitul viejîi este prevăzut atunci cînd soarele sc va stinge după epuizarea rezervelor de hidrogen. După moarte, încetează anabolismul care sc opune entropiei, dar continuă caiabolismut, încep o scrie de degradări, proteoliticc, determinate de enzime dintre carc unele se găscsc In organism (piomaine, proteaze, fibrinolizina etaj. iar altele provin din exterior. La fiecare generaţie numărul de morţi creşte geometric, într-un secol mor aproximativ 5 miliarde de oameni. Moartea este indispensabila eternei tinereţi a vieţii şî a evoluţiei sale.

Cimitirele militare, eu alinierea lor de cruci identice, exprimă cel mai bine egalitatea noastră în faţa morţii. Fenomenul morţii comportă trei etape: agonia - momentul dc ireversibilitate şi etapa dc după moarte» Cele trei simptome principale pe carc le simte omul care moare sînt: o senzaţie fizică de apăsare, ca şi cînd pămintul sc scufundă in apă, o senzaţie de frig ca şi cînd corpul ar fi aruncat într-o apă$_t$ senzaţie care sc transformă treptat *in* fierbinţeală apa scufundindu-se în foc şi senzaţia dc explozie a atomilor corpului aşa cum numesc tibetanii "focul scufundîndu-se in aer". Fiecăruia din aceste trei simptome îi este caracteristică o schimbare exterioară vizibilă a corpului, pierderea controlului muşchilor faciali, pierderea auzului, pierderea vederii, iar respiraţia devine spasmodică

Înainte de pierderea cunoştinţei. In timpul actului morţii, corpul vital se poate scurge prin cinci ieşiri, dar preferabil este ca el să iasă prin creştetul capului. Din acest motiv nu este nevoie să se atingă muribundul în această regiune, pentru a nu pune obstacol in calea părăsirii corpului viud. A doua regiune preferabilă prin care să plece corpul vital, o reprezintă aceea situată imediat deasupra ombilicului. în fenomenul morţii a intervenit cu ultimele cuceriri medicale, apariţia reanimării, aici Insă intervine un factor pentru carc este greu să luăm o ho- ifirîre. Este oare nevoie să menţinem în viaţă cu orice preţ, uneori cu eforturi materiale imense, orice bolnav care este oricum supus pîcirii? Cu alte cuvinte pină unde se întinde reanimarea în faţa unor bolnavi care sini incurabili, numai cu dorinţa de a-i mai menţine in viaţă cîteva zile, săptămîni sau luni chiar dacă aceştia sint irecuperabili şi de cele mai multe ori aflaţi IlUr-o stare dc obnubilare, adică fără cunoştinţă? La cc este bun să prelungim viaţa unui bătrîn ramolit şi senil cu eseare infectate nevindecabile, oare în virtutea apărării vieţii nu se a- icutează la respectul faţă de persoană? în faţa unui bolnav ce prezintă acest aspect dezolant, oare cei ce4 iubesc sau cei cc I-nu iubit, consideră că este normal să-1 mai menţină în suferinţa li leva zile sau săptâmîni? La această întrebare este greu de «lai un răspuns căci cei dîn familia bolnavului văd lucrurile diferit, după nivelul lor de cultură şi înţelegere.

Aceleaşi probleme se pun şi bolnavilor cu cancer in stadiul terminal. Dc multe ori familia pentru a nu se mai ocupa do el, ii aduc în spital, fiindu-le mai uşor să-i ia de la morga Hpiialului, decît să-i menţină in sinul familiei, pe care probabil a iubit-o, şi să moară alături tic ci; nu sc poale menţine o relaţie afectivă pînS la sfirşit, de ce oare?

Trei laureaţi ai premiului Nobel, fizicianul britanic Georgc Thomson, chimistul american Linus Pauling şi biologul francez Jact|ucs Monod, au semnat un manifest care se împotrivea terapiilor intensive, abuzive. El cereau să se uşureze suferinţă bolnavilor incurabili chiar daca prin aceasia se scurtează existenţa lor, de asemeni sâ nu se menţină in viaţa un bolnav împotriva voinţei

sale şi din contră dacă el cere, să fie ajutai să moară mai repede. S-a ajuns la formarea unor asociaţii pentru dreptul de a muri cu demnitate care prevede să se folosească remedii capabile să uşureze durerile, chiar dacă acesica ar însemna scurtarea vieţii, să sc abţină de la orice încăpăţînarc terapeutică iar ca ultimă soluţie cei ce au făcut cerere expresa de a muri de o moarte blîndă să poată fi ajutaţi în acest scop. Acesta este un testament biologic la al cărui ultim punct al Eu- lanasxei este greu dc luat o hotărî re. ,

Eutanasia, adică uşurarea morţii, poate fi pasivă, atunci cind t se refuză tratamentul muribundului în mod voluntar, sau activă atunci cînd i se administrează acestuia medicamente carc îi grăbcsc moartea. Pentru un medic, Eutanasia activă este o problemă foarte greu de rezolvat Aşa-zlsul respect al vieţii, este uneori iluzoriu, căci cum altfel să interprete/j milioanele de oameni pe care ii omori în plină tinereţe irimiţîndu-i în războaie, sau sutele de milioane de avorturi, unde este de fapt respectul pentru viaţă. Voltaire spune ea specia umană este singura spectc care ştie că trebuie să moara şi aceasta o ştie datorită experienţei trăite prin moartea cuîva.

Animalele au uncie presentimente ale morţii, dar numai a- tunct cînd se află sub ameninţarea ei directă, ele se îniimj la pămînt şi aşteaptă moartea cu calm şi demnitate. Prin accst presentiment nu înseamnă că animalele au o cunoşliiii[ă despre necesitatea morţii, ele nu înţeleg că moartea este o caracteristică a esenţei vieţii şi a speciei. Această înţelegere o are numai omul

Din punctul dc vedere al lurSchcler moartea apare ca punct limită previzibil după procesul dc îmbăirinire. Omul îmbătrîni nd Îşi limitează posibilităţile viitorului, el se simte din cc în ce mai puţin liber, imbătrînind omul nu pierde numai sentimentul libertăţii, ci libertatea Însăşi. Noi cunoaştem moartea, in special ca moarte a celuilalt, la care asistăm sau de care luăm cunoştinţă în mod indirect. Astfel, observăm că moartea nu este legală neapărat de procesul imbătrînirii, adică nu o putem considera întotdeauna ea naturală, urinînd îmbăirmirca, dar chiar şi în cazul acestei morţi zise naturale, irebuie

să intervină INI accident, o boală intercurentă, o gripă, un guluraî, o inflama ţie undeva, la care organismul nostru nu mar poate reacţiona, în unele cazuri puterea de apărare a organismului este prea slăbiiă* Omul arc nu numai certitudinea că o să moară o dată, dar şi .aceea că in ficcarc clipă din viaţa lui se află în faţa posibilităţii reale a morţii. Dintre categoriile dc fiinţe omeneşti cele carc ignoră necesitatea morţii sînl copiii şi oamenii primitivi. Aşa cum arată Levy-Brulil pentru popoarele primitive, moartea arc o cauză exterioară, prezenţind un caracter întim- plutor. Dacă moartea nu este decît trecerea spiritului intr-un nit individ, este inversul naşterii.

La popoarele antice, teama de mort este mult mai mare decît aceea dc moarte, ele se tem de morţii încă nercincarnaţi, cu nişte fiinţe aflate în apropiere ascunse şi ameninţătoare. Vad în ei posibili strigoi, care Lrebuie satisfăcuţi şi fermecaţi plin ritual, pentru a nu putea să facă rău.

învăţătura creştină făgăduieşte o naştere spirituală, căreia nu-i mai poate urma nici o altă moarte. Budha promite o moarte căreia nu-i mai poate urma nici o naştere. Creştinismul este afirmarea supremă a vieţii biruitoare. Budismul este negarea vieţii pe temeiul însăşi a realităţii morţii. Pentru noi cei în viaţă experienţa morţii celuilalt arc o valoare dc neînlocuit. Există nenumărate feluri de a ne presimţi propria moarte. Mulţi sfinţi şi-au prevăzut moartea prin meditaţie. Moartea aproapclui însemnă pentru noi mult mai inuli decît moartea altcuiva. Dacă moartea este o prezenţă absentă, mortul este o absenţă prezentă, corpul viu devine cadavru iar pre/enţa persoanei nu mai este posibilă într-un cadavru, deci un cadavru este o absenţă, un lucru părăsit, o rămăşiţă pământească. în ochii deschişi ai unui mort, observăm nu numai sflrşitul vieţii dar mai ales dispariţia persoanei spirituale. Vocea familială nouă, a devenit imposibilă, căci gura mortului nu mai poate vorbi, ochii lui par a li de sticlă, ci nu ne mai pal privi, comunicarea cu persoana moartă nusc mai poate realiza.

Moartea nu este o durere a defunctului, căci el nu mai simte durerea, aceasta rămîne persoanelor familiale,

carc rămin in preajma mortului. Moartea ca sfirşit absolut, este o idee goală, numai spaima morţii este o reprezentare a ci.

Sencca afirma: De cînd te-ai născut te lot duci, aceasta este o lege.generală inevitabilă egală pentru toţi. Moartea nu este un sfirşit absolut pentru că omul aparţine cosmosului, carc n-ar putea să-şi îndeplinească marea lege şi să ajungă la deplinătatea fiinţării sale dccîi prin moartea indivizilor. Trebuie să învăţăm să putem muri, căci omul înţelept se cunoaşte după felul în care moare şi in care işi aşteaptă moartea. Cel care moare Iară teamă şi spaimă arată că şi-a îndeplinit mi- Niuuca umană, conform ordinei divine; viaţa omului fără Dumnezeu, semănind cu o tragedie,

Isus Hrisios aduce credincioşilor, o eliberare dc moarte cu totul nouă, omul poate transforma şi transcende condiţia NJI de murilor, căci c&isia dincolo de moarte posibilitatea unei alic vieţi. Viaţa părnintease㠠este o viaţă trecătoare, pierîloarc, lumea se degradează in fîccarc clipă, clipa moare pe măsură ce se naşte. Clipa este singurul loc şi singura şansă pămîn- Icască a prezenţei, singura şansă a unei existenţe posibile.

Persoana spirituală a defunctului nu dispare, ca capătă o existenţă nouă, într-o lume astrala, o lume a spiritelor.

Tot ce există este născut din iradiaţia sferei Divine. Originea noastră este într-o subdiviziune a planului spiritual etern.

Nu există o ereditate spirituală, copilul nu primeşte spiritul, nici de la tată, nici dc la mamă, el primeşte spiritul unui om mort aflat în lumea astrală. Atragerea însă a spiritului la reîncarnare se datorează, tatălui, mamei sau altor persoane caic sc găsesc în anturajul viitoarei mame. în ceea cc priveşte Ini marea spiritului unui nou născut el nu se formează nici in momentul lecundaţieî nici în momentul creşterii copilului în viaţa intrauterină, căci el este deja format din alte vieţi. Singura contribuţie a celor doi părinţi în reincarnarea noului spirit al topilului, constă în legea atracţiei afinităţilor conform căreia npiiltul spaţial liber ce vine la reîncarnare este atras in locul ie se aseamănă ccl mai mult cu caracterul său, cu gradul dc vibraţie al energici

lui. Dar atracţia spiritului poate fi determinata şi de anturajul femeii însărcinate, căci spiritul acestor persoane, poate determina aceeaşi atracţie ca şi a mamei in м pecia!.

După Abd-ru-shin, momentul încorporării noului spirit în lăt arc loc în mijlocul sarcinii, atunci tind apar primele mişcări ale fătului, o dată cu formarea slngcfui şi bătăile cordului. După filozofia liinduso-libctană, această incoroporarc arc lot in momentul naşterii, în ! imput expulzării fătului. Considerăm că această filozofie este mai aproape dc adevăr pentru că atributele principale ale spiritului sint: gindirea, imaginaţia, voinţa şi memoria, ori este greu de crezut că un fat in viaţa intrauterină posedă accste însuşiri, în dezvoltarea pc mai departe a spiritului, rolul determinant îl arc destinul său$_t$ care este conform Karmcî sale, după felul cum a evoluat în altă viaţă anterioară îşi are Jiotărit destinul inir-o nouă viaţă pămîn- teasca. Spre deosebire de accst aspect al spiritului, corpul fizic al copilului se dezvoltă conform legilor naturale în care mama arc rolul de a hrăni prin circulaţia placcmara. embrionul şi apoi latul, dezvoltarea lui fizică este supusă legilor eredităţii celor doi părinţi.

—

Din anturajul mamei, tatăl, fraţii şi surorile sau alte rude ale mamei, pot juca un rol în atracţia noului spirit.

în ceea ce priveşte întreruperea voluntară a sarcinii, discuţiile nu sînt încă rezolvate, în a se pronunţa hotărit cînd tnccpe viaţa. Aşa cum am spus, pentru unii spiritul este format dc Divinitate, in momentul procreaţiei, pentru alţii în momentul naşterii, iar pentru aliii în mijlocul -sarcinii Admiţlnd că spiritul se încarnează în mijlocul sarcinii, întreruperea cursului norma! н1 acesteia, după ce se produc primele mişcări fetaţe, este calificată drept o crimă. în ţările unde este permis avortul 1a eererc, acesta se efectuează numai în primele douăsprezece săpiămsni uie sarcinii, tocmai pentru a sc evita considerentul că s-ar înfăptui o crimă.

MOARTEA HUN SIN UCID ElUi

Sinuciderea este considerată, un păcat dc moarte de icolo- 0 crcştina, de orice nuanţă ar ii ea, sinuciderea fiind interzisă di- umori la tea Divină. Platonşi platonicicnii. aveau o aversiune Iul ii de sinucidere,

aceeaşi poziţie o in ti In im şi la evreii din Vechiul Testament, şi la b ud işti, dar sinuciderea există la toate popoarele şi în toate epocile.

Natura suferinţei umane, face ca să apară şi ispita sinuciderii.

Sinuciderea se manifestă în lume ca un fapt cotidian, sc pune întrebarea: cum poate fî considerat cel ce se sinucide, un

sau un curajos?

in istorie aceste cazuri sînL numeroase, este suficient să nc amintim de Kato, Hanibal, Brutus, Mitridadc, Sencca, Lucreţiu |l mulţi alţii.

Pentru popoarele războinice, pentru spartani, romani, japo- Mtvj, sinuciderea constituie un act de îndrăzneala şi de datorie, Creştinismul însă, consideră sinuciderea un păcat lucife- rit, şî nu o laşitate obişnuită. Argumentul că sinuciderea ar ll o slăbiciune ti voinţei nu este adevărat, căci există o voinţă de M muri, ca şi o Voinţă dc a trăi.

In sinucidere intervine acjiunea unor spirite rele, care pun «ilflpintrc pe subconştientul nostru şi îl determină să iu a- tvMMtî hotărîre. Prin aceasta se contravine Karmeî, destinului mustru, carc nc-a Lrimis la reîncarnare Intr-o evoluţie spirituală Mip^iiuarâ conform legilor divine spirituale. Procodînd las^hin- < re, rntrerupem evoluţia spiritului şi această nesupunere se |k iii pseştu de Divinitate, în această situaţie spiritul rătrime }>e (hHiiini, legal dc corpul ?5u fizic, atit timp eh era destinat 'ices- iiljn ..i \: Iască, irepeiînd de nenumărate ori, actul sinuciderii şi al suferinţei spirituale ale acestuia» in acest caz spiritul nu poate 11 liber în spaţiul astral şi nici nu se poate reîncarna.

Problema morţii libere este una fundamentala în toate marile filozofii morale. Unii o consideră o filozofie a libertăţii, a eliberării.

Epicur crcdca că moartea nu ne priveşte, căci cînd există noi, nu există ea^ iar cind există ca, nu mai există noi, aceeaşi filozofie o tmilnim la Sencca şi Tacit.

înţelepciunea stoică, atribuie persoanei liberul judecător al vieţii sau al morţii. Este de semnalat raţiunea lui Scneca care spune că omul nu trebuie să

trăiască sub imperiul necesităţii, căci nimic nu te obligă sa trăieşti.

Dar in actul sinuciderii sînt mai multe aspecte care trebuiesc interpretate.

Cum poate fi calificată acţiunea de sinucidere a unui bolnav psihic, care nu are discernâmîntul de a hotărî acţiunea prin deplina capacitate a responsabilităţii actului in sine.

Alteori, oamenii sc sinucid tocmai pentru a scăpa dc un anumit fel de moarte, sute şi mii de oameni s-au sinucis în închisorile Inchiziţiei ca să nu fie arşi de vii, sau în închisorile Revoluţiei Franceze ca să scape dc moartea prin ghilotinare sau în Închisorile fasciste şi comuniste pentru a evita repetarea chinurilor fizice şi morale la care erau expuşi.

Din accst punct de vedere, martirii creştinismului au suferit tocmai moartea cea mai înspăimântătoare flirâ să dorească *sa-şi* îa viaţa înainte, pentru că în sufletul lor biruise credinţa, în actele martiriului SffrUului Petru găsim un dispreţ faţă de moarte şi de viaţă, întemeiat pe exemplul oferit de Hristos; "Fraţi si fii, nu trebuie să fugiţi de suferinţele întru Hristos, pentru că El însuşi S-a dăruit de bunăvoie morţii, pentru mm- tui rea noastră[11].

Sinuciderea este contrara înclinaţiei naturale a omului, con- Irurâ legii naturale şi contrară milei, acelei miîc pe care omul trebuie sa o manifeste faţă de el însuşi.

Dacă omul este creat de Dumnezeu, Însemna că simeni proprietatea Lui, şi că numai el hotărăşte, în legătură cu via (a şt moartea noastră.

IERARHIA CEREASCĂ

Spiritul mineral a evoluat pe toate planetele solide din uni- vom, iar cînd a terminat seria completă dc minerale din lume, 11 uni mat apoi un corp pe plantă. Spiritul de plantă va trăi şi vit evolua prin toate plantele, de pc toate gradele dc planete •Hm univers purtătoare de plante, şi cînd va termina întreaga iniile» de la cele mai solide pînâ la cele mai eterice, va deveni spirit dc animal. Aceeaşi filieră o va urma şi spiritul animal, i'volulnd din planetă in planetă şi din sistem în sistem, pînă ta lofmelc cele mai evoluate de animale, cind va deveni spirit uimiţi. Spiritul uman prin acelaşi fel de evoluţie va

ajunge Ia Mmlhil dc înger planetar, acesta mai departe la stadiul de con- ilucAtori dc îngeri planetari (conducător de înger planetar a fu»! Moise), Conducătorul de planetă prin evoluţie va deveni |fl||cr solar şi acesta la rindul lui va deveni conducător dc Nhicm solar, aşa cum a fost Isus. Toate sistemele solare din univers au cîte un conducător dc sistem solar, consideraţi a fî flM lui Dumnezeu.

< >t ice planetă din univers, din oricare sistem solar ar face }i(!!U, arc trei zone fluidice in jurul ei, in care trăise spiritele • ' iţi fac şcoala spirituală pe acea planetă. Flecare spirit din zona cea mai inferioară trebuie să evolueze şi să uree pe rînd In sus, pentru a ajunge la zona cea mai superioară.

Din punct dc vedere al evoluţiei spiritului, cea mai inferioara zonă este zona roşie, situată imediat in jurul pămîntului. Un spirit din zona roşie a planetei pămini, va trăi pe planeta noastră fle ca spirit liber in spaţiu, fie ca încarnat pc pămînt toată durata evoluţiei nccesară globului nostru. La sfirşit, dacă va reuşi să evolueze continuu, va trece pc o altă planetă a sistemului nostru solar, cea imediat următoare evolutiv, şî va trăi şi evolua pe ea lot ca spirit roşu cil va dura evoluţia pc acea planetă şi astfel va trece tot ca spirit roşu pe fiecare planetă din sistemul nostru solar. Cînd va termina cu bine toată seria de planete ale sistemului solar va reveni la prima planetă, cea mai inferioară a sistemului, dar de dala aceasta fa cînd parte din zona fluidica, aceea a spiritelor albastre, la fel va evolua şi spiritul acesta albastru, *şi dacă totul decurge evolutiv, sc va transforma in spirit alb, trăind în a treia zonă flutdică, aceea cu spirite albe. Cind şi spiritul alb va termina ciclul său evolutiv, pe toate planetele sistemului sc va întoarce la cea mal inferioară planetă sub forma de înger planetar,

Sînt douăsprezece grade de sisteme solare, şi deci douăsprezece catcgorii dc planete şi ca atare orice spirit roşu, albastru sau alb de pe pămînt va trebui să trcacă cu alic învelişuri astrale, prin toate acestea, pînă cind va ajunge înger, în afară dc universul nostru mai există trei

universuri şi pc fiecare în parte spiritul arc aceeaşi evoluţie, de la spiritul roşu, la stadiul dc înger.

Fluidul eteric universal, este mai concentrat în jurul sorilor şi planetelor dar toate spiritele pentru a trăi au nevoie de acest eter universal. în special corpul eteric este acela care are nevoie de eterul universal, cel care formează dublul vital al tuturor vie- uiiilar. Fluidul cleric este mai condensat in apropiere de planete şi cu cil ne îndepărtăm de acestea dăm dc simţuri din ce iti cc mai rare, mai fine, pină dăm de eterul solar.

Fluidul universic csic o masă de mici corpuşoarc vii, dc nişte vietăţi ultramicroscopice, formate din elemente infraaio- mice şi dotate cu inteligenţă, memorie şi voinţă. Aceste vietăţi uUramicroscopice, sini într-o continuă mişcare şi prin natu- Ut lui fiind electrice, cu alte cuvinte fiecare zonă are caracteristic
— anumită vibraţie electrică. Spiritele evoluate ale spaţiilor, an- gelii solari, spun că eterul universal este format din particule libere, dar pc măsură ce se depărtează către sori, se asociază }l devin sfcrule din ce în ce mai mari, formlnd fluidul solar ţl apoi cel planetar. Particulele vii din eterul universal, sînl deci de trei feluri: cu inteligenţă, unele cu memorie şi altele ni voinţa* Dar distribuţia lor este inegală, cele mai numeroase *lut dc voinţa, apoi urmează cele de memorie şi după aceea
— ele de inteligenţă. Raportat la 100 de particule, raportul ar fi llc 90 de voinţă, 9 memoricşi 1 dc inteligenţă. Dacă în lerenul universal aceste fluide sini libere, îu jurul sorilor se adună cîte in'1 la un loc, formind un corpuşor sferic carc este tot o vic- iitie. Aceste mici corpuşoarc sferice se asociază între ele, for- mlnd particule din cc în cc mai mari.

îu sfera divină, particulele inteligente sinL mai numeroase, lot cele de voinţă sini ccle mai puţine. în această sferă divină Huidui este dc trei categorii: un fluid psiliic, din carc va lua UHţlcre scinteja spiritului, un al doilea care va forma corpul 1^1 iul şi planetar numit fizic şi al treilea va fi combinaţia lor, fliiMul fizico-psihic. în zonele spirituale ale planetei, aceste glo- tiit>iiilc sînl repartizate astfel că in zona roşie predomină cele ♦li' voinţă, in zona albastră predomină celcde memorie, iar

în «mm albă cele cu inteligenţă. Dc menţionat că in cele trei zone roşie, albastră şi albă, sînt zone intermediare în care nu se găsesc spirite.

Spiritele nu au sex, dar după felul cum sint încărcate cu electricitate, sînt masculine sau feminine, respectiv cele masculine, cu electricitate pozitivă iar cele feminine cu electricitate negativă. Spiritul spaţial feminin se hrăneşte numai cu electricitate negativa, iar cele masculine, numai cu electricitate pozitivă.

Scînteia divină este o unitate indivizibilă, ca nu poate suferi subdiviziuni, fiind un tot perfect, dar perfect ca un instrument dc evoluţie, aşadar deşi scînteia divină este iormată din aceeaşi materie ca şi Tatăl, nu are atributele desăvîrşitc ale acestuia. Fiecare zonă de spirite roşie, albastră şi albă, precum şi zona angelica şînt subîmpărţite fiecare in cile trej zone, în total fiind deci douăsprezece, adică exact eiji Apostoli a avut Isus. între zona spirituala albă şi zona spirituală Angc- lică, este o distanţă dc 5.0U0 km, zonă intermediară fară spirite zona Angelică ţine pină dincolo dc lună pc o distanţă egală cu distanţa dc la pămînt la lună, îngerii la rindul lor au diferite grade dc evoluţie şi anume:

— îngeri cu spirite ale înţelepciunii, ceea cc corespund Ifl csoterismul creştin, cu Domnii sau Kyriotetcs;

— îngeri cu spiritele voinţei, în csoterismul creştin cores* pund cu Tronurile;

— îngerii cu spiritele mişcării, în csoterismul creştin corespund cu Dinamis sau Puterile;

— îngeri cu spiritele formei, in csoterismul crcşltn corespund cu Slăpînirile sau Exsusiai;

— îngerii cu spiritele personalităţii, in csoterismul creştin corespund cu începătorii sau Archai;

— îngerii cu spiritele focului, in csoterlsmul creştin corespund cu Arhanghelii sau Arhangeloii; *

— îngerii cu spiritele iubirii, in csoterismuJ creştin cores- puiiil cu Serafimii;

— îngerii fii ai amurgului sau fiii vic|ii» corespund în eso- icrismui creştin la AngeloL

Ultima categorie de îngeri o formează spiritele armoniilor adică Heruvimii.

REINCARNAREA

REÎNCARNAREA *ESTE* REVENIREA spitiUtiui din lu-Oicîi» astrală, in 'unica Uzică, într-un nou corp omencsc. Acest ftuionicn era cunoscut de marii iniţiaţi din veacurile Este i unoscutâ şî astăzi la pieile roşii din America, \a Cclţii din Irluilda Anglia şî Bfetnnia, la locuitorii băştinaşi ai insulelor I lavviu, în India, Indochina, Tibet, China$_t$ Mongolia şi Japonia, Reîncarnarea este o lege fundamentală, carc se exercită n-aipra tuturor corpurilor din univers, fie ele minerale, vegetate, iinlmale sau om. ţeastă idee a reîncarnării o găsim, chiar şi «lina numai cît un sfmbuie, in toate religiile, dar trecută prin Mllllllca diferitelor popoare, a ajuns pîna în ziua dc astăzi in- noţllă dc n^numararc crc/iî.

Mutcriaiişlii socotesc ca dogmele religiei contravin datelor flllllilicc. Şt totuşi, ei constată cu în afară dc materie, carc * *li supusă legilor ci, mai sînt şi substanţe dorice conduse de ilMv Irgi dctft ccîc fizice. Sc afirmase chiar dc către materia- h)il, t'fl nu există In univers, decît materia şi legile carc o jitiM Iu mişcare, că sufletul nu este decît produsul imaginaţiei, Im icHgin nu poate 11 decit o inşîrarc de poveşii şi dc rugă- i ıMMı In peste 45 dc ani dc suprimare a gîwlirîi realiste despre ıHH despre viaţă, oamenii s-au îndoctrinat cu idei ateiste, ıH«мM leniniste, despre viaţă.

Desigur, după mulţi ani, oricine se întreabă dacă există un Dumnezeu care a creat tot universul, căci văzind in jurul lor a fi tea nedreptăţi îşi pun întrebarea: daca există un Dumnezeu, de *Cc* cel slab este prada celui puternic? Dacă Dumnezeu a creat această lume allt de nedreaptă, cc se mai poate aştepta la lumea de dincolo? Dacă toate sufletele noastre se nasc egale, pentru ce viaţa lor esie atU dc ncegală? Dc cc unit oameni se îmbolnăvesc şi mor in fragedă copilărie? Această ordine este în aparenţă nedreaptă. Explicaţia ne este dată lot de spiritele evoluate şi are ia bază, revenirea noastră mereu la viaţa pă- inintcască, Ia reincarnarea noastră repetată, pentru ca sunetul nostru să se purifice. Suferinţa unor oameni pe pămînt este dată de pacatclc spiritului în alte vieţi anterioare, el trebuie să sufere pentru a se purifica. Astăzi în urma numeroaselor experienţe spiritiste, putem

afirma că nu creierul este sediul înţelegerii, el este numai instrumentul spiritului iar înţelegerea este rezultatul unei activităţi, de mii şi milioane de secole ale spiritului omenesc, redată lumii exterioare cu ajutorul creierului

Este adevărat ca, ascuţimea inteligenţei este dată de felul cum este alcătuită scoarţa cerebrală. Cind moartea distruge instrumentul spiritul nu se mai poale exprima fiziceşte, dar conştiinţa persistă mai departe, peniru că ea este o însuşire a spiritului, rezultanta unei imense învăţături obţinută in lunga serie de forme vieţuitoare prin care a trecut spiritul. Spiritul şi corpul au vîrstc, dar nu este un paralelism între trup şi spirit în privinţa vîrslci lor. Sint două serii de evoluţii: evoluţia corpului fizic şi evoluţia spiritului carc animă fizicul.

Actul spiritului dc a lu;; in decursul secolelor rind pc rtnd în posesie corpuri noi, se numeşte reîncarnare. Ea se aplică la scara întregului univers; corpurile fizice se distrug pentru ai din ele să se formeze alte corpuri, in care să-şi facă şcoala vieţii un alt spirit. Sc distrug formele materiei, dar se păstrează Ioane amintirile spiritului

Reincarnarea este treccrca unei fiinţe conştiente, nepieritoare intr-un alt corp fizic, potrivit stadiului lor dc dezvoltare.

Reîncarnarea spiritelor din lumea astrală nu cere ca noi ii tipii moarte să nc reîncarnăm imediat, cu toate că se poate luiinipla şi asemenea cazuri, S-au ciiat cazuri, în care, cind ÎMI om a murit şi a părăsit corpul tui căzut de boală, sau prin- it un accident, s-a reîncarnat brusc, în corpul unui copii aflat In agonie, după ce spiritul copilului părăsise corpul lui fraged.

Dar cu cît spiritul este mai evoluat, cu aiîL perioada de la moarte şi pînă la reîncarnare este mai lungă, perioada medie liiiic două reîncarnări, este de 2*1)00 de ani, dar daca un spirit Vftsa să evolueze mai repede, atunci cl hotărăşte sa sc reîncar- iiv/.e mai repede- De aceea este greu dc a.indica chiar şi în medic, perioada dintre două reîncarnări. Marele scop ai re- Incarnării este evoluţia spiritului. Evoluţia materiei s-a produs leul Ui timpuri incomensurabile, pentru a transforma

cierurile Mi Momi* atomii în mineral, materia minerală în plante, a planii I In animal şi a animalului în om. S-ar părea că cu ccea ce um alirmat.am susţine lepria maierialistcvoluţionistă a lui Char- ţv* Darvvin, dar să nu facem această greşeală, este vorba de «miluţia perispiritului mineral, al plantelor şî al animalelor, nu iW evoluţia corpului lor fizic. Nu s-a formal nici o specie nouă ih U lungul mileniilor, sînt tot alîtea specii astăzi, athea cîtc «llvlnitatca a creat, Dc altfel dacă tot reproducem pe Charles \ litur, acesta a spu& "specia tot sunt diversac tjvod diversac li ᴍ uuie, ah ini tio crcatum, inftnilus est" (sînt alîtea specii pe |t|ţ|Hlni cîte au fost create de Dumnezeu). Suferinţa pe carc jiMMcii o constituie ca o ncnorocire în general, este un excelent ftiM'uIlior al spiritului nostru, o excelentă antrenare pentru dez- voi ta rea facultăţilor iui. Noi vom cunoaşte măreţia vieţii, cind ne vom aduce aminte dc experienţele din treeut, cînd vom vedea legăturile cc Ic unesc, cînd vom şti sensul profund şi scopul spiritual al evenimentelor din viaţă.

Noi nu nc-am ales părinţii şi locul unde să ne naştem, spiritele superioare decid locul şi părinţii din carc să ne naş- tem. în general locul unde ai să te naşti, e determinat de iubirea sau ura ce ai contractat-o într-o trăire pămint cască anterioară. Reincarnarea poate să se facă in corpuri de sexe diferite, într-o viaţă liînd bărbat, într-o altă viaţă fund femeie. în general după 6-7 reîncarnări, trecem în corpuri fizice de sex opus: aceasta hotărire o iau spiritele superioare. Aşa se face cu pe plan mondial, este un echilibru, între sexul masculin şi sexul feminin, deci numărul bărbaţilor ucişi in timpul războa- ielor, de cînd estş lumea, este egal cu populaţia actuală a globului. Cum se poate explica altfel, această refacerea echilibrului dintre sexul masculin şi sexul feminin?

Oricine va citi această carie, va pune cilcva întrebări: cc probe sini în acest sens? De ce sini mai mulţi locuitori pe pămint astăzi decît în timpul trecut? Sau de ce un copil care este reîncarnarea unui spirit evoluat într-o trăire anterioară, nu îşi aduce aminte dc această viaţă?

Biserica spune că după moarte, sufletul nostru merge in lumea astrală şi acolo sfâ pentru a aştepta judccaia de

apoi. Nu ni se spune ce face el acolo în tot acest timp, în ce stare sc găseşte acolo, ramîne el cu aceleaşi cunoştinţe ca şi pe pămint?

Ştiinţa spirituală spune că în lumea spaţiilor, omul facc studii dc ordin spiritual, dar evoluţia cere studii şi în lumea materiei fizice. Evoluţia este un fenomen universal şi mineralele şi plantele şî animalele evoluează de-a lungul veacurilor.
uralul treaplă cu treaptă* Spiritul animalului cel mai evoluat revine la incarnare in corpuri omeneşti, bineînţeles la oamenii sălbatici şi astfel numărul naşterilor creşte mereu.

Un copil care se naşte in sînul unei familii, deşi sea-iitihnă fiziceşte cu unul din părinţii săi, este foarte diferit ca llilclcct, sau se poate naşte chiar un geniu. Nimic din mediul înconjurător nu a putut dezvolta calităţile lui sufleteşti, de un- Ur această inteligenţă, evident din alte trăiri anterioare pe care Ic aduce spiritul lui, în acea reîncarnare. S-a pus întrebarea: «Iacă noi am avut şi alte trăiri de ce nu ne aducem aminte de acele vieţi. Fină a răspunde la aceste întrebări să spunem că nul nu ne aducem aminte nici dc trăirea noastră actuală, dacă ne întrebăm ce am făcut in urmă cu 15-20 de ani, la o anumită ilMil nu ştim nimic, dar sa nc mai amintim din trăirile noastre anterioare, şi totuşi dacă se adoarme un om prin hipnoza, 4 41iii ştim că sc fcvee desprinderea corpului astral de cel fizic, ducă i sc pun aceleaşi întrebări, răspunde cu precizie, na numii! la cc am lacul noi, dar şî cei din anturajul nostru, referitor i liiiu şi la evenimentele social-poiitice din acea vreme. Cel cc %i opune iu starea normală pentru ca spiritul să ne spună ceea tt[1] am lacul noi în copilărie sau în alte vieţi, este corpul nostru ♦ liiflc, carc se interpune între spirit şi exterior. Dovadă că în hipnoză cînd corpul nostru astral, sufletul sau spiritul nostru i iiv desprins, ieşind în afara corpului vital, ne aducem aminte.

Divergenţele dintre oameni au la bază toi reincarnarea. U- iill dinlrc noi înţelegem mai bine şi mai repede uncie idei, dini că am mai avui aceste informaţii şi din alic vieţi ante- iluuic. Dc aceea nu trebuie să nc batem ai pul cu cei care ne iiMitinzic din principiu, căci

ci au un spirit mai puţin evoluat iui i putem convingc. în sprijinul teoriei reîncarnării vine ţi rouistaiarca că geniile in general, nu au dat naştere la copii cu aceeaşi inteligenţă, chiar mai mull, unii copii, ca urmaşi ai lor, silit reduşi mintal» Unde este in acest caz informaţia eredităţii genetice?, Hermafrodîtismul, cind miîlnim caractere masculine la unele femei sau caractere feminine la unii bărbaţi (homosexuali pasivi, voce feminină ele.) se explică foarte bine prin actul reincarnării» Bărbaţii cu aspect feminin, au fost într-o viaţă anterioară femei, iar femeile cu caracter masculin, au fost intr-o viaţă anterioară bărbaţi. Tot aşa se explică, de ce unele persoane au frică de unele jclcmeiite ale naturii, Sînl persoane carc au o frică nestăpinită, de a pleca cu barca pc un lac sau cu vaporul pe marc, ale persoane au frica de foc, tunete şi fulgere, sau nu vor să rămină singure intr-o pădure etc.

Fiecare dintre aceste persoane au acest sentiment pentru că au trecut într-o altă încarnaţie, printr-unul din aecsie evenimente tragice, au murit într-un naufragiu, într-un foc sau in bezna nopţii.

O altă dovadă a reîncarnării noastre, este amintirea unor oameni, care îşi reamintesc perfect de bine de fapte, împrejurări, localităţi, persoane din alte vieţi.

Această reamintire poate li naturală sau provocată, aşa cum am spus în stare de hipnoză, ci ne povestesc cu lux dc amănunte locul unde au trăit, unde au murit, cu cine au fost căsătoriţi, ciţi copii au avut, cum ii chema şî unde sini dacă mai trăiesc. Relatări carc prin observaţii ulterioare s-au dovedii a fî exacLe. Reamintirea naturală Iară a apela la hipnoză, se face in siarc normală, dar de cele mai multe, ori este parţială, fragmentată. Majoritatea oamenilor Insă, nu-şi reamintesc că ar mai fi trăit o viaţă anterioară, această neştiinţă este o lege pe care Dumnezeu a pus-o în viaţa omului.

Dumnezeu vrea să pună la o nouă încercare spiritul nostru pentru a vedea dacă se purifică sau nu, acesta eslc scopul pentru
Uiro spiritele au fost reîncarnate. Spiritele umane, în spaţiu, «uitat absolut la fel ca aspect nu au nici un fel (ie sex, sînt nişte Miu uic luminoase* liccare cu un nucleu

format din spiritul divin, un înveliş eteric format din învelişurile dc care am amin- Mi: eieric, astral, solar, univcrsic şî cosmic. Acestea formează ıoıpul spiritului sau perispiriiul. Deşi identice ca aspccl, spini dc din lumea astrală sînt încărcate cu două feluri de clec- h iritate şi anume: cu fluid electric negativ, şi un fluid electric jpoziiiv. La unele spirite predomină electrici la tea pozitivă, iar la Iii Ic Ic cea negativă. în lumea astrală spiritele îşi reimprospă- kwă în permanenţă perispiritul său şi electrici ta tea. Spiritul i ii ic va avea în jurul său mai mult fluid pozitiv, va lua pe pămînt i oi p de bărbat, iar cClc în care predomină electricitatea negativii sc va reîncarna adesea în femeie.

! Jnirea celor două sexe se vede peste tot în natura, îu lumea plantelor elementul mascul merge către clementul hirtei, ele se atrag pentru că au electricitate dc sens contrar Aunistu este explicaţia unirii grăuntelui de polen cu ovulul, în Ml Mia căruia se formează oul, începutul viitorului pui dc plantă, hi lumea animală, spcrmatoziodul provenit de Ia mascul, sc u- Mt^lc cu ovulul, celula germinativă, eliminat de ovarul femeii. "i| tnmnlozoidul părăseşte testiculul, înconjurat de o aureolă lluhîică, în care sint fixate toate particularităţile fizice ale ta- nilul, Ovulul la rindul său este înconjurat tot de o zonă fluidică. In ca ie sînt imprimate loale caracterele fizice ale femeii. Din MMlren lor sc naşte oul, cc va da ulterior naştere embrionului uman, Cind doi îndrăgostiţi se uncsc, din corpul lor spiritual, J|n perispiritul lor, se produce o descărcare electrică, pozitivă fcb Iu unul, negativă de la altul în acest moment, spiritul lor •linte o senzaţie de fericire, pe carc omul in neştiinţă de cauza, o iJhlbulc corpului carnal. Sînt cazuri cînd fluidele celor doi soţi, sc neutralizează şi in acest caz celulele sexuale lipsite dc fluidele lor respective nu se mai pot unîf pentru a avea loc fecundarea.

Copilul din pinteccle mamei fură din fluidul mamei in timpul nopţii, iar de la tată fluidele ie absoarbe ziua. în cazul cind copilul va absorbi 'mai mult fluid de la tată, el va semăna cu tata, dacă absoarbe mai mult de la mama, va semăna cu ca(cînd absoarbe In egală măsură, copilul va semăna cu amîndol, cînd nu seamănă cu niet unul,

spiritul a absorbit fluide de la o altă persoană rudă cu părinţii şi cu care este legata intr-o altă viaţă anterioară.

Marele curent cosmic, după ce a înconjurai soarele nostru, vine să înconjoare şi planeta noastră, "direcţia acestui curent, este la început de la răsărit la apus, iar apoi se îndreaptă dc la sud spre nord. Curentul trebuie să intre prin picioare şi sâ iasă prin cap, Aceasta este explicaţia obiceiului moştenit din vremuri îndepărtate, că mortul se îngroapă cu faţa la răsărit. Am spus cind am vorbit dc actul morţii, că spiritul nostru nc părăseşte în momentul morţii ieşind tot prin cap.

Cfelc trei ursitoare ale copilului, cunoscute în popor nu sini altceva decît cele trei raze fiuidice venite" de Ia spiritul divin, cel solar, jf cel planetar, Pînă la 7 ani spiritul copilului estd mai mult extensiv atunci la această vîrsta, el pătrunde in inte* riorul corpului. Asupra corpului o influenţa o au şi planetele, fluidul lor planetar, carc acţioncaza în momentul naşterii salcj Cea mat mare influenţă o are planeta care se află la meridianuţ locului dc naştere, sau vccin cu el in momentul naşterii Flcj cârc planetă va imprima copilului un anumit caracter, planeţi Mane va imprima copilului un caractcr războinic* dc om tio tării* planeta Venus, vc determini; un sistem nervos sensibil, a înclinaţii către frumos, el însuşi fiind cu un corp armonios şi plăcut* va fî un sentimentul.

Voi relata în următoarele rinduri$_t$ o experienţă celebră a renumitului hîpnotizor francez Alphonsc Bouvier, din Lyon, ia- culă în 1905, care arată în mod evident nemurirea sufletului ^ nenumăratele lui incarnări. Mediuntul pc carc a lucrat era o femeie instruita, născută într-un mic orăşel, de pe apa Isere, In 1876, ea a urmat cursurile universităţii după care s-a măritat HI un militar, fiind mama unei fetiţe dc 4 ani.

tată cum explică cl această experienţă: "dc cîte ori fac ca IiicUiumul meu să se apropie de virsta copilăriei, gesturile sale vorba sa, ia timbrul unui copil, către o fază şi mai înapoiată topitul abia poate vorbi, in fine cind mcdiumul este adus pînă In la/it de mai puţin de un an el face gesturile cu miinilc şi Im/ele ca şi cum ar suge. Ctnd il fac să revie în faza din litmcccie mamei, el se încovoaie ca un fetus, cu mîinilc pc llMRrt corp şi cu pumnii în

dreptul ochilor. Din luna a treia plnft ta concepţie, mediumul cade pe spate. în fine cînd mc- iltuuiu! este dus şi mai departe înapoi, adică în stare de spirit liber şi rătăceşte prin spaţiu, se vede cum la momentul în- MII nării, face eforturi ca şi cum ar fi voit să se sustragă unei thiţc care îl atrage şi îl poartă către viitoarea lui mamă. De Htr «uri Irece printr-o fază de femeie are timbrul şi gesturile ti'Mieic, de cîte ori se prezintă ai brăbat, are tonul mat gros ţi iMltudinea caracteristică a bărbatului, în fine cind e vorba di nu bSlrîn bolnav, virsta şi starea sa suferindă e zugrăvită jiitn 'gesturile şî vocea obosită a unui bătrîni Iată pe scurt ih(m ttiMiţa sa, aşa cum o descrie el: Mam aşezat mediumul pe <HI Uitoliu comun, i-am făcut pase de adormire, încetul cu înce- Ml n Mit iu mul ui i s-au lăsat pleoapele şi a adormit profund. < HMI am luat cunoştinţă că s-a exteriorizat complet, il fac să

treacă repede *prin* Loatc vîrstele din inapoia prezentului, adică ca lînără Tată, copiliţâ, copil, o trec apoi mai departe prin *raza* celor nouă luni din pîulecele mamei şale şi în fine ca spirit In spaţiu.

Adusă pi tul in această la/ă, ea imi spune că acum este spirit liber în spaţiu, că sc mişcă in jurul pămîntului, vizitînd părinţii şi prietenii, că îşi caută pc logodnicul său Louis, care a plecat dc pc pămînt înaintea ei, dar că tiu-1 găseşte şi mai adaugă că adesea se duce la cimitirul din Briancon unde îşi priveşte corpul pe care 1-a purtat în viaţa pămîmcască numită Margareta Duchcsnc. A murit in anul 1860 în virsta de 26 de ani, fiind bolnavă* dc piept, readusă şi mai înapoi ca om, cu domnijoa a Duchcsnc, sc vede tjnără dar c bolnava tuşînt tot mereu. îşi duce iifiîna la piept spunind că are sentimentu ca va inuâ, din cauza acestei boli şi c tare mihnită pentru că? iubeşte pc Louis Jutes Martin, care îşi face acum stagiul MI- litar la Brianson. Din accst stadiu am trecui-o înapoi prin copilărie, naştere, pînă la starea iarăşi de spirit. în această siaj re, dcciară că c nefericit, pentru ca suferă chiar în spaţiu. Ni prea ştie ce-I cu cl, pentru că sc simt greoi ca şi plunibu (acum e bărbat). i-aiu ordonat alunei

să-şi ia corpul accsltt bărbat Sc vede bărbat dar tuşeşte mereu şi acum, se ei; primă că ar vrea mai bine să moară, căci viaţa este grea, plini dc mizerie, preferă să moară pentru că atunci nu va mai sufery *L*-aiîi întrebi in cc an trăiţi acum? Şi-mi răspunde că este îi| 1780 şi arc 42 de aiil. Spune că la 32 de ani era la Milan, und| era lucrator, k» un oarecare Paoli, .tăietor şi sculptor în mari mură, dar ca nu prea era îndcmînatec, cu aceasta ocazie ijf descrie patronul ca fiind un beţiv, o bruta care l-a bătut dc njul multe ori Dus înapoi la vîrsta de 25 de ani spune că este slugi într-o băcănie, iar la 21 de ani a fost chemat ta recrutare, dar ci fosi respins, fiind prea sîab de corp, Cînd avea 19 ani, spune că vindea Jurnale, între care ziarul "Durance*\ întrebai: dar ce ᴍ ı ie acest ziar? Răspunde că nu ştie, dar se aude că vor veni Austriecii Şi din nou esie întrebat; dar în ce an e acum? Şi d răspunde: 1757, La 18 ani se vede un ucenic la un ctsmar, meserie pe carc o găseşte prea grea, nu i-a plăcut şi a părăsi- Hv La 16 ani, se vede acasă ta părinţi şi mărturiseşte câ vrea *A fugă pentru că prea îl pune să facă mereu treabă. Dar unde locuieşti acum? La Saint Pîerrc, aproape de Braicon, unde ta- ifii meu e cultivator ia o fermă.

La 12 ani, urmează o şcoală dar nu-i place deloc cartea, ʟ 'ᴊı profesor arc pc un preot numit Anloine, eu care învaţă Calc Idsiuul. La 10 ani, spune că îi este frig, pentru că nu arc haine. Muma mi-a lacul nişte pantaloni dînlr-o rochie veche a ei, şi copiii cînd mă văd cu ei, işi bat joc dc mine» Mi s-a spus să fiu cuminte, căci îmi va face nişie haine noi cînd mă voi im- |utilaşi. Atunci voi avea şi eu pantaloni frumoşi. Şi conli- ᴍUft expunerea: cînd mă răzbeşte frigul, mă duc în grajdul Iniilor *şî* vacilor unde e cald.,.

La 6 ani e întrebat dacă se joacă, — Aş, de unde să mă joc, mă pune mereu la treabă. Din ᴏıı In an e adus iar în pintecela mamei sale - şi din nou ca njilrlt iu spaţiu» 1 se spune că e spirit şi el rămine nelămurit, Imrcbind: Dar ce e acela spirit? l-am dat explicaţia că spiritul i» omul fără corp de carne - explicaţie pe care se pare că tot mi n înţeles-o. Priveşte în jurul sau şi întreabă: dar unde utili, pentru că nu-mi văd prietenii? l-am spus a doua oară:

"pentru că acum nu mai ai corp de carne şi ai trecut prin faza Miluită moarte. Ai lăî, au rămas jos printre pămîntcni".

în line, e readus înapoi, în faza de pămîniean şi e între- tmt» ce sex şî e vîrstă arc. Răspunde că e femeie de 30 de ani.

că se numeşte Jejiy Ludovic, şi c în anul 1702, că are doi copii, unul de 7 ani, Auguste şi altul Jean, pe care l-a născut de curind^ că locuieşte cu soţul ei in localitatea Plouermel, unde sojul ei lucrează la doage pentru butoaie.

La 16 ani se vede la unchiul ei, numit Marictii, fiind orfelina. Unchiul sau nu a dat-o ia şcoală, dar a învăţat-o sâ semneze. El face serviciul la un farmacist. Şi aplectndu-sc intr-o parte, pare ca-i spune o confidenţă: "Cred că unchiul e tatăl meu, dar nu trebuie să o spun. Cind vorbesc dc tatăl meu ii vin lacrimi in ochi. El e foarte drăgăstos cu mine. Cred, insă, că unchiul meu n-a fost cuminte, dar n-am dreptul să-l judec, fiind foarte bun cu mine".

— Numai pentru unchiul tău ai iubire?

— Nu, cunosc şt pc Ludovic, deoarece deşi e văduv, şi are 2 copii de la prima soţie, am o deosebită dragoste şi aşteptăm amindoi, nerăbdători, să ne căsătorim, E aşa de drăguţ, şi dulce cu mine! Nc-am înţeles ca pe copii să nu-i ţinem noi, ci să-i trimitem la bunica lor, păstrindu-lc totuşi, toată afecţiuna noastră.

E readusă la 12 ani. Se vede tot la Blouermel, pe marginea apei, unde aduna flori de ciinp din care se fac ceaiuri pentru sănătate, Unchiul meu mi-a arătat carc sint acele plante care i ie dă farmacistului - Ursului, cum îî zice el, d-lui loannes Jvens, întrebat dacă poate spune cîteva din aceste plante, răspunde că da, şi începe sa le înşire: ochiul pisicii, planta cerului, steaua firmamentului, piciorul păianjenului, oglinda sufletului» şi multe altele. La 5 ani, se vede pe genunchii unchiului, carc o mingiic şi o ajută să-şi facă coroniţe din berberită.

E magnetizată şi dusă mai departe, la virsta de 3 ani. La aceasta vîrsta, orfelina afirmă: "spun unchiului meu «unchiule» cînd e dc faţă cineva, dar cind sîntem numai noi doi amindoi | li .spun «tală» şi atunci mă mingiic pe obraji. Pe mama nu o ţllii". Adusă in momentul naşterii,

mediumul spune: văd o Icmcic pe pal care e greu bolnavă şi pe tatăl meu (unchiul) carc p linge.

E dusă îndărăt de această incarnare, adică în faza de spirit, în această etapă, ea spune că suferă grozav dc lovitura de liincc ce i s-a dat intre coaste, pe partea sa dreapta*

E întrebai: Dar cum se face că ai o durere fizică, cînd tu tiu mai ai corp dc carne?

— Da, răspunde cl, şî totuşi simt mereu durere in partea mea dreaptă, din oauza.unei împunsături pe care am primit-o la Marignîan. Sîntem în anul 1615 şi am 22 de ani.

— Cum te numeşti?

— Michel Bery şi punîndu-i-sc un creion în mina mediurnului, scrie foarte neindemînalic: Michel Bery, de la curtea regelui.

— Dar nu ai spus contra cui v-aţi luptat?

Şi răspunse că luplii dc 3 zile şi 3 nopţi contra Elveţie- Mllor.

— Ce părere ai dc regele tău?

— O, Franţois este un brav şi arc o inimă bună.

— Cum il socoteşti tu că e bun, cînd el omoară atîta liimc'A

— Omoară, Gindcă e necesar.

Dar dacă tu vei fî omorit, crezi că mai rămîne ceva din
itţo?

AşT ce să mai răminS, totul se slîxşcştc cu moartea.

B dus la vîrsta de 20 de ani» Ce faci tu acum?

Ce să fac, plecăm spre Amicns, Englezii vor să le mai ililm o lecţie.

— în ce an c acum?

— 1513. Nu cred să mai trăiesc mult timp, după visul ce l-am avut. Cred că peste 2 ani nu voi mai trăi. Am visat In primăvara asta, că imi curge singe dintre coaste, din partea dreaptă a corpului, pe care cineva mi-o străpunsese cu o lance (ceea ce s-a întimplat mai tîrziu, era un vis prevestitor).

— Crezi în vise?

— Da, pentru că ceea CC am visat maî totdeauna ml s-a realizat. N-am fost înşelat niciodată*

E dus ia virsta de 19 ani. în acest moment se vede glumind cu prietena sa, Dtane de Concy. E întrebat dacă o iubeşte şi dacă se gîndeşte sa întemeieze o familie.

— Aş, de unde. JVli-e dragă, dar nu mă gîndesc să mă însor cu ea, ^

— Şi cc faci acum?

— Sînt în serviciul regal ca muşchetar, corp creat dc Ca- *rol* VI, fiindu-i frică şi de pielea de pc el.

La 18 ani spune că se duce să se înroleze in garda stâpinu- lui său.

— Mă duc cu plăcere, dar trebuie să părăsesc pe Diana mea, pc micuţa mea, cu bărbia rozâ şi dinţişorii ei micuţi.

La 16 ani, spune că se Dţîie pe lingă Charlotte de Mont* morcncy, de la care nu-i fuge gîndul. E întrebat dacă se bucură numai el dc favorurile acestei tinere, la care mediumul răspunde:

— O, ştiu bine, că ca cochetează cu Franţois, care e de aceeaşi virsta cu mine, dar puţin îmi pasă de asta.

La 12 ani e paj la curtea regelui de doi ani.

— la spune micule, ce faci tu acum la curte?

— Ei, ce să fac? Fac lectură, conduc doamnele - şi cu un gest graţios întinde mîna şi, cu surisul pe buze, imită con-
ducerea unei doamne a curţii. Dau scaunul şi îndrept rochia
i
doamnelor şi cîtcodată mă plec şi le sărut picioruşul A, trebuie să ştii, că nu se permite ia toţi pajii să sărute piciorul doamnelor. Mi sc spune, că sînt drăguţ pentru că am ochii al- *Imştri* şi părul blond. Doamnele mă plac şi eu ie voi plăcea cind voi fi mai marc.

La *9* ani, spune di tatăl său il va trimite la curte, ca să Kcrvească de paj. întrebat: dar ce ocupaţie are tatăl lui?

— Cum, nu ştii? E paznicul casei dc Montmorcncy. I s-a promis că mă va lua ca paj la curte, dar se teme să nu mă stric flcolo* %

Din nou e adus pînă la fetus .şi mai apoi in stare dc spirit, hui acest stadiu i se comunică să treacă în faza dc încarnat, Iu momentul morţii sale. întrebat cc virstă are, răspunde că are JO dc ani, Se numeşte Mariettc Muertin, că face lecturi unei ilmumie care are un băiat, pe

Gastou, care dacă n-ar fi murit, \n li devenit soţia lui, contra voinţei mamei sale. Sărmanul a fost umorii dc calul său.

Dusă la 18 ani, e întrebată: acum cc face? Răspunde că «u tim c la conicsa-d^ Guisc, unde predă lectura nepotului eL E liuntt iiuipoi pînă la 4 ani. Mama c speriata, căci tata e mereu tiulniiv, nu mai poate face desene pentru rege.

De care rege c vorba?

Nu ştii? E Fiiip cel Frumos.

De aici c readusă pînă ta faza de spirit în această stare, HM JL dă seama exact că A murit. I se pare ca E lot un om pe i*?uiiliii Starea această nedesluşită se datoreşte numeroasele nule greşeli lăcute pe cind era încarnată. într-adevăr, in uiiiicdcnia viaţă a fost stareţa unei mănăstiri, tirani?,înd tinere mv, din ordinul celor mai de sus, ţinîndu-lc în carcere, fără •im , totuşi punindu-le să lucreze lucruri migăloase cu Mdl întrebată, dar în ce an trăieşti? Răspunde in 1010.

— Cc rege trăieşte acum?

— Robert al 11-lea, Capetul. Nu-mi vine să pronunţ numele lui, căci din cauza lui frumoasa Blanche de Paris e închisă, pentru ca fratele său Robert să-i ia toată averea.

La 60 dc ani se vede pregătind tinere fete carc voicsc să se călugărească.

— Dar pentru care motiv sini aduse să se facă călugăriţe?

— Pentru ca frajii lor să le ia averea,

— Cine |I-a adus pe Blanche de Paris?

— Nu pot să-ţi spuir. Mi-c frică de abatele ChiEsclIcs.

— Dar cc eşti tu la mănăstire?

— Sînt superioară de 20 de ani în mănăstrirea "Compagne dc Jesus" şi am sub ordinele mele 20 de călugăriţe, dar sper să fiu avansată şi mai sus, ca stareţă, cînd voi avea sub mina mea lotul şi ţoala lumea la picioarele mele.

Trecută în faza de spirit spune că o dor ochii şi îşi duce miinilc peste ochii săi. întrebată din ce cauza suferă, răspunde că, fiind soldat, a fost prins de Aiila, la Chalons sur Mante şi că din ordinul îui i s-au ars ochii,

Nu avea la această epocă decît 31 de ani, se numea Carlomce şi era geful uneî unităţi franceze, sub ordinele lui Masotfe, iar deasupra tuturor şefilor, avea pe Marovee, Această luptă a avut loc in anul 449. întrebat dacă cunoaşte pe Dumnezeu, răspunde că da, şi toţi ai timpului său, îi fac sacrificii de oameni, care sînt arşi, căci aşa ii place Lui. (Era păgin).

La 25 de ani, era plugar împreună cu mama sa Li, cu care locuia în ţinutul Albinos, prin care curge apa Tourn, unde lucrează pămintul E dusă treptat înapoi în sinul mamei sale şi apoi în stare de spirit. Şi din nou, spune că suferă mult, căci a fost ars de viu de împăratul roman Probus, la virsta de 40 de ani. Fusese păzitor al palatului lui şi era originar din
ţinutul numii Romul us, prin anul 279, cînd xi purtat numele dc j'altis* Spune ca urăşte dc moarte pc împărat, pentru că i-a tttpii leliţa sa, pentru a o face metresa lui. Pentru a se apropia tiu el s-a oferii ca soldat lui Pecius, şeful găr/Ji palatului, cu liftului ca la prima ocazie, să4 omoare, răzbunînd astfel pc fiica *u l⁷lorina. A fost însă prins asupra încercării sale şi ars dc vin împreună cu fiica sa. Printre lacrimi, mcdiumul spune, că prietenii din gardă i-au jurat că-1 vor răzbuna, omorindu-1 pe împărat. Declară că are mingiicrca că copila lui a murit pură. IM această stare, îşi descrie starea sa. în viaţa prccedcntă aces- lisiti, a fost o tînără, numită Irisec. Aduna flori pentru a Ic da picotului Aii, ca să le ardă la picioarele zeilor, producînd un Inul carc sc ridica pină la cer, pînă la locuinţa zeilor.

Povesteşte că preotul povăţuieşte pc oameni, să se roage, |kintiu ca sufletul lor să se ridice pînă la el, în cer.

A trăit in ţara numită Imondo (aproape dc Triesl).

Preotul mă ia şi mă face să respir din fumul plantelor 41 INC, care au proprietatea să mă trimită spi^/.cî, cu carc să vorbesc şi să-i comunic şi lui. Eu nu văd zeii, dar îi aud şi-i «|Hin lui, ceea ce spun ei (devenise medium dc iransă). Spune ca munceşte, alţii îi aduc de mîncare, dar nu are voie itt fie văzută dc nimeni* ,

In fiecare zi aduc flori dc [ruin, pc care preotul Ic depune In «Ilar, iar seara le arde, al cărui fum

jrespirindu-l, corpul meu fttfllllnc jos, iar eu mă ridic in sus căt'rc zei.

întrebată, cînd te ridici în sus, cum te vezi tu? Ea răspunde;

— Ca un glob alb. Aii mă iubeşte şi m-a crescut dc mică, 1 itifiidu-ma părinţi lor-mei care m-au dat cu bucurie.

E în anul 100 după Hristos. Descrie că fiind mică de 6 ani ii rost luată să fie sacrificată zeilor, dar a fost scăpată de un ilnâr şef războinic, numit Jeus. Cînd s-a făcut marc, spune că l-a iubit şi la ritului ei 1-a scăpat din închisarc, în care el fusese pus de un adversar al lui cu numele de Joanime. Cu viaţa aceasta se termină experienţa lui Bouvjcr, căci de aici înainte spiritul mediumuiui începe să nu mai vadă clar, în vieţile sale anterioare.

în rezumat, d-na Jeus a (acut cunoscut nouă din vieţile sale anterioare şi anume: într-una a fost Margareta Duchdsne. în a doua viaţă, precedentă acesteia, a fost bărbat, un sculptor în piatră, în a treia, a fost un copil orfan, numit Jenny Ludovic. A patra, ca bărbat numit Michel Bery. în a cincca viaţă a fost o institutoare, numita Marielte Marin. în a şasea a fost stareţa unei minăstiri, în a şaptea, ca ofiţer în armata lui Merov6e, care a luptai contra lui Atila. în a opia, ea soldat în timpul împăratului roman Probus. în a noua vestală în templul din ţara Imondo.

Acaslă strălucită experienţă a lui Bou vier, alăturata de cele ale lui Rochafr^i a altor mulţi experimentatori, pune in evidenţă existenţa uncî individualităţi - spiritul - carc îmbracă în decursul veacurilor, diferite corpuri umane, devenind astfel diferite personalităţi, care işi deapănă viaţa pe scena pămîntu- Iui, după cum un actor joacă diferite roluri pe scena unui teatru oarecare.

Experienţe de regresic în timp au fosi (acute şi dc doctorul Brian Weiss, medic psihiatru american de origine evreică actuamcntc medic şef psihiatru Ia un mare spital afiliat universităţii din Mia mi. Pacienta de care s-a preocupat cel mai mult în domeniul regresiunii în timp, este o bolnavă suferindă de nevroză astenică pe nume Katherine, pe care sub stare de hipnozei,

comunicînd cu subconştientul acesteia a regresat-o în mai multe vieţi anterioare, mai toate sfîrşindu-sc prin morţi violente, ceea ce explica dc fapt starea anxioasa a vieţii actuale, la fel ca şi La alte experienţe privind reincarnarea Katherine t)l vede vieţile anterioare ca şi cînd ar *fi* privite din afară, cu a trăit in alte vieţi, De sub formă de bărbat, fie sub formă «ki femeie, iar atunci cînd a trăit într-o altă ţară, cu o altă Ulubă, ca vorbea in limba respectivă aflîndu-se în stare de hîp- flo/it, cind retrăia acea via^l Cînd sc afla regresată în stadiul llu spirit liber, ea descrie lumea spiritelor aşa cum fac toate fi ţii rit ele aflate în acesL stadiu. Dr. Brian Weiss a efectuat recesiuni detaliate în vieţile anterioare ale mai multor pacienţi, iJCKO perind aceleaşi caracteristici generale, ei a folosit In a- ivM scop 12 bolnavi de diferite formaţii intelectuale, de exemplu: o casnică evreică din Miami Beach şi-a reamintit cum a lityl violată de un grup de soldaţi romani în Palestina, la scurt llmp după moartea lui Isus, în altă viaţă a condus un bordel în New Orleans, în altă viaţă a trăit, într-o minăstire în Franţa Iu Evul Mediu, iar în alta a trăit în Japonia,

în stare intermediară, de spirit liber, atunci cînd erau aduse ilcci in această stare, Katherine şi această evreică din Miami huleau să-i spună Dr. Brian Weiss, fapte din viaţa lui, pctrccutc IM trecut şi să-i prevestească desfăşurarea anumitor eveni- oii-MIC viitoare cu mare precizie. Ele afirmau că mesajele Ie pri- mm de la un anumit spirit, ceilalţi pacienţi îşi amintesc pâră- Mtcu corpului fizic şj îndreptarea cătrc o lumină strălucitoare, llaţiericnţele Dr. Weiss efectuate în jurul anului 1980 aduc şî nu clement care confirmă cele scrise dc mine privind comuniunea cu spiritele in şedinţele de spiritism cu ajutorul unui Miudium, astfel Katherine consultând un medium pe numele de Irh Nahzman un astrolog vestit carc putea prezice vieţile ante- floure, acest medium intrînd într-o stare de transă, i-a descris Kuihcrinci toate vieţile ei anterioare întocmai cum fuseseră in- registrate pe banda magnetică de dr. Weiss şi pe care le descrisese chiar ea in stare de hipnoză. Dc data accasta Katherine nu se mai afla în stare de hipnoză, ci mediumul Iris se afla în transă. Experienţe de regresiune in timp au fost

efectuate în ultimul timp de foarte numeroşi autori: Dr. loseph B. Rhine de la Duche Universiti, Dr. Ean Stevenson de a Universitatea din Virgînîa, Dr. Gertrude Schmeider de la colegiul oraşului New York, toate confirmînd existenţa noastră în mai multe vieţi anterioare. Referinţele la reîncarnare au existat şi în Vechiul şi Noul Testament, dar în anul 325 după Hrislos, împăratul roman Constantin cel Marc şî mama sa^ Elena, au scos referirile la reincarnare din Noul Testament. în anul 553 după Hristos» la al doilea conciliu de la Constantinopole s-a confirmat această acţiune declarindu-se conceptul de reîncarnare drept erezie, care după opinia lor a slăbit puterea bisericii căci reîncarnarea oferă oamenilor un timp mai Îndelungat pentru îndreptarea păcatelor..Primii părinţi ai bisericii acceptaseră ideea de reincarnare.

in experienţele de regresiune în timp, cînd se pun în evidenţă multiplele reîncarnări, subiectul poate fi în transă hipnotica şi el nu-şi aminteşte în stare conşlicntă dc aceste evocări, sau regresiunea poate fi făcută în starea de veghe cînd toate aceste evocări rămîn conştiente. Dar ccea cc este important in ambele cazuri subiectul ce regresează în timp, vede imagini din acea viaţă, cu alte cuvinte în memoria spiritului toate amintirile sînl reprezentate de imaginea gindurilor.

Si In telepatie gindul se transmite sub formă de imagini» şi cluar memoria in stare dc veghe, deci in stare conştientă este păstrată sub formă de imagini. S-au făcut experienţe pri* care s-a reuşit să se fotografieze imaginea gindurilor^ de exemplu: te gîndeşti Ia casa părintească şî acest gind apare foto* jţrafiat arătînd casa întocmai cum arată ca. în regresiunea in timp subicctul sc vede pe sine privindu-se din exterior. Tot ceea ce îşi aminteşte este descris la modul prezent ca şi cind evenimentele s-ar petrece în momentul actual. Vocea cu care Mul evocate aceste trăiri, este cea carc corespunde vîrstei descrise in momentul trăirii, dacă este copil are vocea de copil, dacii este bătrîn, vocea este a unui bătrîn, dacă este femeie, vocea este de femeie, sau dacă este bărbat, vocea este dc bărbat. Toate dalele privind viaţa socială, politică şi istorică descrise, corespund

exact cu cele descrise în istorie. Aici intervin două aspecte foarte importante: este posibil ca în viaţa actuală subicctul să nu aibă cunoştinţă despre unele date istorice sau iitctnl-politice, fîtnd necultivat. HI totuşi Ie descrie dacă regretul in timp, în acea viaţă le cunoaştca; precum şi aspectul Invers chiar dacă in viaţa actuala are cunoştinţe despre aceste hmmncnc, nu le descrie daca este regresat în altă viaţă, dacă Iu vîrsta respectivă nu le cunoştea. Cu alte cuvinte memoria mi se amestecă într-un conglomerat. Ea se păstrează şt se iii umulcaza pe un fel dc fişe separate pc perioade sau poale i iilur pe zile şi ore.

Hxpcrienţe privind reincarnarea au fost (acute de A. De linchîis, apoi în 1971 în Anglia au fost lacute de Arnall Blox- ItAltt, carc foloseşte ca medium, pe Jane Evans, pc care a re- tytrjiiil-o in alte şase vieţi anterioare şi anume: în viaţa ac- hmlit născută in 1939, în viaţa imediat înapoi, este călugăriţă In Maryland in S.U.A pe numele de Graces, aflîndu-se într-o nilMflsurc catolică. înainte de a se cătugurî şi-a petrecut co- lilMiht într-un oraş din statul Iowa, numele ei dc familie fiind Hlk Dusă mai înapoi în altă viaţă a fost croitoreasă la Londra, In li iu pul reginei Annc in anul 1702 într-un marc atelier de fţiodfl şi se numeşte %Ann Traskcr.

în altă viaţii anterioară este doamnă dc companie şi croi- toresă, se numeşte Anna dc Castilie şi este originară din Madrid. Ea o însoţeşte pe CaLherina de Aragon în Anglia, unde aceasta urma să se căsătorească cu prinţul Arthur. Mai înainte intr-o altă viaţă este camerista lui Jacques Cocur in 1451, se numeşte Alîson şi este foarte tînără. Ea s-a sinucis atunci cînd stăpinui său, a fost acuzat de otrăvirea favoritei regelui, Agnesa Sorel şl închis.

în viaţa imediat următoare este evreică în oraşul York in anul 1190 şi se numeşte Rebeca, Fiind soţia unui preot evreu bogat, ea descrie cum evreii sînt obligaţi să poarie un inel galben in dreptul inimii, pentru a se vedea că sînt evrei. Aceasta se intim piu în timpul lui Henric II Planlagcnct. Lui i-a urmat la tron Richard Inimă de Leu, care cind a pornit la cruciadă, în Anglia a izbucnit o revoltă împotriva evreilor.

Rebeca, soţul, ţuca şi fiul s-au ascuns intr-o biserică, dar în timp ce soţul şi fiul erau plecaţi după hrană, au fost găsite şi ucise.

în fine în cea dc-a şasea viaţă anterioară, era soţie romană in anul 286, soţia unui preceptor numit Tilus. Ea dă multe relaţii despre Brcianta Romană şi descrie revolta în urma căreia, Anglia a ieşit dc sub stăpînirca romană, dar aceasta pentru puţin timp, pentru că ulterior. Anglia revine sub stăpîqire romană. Este asasinată împreună cu soţui eî în timpul împăratului Diocleţian.

în 1904 Roelias magnet izează o tînără de 18 ani care se numea losefina, aceasta este regresată în timp mai intîi la virsta de 7 ani. Apoi în altă viaţă este ţăran şi se numeşte lean Bourdon şi îşi povesteşte întreaga viaţă din anul 1812 cind s-a născut pînă la moartea sa, în 18^2, regresată mai înapoi este dusă în altă viaţă de femeie, născută în 1702. în alte situaţii, amintirea anei alic vieţi este în suire naturala iară a Ti magne- tizată (hipnotizată) iată un exemplu: un copil japonez Kasugoro, care îşi aduce aminte că a mai Fost născut într-o altă localitate numită Odocuno$_t$ în Japonia şi că mama lui în existenţa precedentă se numise Qscizu San. Kasugoro ţinea minte că sc tm- *lH*»lnăvise de variolă cînd avea doi ani, boală care i-a provocat moartea. Dusă in satul unde spunea că a mai avut o viaţă, a- coasta a recunoscut imediat casa şi părinţii carc erau acolo.

în generai insă, la reîncarnare individul îşi pierde memoria din alte vieţi anterioare, Platon era convins că a mai trăit ţi in alic vieţi, de asemenea şi Pitagora. Napoleon, ar fi fost ti reincarnare a lui HanibaL Hindemburg, a lui Alexandru Ma- ccrion, ion Botezătorul a profetului llie, iar ion evanghelistul ictncarnarea lui Buda.

Prin reîncarnare se explică capacitatea unor copii carc nu Mul incă la şcoală şi pot rezolva probleme foarte grele de matematică, sau copii foarte mici, fară lecţii dc muzică, care pot ttxccuta partituri muzicale de Mozart, Beclhoven, Chopin şi âlţii<

Mozart a scris o simfonic la vîrsta de 5 ani. Mavrbccr dădea concerte, la vîrsta de 6 ani, iar Rcisin la Vlişta de 4 ani.

Leonadro da Vinci a învăţat singur pictura, iar Victor Hugo n fost laureat la vîrsta dc 13 ani şi astfel de exemple sint
tlOii ⊔ murate, •

Diferenţierea dintre oameni, este explicată prin actul rc- lm uniării. în diferite ţări din lume, există legi care garantează iiplllatca juridică şi politică intre oameni* iar în alte ţări aces- n legi nu există. Se pune întrebarea: dacă toţi oamenii se nasc i'tiu II O in punct de vedere al vieţii interioare, a capacităţii dc Htliiplarc, a modului dc a aborda şi rezolva diferite probleme.

Răspunzind la toate acestea, se poale constata că aceste capacităţi diferă de la individ ia individ. Unii copii, din primii ani de viaţă, au o predispoziţie pentru muzică, alţii penlru ştiinţă iar alţii nu manifesta nici o atracţie pentru nimic. Diferenţele dintre modul de viaţă al oamenilor sînt enorme. în afară dc acestea, sînl copii care se nasc morţi, sau carc mor imediat după naştere la cîteva zile, luni sau ani. De ce aceştia să aibă o existenţă atît de scurtă prin viaţă, faţă de alţii care trăiesc 70-80 de ani. Spiritul acestor copii după moartea lor, unde sc duce, în Iad sau iii Rai, aşa cum susţine religia? La accstc întrebări răspunsul este unul singur, numai actul reincarnării este acela care le explică. Oamenii sc nasc inegali, căci fiecare copil la naştere, ia cu c! un spirit mai mult sau mai puţin evoluat, nu de la părinţii săi, căci spiritul copilului nu se moşteneşte de la părinţi, el reprezintă reincarnarea unui spirit libef aflat în lumea astrală, un spirit al unui om care a murit, şt care trebuie să se reîncarneze pentru o nouă evoluţie spirituală. Din acest punct dc vedere un spirit al unui părinte poate să fie reîncarnarea spiritului propriului său fiu din alic vieţi anterioare. Aceasta înseamnă că la naştere copilul nu moşteneşti) în nici un caz spiritul părinţilor săi, căci pentru ca acesta să se reincarneze trebuie să fie libcr-dczînirupat. Faptul că unii copil mor la puţin timp după naştere sau ca se nasc handicapaţi şi trăiesc în suferinţă şi mizerie, sc daloreşte Karmci lor, des» linului, carc li sc programează înainte de naştere în lumea astrală, ei trebuie să treacă prin suferinţa pentru a sc putea purifica din punct dc vedere spiritual în afara

reîncarnării eslfl imposibil să cxplicăm această diversitate frapantă între anomaliile aparente de injustiţie revoltătoare în repartiţia bucuriei şi suferinţei, in suferirtţă işî au explicaţia cuvintele lui Hristosî "Fericiţi cei săraci cu duhul, căci a lor va fi împărăţia cerurilor*;

Este o mare greşeală a se crede că o viaţă absolut nouă Începe o dală cu naşterea. Problema reincarnării este susţi- nulă astăzi dc mai multe religii din Asia: budismul, brahmanis- mul, jainismul. Dar reîncarnare*! este cunoscută şi in antichitate. lulius Cezar descrie credinţa Galilor în reincarnare, care credeau că moartea nu este decît o trecere a sufletului într-o altă existenţă.

Descoperirea manuscriselor de la Marea Moartă, au arătat că comunitatea religioasă a Escnienilor, din timpul imdeiat premergător vieţii lui Hristos, demonstrează clar, ca aceştia ere- dcau în numeroase reîncarnări, pe care oamenii le trăiesc in viaţa pământească. Şi primii creştinii credeau in reîncarnare, astfel Origenc care q trăit între anii 185-254 în eji. considcrat ca părinte al bisericii creştine, scrie că sufletul este imaterial invizibil şi că el trece după moarte într-un aii corp. Abia Iıı anul 553 Conciliul de la Constantinopolc, sub presiunea împăratului Jusiiniiin, .condamnă această credinţă şi o interzice. Această tăcere impusă de dogmele bisericii creştine, privează milioane şi sute de milioane de oameni dc cunoştinţele precise in acest domeniu.

Scriitori ca: ParaceLsus, Giordano Bruno, Edmond Rostand, ţJocthc, Schillcr, Lamartine, Victor Hugoţ Balzac, Flaubert şi Uluiţi alţii au crezut în rteccsîtatea mai multor vieţi terestre, penii u a ajunge la maturilalea spirituală.

LEGILE REÎNCARNĂRII

tr

Reîncarnarea este supusă, la trei legi cosmice:

— Legea atragerii, afinităţii,

— Legea cauzei şi efectului,

— Legea suferinţei.

Spiritul tinde să se reincarneze în familia, societatea, regiunea şi epoca, care-i oferă condiţiile evoluţiei sale spirituale. După moarte spiritul este atras spre locul

corespunzător adevăratei sale personalităţi, carc nu mai poate fi disimulată ca pe pămînt, prin viclenie Intelectuală.

Sub legea cauzei şi efectului, este supusă felul cum se va desfăşura o nouă reincarnare, în condiţii mai bune sau mai rele, in raport cu faptele noastre de pc pămint. Felul in care s-a dcslîişural viaţa terestră, işi are efect în următoarea reincarnare.

Legea suferinţei este legea supremă, carc conduce la evoluţia spiritului. Numai prin suferinţă se poate purifica spiritul. Reîncarnarea nu este metempsihoză, această teorie a metempsihozei susţine posibilitatea transmigraţiei spiritului dc la om Ia animale, plante sau insecte şi invers. Metempsihoză contrazice legile divine ale reîncarnării* Legile naturale confirmate dc ştiinţă interzic cu dcsăvîrşire amestecarea speciilor. Este deci exclus ca un spirit uman, să sc reincarneze într-un coq> animal sau invers. O singură dată de-a lungul istoriei umanităţii terestre, are loc evoluţia unui .spirit dc animal foarte dezvoltat într-un spirit de om primitiv, aozsLa este un fenomen evolutiv ce sc petrece o singură dată.

Viaţa pe pămint este un stagiu în marele ciclu al evoluţiei noast/e, ca nu este dcci un început ci o continuare.

Spiritul nu se formează in momentul procreaţiei şî nici ia naştere, căci el exista dinainte de aceste două elemente, ta naştere este numai momentul cind spiritul vine din lumea as* Lrală şi sc incorporează în corpul noului născut. Dacă există o ereditate fizica, nu există o ereditate spirituală- Fiecare om pe pănrint îşi are propria sa viaţă, căci fiecare om îşi are propriul său spiriL

Problema întreruperii sarcinii, atît tic discutată între religii CMC aceea care vrea să răspyndă la întrebarea; cind începc viaţa, spiritul copilului, în momentul procrcerii sau al naşterii? Răspunsul cert ezită să fie dat, chîar dc religie. Pentru cei ce consilieră că spiritul sc reîncarnează In timpul sarcinii, între- l&ipcrca sarcinii, este o crimă premeditată.

Plivind lucrurile prin prisma reîncarnării, teoria rasială nu urc nici un suport din punct dc vedere

spiritual, căci spiritul unui negru sau unei alte rase umane, poale ti reîncarnarea celui mai evoluat spirit uman european, lata deci dc ce trebuie com- IiiMută această teorie rasială, care subjugă popoarele şi le cx- Imnină în virtutea acestei teorii rasiste.

Legat dc problema rasială, este şi problema Eugeniei, în biiwi căreia, multe regimuri fasciste, au purces la aşa-zisa pu- tlficare a raselor, prin sterilizarea sau folosirea altor mijloace ui re interzice procreerea.

Legea divină a Karmci, fac^a pc pămînt să se nască milioane dc handicapaţi.

Numai in Franţa sînt peste 2,5 milioane dc handicapaţi. Ht'giniul fascist al lui Hitler ii trimitea pe aceştia automat in Himerele de gazare. Dar legea suferinţei fizice, legea Karmei, i ite o lege divină şi ea cxplică naşterea acestor handicapaţi, ut căror spirit trebuie să sufere pentru a se putea purifica, inii ulcind procreerea sau folosind Eutanasia nu facem altceva, «Iccli să contravenim legilor divine, Impiedicind evoluţia spiritului.

spiritul ɪn gîndirea diferitelor concepţii religioase

IUDAISMUL

RELIGIA EVREILOR csle una din puţinele religii naţio- Mr iile lumii antice care s-a păstrat pînă astăzi. Iudaismul este Hmitll şi religie mozaică, adică religia Iui Moise. O parte foarte tliţ|tnrinnlă a iudaismului a intrat in componenţa creştinLsmu- ɪM) ŢL Islamului, astfel Biblia, carc reprezintă istoria poporului imn, cmc un obiect de credinţă şi veneraţie pentru clerul ca- MW ţl ortodox. Ea este considerata a fi fost scrisă după ins- ţiliuţlu Sfitilului Duh. Biblia înseamnă in greceşte - cărţile, hi («iiMponcnţa ei intră cărţile legii (în ebraică Thora sau aşa- HHlHilu) "Pentateuc" al lui Moise).

AuifUc mici cărţi sînl;

\ cerea, care vorbeşie despre crearea dc către Dum- »ıı iţii 11 lumii şi a omului, despre viaţa primilor oameni în rai* li*|ur mierea în păcat şi izgonirea lor din rai, despre polo- (ud lui Noc, despre patriarhii Avraam, Isaac, iacov, losif şi it iţM Nrti ţi despre aşezarea evreilor în Egipt.

teşii ea, cuprinde viaţa lui Moise şi eliberarea evreilor OII I jit|M, cu vestitele zece porunci ale lui Dumnezeu. I c vi ticul, cuprinde legislaţii religioase

— Nu merii, este istoria evreilor după ieşirea lor din Egipl *Şi* pînă la cucerirea Palestinei (ţara Cumanului),

— Dculeronomul, cuprinde dc asemenea un corp dc legis- laţii religioase.

Al doilea grup dc cărţi biblice îl alcătuiesc cărţile istorice; cartea judecătorilor, cartea Rut, cele patru Cărţi ale Regilor, două cărţi de cronici, cărţile lui Ezdra$_t$ Neemia, Cartea Estetei, Cartea lui Iov precum şi psalmii (culegerc dc imnuri religioase atribuite lui David), pildele lui Soîomon, Eclcsiastul şi Ciuta- rea Cîntărilor.

în al treilea grup sînt cărţile profeţilor: Isaia, Ercmîa, Ezc- chici, Daniel şi cărţile celor 12 aşa-zişi mici profeţi: Oscia, Loil, Amos, Avdia, luna, Milieîa, Naum, Avacum, Sofonic, A« gherî, Zaharia 51 Malcah.

Toate aceste cărţi sînt denumite dc creştini Vechiul Tcs* tament. Originea acestor cărţi nu este bine stabilită pînă tfl momentul actual dar primele patru cărţi sint atribuite lui Moise carc le-a scris prin revelaţii de la Dumnezeu. Legătura în ertl* dinţa a poporului evreu şi Duhinczeu s-a (acut prin actul cifl cumciziei. Avraam a primit poruncă dc la Dumnezeu care spus: "iar legămîntul dintre mine şi tine şi urmaşii tăi duftf tine, din neam in neam pe care trebuie să-l păziţi este accslj toţi cei dc parte bărbătească ai voştri, să sc taie împrejur. $| vă tăiaţi împrejur şi acesta va Ti semnul legămînlului dinţi mine şi voi. In neamul vostru tot pruncul dc parte bărbălcaso născut ia voi în casă, sau cumpărat cu bani dc la alt neam, cui) nu-i din seminţia voastră, să se taie împrejur in ziua a opiu*

Evreii crcd cu toţii într-un singur Dumnezeu, cel caro/ creat lumea şi tot universul şi pe acesta ii numcsc luhvc

Cucerirea Palestinei de către evrei a înccput în secoftj}

V\7_V\'l T n r» cî c «i nri«liini>W i*iiivk#b

Mc reprezentată in Biblic tot ca o poruncă a lui Dumnezeu: neoailă dar (ii spune Dumnezeu lui loasu) şi

treci Iordanul» tu ijl lot poporul acesta In ţara pe care o voi da fiilor lui Israel, lot locul pe care-1 vor călca tălpile picioarelor voastre, vi-1 voi iii* vouă, cum am spus lui Moise, iată îji poruncesc: fii tare şi curajos, să nu te temi, nici sa te spă im in iezi, căci Domnul Dumnezeul tău este cu tine pretutindeni unde vei merge (losua 12-4$_t$ ■J) lerihonul a fost primul oraş canaanean cucerit prin luptă, I Incuri lahve ia parte dîreei la lupta ajulîndu-şj poporul$_t$ astfel In bătălia israel iţi lor împotriva amoviţilor, Domnul a aruncai Hiupra lor grindină mare din cer iar cei ce au murit de grindină MU fost mai mulţi decît cei ucişi de fiii lui Israel cu sabia*

liste descrisă apoi cuccrirea Ierusalimului de către regele tMbllonului in anul 586 e.n., captivitatea evreilor în Babilon şi Iftlnarccrea în Palestina în timpul regelui persan Cirus. Aşa mai am mai scris în această carte, toate aceste evenimente au MM pr evăzute cu exactitate de mai mulţt profeţi, care nu repre- Hniu altceva decît nişte mediumi de premoniţic,

Iudaismul a fost şi rămtne o religie legată In întregime iii* vicieri pămlnteasc㠚i nu dc viaţii de după moarte. El a dez- ^ nil im idcca că poporul evreu reprezintă poporul ales, dacă e- vii'll şuieră, vinovaţi de acest lucru sînt ei înşişi, ei păcă- Itili'AC, ci calcă poruncile Domnului, iar Dumnezeu ii pedep- «,10 pentru aceasta, cu toate acestea eî rămîn poporal ales <fM vn veni timpul cind lahve va ierta poporul evreu şi-1 va mulţu mai sus decit toate popoarele.

Mc crede că evreii ar fi trăii pe o altă planetă. în ciclul lor l« m i iiMfi planetă, au lost supuşi unei judecăţi de către Duni- n«u acesta găsîndu-i vinovaţi, i-a irimis pentru o nouă rc- iHMMiimr şi un nou ciclu evolutrv$_T$ spiritual, pentru purificarea «iHIoiuliiJ lor. Ei au trăit prin veacuri, prin diferite ţări şi in vremurile existenţei marii civilizaţii egiptene, s-au reincarnat in această ţară, unit dintre ci fiind chiar incarnaţi ca preoţi egipteni, cele mai superioare spirite din atmosfera spirituală a pămîntului s-au incarnat în sinul poporului egiptean, iar unul dintre ei a fost chiar spiritul guvernator al planetei respectivc, cunoscut sub numele de Moise, care s-a născut în Egipt

Cind spiritele superioare reincarnate în preoţi egipteni au părăsit planeta, Tn Egipt s-au încarnai alte spirite inferioare şi o dată cu aceasta încep persecuţia şi robia evreilor din Egipt Din acel moment evreii au irebuit să se separe de noile spirite carc sc rcîncarnau în poporul egiptean. Datorită accslcl persecuţii şi acestei robit a poporului ales, spiritul lui Dumnezeu i se arată lui Moise pc muntele Sinai, carc îi spune Iul Moise să-şi ia poporul său şi să treacă în ţara Canaanulul Este dc reţinut un aspect nccxplicai, în afara unei intervenţii a unei forţe divine: conform etimologiei din exod, termenul mana provine de la cuvintele cbraice man-hu, carc însemna "col c asta?" Biblia arată că timp dc 40 dc ani cil durează exodul, în fiecare dimineaţă, această mană cădea din cer şi evreii a mîncau zilnic, căci lăslnd-o pentru a doua zi sc altera. Sutele dc mii de evrei, plecaţi în exod, trebuiau să consume in decurs de 40 dc ani cît durează exodul, peste un milion dc tone do mană. Mana cădea zilnic din cer în afară de sabat, în schimb vinerea cădea o porţie dublă, care putea fi conservată căci nf sc altera. Se pune întrebarea cum şi cine cunoşiea zilele} Sabatul fiind zi de odihnă pentru evrei, porţia de mană le cadei de vinerea în raţie dublă şi nu se altera. S-a presupus al accslti hidrocarburi care constituiau mana ar fi căzut din coada und comete, dar cometa cunoştea zilele săptămînii? Dc ce mani cădea numai în tocurile unde erau triburile de evrei? Preferinii comeiei nu arc nici o explicaţie iar pină acum nu s-a delectat tiici un fel dc mană in comete, singura explicaţie este aceea că mana cădea din cer, printr-un proces de materializare pe care
II făccau spiritele superioare poporului evreu. Aşa se explică i)i numărul mare de profeţi ai poporului evreu pe care îi face cunoscuţi Biblia, şi aşa ar putea să se explice data de început n evenimentelor cu carc Inccpe Biblia, adică acum 6.0GQ de ani, primii evrei ar fi reincarnaţi Ia această dală.

Poate primii oameni care s-au reîncarnat au fost Adam şi Bva, ca prime spirite ale poporului evreu, venit din alt ciclu evolutiv planetar la reincarnare pentru purificare. Noi ştim că datele arheologice ne arată o vechime mult mai mare a omului pc pămint, date cc intră

in contradicţie cu descrierea Biblici, ilar fiind vorba dc istoria numai a poporului evreu şi presu- punind provenienţa lor pe pămint printr-o nouă reîncarnare Iu dala respectivă, adică acum 6.000 dc ani, aceasta nu ar mai contrazice documentele arheologice. Aceasta ar cxplica şi*ca- pucitatca intelectuală a poporului evreu, dar nu explică dc cc îmi au recunoscut cel mai superior spirir reîncarnat în sinul poporului lor, pe Isus Cristos ca fiu al lui Dumnezeu, căci sc |iki, condamnarea la moarte şi răstignirea lui a fost cerută
III insistenţă dc poporul evreu, atunci cind Pilat din Pont, ca ţţMvemator al Romei pentru Palcstina$_t$ a cerut ca poporul evreu

aleagă pentru graţiere intre Isus şi tîlliarul Baraba, poporul nvreu a cerut să fie graţiat Baraba, iar Isus să fie răstignii.

Se cunoaşte dc asemenea faptul că poporul evreu II aş- liwplă încă pe trimisul lui Dumnezeu, căci pentru ei incă nu ti venii.

Revenind la procesul reincarnării după moarte, după ce »<pliiiiit s-a despărţit de corpul fizic, evoluţia în perioada de pu- n fir urc in lumea astrală durează aproximativ a treia parte din (Impui vieţii, cuprins între naştere şi moarte.

Lungimea timpului tlîmre moarte 51 o nouă naştere este determinată de faptul că, în regula generală, spiritul sc reîntoarce în lumea fizică, cind aceasta între timp s-a modificat în aşa măsura, încît spiritul poate Tace o experienţă nouă, această modificare este In legătură cu marile modificări din univers, cu schimbările de poziţie ale pămîntului faţă dc soare, în general, ciclul evolutiv aî spiritului in univers este de 26.000 de ani, perioada cind sînt nenumărate reîncarnări, accsta îşi găseşte expresie în timpul cit îi trebuie soarelui să parcurgă distanţa pc o. mişcare de revoluţie, ce o face cu tot sistemul solar, de 1a un punct în care răsare soarele la începutul pri- măverii dcscriind un circuit complet, bineînţeles că acest punct numit vcrnal, se deplasează dintr-o regiune ccrcască în alta.

După cataclismul uriaş* care a pus capăt vieţii de pe con- titratul Atlantida, evoluţia spirituală a lumii a

cuprins cinci etape: epoca Indiei străvechi, a Persici străvechi, epoca Egipto- Caldeeană, epoca Greco-Laiină şi epoca a cincca în carc ne găsim astăzi. Această cpocă a începui treptat în veacul XII- XIII şi XIV după Christos. Epoca anterioară a iiîccput prin veacul al oplulca (VIII) in era creşiină. După consumarea epocii a VIl-a pămintul va fî bîntuit de un cataclism care poate fi comparat cu acela dezlănţuit în perioada Allameeană. Noile modificări care se vor stabili după accst cataclism, vor continua să evolueze intr-un nou ciclu de şapte epoci, sufletele omeneşti ce sc vor inirupa atunci, vflr vieţui pe un plan mai înatl în acea comunitate, v

Revenind la istoria poporului evreu din Biblie, sc ştie că după înăbuşirea în sînge a revoltelor împotriva dominaţiei romane (anii 60-67 respectiv 132,135 e.n.) după ccg fosi distrus in întregime Ierusalimul, arc loc emigrarea evreilor în masă, urmează perioada diasporei poporului evreu. în diasporfi a apărut organizarea sinagogilor, o adunare ee reprezintă o casă de rugăciuni şi totodată cciurul vieţii sociale, un Tel de organ al mi (unu mici comunitare. Siuagogclc au apărui nu numai in dîas- poră, dar şi in Palestina, inclusiv In Ierusalim.

Din scurta istorisire a credinţei poporului evreu, constatăm ut iudaismul crede într-o singură divinitate supremă, Dumnezeu, pe care ei o numesc lahve, crede in existenţa spiritului după moarte şi de asemeni crede în puterea dc a comunica i u spiritele morţilor. în Biblic se spune că Sau], regele Israelului tt-a dus la En Dor să consulte spiritul unui mort prin intermediul iiuui mcdîum, care era o femeie şi că a reuşit să evoce spiritul Iul Samuel, spirit care i-a comunicai că o să piardă lupta dar ţi viaţa în lupta cu filistenii, eveniment ce într-adevăr a avut loc, Deosebirea faţă debile credinţe religioase şi faţă de şliin- (ii spirituala, constă in aceea că ei nu cred iu reîncarnare, spiritul aşlepiînd judecata dc apoi, în urma căruia va fî trimis după faptele sale In iad sau în rai.

BUDISMUL

Budismul este a doua religie mondială monoteistă, care joacă un rol important în istoria popoarelor Asiei, originea ei nu v-ii putut încă stabili exact, Budist ii din Sud, îl situează apro- Klumtiv spre sfirşîiul secolului VI,

inaintea c.n. Bhudda s- a nrtftcn! probabil în Nepal, anul ipotetic al naşterii sale a fost uptuximaliv 490 îx\n, Baza concepţiei budismului o constituie n'lc patru adevăruri supreme: teoria suferinţei, a cauzelor sufe- Hlttci, a urmării suferinţelor şi caile de curmare a suferinţelor, întreaga viaţă este o suferinţă, iar cauza suferinţei este alaşa- OH'ittul la viaţă, dorinţa fierbinte de a exista, această dorinţă fier- bintc duce din reincarnare in reincarnare. Calea compusă din cele opt drumuri duce la nimicirea dorinţelor: credinţa dreaptă, hotărîrca dreaptă, cuvintul drept, fapta dreaptă, modul de viaţă drept, dorinţele drepte, gindurile drepte, contemplarea dreaptă. Urmind această calc a celor opt drumuri poţi să ajungi la perfecţiune, adică Nirvana, treapta cea mai evoluată a spiritului, prin reincarnări succesive (Sansara). El conduce inevitabil orice fiinţă vie de la o renaştere la alta prin neslîrşitc suferinţe. Moartea nu eliberează pc om dc suferinţele existente deoarece după ca, urmează o nouă naştere. Nu se mai reîncarnează decît acela care a ajuns la starea dc Arhai, de sfint, care a ajuns la cunoaşterea adevărului. Budismul crede că reîncarnarea se poale face în orice chip, nu numai in om ci şi în animal, în plantă, dar forma superioară a reîncarnării o reprezintă naşterea ca om, deoarcce numai în aceasta stare este posibilă trecerea la starea ideală de Nirvana (sfint). Budismul a cuprins întreaga Asie dc sud-esl luind cea mai marc răs- pindirc în Tibet, în India se dezvoltă yoga, prin care se ajunge la desprinderea corpului astral de trup cu performanţe extraordinare asupra subconştientului*

Am scris deja că yoghiştii avansaţi îşi comandă trupului modificări dc temperatură, dc presiune arterială, dc puls, puţind avea o temperatura pe o parte a corpului şi o altă temperatură pe cealaltă parte a corpului. îşi pot comanda o stare cataîcptică sau chiar o moarte aparentă, cind sînt îngropaţi, acoperiţi cu pămînt, dar la un anumit timp, pc carc aceştia l-au spus înainte de această experienţă, sînt dezgropaţi şi treptat, îşi revin l;i Viaţă. Eşte cunoscută dc asemenea puterea extraordinară a fachirilor de a produce hipnoza prin telepatic în masă. Este relatată o experienţă dc telcchinczie cînd o pîisăre moartă este însufleţită şi

poate zbura, atit timp cit fachirul м*. concentrează, sau puterea dc germinare şi creştere a unui liob dc griu in cîteva minute prin puterea de transmisie a forjei vllaic, prin privire şi prin gind.

Budismul crede inlr-o singură divinitate supremă, In Dumnezeu ca unic creator al omului şi ai universului

CREŞTINISMUL

Creştinismul este a treia religie mondială, monoteistă, în prezent fiind cea mai răspîndită religie de pe glob. Creştinismul nu este însă unitar, el se împarte într-un întreg şir de îurciite şi secte.

Creştinismul a fost întemeiat de Dumnezul om$_t$ Isus Cris- liift, care a trăit pe pămînl în Palestina in timpul domniei îm- |i(ifinilor romani August şi Tiberiu. Acolo şi-a propovăduit învăţătura şi a fost transmisă omenirii de[1] către discipolii sat, HJTOFTLOLII. Izvoarele utilizate pentru studiul creştinismului sînl (iţi ţllc canonice ale Noului Testament care cuprind;

1 cele patru evanghelii (cuvînl grecesc, care însemna bu- MHvestire) atribuite lui Matei, Marcu, Luca şi loan. Ele poves- ii viaţa lui Isus Christos, predicile pe care le-a ţinut, minunile pi« ture le-a Iacul, răstignirea şi învierea lui;

1 laptele apostolilor, adică povestiri despre primii pro- ţuivuiliittori ai creştinismului;

i epistolele apostolilor către diferite comunităţi creştine;

•I apocalipsa sau revelaţia ştiutului loan Teologul.

« ele patru evanghelii ea şi apocalipsa, biserica creştină Im hm litieră de revelaţie divină, inspirate de Duhul Sfint,*din mot[1]4 au/4i fiecare c^vint este considerat adevăr absolut

Problema existenţei istorice a lui Isus nu poale fi pusa Iu îndoiala, numai marxiştii au căutat 5-0 pună la îndoială. Figura lui Isus Christos este complexă. Isus este numele propriu al propovăduitorului, iar Christos un nume comun carc în greacă înseamnă "unsul". Naşterea Iui a fost prevăzută dc foarte mulţi prooroci ca trimis al lui Dumnezeu. însuşi Isus cînd se referă la Dumnezeu ii spune Tatăl Ceresc. Cunoaştem foarte bine toate calităţile sale de medium, fiind cel mai marc din cîţi s-au născut pe pămint.

Cu despre existenţa spiritului după moarte, religia creştina crede in el, susţinind că după moarte ci se înalţă la ceruri aşteptind judecata de apoi. Chiar Isus, atunci cînd este intre» bat dacă pe pămini a avut şase soţii cu carc dintre ele se va intîini în viaţa de apoi, el răspunde că in acca existenţa spiritul nostru nu va avea nici un fel de sex, aşa cum arată şi ştiinţa spirituală, pentru că in acca existenţă există numai gîndurite nostre, imaginile noastre şi ideile noastre.

Toate faptele ce le-a în la piuit Isus Christos sini descrisa in ştiinţa spirituală, ca fiind cfccic ale unui medium foarlti dezvoltat. In %ceea ce priveşte învierea lui din mormînt, uo singur aspect poate fi diferenţiat, nu trupul dc carne al lui Isua a revenit la viaţa, acesta a fost dematerializat, iar apariţia lui ti fost ca fantomă materializata, ca puierc a spiritului dc a face materie.

Referitor la acest aspect al materializării şi dematerіall* zării, am să redau mai jos o experienţă spiritistă in acest serei! prin 1929, într-o familie din Bucureşti se ţineau astfel dc şc* dinţe in prezenţa unui medium de dematerializare foarte puternic. După ce s-a făcut întuneric în cameră, după un minut do aşteptare se auzi căztnd ceva, cu un sunet surd, pe masă, do unde sc rostogoli jos. Sc aprinse luminaşi pe covor se afla o

•

mandarină. Ghidul şedinţei, prin mediumul aflat îh transă, le ipusc: rupeţi mandarina şi mincaţi-o, rupînd coajă şi des- fflcînd feliile una după alta. Nu micâ Ie-a fost mirarea cînd în mijlocul ci au găsii un mic sul de hîrlic, Luară hîrtia şi cons- lultiră că pc ea se găsea o cruce şi euvîntul "credeţi". In timp m examinau bucăţica de hîrlic şi euvîntul scris, mediumul in- itipu a vorbi: stăpinti casei a cumpărat astăzi 12 mandarine şi te ll pus în bufetul cel mare pe carc l-a încuiat, eu am prclacut una din aceste mandarine în fluid, in acelaşi timp m-am dus In biroul soţului şi am rupt un colţ de hîrlic, dfntr-o coală ce ti HI pe birou şi apoi am proiectat pe ca plombagina, creată din fumul cc era în cameră şi cu el

am scris euvîntul, după aceca uni luat biletul şi l-am răsucit, şi apoi I-am dematerializat şi |N» el$_t$ bileţelul fluidizat I*am introdus îu mijlocul mandarinei illildicc* După cc am făcut aceste două operaţii, am trecut mau-ilurlita din birou prin pereţii biroului şi prin uşile camerelor; nlnii la voi, aici am rcmaicrializai mandarina fluidică făcind-o Lifrtţi cum a fost ea la început în bufet, plus bileţelul din in- [m iu ml ei materializat şî el. După ridicarea şedinţei, mergind prin sufragerie şi descuind bufeiul, s-au găsit numai 11 man- ilmltie, au plecat apoi în birou şi au găsit fie birou a coală dc Mitic din care lipsea un colţişor, punind colţişorul ce l-au (tiMt in mandarină pc coală, ef se potrivea exact cu ruptura.

Do a lungul istoriei, in sinul credinţei creştine, au apărut ln irU' multe erezii şi secte religioase, astfel in Egipt, in Ale- «dmlrki, a apărut Arianismul Potrivit afirmaţiei lui Arie, Isus i Mi Mus nu a fosi născut din Dumnezeu, ci a fost creai de EL I'Mm urmare El nu este dc aceeaşi esenţă cu Dumnezeu tatăl, • f ♦!<• esenţă asemănătoare cu a \uL Aceste controverse au dus N viirate lupte de stradă, inire partizanii celor două tabere, > im huit să aibă loc primul conciliu ecumenic al bisericii crcş- line In anul 325, la Nîceea, pentru ca ereziile lui Arie să fie condamnate,

O altă erezie a fost a lui Ncstorius (episcop dc CoiLstunti- nopol), carc predica că Isus a fost om, că el numai in mod exterior s-a identificat cu cel dc-al doilea clement al treimii - Dumnezeu-Fiul şi de accca Fecioara Maria trebuie numită nu născătoare dc Dumnezeu, ci născătoare a omului, Aceaslă ere- zic a fost condamnată la al treilea conciliu ecumenic, ţinut la Efes în anul 431.

Treimea creştină este formată din Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul şi Stimul Duh, care este principiul abstract al gnosticilor. in ştiinţa spirituală, accstâ trinitate este prezentată dar sinea spirituală (Eul) corpul astral şi corpul eteric.

în ccea ce priveşte existenţa spiritului ca viaţă de apoi, religia creştină propovăduieşte această existenţă a spiritului dar nu dă nici un Tel dc indicii asupra felului cum evoluează el, mulţumindu-sc cu credinţa că el va

aştepta acolo judecata de apoi, după cârc va merge in rai sau în iad.

De menţionat că prigoana împotriva creştinilor a incctai o dată cu Edictul din Milan în anul 313. Un rol decisiv a avut împăratul Constantin cel Mare, care inamic dc lupta cu Ma« xenţiu, de la podul Milvus, a visat pe cer o cruce, sub care seria "prin ea vei învinge", el a pus acest semn al crucii pe sieaguritt luptătorilor lui, repurtind vicioria rcspectivă şi după accaslţ victorie a declarat creştinismul religie de stat

Scinda rea imperiului roman, din sccoicle 3-4 e.n., duduii la apariţia imperiului roman de apus şi imperiului roman tte răsărit, a dus'şi la scindarea bisericii in una dc apus şi alui dc răsărit. în apus, din cauza declinului şi apoi a dispariţiei puterii imperiale, aproximativ în anul 476 e.n. a crcscut foarll mult autori lalea episcopului dc Roma, carc a căpătai denumire* tic papă. Ruptura definitivă dintre cele două biserici s-a produs lll anul 1054.

Spre deosebire de dogma bisericii de răsărit, carc admite provenienţa Ştiutului Duh şi dc la Dumnezeu Fiul, dogma bi- «urleii de apus admite provenienţa Duhului Sfint numai de la hiimnczcu Tatăl; această divergenţă este ireconciliabilă. Doc- libia catolică despre purgatoriu, adoptată la conciliul din Fio- l«ttţa din anul 1439, susţine că sunetele păcătoşilor se purifică ur/lnd in flăcări pentru a ajunge ulterior in rai, durata rămîne- ill sufletului in purgatoriu depinde dc rugile bisericii, ea puiind tl m imată. Doctrina catolică mai susţine şi infailibilitatea papei In problemele credinţei, lucru statornicit în anul 1870.

Au apărut de asemenea între cele două biserici, şi deo- mhlri In particularităţile rituale ale lor: botezul prin stropirea mi lipă, în loc dc scufundarea in apă oi la ortodocşi, ungerea mi Mlntul mir numai a celor majori, nu şi a copiilor, împăr- iriţiimu numai cu pîine (cu piine şi vin numai a membrilor ik<!titui), pînca nedopsttă (asma) pentru Împărtăşanie, semnul i rucii făcut cu cele cinci degete şi folosirea limbei latine lll dhijbcle religioase şi altele,

hirticularităţiie canonice ale catolicismului sint următoare- I» tcllhaiul întregului clcr (la ortodocşi numai pentru căluţii), interdicţie de a ieşi din tagma preoţească, instituţia car- 'iMiuhlor, primatul papilor, recunoaşterea a 21 de concilii ecu- Hi» Mice iit loc de şapte ca la ortodocşi, caracterul indisolubil t) t/Mlorici.

I >nr răspund aceste dogme Ia problema fundamentală a vie- Mi i morţii şi a evoluţiei sutletelor noastre după moarte? Este MI ii« important că ne incliinâm cu Irei sau cu cinci degete? ' i» util dc important că sintem catolici, ortodocşi, protes- Mip udventişti, evangbelştî, baptişti, penticostali sau a li teii şi atîiea alte sectc religioaso, atît timp cit toate susţin exil tenţa unui Dumnezeu Tatăl şi a Fiului său isus, precum | prezenţa spiritului nostru după moarte? Merită să se ucidă w meni pentru ca fac parte dimr-o religie crcştină sau alta, af! timp cit toţi ştim ca sînlem crcaji de uu singur Dumnezeu Este mai bine să credem că sufletul nostru nu mai arc nici şansa de îndreptare?

Reîncarnarea, dovedită şi expusă în capitolul respcctji ca fiind absolut reală, aşa cum aţi citii, este singurul mijii) pentru purificarea sufletului nostru şi dc accca mi se pare mul mai drept sâ crezi în ştiinţa spirituală, carc dezvoltă accaaj credinţă.

Religia crcşiină arc la bazii învierea Iui Isus ILristos. Aj cum am mai scris, nu corpul carnal al lui Isus a fost dus la ctil deşi mulţi cred că el s-a înălţat la cer în corpul său de cariK dcoarcce acesta nu a fost găsii în mormîni după învierea * (Marcu 16 ; 5-7). De asemeni după moartea sa, Isus Va arăln discipolilor săi itilr-un corp de carne, pentru a le dovedi cili este într-adevăr iu viaţă, Arăilndu-sc o dală cînd de faţă w şi apostolul Toma, cel care nu credea încă în înviere - I» spus acestuia să-şi pună mina pe cicatricea sa dintre coasld sale, pentru a se convinge dc învierea sa (loan 20 : 24-27), <l» acestea nu sînt dovezi că Isus a înviat în corpul său dc caiir în carc a fast dat morţii,

Isus a fost dai ta moarte în carne$_t$ dar a fost lacul viu I spirit (1 Petru 3 : 18). Oamenii formaţi din carne şi oase $ pot trăi în cer. Vorbind despre învierea pentru viaţa cerea* Biblia spune; este semănat corp fizic, este

sculat corp spiritual carnea şî singcle nu pot moşteni regatul lui Dumnezeu | Corijiteni 15 : 44-50) numai spiritele dotate cu corp spirtltto, pol trăi în cer. Dar ce s-a inlîmplai cu corpul carnal al l*

Isus? Apostolii au găsit într-adevăr moriumtul gol$_{t}$ de ce? Deoarece Dumnezeu a făcui să dispară corpul lui Isus conform celor scrise In Biblic (Psalmi 16 : 10; Fapte 2 : 31). Dumnezeu a procedat la fel şî cu corpul lui Moise (Deutemcronuî 34 : Pc de altă parte dacă corpul lui Isus ar fi fost lăsat în inormînt, discipolii săi nu ar fi înţeles că el a înviat din morţi, deoarece pe vremea aceea ci nu deţineu încă o înţelegere deplină a lucrurilor spirituale. Isus s-a materializat prin puterea spirituală întocmai ea îngerii din trecut. El a apărut ca un om real carc putea să mănînce şi să bea asemănător îngerilor cărora Avraam Ie-a oferit ospitalitate (Geneza 18 : 8; Evrei 13 ! 2)> Isus s-a materializat şi sub forma unui grădinar ară linii u-sc astfel Măriei Magdalcna. Nu inlaţişarea sa exterioară a fost aceea carc t-a făcut sâ-şî dea seama că este Isus, cî un tuvîm sau un gesl din partea sa (loan 20 : 14-16; 21: 6$_{T}$ 7, Luca M ; 30, 31)$_{+}$ lală cum descrie Biblia modul in care a plecat Isus la cer: "în timp cc ei priveau el a fost înălţat şi un nor 1-a im ims vederii lor" (Fapte 1 : 9); "astfel în timp ce Isus se înălţa la cer, un nor l-a ascuns privirii apostolilor făcîndu-1 invizibil. Atunci în corpul său spiritual el s-a ridicai la cer*' (1 Petru 3 :în ceea ce priveşte întrebarea ciţî oameni sub forma spi-riimtlă vor m^rge alături de Isus să guverneze pămiiitul, în E- viuiglielia după Matei se spune că nu toate spiritele se vor înălţa «Ifttili o dată la rangul spiritual al Iui Isus şi că vor trebui mai fiwlle rcaduceri la viaţa pe pămînl (Matei 16 : 24, loan 5 : 2S, M) chiar şi Moise, profetul llie şi loan Botezătorul vor mai Huitul icaduşi Ia viaţă pe pămînl piuă cind vor fi ridicaţi în |t<m*inarca tui Isus$_{T}$ aceasta a spune însuşi Isus. Astfel că cei м« нI^{1} vor ridica în guvernarea lui Isus, vor fi puţini în raport i u i ttl ce vor trebui să revină pe pămînl. Biblia precizează că numai 144.000 spirite evoluate vor 11 în guvernarea condusă tic Isus (Evrei 12 : 22; Apocalîpsa 7 : 4)$_{+}$

C&re este importanţa bisericii creştine şi în special cea ortodoxa din punct de vedere al comunicării spiritului nostru cu spiritele sfinţilor?

în biserică, prin puterea dc concentraţie şi de gîndire a preotului, prin rugăminţile ce se adresează sub forma diferitelor cîntări ale acestuia, în special la Sfînta Liturghie, se urma* reşte coborîrea puterii spirituale a Divinităţii şi materializarea ci prin coborîrea Duhului Sfîm care va sfinţi plinea vinul, cu carc credincioşii vor fi împărtăşiţi fiind astfel bine- cuvîntaţi dc Dumnezeu, stabilindu-se indirect legăLura credincioşilor cu Spiritul Divin.

Toata slujba de Liturghie nu este altceva decît un act dc magic benefică, prin care se încearcă comunicarea cu Divini* lalea ccrîndu-i-se accsicia ajutorul, in îndeplinirea diverselor dorinţe. Diferenţa dintre Liturghia Ortodoxă şi cea Catolicii este ca în Liturghia Ortodoxă, Domnul se face prezeni cu iru* pul şi singelc sau, prin chemarea Duhului Sflnl, pe cînd Iu cea catolica prin cuvintele: luaţi, uimeaţi, beţi dintru aceaslt loţL în Liturghia Catolică nu sc afirmă dccit o legătura dc amin* ti re a ceea ce s-a făcut la Cina cea de Taină, nu sc afirmă dtid o lucrare prezenta a Duhului Sfint. Dc altfel întregul act n| Liturghiei are un ritual magic bine precizatSă începem să descriem altarul şi semnificaţia lui: Sfiiţii Masă, închipuieşie mormînlul lui Hrisios dar şi tronul $ rcsc pe care s-a aşezat EL în acelaşi timp este şi masa Qiw cea dc Taină. în timpul Liturghiei toţi credincioşii trăiesc tir vărsarea puterii Iui Hrisios, revărsare venită asupra lor prin ru găciunilc şi binccuvînlarea preotului. Pe partea dinspre răsfl^ a Sfintei Mese se află chivotul cu Trupul şi Sîngele lui Hrislu» cc stăruie permanent sub chiput plinei şi vinului; închipuirea Nlimei Mese ca mormint al lui Hristos o arată şî antimisul nţezat pe ea, cu chipul punerii lui Hristos în murmînu în an- Mi ‖ îs şi Sfînta Masă sînt şi moaşte ale mucenicilor, ca să mute ca pilda predării lui Hristos prin moarte Tatălui, a fost urmată de ei. Masa propriu-zisă se lipeşte de stîlpii ei de pia- Irfl, cu ajutorul unui amestee de ceară, saciz, aloe şi alte subs- iMHţe, carc toate închipuiesc îngroparea mintuitorului (Simeon Tmiloniocanul, op.cit., p.lll

cap.104). în acelaşi timp, acestea |ттіN puterea lor de lipire închipuiesc dragostea şi unirea pe \m a avut-o liristos faţă de noi pînă la moarte.

Alunei cînd se sfinţeşte biserica, Sfînta Masă se spală cu fljtfl liichipuindu-se taina botezului lui Hristos. După spălarea ui tipii şi săpun a Sfintei Mese, se spală cu vin şi cu apă de Miiiidiifiri care închipuie spălarea chipului lui Isus după moarte, m mii , spre cinstirea Iul Urmează apoi ungerea Sfintei Mese, Mi Sfintul Mir in chipul crucii Prin aceasta coboară Sfintul Huli, in unire cu Tatăl şi cu Fiul, în urma jertfei aduse de IIMHION, pentru noL Sfintul Duh răminca astfel în SOnta Masă, (hi ilnd din ca, prin preot în toate Tainele, dar mai ales, sfinţind ptlMWt Şi vinul Pe Sfinta Masă se mai află patru bucăţi de |ihkiJt, | ie ccle patru colţuri ale Sfintei Mese, cu icoanele celor)<*i<ii evanghelişii. Sfinta Masă este îmbrăcata apoi în câmpii, care înfăţişează giulgiul lui Hristos, iar deasupra se |iMiir o plnză albă care reprezintă haina dc slavă şi de lumină » I liI Peste pînzătura aibă se aşează Sfintul Antimis care "fH/luiă îngroparea lui Hristos, avînd in el moaştele vreu- 4» M nucule. Antimisul se dă fiecărei biserici de arhiereul de rU'piiidc, căci biserica întemeiată de Hristos prin Sfintul IM», lullt In Ierusalim, se întinde peste tot de El, prin arhierei, ► mi puc ale lui, episcopii fiind urmaşi ai apostolilor.

Deasupra antimismului se pune Sfînta Evanghelie şi crucea. La sfinţirea bisericii, episcopul clădeşte biserica şi un preot va unge cu Siîntul Mir toată biserica* Numai după aceasta arhiereul va intra in sfintul altar, Îngenunchează în faţa Sfinlcl Mese, şi după o allă rugăciune, încheie lucrarea de sfinţire noului lăcaş cu următoarea rugăciune, in care se arată că silii' ţirea noului lăcaş este o adevărată cincizecime sau continuare acesteia: "Mulţumim ţie Doamne că darul pc care l-ai vărsai peste apostolii tăi, l-ai vărsat şi peste noi păcătoşii, drept aceea ne rugăm Ţie ca jertfele ce se aduc într-insul să se pro» facă in preasfîntul tău trup şî sînge al unuia născut fiului Tău, spre mintuirea a toată lumea şi a nevredniciei noastre[1]', Cincizecirnea şi Euharistia sînt slrins unite, cum este Cinci* zecimea cu toate tainele (Convorbiri Duhovniceşti: Ioanichk! Bălan).

Toi acest ritual magic se bazează pc credinţa în puterci spiritului înalt al lui Hrisios şi pe amintirea învierii lui, ap cum spuneam prin materializarea spiritului lui şî apariţia In carne şi oase după moarte, precum şi puterea pe carc El *N* dat-o apostolilor în ziua Cinctzccintii, a cincizccca zi după in* viere, cind duhul sfint s-a coborit asupra apostolilor sub fonul unor limbi de foc, dîndu-lc acestora la rindul lor puieri pe cart pînă atunci nu le cunoşteau, spre a putea propovădui crediujl in Hrisios, in toată lumea.

| sfera divină ca trinitate

st*

Este Dumnezeu o persoană reală? Mulţi cred că Dumnezeu este o persoană reală, căci orice inteligenţă presupune o capţ citate de gindirc, capacitate cu care sîniem şi noi dolaţi$_t$ ld tind spunem glndire presupunem creier* şi aceasta face pajic iliiKr-un corp bine definit. Atunci are Dumnezeu un corp fizic? Nu, corpul său este spiritul. Spiritele au un corp aşa cum spune llfblia: dacă există un corp fizic, există şi unul spiritual (1 Co- tlntcni 15 : 44; loan 4 : 24), Unii oameni vor primi drept re- vom pensă viaţa în cer cu Dumnezeu, primind atunci corpuri Ipirituale, ci îl vor vedea pe Dumnezeu şi vor fî ca el (I loan \ : 2) asemănarea dintre om şi Dumnezeu nu se reteră la asinului fizic, ci la cele trei corpuri pc care le posedă omul şl ititume: seînteie divină, corp astral şi corp eteric, tot astfel şi Jiforu Divină este formată dinur- o trinitate, in centru sfera ccn- Ihilil formată diit miliarde de spirite ajunse la acelaşi grad de evoluţie care funcţionează ca un tot unitar, din care pleacă Scin- uiu Divină a tuturor vieţuitoarelor, această sferă sc numeşte < rtjmt Divin sau Tatar, urmează a doua sferă mai în exterior IHHitllă Toracele sau Respiratorul din care pleacă corpul astral învelişurile ce formează perispiritul. Mai la exterior ur- imui/if a ireia sferă numită Pintecele sau Laboratorul Divin, din mim- pleacă corpul eteric. In această zonă se găsesc spiritele de *Materializare* specifice pentru mineral, plante, animal şi om.

ISIAMISMUL

Islamismul a luat naştere în Arabia în secolul VIL Potrivii Hitdlţlel musulmane, fondatorul islamului a rost Mahomed, un >»M«I» iltu Mccca. Mahomed fiind orfan,

a fost crescut de bunicul nn ţl jipoi de către un unchi. Prima lui soţie a fost Kliadidja, MKii n MI ie cu 15 ani decît ei. Mahomed avea 4(1 de ani cînd a wll pentru prima oară în deşert vocea îngerului Gabricl. l biţirt moartea Khadidjei, a mai avut încă 10 soţii, iar la virsta de 47 de ani, au apărui revelaţiile. Doctrina musulmană spune ca prima casa a lui Alalt, construită de Adam, a fost distrusă in timpul potopului lui Noe, ca a fost reconstruită la Mccca, de către Abraîiam şi fiul său Ismail. Ea conţine în zidurile sale o piatră neagră, căzută din cer, trimisă de ingerul Gabricl lui Ahraham. Dc atunci musulmanii se întorc spre Mccca în timpul rugăciunii. Revelaţiile trimise de Dumnezeu lui Mahomcd au Fosi consemnate apoi în cartea sfiniă numită Coranul, care este principala carte sfiută a musulmanilor, cum este pentru evrei Pentateuhul lui Moise, sau pentru crcştini Evanghelia.

Mahomcd personal n-a Scris nimic, el era după toate probabilităţile neştiutor de carte. Din însemnările lui, a fost alcătuit in anul 650, pc timpul domniei lui Osman, cel dc-al irci- lea urmaş al lui Mahomcd, o culegere care a fost intitulată Coranul (citire), iar cartea aceasta a fost declarată sfiniă, ea ar fi fost dictată profetului de către arhanghelul Gabriel (Djcbrail). Coranul esie împărţit in 114 capilolc (sure), în el sc fac proslăviri ale măreţiei şi puterii luî Alah, care nu esie altul decît Dumnezeu, cel cc a creat lumea şi pămîntuL Islamismul susţine persistenţa spiritului după moarte, cci păcătoşi vor fi trimişi în gheena.

O altă parte a literaturii religioase a musulmanilor este sun- na, alcătuită din legende sfinte despre viaţă, minunile şi in> văţămintele lui Mahomcd. Se poate considera că Mahomcd a trăit in jurul anilor 57U-632, mai intii în Mccca şi apoi itl Mcdina*

Elementul fundamental îa Mahomcd eracrcdinja dea adu- ra numai pe Aliah şi dc a da necondiţionat ascultare voinţei lui. însuşi cuyintul islam, înseamnă "supunere". în condu/J^ doctrina islamică susţine că există un singur Dumnezeu, Malio med fiind trimisul şi profetul sau, ca înaintea lui, Dumnezeu a trimis şi alţi profeţi. Aceştia sînt menţionaţi în Biblic adică: Adarn, Nor, Avram,

Moise, Isus al creştinilor, dar că dintre (oţi, Mahomed este cel mai mare.

islamul crcdc dc asemeni că există spirit* împărţi ndu-l în •spirit bun (îngeri) şi spirit rău, că în cea din urină zi, morţii vor învia şi toţi îşi vor primi pedeapsa după faptele lor, cei drepţi vor merge in rai, iar cei păcătoşi vor arde în focul jţhccnci. De asemenea mai susţine că există o predestinare divină, Allah a stabilit fiecăruia dinainte destinul său. Poruncile «ale practice şi ritualice sînt: rugăciune obligatorie repetată dc cinci ori in fiecare zi la ore stabilite, spălarea obligatorie înainte dc ragăciunc, un impozit în folosul celor săraci, un post anual în decursul întregii luni a zecea (ramadanut), pelerinajul Irt oraşul sfîni Mccea, unde musulmanul credincios trebuie să meargă cel puţin o dată în viaţă.

Musulmanii au o serie dc obiceiuri comune cu evreii: cîr- i iimcizia obligatorie la băieţi Intre 7 şi 10 ani, interdicţia de a mima carne de porc, interdicţia strictă de a desena, picta sau Itulpla chipul lui Allah, precum şi oricc imagine de om viu »uu animal* interdicţia de a consuma alcool. Prescripţiile religioase musulmane propagă războiul sfînt în numele credinţei: timp de 8 luni pe an, să se poarte războiul Împotriva neeredin- vţoţllor, aceştia să fie exterminaţi, iar averea lor să fte luată i ii pradă (Coranul 2,168-190; 2, 212,3,5 :3,29; 36; 3,74 etc.)« Islamul s-a răspîndit pe un teritoriu vast din Spania pînă fu AMa centrală şi la frontierele Indiei, în nordul Indiei, In (mulul Caucazului şi în Siberia occidentală, precum şi in Imtorii. în concluzie, şi Islamul crede intr-o singură dî- vltiiUilc supremă, care a crcal viaţa şi universul, crede în spi- iUvto superioare, pe carc ÎI numeşte îngeri şi In spirite inii ılınıc care vor merge *în* gheena (iad). Consideră profeţii ca
trimişi al lui Dumnezeu, nu credc în reîncarnare, dar cum ar putea fi trimis profeţii lui Dumnezeu, dacă nu printr-o reîncarnare a spiritelor superioare din lumea astrală? cum ar putea altfel să sc nască la indicaţia lui Dumnezeu?

Religia mahomedană crede in puterea revelaţiei, ca şi credinţa iudaică, ca şi credinţa creştina, ca formă de manifestare* a spiritului, prin apariţia auzului spiritual.

cultul morţilor la popoarele din antichitate

l - CULTUL MORŢILOR LA EGIPTENI

Potrivii concepţiei egiptenilor despre natura omului şt nemurirea sufletului, omul era compus din trei părţi: corpul ma- lerial, sufletul invizibil şi imaterial şi al treilea element denumit de ci Ka, dublul sau principiul vital din om, un fel dc fantomă vizibilă» dar impalpabilă, avînd forma exactă a omului. Acest Ka il însoţeşte pc om toată viaţa, iar după moartea lui, li supravieţuieşte, ca un geniu protector continuînd să se in- LEFESCZE, dc trupul şi sufletul lui. Dar pentru ca să poală a- CCasta, Ka are nevoie dc două lucruri: de o locuinţă materiala, de aceea mormintele aveâu aspcct DC adevărate locuinţe, amenajate cu toate celc ncccsare vieţii, precum şi dc un suport uuitcrial. Accst suport este corpul distructibil, dar care poate fi îmbălsămat şi astfel conservat îmbălsămarea este absolut indispensabilă pentru ca defunctul să-şi poată continua viaţa şi ilupă moarte. Dacă totuşi şi mumia s-ar distruge, atunci penii vi continuarea dublului, a lui Ka, sc mai anexează în mormint n Mutuie a mortului, din piatră, lemn sau teracotă, carc va servi iliept suport şi care va fi deci o garanţie asupra vieţuirii omului.

Prima grijă trebuie să fie conservarea corpului defunctului, pentru ca sufletul să poată reintra in eh

Pregătirea mumiei începe cu extragerea creierului şi a viscerelor, care impregnante cu parfumurî se păstrau în patru urne (pentru ficat, pentru intestine, pentru plămini şi pentru inimă). în locul inimii sc punea un scarabcu (simbol al reînnoirii) din argilă sau dinir-o piatră dură, avind pe el gravată o formulă magica, ce-l va ajuta pe defunct în faţa tribunalului, in faţa lui Osiris, apoi corpul era umplut cu răşinoase şi aromatice (smirnă, tămîie şi scorţişoară). După ce era ţinut 70 de zile într-o soluţie dc carbonat de sodiu şt apoi înfăşurat în foarte multe Uşii de pînză dc in, îmbibate într-un clei aromat, mumia se introducea într-un sicriu de Iernii de forma trupului care In exterior era pictat cu portretul defunctului. în accst fel, s-au îmbălsămat sute de mii sau milioane dc mumii. Alături de sicriu se puneau diferite obiecte de uz casnic, mîncare şi o serie de figurine de

argilă sau de lemn, care reproduceau chipurile celor din casa defunctului (rude, servitori, sclavi, etc.) de compania cărora defunctul avea nevoie în viaţa sa viitoare. Cultul morţilor mai includea şi ofrande, ceremonii, acte de cult diverse. (Ovidiu Drimba - Istoria culturii şi civilizaţiei).

Făcînd analogie intre concepţia egiptenilor antici cu cea tcosofică asupra corpului uman, vedem foarte mare asemănare în ce priveşte corpul material sau corpul fizic, sufletul invizibil ca expresie a spiritului, şi dublul vital sau Ka adică corpul cleric.

De remarcat că această concepţie despre cultul morţilor nu o găsim la strămoşii Egiptului antic, ceea ce însemna ca preoţii egipteni iniţiaţi au apărut aşa cum am mai spus, ca o reîncarnare a unor spirite superioare, în sînul populaţiei egiptene şi care aveau cunoştinţă despre toate accstca*

\ il - CULTUL MORŢILOR LA BABILONIENI

Şi aici, găsim credinţa într-o viaţă de dincolo dc mormînt»

Alături de mort, erau îngropate obiectele sale personale.

Se credea că după moarte, spiritul mortului, un fel de umbră desprinsă de trup, tulbură viaţa celor rămaşi în viaţă, rătăcind fără sâ aibă odihnă dacă n-a fost înmormântat cu tot ritualul cuvenit, dacă însă i s-au laeut toate onorurile funerare cuvenite, spiritul va cobori în întunecatul regat al morţilor, despre care vorbeşte finalul epopeii iui Ghilgameş: un barcagiu II va trece peste riu, ducindu-1 în "ţărmul" din adîncuri, în litra de unde nu se mai întoarce. Imaginea babilonienilor despre viaţa de dincolo de mormînt era dezolantă. Şansa unei consolări apare mai tirziu, cînd devine tot mai puternică convingerea ca suferinţa este o consecinţă a unei greşeli săvîrşite nmşiicnt sau inconştient.

Babilonienii erau convinşi că 0 suferinţă este o pedeapsa prniru o vină, la ci întilnim pentru prima dată in istorie ideea cft durerea fizică sau suferinţa morală, sînt consecinţe ale păcatului, Religia babilonienilor prcscria ce rău sâ nu faci, dar nu |l ce este bine să faci.

- I

111 - CULTUL MORŢILOR LA PERSANI

Judecata din urmă care va încheia ciclul existenţei univer- *wlo va pedepsi sau va răsplăti pe om după faptele sale. Omului \ tei ii ci lucruri: cugetări bune, cuvinte bune şi fapte bune. i i'W trei virtuţi principale ale omului sînt: pietatea, cinstea şi «jillhiil dc dreptate, atit in cuvinte cit şi in fapte. Omul este
A
înzestrai de natura cu liberul arbitru, ei poate alege între bine şî rău. Datoria iui este să Iacă din duşman un prieten, din om rău un om drept, din cel ignorant un om instruit.

După moarte suOciul omului mai pluteşte timp de trei zile prin preajma trupului, apoi este purtat de vînt în faţa a trei judecători. După judecată sufletul trebuia să treacă pe "puntea alegerii", cei drepţi reuşeau să o treacă şi să ajungă în "Lăcaşul Cîntarilor", tar cei răi erau aruncaţi în "Lăcaşul Suferinţei", unde vor rămine pe veci. în schimb» păcătoşii carc aii săvirşit pc Lingă fapte rele şi fapte bune, rămincau într-un fel de purgatoriu timp dc 12.000 de ani (jumătate din ciclul evo«Ş lutiv ai spiritului susţinut dc concepţia tcosofică).
1 IV - CULTUL MORŢILOR LA CHINEZI

Morţii erau înhumaţi In locuri anumite, a căror alegere en« făcută de o categorie specială de magî-ghicîlori. tn eonccpţil chinczilor din antichitate, exista un stapîn suprem, cel carc crd cază, păstrează sau distruge tot cc există, el recompensează sad pedepseşte după cuviinţă.

In privinţa sufletului, vechii chinezi credeau că acesta ara un dublu aspect: acela al unui suflet vegetativ carc râmîne ata| şat dc corp şi după moarte şi un sunet aerian, care dupfl moartea omului va merge fie alături dc Stăpîni torul Supremi fie in împărăţia "Finttnilor galbene". Sufletul vegetativ trebuii să fie alimentat cu ofrande aduse defunctului, în caz contrai acesta sc preschimba in strigoi, puţind aduce mult rău ccltn rămaşi in viaţă.

V - CULTUL MORŢILOR ÎN CIVILIZAŢIA CROTANĂ

Crctanii credeau într-o viaţă dc după moarte, dar ci şi-o închipuiau ca o lume plină de frumuseţi şi de bucurii, ei aduceau mortului onoruri funebre, pentru ca aceştia

să iui Ic facă tău mai tîrziu ca spirite rele. La inccput morţii erau îngropaţi in interiorul casei, lingă casă sau în peşteri, mai tîrziu morţii unui clan erau inmormîntaţi la un Ioc in morminte colective. Astfel s-au descoperit sute dc morminte acoperite cu o falsă cupolă. Crem a cunoscut şi sarcofagul de argilă. Pentru a-şi continua viaţa de dincolo de moarte, morţilor îi sc puneau la *gtt* sigiliul personal, îar alături dc ci se puneau hrană, băuturi; veşminte de in$_t$ bijuterii, vase, opaiţ şi statuete carc reprezentau pe soţiile lor. Ei erau convinşi că sufletul uman urma să facă un drum lung, peste mări spre soare-a pune, pînă în Insula Fericiţilor.

De asemeni in mormînt i sc inai punea şi o barcă. La Inmormintarc, era bocit de jelitoarcle profesioniste, după carc urma un priiiz funerar, însoţit dc Itbaţiuni şi fum dc tăniile.

La crctani erau foarte dezvoltate practicile mtţiatice. Iniţic- icu avea sensul de renaştere, de începere a unei noi vieţi, pe parcursul şcolii de iniţiere tinerii erau deprinşi cu o viaţă as- piă, ei erau iniţiaţi in peşteri întunecate, pentru a cunoaşte ficcretelc ascunse ale lumii.

VI - CULTUL MORŢILOR ÎN GRECIA ANTICĂ

Şî grecii antici credeau într-o viaţă a omului dincolo dc moarte, ci credeau că după moar le sufletul mortului este purtat dc un luntraş Charon, care îl trece peste rîul morţilor Styx. De aceea după cc mortul era îmbrăcat în veşminte albe şi pe cap i sc punea o cunună tic flori, in gură i se punea o monedă pentru a-1 plăti pe Charon, de asemeni lingă mort sc punea o turtă dc mîere peniru a-1 domoli pc dinele monstru Cerber, care păzea palatul zeilor infernului, Hades şi Pcrsedona. Timp de două zile mortul era jelit de rude şi prieteni, care în semn de doliu îşi tăiau părul, sc loveau cu pumnii in piept şi îşi zgiriiau obrajii. Inmormîntarca se iacea noaptea pentru a nu ptngări razele soarelui, erau de asemeni şi bocitoare dc profesie. Peste mort sc turna vin şi untdelemn, iar la mor- mînt se planlau pomi pentru ca sufletul să se poată odihni la umbra. De cultul morţilor, pe lingă ceremonii periodice este legată şi interdicţia dc a profana un mort, pentru care exista o lege data dc Solon, care dădea dreptul urmaşilor defunctului de a-1 da in judecată pe

cel carc prin defăimare pingărea memoria mortului, Dupâ frtmormintarc locuinţa defunctului era stropită cu apă, adusă dintr-un izvor sacru pentru purificare.

VU - CULTUL MORŢILOR ÎN CIVILIZAŢIA ETRUSCĂ

Ceremonia funebră se desfăşura astfel: soţia sau mama defunctului //i închidea pleoapele, corpul neînsufleţit era imîTrS- cat cu veşmintele cele mai bune, stropit cu arome plăcute, iai peste mori erau depuse coroane de flori şî crengi verzi. Carul mortuar era însoţit de muzicanţi, bocitoare, rude şi prieteni. Ca şi grecii şi romanii, ctruscii practicau atit înhumarea cil şi incinerarea, aceasta in funcţie dc dorinţa defunctului sau dc obiceiurile familiei. Mormintele erau fie in formă dc puţ adine, de groapă, sau de cameră, cavou, fie săpată în slincă sau clădită, Cînd defunctul era incincrat, acesta era ars pe rug, împreună cu obiectele preferate în viaţă de acesta. Focul era stins cu apă sau cu vin, iar cenuşa era stinsă intr-o urnă şi era depusă în puţul funerar, în groapă sau in cavou. Urnele lacute din tul ars aveau capacul rcproducind cit mai exact capul şt lîgura mortului. Cind nu era incinerat, defunctul era inmormilitat sau depus în cavou, pe un pat, pe o bancă sau intr-un Mtîiu. Alături de mort i se puneau diferite obiecte de uz pentru viaţa de dincolo. După ceremonialul înmormântării, urma ospăţul funerar, care era întotdeauna în apropierea mortului, căci ctruscii credeau că ia acest ospăţ ia parte şi defunciuL Sarcofagele erau din argilă sau tlin marmură şi aveau sculptate pe mpac figura defuntului, cu corpul in mărime naturală, fie culmi, fie pc jumătate ridicat, sprijinind u-se pe cotul sting, fie împreună cu soţia sa.

VI1 - CULTUL MORŢILOR LA ROMANI

Decesul şi în mor mimarea la romani se desfăşurau după m ceremonial carc în parte se păstrează şi astăzi. Muribundul î iu aşezat pe pămint şi un membru al familiei il săruia pe l inii, cind îşi dădea ultima suDare, după care cei din casă ii Irigau numele. Corpul neînsufleţit era spălat, uns cu mirodenii, Iţii Mih limba i se punea o monedă, după obiceiul grcccsc, spre ii-şi plăti trecerea Siyx-ului, apoi era îmbrăcat şi depus pe un pat funebru, în jurul căruia ardeau făclii, după cc focul de vatră (considerat sacru) era stins în semn de

doliu/Corpul neînsufleţit, acoperit cu flori şi coroane, era expus 2-3 zile. Oamenii săraci erau însă înmormînlaţi chiar în noaptea următoare. Cortegiul celor avu|i era precedat de cînlăreţî din flaut, coro" şi trompetă, purtătorii de făclii şî bocitoarele dc profesie urmau grupul de mimi» care dansau şt făceau glume pc scamît! mortului, la viaţa pe care o dusese.

Urma un alt grup, care purtau măştile strămoşilor decedatului, apoi urma sicriul, mortului, fiind descopcrit, şi după el familia.

O parte a morţilor fiind bogaţi, şi cei cu funcţii publice înalte, pînă în epoca imperială, erau incineraţi, o dală cu imperiul s-a generalizai obiceiul înhumării. Săracii şi sclavii erau îngropaţi în gropi comune, iar familiile bogate îşi construiau impunătoare mausolca

1 IX - CULTUL MORŢILOR LA DACOGISŢI

înhumările celor bogaţi se făceau astfel: mortul sc ţinea la vedere timp de trei zile, timp în care 11 jeleau, după care urma un prlnz funerar. Mortul se incinera sau sc îngropa in pămînt, peste mormînt sc spărgeau vase folosite de defunct, lingă mor- mint se găseau gropile de ofrandă în care i se puneau pîîne şi oasele animalelor sacrificate la prînzul funerar, care erau puse în vase de lut ars.

Incinerarea constituia un ritual purificator de esenţă socialistă, aceasta se făcea în antichitate pe ruguri, în aer liber, iar mai lirziu în cuptoare speciale* Si Daco-Getii credeaţi Inir-0 existenţă a omului dincolo dc moarte, fapt pentru care alături dc rămăşiţele păiriiJitcşti ale defunctului sc puneau obiecte necesare vieţii, ca alimente, podoabe, obiecte de uz casnic, mo- nede şî arme.

Din descrierea diferitelor obiceiuri şi credinţe legate dc moarte, precum şî de cultul mortului de-a lungul întregii antichităţi, sc poate deduce că la toate popoarele întilnim speranţa unei vieţi dc dincolo, bineînţeles ficcare popor cu specificul său. La toate există credinţa, in existenţă, ca parte distinctivă a omului, a sufletului său, carc o dată cu actul morţii nu dispare, el părăseşte corpul lipsit de viaţă, pentru a-şi continua o altă viaţă ulterioară. Dintre toate crcdinţclelegate dc mort şi dc

actul inmormîntării, cel mai interesant parc a fi cultul morţilor in Egiptul Antic.

Cu mii de ani în urmă e.n. egiptenii aveau cunoştinţă de dublu vital, adică dc corpul cleric, forţa cc menţine viaţa şi care in lumea viului reprezintă bioplasma, cea care animă fiecare particulă din celulele noastre, cea care dă aura, care acum nu mai este o presupunere ci este o certitudine puţind 11 dovedită prin efectul Kirlian, adică prin elcctronogralîc. Este de reţinut ca aproape Ia uţatc popoarele întilnim obiceiurile dc a face mese funerare şî de a pune in mormînt alături dc defunct, diverse alimente şi obiecte dc uz casnic, în ideea că sufletul, care nu moare, va avea nevoie de ele şi că altfel cl va li îu suferinţă. Cind am descris corpul vital, am spus că o pătură mai lină a accastuîa, carc vine şi face legătura imediaLă cu corpul astral, este cea responsabilă dc senzaţiile noastre, de plăcere sau de durere, de bucurii sau de necazuri. Ştiinţa leozo- licǎ, arată că tocmai această pătură mai fina a corpului eteric sau vital, aşa numitul suflet al senzaţiei, este cu atil mat strins dc corpul astral, cu cit in viaţa pămînteascǎ omul a fost mai legai dc aceste plăceri, şi cu atil mai mult va sta legat de el, timp in carc spiritul nostru le va dori, dar nu mai are posibilitatea de a şi le satisface, ncinaiavind organele de simţ fizice pentru aceasta. Cu altt mai mult va suferi spiritul nostru după moarte, cu cît mai mult a fost dominai de aceste plăceri in timpul vieţii pămînt eşti. în această idee îşi au explicaţia pomenile şi parastasele din zilele noastre, prin acestea puţind da sufletului satisfacerea lor.

| X - CULTUL MORŢILOR LA CREŞTINII | ORTODOCŞI

Cultul morţilor este prezenl la toaie confesiunile creştine. Se acordă o deosebită grijă trupului lipsii dc viaţă cel ce a purtat spiritul în viaţa pâmîntcascǎ. Creştinii cred că trupul lipsit dc viaţă va reînvia la judecata de apoi, cînd el sc va reuni cu spiritul, refacînd persoana care sc va înfăţişa In faţa lui Crislos pentru a fi trimisa în rai sau în iad. Iată cum se desfăşoară pregătirea pentru moarte şi cum decurgc în conlinuarc procesiunea* Cind omul este în pragul morţii, se aduce un preot, spre a-1 mărturisi şi a-1 împărtăşi cu Trupul şi

Sîngcle lui Hrisios, garanţia vieţii veşnice, apoi i sc ţine în mină o luminare aprinsă sau se ţine o luminare aprinsă de cei din anturajul muribundului, pentru ca lumina să alunge întunericul din drumul pc care-l va străbate spiritul său după moarte.

Imediat după moarte, rudele apropiate spală mortul, de o- bicei bărbaţii spală cadavrul unui bărbat, iar femeile cadavrul unei femei. Apoi sc îmbracă mortul cu îmbrăcăminte nouă, încălţăminte şi acoperămînt pentru cap, după care se aşează întins pc o masă cu picioarele căire uşă, semn că va ieşi din casă şi va pJecu undeva. Coşciugul se aşterne cu pinza curată, cu panglici lungi de culoare roşie şi albastră, iar sub cup sc aşează o pernă. Mortul se aşează In coşciug cu mii- nile încrucişate pe piept, sc anunţă preotul despre deces şi paracliserul sau cintâreţul bisericii, care trage clopotul rar în semn tle doliu,-clopotul se trage de trei ori pc zi pînă la înhumare. La casa mortului se adună lume pentru a~l vedea şi pentru a-1 jeli, scara se fac mici slujbe funerare citmdu-se din Evanghelie pasajele referitoare la învierea lui Hristos şi la arătările sale după înviere. Mortul este supravegheat tot timpul de către rude şi prieteni, în a treia zi de la deces are loc slujba dc lumormîniarc, Preotul şi eîniăreţul vin la casa decedatului, slujesc puţin şi apoi cu crucea înainte pe carc s-au înscris dalele decedatului (nume şi prenume, data naşterii şi data morţii). Astfel se porneşte către biserică unde se oficiază slujba propriu-zisă a înmormîntăriL Se citesc rugăciunile de dezlegare şi sc ia rămas bun dc la răposat/fiecare zicînd: Dumnezeu să-l ierte. Apoî cortegiul porneşte spre cimitir, lot cu crucea înainte unde este pregătită groapa, după o mică slujbă la marginea gropii mortul este învelit iot cu giulgiu după carc preotul toarnă in ritual "pausul" (vin amestecat cu untdelemn) |>cstc trupul mortului în formă de cruce şi presară ţarină, apoi se inchidc coşciugul şi se lasă în groapă. Prcolul pecetluieşte groapa în cele patru laturi cu pămint luat cu sapa din marginea gropii, iar ceilalţi aruncă pămint în groapă, după ce se astupă bine groapa cu pămint» la capăt se pune crucea cu scrisul către apus, orientarea mortului faeîndu-se cu faţa spre rfisăriL

Urmează masa de pomenire la casa răposatului. Pentru odihna sufletului acestuia, se fac pomeniri la trei zile, la nouă zile, la trei săptămîni, la 40 dc zile, la trei luni, la şase luni, la un an şi apoi din an în an pină ia şapte ani.

Din punctul de vedere al credinţei creştine ortodoxe, spovedania şi împărtăşirea în pagul morţii este necesară pentru că mărturisirea păcatelor ar aduce celui pe moarte, iertarea a- cestor păcate, împăcarea cu Dumnezeu şi cu semenii pc care î-a nedreptăţit sau cu care a fost certat. împărtăşania ar 0 arvuna vieţii veşnice şi chezăşia învierii (loan VI-54).

Luminarea aprinsa în mina celui ce moare prin lumina ci ar călăuzi sufletul, risipind întunericul morţii, pc de altă parte ar reprezenta pe Isus şi Evanghelia Sa, căci el a spus: "Eu sint lumina lumii, cel ce-mi urmează mic, nu va umbla întru întuneric, ci va avea lumina vieţii (loan 8-12).

Clopotele bisericii se trag pentru a vesti celorlalţi membri ai parohiei că unul dintre dînşii i-a părăsit şi pentru a-i îndemna să sc roage lut Dumnezeu, pentru iertarea păcatelor lut,

COrpul mortului se spală uimind pilda celor dinţii creştini (Fapte IX-37) în semn de curăţire cu apă curată care aduce amintirea apei botezului, arătînd că mortul a trăit creştineşte, în sicriu, mortul se aşează cu capul spre răsărit pentru că de la răsărit a venit Hristos, lumina cea adevărată.

După moarte, a treia zi sc face înmormîntarea, credinţa creştină consideră că in a treia zi, sufletul mortului părăseşte pentru totdeauna corpul fizic.

Biserica creştină nu are aceeaşi slujbă a în mor mimării pentru toţi morţii, sînt patru rinduieîi deosebite ale slujbei in- morminlării şi anume: una pentru credincioşii laici sau mireni in vîrslă, a doua pentru prunci şi copii pînă la şapte ani, a treia pentru diaconi şi preoţi de mir şi a patra pentru călugări şl arhierei.

Pariea cea mai de seamă din slujba inmormîniării credincioşilor este molitra de dezlegare (Dumnezeul duhurilor şi a (ol trupului), urmată de rugăciunile dc iertare. Preotul roagă pc Dumnezeu sâ dezlege sufletul cclui răposai de orice blestem sau afurisenie, să-i ierte

tot păcatul sufletesc şi trupesc, ca su- llctul lui să sc odihnească împreună cu drepţii, iar trupul să se dea înapoi firii, desfarîndu-se în cele din care a fost alcătuit Prin chemarea preotului: veniţi fraţilor sâ dâm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, reprezintă pecetea dragostei şî a unirii, ce leagă pc cei vii cu cei morţi, şi totodată semnul icr- iării şi al împăcării prin care ne luăm rămas bun dc la cel cc pleacă dintre noi.

Cîntarea dc veşnică pomenire carc se clntă mortului la sllrşitul slujbei de inmormîntarc, la punerea în mormînt şî ia parastase, roagă pe Dumnezeu ca El să-şi aducă pururea aminte de cel mort, iar pe de altă parte, noi cei vii să păstrăm o neîntreruptă aducere aminte de dinsul, să nu-l lisăm în ui- larc şi să-l pomenim totdeauna, rugindu-ne pentru el

Preotul ta coborîrea sicriului tn groapă aruncă peste el prima lopată dc ţarină in forma dc cruce, pentru a ne aduce aminte de euvîntul Domnului: că "pămint eşti şi in pămint le vei întoarce" (Facerea 111-19).

Preotul varsă cenuşă din cădelniţă, untdelemn şî vin, pc- Mc irupul mortului, cenuşa adevereşte euvîntul Sf. Scripturi, irt pămint şi cenuşă sîntem (Faccre XVI1I-27, Iov XXX-19), Untdelemnul este semnul şi pceetea lui Hristos, ca şi untdelemnul de la botez, vinul este simbolul sîngelui, adică al sevei viaţă care curge prin mădularele trupului omenesc şî tt liiHMllcţcştc. Turnarea lui este deci prcînehîpuirea nemuririi nan a învierii pentru viaţa cea veşnică pe care o nădăjduiam. Coliva, cc se facc la înmormlntare şi parastase, închipuicştc însuşi trupul mortului şl este totodată un semn de înviere şi nemurire, deoarece este făcută din boabe de grîu, pe carc Domnul le a înfăţişat ca purtînd în ele icoana sau asemănarea învierii trupurilor, după cum bobul de griu ai să încolţcască şi să aducă roade, trebuie să sc îngroape mai întîi in păniîni şî apoi să putrezească, tot aşa şi trupul omenesc mai Inlii se îngroapă şi putrezeşte pentru ca apoi să Hiviezc (loan XI1-

24).manifestări ale spiritului în fenomenul numit paranormal

ÎN SPATELE CELOR MAL MULTE FENOMENE psfliice, produse prin mediumi, stau fiinţele materiale ale spiritului
nostru.

CLARVIZIUNEA

In urmă cu mai mult de şaptezeci d.e ani, doamna Clara Dowdall, într-o şedinţă de spiritism publică, din Cardilf, In sala St. John, oprindu-se în faţa unuia din cei de faţă, *ii* spuse:

— Vreau să te previn de o mare primejdie, ic văd lucrînd la o mare înălţime pe un fel de schelă, care tc loveşte şi dumneata cazi, faptul acesta se va iiitimpla in cursul săptămânii viitoare; te sfătuiesc să fii atent că altfel îţi vei pierde viaţa.

Accst bărbat asista pentru prima dată la o astfel de şedinţa spiritistă şi se arăta neîncrezător. Cei dc faţă l-au sfătuit că mai bine sâ fie prudent dccît să-i pară rău. El lucra la un elevator de cărbuni, din docuri, de un model mai vechi. La insistenţele soţiei lui, acesta nu se duse la lucru in ziua următoare, in kicul lui ducindu-se un alt om. în acca zi, platforma se apleca, încheietoarea vagonctului s-a rupt, vagonul s-a răsturnat, lovind omul carc, căzind dc Ia o marc înălţime, a murit,

Erncsl Oalen, el însuşi marc medium povesteşte că într- 0 şedinţă spiritistă ţinută la Boumemoulli în timpul războiului cu mediumul clarvăzător Frank BJakc, Ia sfirşilul şedinţei a- ccsia sc adresă unei doamne dintre asistenţi şi ii descrise un ofiţer în uniformă militară, carc murise. întrebată dacă o cu- noaşte pe această persoană, doamna respectiva fi spuse cu după descrierea pe care i-a facul~o acesta este soţul ei, dar că el trăieşte, abia în urmă cu o zi primise o scrisoare dc la el, dc pc fronL Blakc îi ceru scrisoarea care era in geantă, se uită la ca şi repetă din nou:

— Doamnă, sfatul meu este să plecaţi imediat acasă şi să fiţi pregătită să aflaţi că soţul dvs nu se mai sini le bine.

întorcindu-sc către Oaten, Blake ii spuse că acest om este mort dc 4 zile, iar ea va primi vestea cînd va ajunge

acasă. Cîteva zile mai ttrziu, Blakc a primit o scrisoare de la acea doamnă, prin care i-a scris că la cîteva ore după ce a ajuns acasă, a primit înştiinţarea ministerului de război, că soţul ci fusese ucis pc front cu 4 zile in urmă.

Chiar Isus Christos, ne spune Evanghelia, a ţinut o şedinţă spiritistă pe muntele Schimbării la Faţă, la care Moise şî 111c au apărut şi au vorbii. Isus a dezvăluit alunei unei femei pe care a întîlmt-o lingă (intînă, propriile ci greutăţi familiale, loate acestea fiind socotite atunci drept minuni.

în vani anului 1912, doamna Wîrks ţinea o şedinţă în biserica Spiritualistă djn Mexbourough, Yorkshire.

în timp cc doamna Wîrks îşi ţinea cu vin tarea, ea se opri şı arătînd către un grup de oameni dinlr-un colţ al sălii le zise: — Acolo unde staţi voi văd ceva ci udai, izbucniri dc foc, fum şi praf, sînl sigura cu este o explozie, văd că explozia se va produce şi unui dinlrc voi va fi ucis.

Opl zile mai tirziu, o explozie a avui loc în mina din Ca- deby, una din cele mai moderne mine din Yorkshire, unde şi-a pierdut viaţa un număr mare de oameni, printre care se afla şi domnul Richard Wimpenny, unul din slujbaşii societăţii Mex- bourough, care făcuse parie din micul grup de oameni căruia i se adresase doamna Wfrks.

lată o altă previziune, povestitiă de Erncst Oaten; "Stăteam lin işti L în casă cu soţia mea şi la un moment dat am băgat de scamă că se petrece ceva, am ridicai privirea şi am văzut pe tatăl meu stînd înaintea noastră, el murise încă din 1911, dar cu spiritul său vizita adesea casa* Mi s-a părul că arată puţin neliniştit şi i-am întrebat:

— Ce s-a intîmplai, tală?

— Du-tc şi vezi pe maica-U), răspunse cL

— Voi picai în cîteva săptămini şi mă voi opri special s-o văd (mama locuia într-o altă localitate, Waewiekshire).

— Nu, replică el, pleacă imediat, dacă vrei s-o mai vezi,

— Dar ce s-a ţntîmplat? l-am Întrebat cu*

— Eâ va veni lingă niinc,*am pregătii lotul şi te asigur că va veni repede

într-adevăr mama sa a murit pesie o săptămînă.

Un arhiepiscop din Upsala, auzise de un fermecător din Laplanda pe carc îl chcma Petru Lerdal, el se duse la acesta fiind însoţit de un medic, pentru a se convinge dc adevăr. Lerdal şi-a dat scama imediat de scopul acestei vizite şi a consimţit să le dea o dovadă. El a intrat in transă, respirind aburii unei plante pe care a aprins-o. După o oră de transa, Lerdal a spus medicului că în acest timp a fost acasă la el cu gîndul său şi a găsit-o pc soţia lui în bucătărie şi că aceasta tocmai pierduse inelul de cununie, pc care spiritul sau l-a luai şi l-a ascuns într-un coş dc cărbuni. S-a scris pe loc ziua de 28 mai. Dupâ un timp solia i-a confirmat medicului că Jn acea zi pierduse inelul de cununie şi l-a găsit în coşul de cărbuni.

Un alt medium dc premonijie, de clarvedere a fost Nostra- damus* Acesta in anul 1550 a prezis tăierea capului unui rege englez Caro! 1, revoluţia franceză din 1789, urcarea pe tron a unui împărat născut lingă Italia (Corsica) adică Napoleon Bo- naparte, întemniţarea şi ghilotinarea regelui şi reginei Franţei. El prezice expediţiile militare ale lui Napoleon, războiul de la 1870-1871 pe care ît localizează lingă pădurea Ardenilor, cu durata de 7 luni, dc asemeni a prevăzut incendierea Parisului dc către Comuna din Paris. Descrie apoi fazele primului război mondial izbucnit în 1914 şi rezultatele lui.

Dr. Kronstron dc la universitatea din Kopenhaga a prezis pentru anul 1925 moartea reginei mame Alexandra a Angliei şi a lui Erbcrt, preşedintele Germaniei.

| MANIFESTAREA SPIRITULUI ÎN | TELECIIINEZIE ŞI TELEPATIE

în ultimul timp, mulţi ruşi se ocupă de facultalca pe care o posedă spiritul de a mişca, deplasa materia, Iară concursul unei forţe exterioare vizibile. Ei vor să dovedească că aceste evenimente numite paranormale, decurg din legi ale spiritului Unii dintre aceştia sînt: savantul rus Edward Naumov, şi Ef- luscnko.

Parapsihologia rusă s-a activat, după afacerea submarinului atomic american Nautilus,

In 1953, presa franceză transmitea cu litere mari o informaţie ciudată cu privire la Nautilus: marina americană utilizează percepţia extrasenzorîală ia bordul unui submarin atomic.

Potrivit ziarelor franceze, legătura telepatică intre Nautilus şi continent s-a efectuat corect, chiar in timpul cît submarinul naviga Ia mare adincime şi presa franceză a scos un titlu de senzaţie: Militarii americani au pătruns tainele puterii spirituale.

în tot timpul regimului totalitar din URSS doctorul Vasiliev a efectuat cercetări aprofundate asupra percepţiei extrasenzo- rialc, dar acestea nu au putut 11 date publicităţii, datorită caracterului profund ateu al regimului care nu admitea nici un fel de aluzie la spirit.

Doctorul Vasiliev, membru corespondent al academici me- dicalc a URSS, titular al catedrei de psihologie a universităţii din Leningrad, a declarat că descoperirea energiei constituită din percepţia extrasenzorîală va avea aceeaşi importanţă ca şi energia nucleară. El a condus primul laborator de percepţie ex- trasenzorîală din lume subvenţionat dc stat. Astăzi in Rusia, sini peste 20 de centre, care studiază fenomenul numit paranormal.

Biologul Naumov a condus serviciul tehnic de parapsihologic dintr-un laborator special ce depinde de departamentul de fizică din colegiul de stat dc inginerie din Moscova, Crearea acestui laborator a fost patronată de oameni de ştiinţă ruşi: Dr. Terledki, titularul unei catcdrc de fizică din cadrul universităţii din Moscova, Dr. E* Sîtscovskî, de la academia dc ştiinţe sociale» Dr, Pavel Oscepkov, preşedintele institutului dc ingi- neriePuţin timp Înainte dc moartea episcopului James Piko, a- icsta scria in "Psychis": "studiul exprienjelor senzaţiei extrasen- zorialc în faza actuală a lărgit considerabil viziunea mea asupra puterii omului, am convingerea ca un mister plutește peste lot In ceea ce sc petrece între doi indivizi, dincolo de cuvintele ce se schimba intre ei, dintre acţiunile şi legăturile lor. Unele

fenomene amintesc de undele radio, tot restul ţine de o cauză a cărci existenţă o bănuim greu*.

Universul conţine mult mai multe linii de forţă decît cefe imaginate. Ruşii sint la curent cu clarvăzătoarea Jeane DLxon din Washington, cu Gerald Croiset, faimosul senzitiv olandez, care a ajutat poliţia în depistarea criminalilor, cit gi cu americanul Red Serios, care esie capabil sa fixeze pe un film imagina unui imobil siiuat la distanţă, prin conccntrarea privirii sale asupra unui aparat fotografic. Şi ruşii au reuşit să facă fotografia gîndurtlor.

Fenomenul de manifestare al spiritului, este cercetat şi de mulţi americani printre care doctorul J.B.Rhine, carc lucrează la fundaţia pentru cercetări asupra omului, el este cel mai celebru dintre parapsihologii americani.

Ruşii au iacul multe cercetări, cu Ncly Mihailova, care a fost un medium dotat pentru psihochinezie,ea avea posibilitatea de a deplasa obicclcle prin intermediul forţei sale mintale. Cînd Mihailova avea nevoie dc un obiect oarecare, era suficient sâ-şi fixeze privirea pe el şi obiectul începea să alunece în direcţia sa. Ea făcea sa se dcplasaze paharele cu vin fără a le atinge, cilindri dc aluminiu, mese şi căni de apă.

Se cunosc experienţele de telepatic între Moscova şi Siberia, cu Nikolaev şi Kamenscki. După efectuarea serici complete de experienţe asupra telepatiei, dr. Kogan s-a gindii dacă ar putea găsi metode fizice care sa fi aplicate in telepatie. Particulele subatomicc rămin invizibile dar pot fi dezvăluite prin urmele lăsate de ele, într-o cameră de ionizare. Tclepaiia nu este vizibilă ca fenomen dar poale se vor descoperi urme in momentul în care atinge creierul. Astfel dr. Kogan a pus la punct un cchipamcnt cncefalografic, pentru a înregistra undele cerebrale şi o noua metoda matematică pentru a analiza urmele lăsate pc curbele înregistrate.

Ui expericnjcle pc telcpaţii Nikolaev şi Kamenscki, alături de dr. Kogan au luat parte dr. Lulia Pavlova, electroliziolog la departamentul de psihologie a muncii, de la universitatea din Leningrad, şi matematicianul Ghenadi Serghiev dc la laboratorul A A UTOMSKI, aliat sub controlul armatei. Lui Nikolaev, aşezat într-un

scaun, aflat într-o cameră izolată fonic şi electric, i au fost aplicate pe corp multe fire conectate la diverse aparate şi instrumente de măsură. Se urmărea respiraţia, pulsul, mişcarea ochilor, activitatea musculară şi, cel mai important, activitatea cerebrală. Nikolaev a declarat că trebuie să fîc compict destins, dar ateul in timpul experienţei telepatice.

iii tipul acestei perioade, electroencefalograma înregistrează undele rezultate dc lip alfa, caracteristice stării de repaus.

El nu era anunţat asupra momentului cînd Kamcnscki în- cepca să-i transmită mesajul telepatic şi nici cînd experienţa s-a terminal. Aparatura a fost pusă în funcţiune şi oamenii dc ştiinţă aşieptau. In acest timp la Moscova, închis într-o camera, Kamcnscki a înccpul transmisia telepatică. Trei secunde mai itrziu în camera de la Leningrad, traseul curbelor cerebrale ale lui Nikolaev s-a modificat Dr. Serghiev a pus la punct rae- lodc statistice şi matematice precise, pentru a analiza curbele irasate dc cJcctroencefalograf, ceea ce a permis specialiştilor Im para psihologic să capteze traseele telepatice carc ating crc- lerul.Ce se petrecea in creierul lui Nikolaev in timpul experienţelor telepatice? Dr. Pavlova a rezumat astfel seria înregistrărilor in electroencefalograme» în timpul testelor la distanţă mare, carc au avut loc Intre Kamcnscki şi Nicolaev, Închişi fiecare într-o cameră blindata se delectează o sporire a activităţii cerebrale, care apare Intre 1 şi 5 secunde după începerea transmisiei telepatice.

S-a detectat întotdeauna fenomenul cu *5* secunde mai ina- inte ca Nikolaev să fie conştient dc rcccpţionarea unui mesaj telepatic Cind Nikolaev era pe punctul dc a-şi da scama dc mesaj, activitatea creierului a devenit repede spccifică şi undele s-au propagat repede în regiunea posterioară şi superficială ale creierului. Traseul specific răminca vizibil pe curba de înregistrare şi un anumit timp după sfirşitui transmisiei. Te- lepatia in creier pare să se deplaseze într-o direcţie Specilică. Localizarea precisă depinde de natura mesajului transmis, activitatea cerebrală a lui Nikolaev parc să fie localizata in regiunea occipitală, care este in mod normal

zona percepţiei vizuale, a- lunci cind i se transmite un mesaj vizual, şi în regiunea temporala zona dc percepţie auditivă alunei cind i sc transmit telepatic, sunete, Dr. Pavlova a observat că este extrem de important pentru pcrcipienl să fie Intr-o stare de repaus, emoţiile, stările dc spirit pe reflectă în activitatea electrică a creierului

Un creier uman, prin mesaj telepatic poale siî-şi impună ritmul său unui creier străin. Oamenii sovietici, care studiază fenomenul paranormal, au observat că prin intermediul proceselor psihice sc pol declanşa la un alt individ, in mod iclcpatic, boli psihice sau chiar organice, acţionind asupra subconştientului lor, ci au explorat astfel posibilităţile impunerii biologice prin telepatic.

în America, Dr, Thomas Duane, şeful serviciului oftalmologie la Jeflerson Medical Collegc din Philadelphia şi colegul sau Dr. Thomas Bchrendt, au studiat lelcpalia fizica, ci au arătat că undele Alfa tipice stării de repaus, apărute la unul din gemeni, poale sa provoace de la dislanţă, apariţia aceluiaşi traseu electrocncefalografic la celălalt geamăn.

în Rusia, există un exemplu celebru dc transmitere telepa- lică a neliniştii psihice şi fizice survenite între copii şi părinţi, Mihaîl Lomonosov, copilul precoce din secolul XIX, născut într-o familie de ţărani, care a devenii unul dintre savanţii cei mai dc seamă ai ţării, cel care a pus baza universităţii din Moscova, într-o noapte l-a visat pe tatăl său ai re era pescar, I I 1-a văzul în vis pc tatăl său luptindu-se pe mare cu furtuna, viiturile il împingeau cu vasul de pescuit spre o insulă pustie diu Arctica, visătorul a văzut naufragiul. La trezire, era convins tă tatăl său se jăsea în pericol dc moarte şi a încercat să comunice cu el. In momentul visului Mihail Lomonosov se înmieai dîntr-o călătorie din Germania. La întoarcerea sa la Pete is burg, 1-a găsit pe fratele său» care i-a comunicat că dc 4 zile nu a mai primit nici o veste de la tatăl lor. Lomonosov a dezvăluit visul său pescarilor din satul său natal şi Ie-a cerut să plece In căutarea insulei pe care o văzuse în vis. El era convins tjl ajutorul va sosi prea tîrzîu, dar voia ca tatăl său să fie în- moi mintal potrivit tradiţiei. Pescarii au plecat şi au găsii

vasul naufragiat şi au îngropat corpul tatălui iui Lomonosov, aşa rom Ic ceruse acesta.

Mulţi ani mai tirziu, Bernard Kajinski a semnalat o legătură Mitic percepţia telepatică şi simptomclc corporale. Astfel, o |i<mdc a simţit dureri violente în stomac la 2.000 km dc locul undo se afla fiul ei, carc suporta în accl moment o operaţie < hlnirgicalu la stomac, despre care mama sa nu ştia.

In capitolul dedicat magiei, am spus că prin mesaj telepatic " |io< transmite subconştientului unut individ boli psihice sau MJIIicc, sulvconştieiîtul întercepilnd mesajul şi reacţionind IMIMI mai conform aceluia. IatS un exemplu, cercetat de para- psihologi ruşi, într-o serie de experienţe intre Kamcnskhi care de data aceasta era receptor şi Alexandru Monin, carc era transmiţător. După cileva momente, Monin transmite încărcături violente dc emoţii, ci se coneeniră pentru a transmite o senzaţie dc nelinişte ca şi cînd s-ar sufoca, apoi el imagina un violent atac de astm, şi apoi o criză dc inimă. în timpul ailor şedinţe el a încercai să iransmiiă impresia că primeşte lovituri putcrnicc în cap.

Dc ficcare dată, Monin transmitea in 9 reprize acelaşi mesaj telepatic. Kamcnscki aflat intr-o cameră izolată, recepţiona emoţiile şi toate simptomclc transmise intr-un procentaj de «S0% din numărul experienţelor făcuta Acelaşi lucru l-a remarcat echipa Naumov, Serghiev, Pavlova, care a observat că traseele obţinu le prinenccfalogramă, erau diferenţiale după mesajul telepatic afectiv ce se transmitea. în siiuaţia cind se transmiteau mesaje depresive, acestea modificau traseele normale ale creierului şi provocau o seric dc unde cerebrale lente de tip Delta şi Teta, caracteristice stării dc oboseală cerebrală. Potrivit celor arătate de ei se resimţeau conştient senzaţiile corporale supărătoare însoţite de migrene violente.

în cazul că se trasmiteau mesaje telepatice agreabile (senzaţie de calm şi optimism) electroencefalograma revine la traseul normal după o pauza de 1/3 minute. Aceeaşi posibilitate de a se transmite prin mesaj telepatic boli psihice sau organice, au constatat-o şi oamenii de ştiinţă americani în frunte cu Berthold

Schwartz, neurolog la New Jcrscy. psihiatru şi scriitor în mal mult de 500 dc cazuri.

Oamenii de ştiinţă ruşi şi americani, au ajuns la concluzia că spiritul (gindirea) influenţează cu ailevărat corpul dc la distanţă, că există un sistem de comunicare inconştientă intre indivizi, că este posibil să influenţăm pc cineva in orice mo- meni fară ea acesta sa fie conştient, preeuni şi ca oricine ne poale influenţa pe noi, fără ştirea noastră.

Dr Kapita, părintele bombei atomice sovietice, Dr. Nau- mov, profesorul Mikulin, Dr. Sifkovski, au declarat că facultăţile exirasenzoriaie ale mediumului dc iclechinezic, Nely Mi hai Iova au au nimic comun cu misticismul. Cînd o persoană gîiideştc, ca iradiază, emană energie, şi aceasta energic parc să fie mai puternică ta unele persoane aşa cum este cazul lui Mi hai Iova. Dr. Ouliaev şi echipa sa de ccroeiători au putut detecta şi înregistra aură umană, a animalelor şi a insectelor. Această aură constă dintr-un cimp electric complex care învăluie corpul ca un fel dc "dublură*.

Dr. Harol Burr, profesor de anatomie la uni versiunea din Yalc, a stabilit încă din 1935, că materia vie, de la grăunte pină la om esic impregnata şi influenţată dc ci mp uri electrod inamice, învelişul electric care înconjoară corpul uman poate 11 considerat ca un mulaj electronic în măsura în cyre celulclc corpului se reînnoiesc, acest cîrnp de forţă veghează ca noile" ţesuturi să adopte contururile convenabile.

Dr. Lcord Ravitz, ncuropsihiatru la universitatea din Yale, a descoperit că spiritul puiea să acţioneze asupra acestui cimp de forţă carc înconjoară corpul. Masurind intensitatea acestui cîmp electromagnetic la nivelul- pielii, dr Ravitz a reuşit să descopere care era starea de spiril a unui individ aflat in pro- tundă stare de hipnoză. Spiritul poale să influenţeze dircct acest înveliş energetic in care pluteşte corpul. Serghiev a pus la punct un dispozitiv carc în-registra cimp al electromagnetic de la distanţă de 1 metru dc corpul uman fără a fi în conlact dircct cu el El a descoperit astfel că cimpul de forţă prezintă o intensitate egală cu numai o zecime din cea a timpului magnetic terestru,

care este de0,6 gauss. în jurul mediumului de tclcchinezie al lui Nely Mihailova, imensitatea ci mp ului magnetic era mult NIAI marc, £1 spune ca cea mai mare parte aindivizilor produc în partea posterioare a creierului un curenl elccirîc dc un voltaj de 3-4 ori superior cimpului produs în zona frontală. La Nely Mihailova curentul electric din regiunea occipitală era de 50 dc ori mai mare decit cel produs în partea frontală. Bineînţeles, această activitate elcctrica rămîne în toate cazurile atil de slabă încît trebuie amplificată de 4.QOO.OOO de ori pentru a puica fi înregistrată şi observată.

Serghicv a dcscoperil această conformaţie a creierului la circa 7% din totalul subiecţilor pc care i-a supus măsurătorilor. El dcducc că acest voltaj anormal reprezintă un indiciu favorabil pentru a identifica indivizii dotaţi cu facultăţi parapsihologica Astfel vibraţiile cvmpului de forţa carc înconjoară corpul acţionează ca un magnet, acţiunea spiritului asupra materiei devine o realitate, ca şi acţiunea spiritului asupra liniilor de forţă.

Acest cîmp dc forţă vibratoric reprezintă mecanismul prin intermediul căruia spiritul uman este capabil să producă fenomenul paranormal. Mcdiumuriie aflate în transă profundă din toată lumea, fără a avea o legătură unele cu altele, au spus că percep njşte vibraţii, ei explicau că corpul uman este compus dinlr-un corp energetic, sau cîmp care intră în vibraţie. Dacă frccvenţa vibraţiilor acestui cîmp este accelerată, atunci energia sau informaţia provenită dc la o altă dimensiune poate să nc fie relevată,

Dr. Serghicv a reuşii să înregistreze cîmpul dc forţă clcc- iromagntică la o distanţă de 4 ni dc un morL Curbele înregistrate dc detector de la cadavru erau asemănătoare traseului înregistrat de acelaşi aparat, în momentul cind Mihailova deplasa de la distanţă obiectele. Dr, Rejdak a tras concluzia că prin voinţă sc poate dirija energia într-o direcţie sau alia, el a executat şt un alt test: a umplut un glob de sticlă cu Turn de ţigară pe care (-a întors şi 1-a pus pe masă înaintea mediumului de telechinezie. Dc la distanţă, acesta prin

învelişul dc sticlă, laie norul dc fum, ca şi cum ar li fost vorba despre o materie solidă care efectua acest lucru. în urma acestei experienţe, Mihailova era foarte extenuata, se mişca greu, era palidă şi trasă, pieduse aproape 2 kg. din greutate In decurs de o jumătate de oră, avea dureri de braţe şi de picioare, îşi pierduse simţul gustului, nu putea să-şi coordoneze mişcările şi avea ameţeli. Mihailova putea să acţioneze şi asupra moleculelor chimice, ea putea să provoace apariţia unei imagini pc liirtie fotosensihilă, acţionînd asupra nitratului de argint dinlr-o emulsie fotografică.

Această energie, parc insă a avea o alta natură nu electromagnetică, ea este dirijată dc forţele mintale, dc puterea ghidului, a spiritului. Spiritul provoacă vibraţiile timpurilor electromagnetice carc înconjoară corpul uman.

Un vestii medium de tclcchinezie a fost Maltew Manning, aceste putea ridica o pernă cu gîndul care pluta prin cameră, puica ridica un pat, pină la înălţimea de 30 cm, şifonierul se mişcă tăclnd paşi ca şî cind cineva il ridica cu miinile, tablourile ieşeau din cui şi dansau prin aer. Toate acestea le lăcea prin concentrarea vederii sale, Cercetări asupra acestui caz au fost (acute de biologul şi matematicianul Dr. George Owcn din Cambridgc, precum şi de alţi cercetători dc la Inşii lutul din Toronto (Canada).

S-a putut constata ca sediul acestor fenomene de icîcchinczic este în zona paleocncefală, deci în zonele subcorticalc unde este localizat subconştientul Aşa cum am descris, sub- »onşiientul este sediul spiritului nostru. Prin forţa psihică, se neează din corpul eteric al organismului, o pîrghie invizibilă, cc mişcă ţoale accste obiecte. S-a constatai că in urma acestor fenomene, corpul mediumului scade în greutate uneori cu cîteva kilograme. Acelaşi fenomen sc întîmplă şi cu mcdiumuriie de materializare, cînd se formează fantomele

materializate. Mcdiumul de materializare scade în greutate, cu exact greutatea pe care o cîntăreşte fantoma. Acelaşi fenomen dc scădere a greutăţii corpului, o prezintă şi mcdiumîi dc levitaţie in experienţele de levitaţie.

timpul, o nouă dimensiune a spiritului

TIMPUL, SPUNE NIKOLAI KOZIREV$_t$ este o forma dc energie, trebuie să studiem proprietăţile timpului dacă vrem să descoperim cc forţă este răspunzătoare dc fenomenul vieţii pc pămint. Cum se face că In telepatie o idcce poale fi transmisă iu mod instantaneu la creierul altei persoane, chiar dacă aceasta din urmă se găseşte la celălalt capăt al lumii? După 17 ani de cercetări, dr. Kozirev consideră cu a descoprit această energie, aparatele sale au înregistrat curbele produse de o formă de energie necunoscută. Aflată in paralel cu efectele activităţii chimice şi mecanice deja cunoscute, el numeşte aceaslă energic timp, Timpul este elementul cel mai important şi cel mai enigmatic din univers, el nu sc propagă prccum undele luminoase, el sc manifestă peste tot în mod instantaneu. Toate modificările pi oprietăţilor unui fragment de timp se manifestă uneori instantaneu, chiar dacă timpul este omniprezent Este timpul care ne Inigă dc alţii şi care leagă toate lucrurile din univers, el posedă mumiile proprietăţi carc pot fi studiate în laboratoare. El po- JKHlJ! o densitate mai mare in apropierea destinaţiei unei acţiuni ţk mai slabă aproape de autorul acestuia. Timpul este cel care ttfi la baza fenomenului de telechinezie, ca un proces in carc NUMcria acţionează materia, dar mai ales unde spiritul afectează materia. Gindul afectează densitatea timpului, tclepatia depinde întotdeauna de densitatea timpului, acesta trebuie sa fie slab în preajma agentului transmîţălor şi mai dens in preajma per- elpicn tulul. Dr, Kozircv a descoperit că timpul desiaşoarâ o structură dc curem sau dc flux. Potrivit părerii lui lumea noastră este orientata spre stingă şi jKrcedă un curent temporal jni/Jtiv, aşa cura este energia universului nostru. Daca timpul este un curent, cl posedă un anumit debil, alunei

cînd debitul temporal este modificat In interiorul unui corp, acesta devine mai uşor, ceea cc explică leviiaţia şi somnambutismul. Se ştie ca somnambulul cu ochii închişi sau deschişi, dar fără a avea o vedere fizică, se urcă pe blocuri oricît de înalte ar fi, alunecînd in sus ca şi cind ar fi tras de un resort, mergind pc sircaşina casei Iară a-şi pierde echilibrul şi Iară a cădea. După părerea lui Kozirev, toate facultăţile mediumnitâţii provin din timp. Este posibil ca toate rencţiilc carc au loc in sistemele fizice ce compun universul să constituie de fapt sursele dc energic care alimentează curentul temporal, carc ia rindul sau va acţiona asupra accstor sisteme fizice.

După părerea lui, soarele şi sferele îşi extrag energia din timp. timpul este orientat intr-un singur sens, adică din trecut spre viilor. Timpul conţinc toata suma dc evenimente carc nu au fost Insă explorate, el uneşte toate forţele naturii intervenind în tot ceea ce se produce in universul nostru.

Americanul Charles Musscs scrie in prefaţa la lucrarca Iul Ieroma Rotlistein, intitulată "Comunicare, organizare şi ştir inţă[M] că timpul ar fi ultima structură a producerii de energia Energia produsă de timp se pjezintă sub forma unor vibraţii sau oscilaţii. Timpul ar reprezenta a cittcea formă dc existenţă a materiei, aceea priit care se manifestă puterea spiritului, ar ptf* t;ca fi particule dc neutrino, care neavînd nici masă uid sarcini elcciricâ şt nici sarcină magnetică, nu este nici atrasă nici respinsă, ea poale Lraversa orice corp material ca prin vid, asupra ci gravitatea ticavind mei o acţiune, ar putea fi o combinaJie între materie şi £iHinuitcric, între pozitroni şi neutroni, în timp ce pozitronii s-âr deplasa înapoi, materia s-ar deplasa în viilor.

Profesorul N. Kobosev ajunge la concluzia că mecanismul gindjrii nu se poate realiza la nivel atomic şî molecular, ci trebuie mers pînă fa nivelul particulelor elementare din ±iucieul atomului* Ui aceeaşi concluzie a ajuns şi Artliur Koesler precum şi Wolfgan Pauli, carc înca din 1930 a prezis existenţa unei particule cu proprietăţi deosebite, numite neuirino. Miliarde dc neutrino, venite din soare, stele sau chiar alte galaxii

străbat prin craniul şi creierul nostru întocmai ca prin vid.

Cîmpuriic de forţă cu care acţionează omul sînt corelate de factori astronomici. Fizicianul Konstantin Kcbuizev, de la u- fiivcrsimtea din Moscova, a constatat o stiinsă legătură înlre aceste timpuri de forţă ale omului şî influenţa periodică a soarelui asupra păroîmuluî, Acelaşi lucru l-a constatul şî precursorul biologici cosmice dr A L. Ghijevsfâ Eţisîă o corelaţie Imn; activităţile solare şi marile epidemii terestre inclusiv invarilie de lăcuste şi roza I oare. Semnifica li v este că de asemenea. exisiă o corelaţie între aceste cicluri şi marile migraţii umane, războaie şi revoluţii. Activitatea solară trece prin citim i dc 1, 11, 35 şi 48 de am, cind în urma exploziilor solare nr producc o erupţie de plasmă fierbinte şi poate şj o altă U n mit dc energie, in timpul anilor cu puternică activitate solară u produc furtuni magncticc care pol întrerupe comunicaţiile • !< 1 h unice sau să crească numărul de sinucideri, psihoze, acci- tlmir rutiere şi crize cardiace mortale,

Anîi tic activitate solară redusă coincid cu altfel dc epide*mii:* difterie şi tuberculoză pulmonară. Aceleaşi fenomene au *mai* observat profesorul american Cecil Mali carc a constatai că ciclul solar de 11,5 ani arc o influenţa asupra fenomenelor meteorologice, creşterii vegetalelor şi producţiei industriale, Leonid Ravilh şi cercetătorul francez Michcl Gauguelin, au constatat că fazele lunii, poziţia soarelui, radiaţiile cosmice, ■razele gamma, petele solare, precum şi toate celelalte modificări ale câmpului magnetic terestru, acţionează asupra cîmpu- rilor de forţă care înconjoară corpul uman. Toate acestea stau la baza evoluţiei ciclice a bioriimurilor. Se cunoaşte că omul arc un maxim de activitate fizică ce apare ciclic la 23 dc zile, un maxim de activitate afectivă la 2S de zile şi un maxim de activitate intelectuală la 33 dc zile.

Toţi atomii sîni alcătuiţi din trei parlîcule de masă: protoni, ncuironi şî electroni şî a patra particulă fără masă numită foton, carc reprezintă unitatea de radiaţie electromagnetică. Din toate aceste particule, numai neutronii se dezintegrează spontan, transformîndu-sc

într-un proton, un electron şi o nouă particulă fără masă, numită ncutrino. Acest element este slabii ca şi protonii şi electronii. Există dte o antimaierie pentru fiecare din accstc particule, cu masă egală cu sarcină opusă. Radiaţia cosmică conţine protonip particule de masă a căror origine nu a fost încă elucidată. In drumul său spre pământ, radiaţia cosmică face un dans al creaţiei şi distrugerii trans$_T$formîndu-sc într-o ploaie dc diferite particutc şi este treptat absorbită pc măsură cc pătrunde in atmosferă, dansul acesta simbolizează ritmul etern al vieţii şi al morţii şi sc desfăşoară in cicluri nesfirşite aşa cum mistica orientală şi-a imaginat dansul zeului hindus Shiva, acest dans reprezintă dansul materiei subatomice la nivelul Întregului cosmos.

viziunea extraret1niană sau viziunea spirituală

ÎN ORAŞUL NUNI TAGIL din inimii Urali, ta începutul anilor 60, trăia o tînără de 22 dc ani carc se numea Rosa Ku- Icschova, într-o zi a remarcat că poale să vadă lumina, să distingă culorile şi imaginile şi să citească Iară ajutorul ochilor ci cu ajutorul degetelor. Doctorul său, losif Coldcmberg, a făcut tnuite experienţe cu ca: el a legat-o la ochi şi aceasta plimbind degetele asupra unei coli de hîrlic, a indicai csuct culorile verde, roşu, albastru» oranj ele.

După aceea el a aşezai un ziar sub degetele Rosei şi accasla a citit icxlul din ziar la fel ca şi cu ochii deschişi.

Cercetări cu Rosa Kuleschova au fost lacute apoi in laboratorul universităţii din Moscova şi la Svcrdlovsk dc o echipă dc cercetători condusă de neurologul dr. Shaeffer

Accştia au aşezat-o înapoia unui panou de carton şi i au acoperit ochii, în ciuda acestor măsuri dc precauţie, ca a Iosl capabilă sa deosebească culorile şi să citească ziarul. S-a rrezut că ca reuşea să descifreze culorile datorită variaţiilor ii» temperatură ale acestora ştiind că negrul, albastrul şi cu- loiilc spectrului solar absorb sau emil o anumită cantitate de iflldiiră, în acest sens dr. Shaeffer, s-a hotărit să încălzească plflctiţele cu culori numite reci (movul şi albastrul) şi să ră- ceaşcă celelalte

plăci cu culori calde (roşu) dar experienţa nu a modificai cu nimic capacitaica vederii spirituale a acesteia, în perioada anilor 1950 psihologul A, N. Lconlicv prin sugestie posthipnotică, hipnotizînd un pacient Ia spitalul de psihiatrie Pololsk, i-a cerut acestuia sa citească ziarul Pravda cu ajutorul miinilor. Acesta reuşea perfect accst lucru$_t$ chiar daca deasupra ziarului era pusă o coală dc hirtie. în lot acest timp ochii îi erau închişi. Toate aceste experienţe confirmă posibilitatea vederii spirituale de care am vorbii in cuprinsul cărţii, ce are la bază fenomenul desprinderii corpului astral de cel fizic, aşa cum sc inlîmplă şi cu pcrcipicnlul din iclpaiic, care vede obiecte de la mare distanţă, de acolo dc unde transmite tran- smiţătorul, dar pe care acesta nu le vede, ele fiind de nevăzut cu privirea fizică.

radiestezie

ARTA RADI ESTEZIEI sau sensibili lalea radiaţiei este cu* noscută cu pcsic 7«000 (le ani in urmă. Această metoda se a- plică in ccrcciarca şi descoperirea anumitor lucruri, de ia zăcăminte naturale pină la comori ascunse. Legendele populare vorbesc despre puterile extraordinare *le vrăjitorilor, care cu ajutorul accstei baghete erau capabili să descopere asasini şi hoţi ascunşi. Ei foloseau în acest scop fie bagheta radicstczică fie nişte carii cu antena Regii din China, cum este cazul lui King Yu (anul 2200 î.ejj.) sini reprezentaţi ţinind în mină o astfel dc baghetă. Cu ca sc pot descoperi cursuri dc ape subterane, depozite minerale, cabluri subterane, canalizări subterane. Experienţe de acest fel au fost făcute dc prof. Bogomolev împreună cu dr. Tareev şi dr. Simonov, care s-au convins că radiestezia este reală şi nu are nimic comun cu autosugestia. Forţa ce acţionează asupra baghetei prinlr-o tracţiune invizibilă, poate atinge între 100 şi 1.000 gr/cm, nici o izolaţie nu se poate opune acestei radiaţii.

Sokcvanov a căutat sa realizeze o apropiere între magnetism şi radiestezie, el a fixai electrozi pe partea din spate a capului operatorilor şi a constatat că în acest caz numărul de revoluţii ale baghetei nu se reduceau ci dimpotrivă, la o distanţă de circa 20 de metri bagheta se

îndrepta brusc în direcţia zonei In cauză. Descoperirile sovietice converg cu cercetările efec- tuatc în Germania şi Ţările de Jos. în cazul în care un ra- dicstezist constata o reacţiei baghelei, însemna că întregul său corp reacţionează, se pare că aici intra in acţiune al şaselea simţ. Profesorul J. Walthcr din Halle a observat o creştere a tensiunii arteriale Ia căutătorul carc se află deasupra unui să- cămînt de minereu sau al unui curs de apă subterană. Se ajunge Ia concluzia că exista cîmpuri de forţă a căror natură nu este încă cunoscută.

în perioada anilor 1930, guvernul Columbiei a însărcinat o descoperitoare australiană, Evelîn Penrosc să localizeze zăcămintele de petrol şi minereuri aflate pe teritoriul Columbiei. Descoperirile sale au coincis exact cu rapoartele experţilor şi geologilor. Cercetările par să indice că descoperitorul face dovada descoperirilor sale la nivelul subcoşiientului. în Franţa poliţia l-a folosit pe Jean Aymar in descoperirea criminalilor, acesta folosindu-se de o astfel de baghetă. Procurorul din Lyon seric în raportul său că acesta intrînd în pivniţa unde se sa- vîrşise crima, s-a manifestat prinlr-o puternică agitaţie, a început să tremure, pulsul i s-a accelerat, iar bagheta lui s-a îndreptat spre locul unde sc aflau cadavrele. Regtîrid bagheta, cl a început sa urmărească evoluţia acesteia, in drumul său el a indicat locurile unde se opriseră hoţii, unde au dormit şi unde au mîncaL Timp de secole, mediumii au afirmai că prin intermediul voinţei este posibil să despartă corpul astral dc corpul fizic. în timpul perioadei de transă sau sub cfeciul unor medicamente halucinogene se ajunge ca corpul astral să se separe de corpul fizic. Dr. Charles Tart de la universitatea din Carolina dc Sud a efectuat numeroase experienţe asupra deplasărilor ex- tracorporale ale corpului astral. Acelaşi fenomen l-a studiai Harold Schcrman scriitor lelcpat şi director al fundaţiei de cercetări parapsihologice din Arkansas. Ei afirmă al în mo- meniul morţii, corpul astral, energetic se separă de corpul fizic. Medîumii afirmă corpul eteric sau corpul de energie care impregnează corpul fizic, este replică a acestuia din urmă» Murind, nu facem decît să părăsim

corpul nostru fizic, pentru a continua existenţa sub fortna unui corp de energic.

încetul cu încetul, în timp cc corpul fizic moare, pot fi observate sein tei şi fulgere, care provin din corpul bioplasmci ieşind in spaţiu, ridicindu-se in eier apoi dispărind.

Dr. Bcrnard Grad dc la universitatea Mc, Gilt din Montreal a reuşii să arate că dacă o persoană dotată cu capacităţi parapsihologice pune miinilc pe o sticlă cu apă inchisă crmetic şi dacă se toarnă această apă peste seminţele de orez plantele rezultate erau rnuli mai dezvoltate decît acelea care nu au suferit nici un tratament Dacă un bolnav suferind de depresiune psihică punea miinilc pc sticlă, după carc apa era turnată pe plante, creştcrea acestora înceta. Corpul vital face legătura intre corpul fizic şi spirit. în radiestczic, corpul nostru eteric este influenţat dc corpul cleric al zăcămintelor şi cursurilor de ape subterane şi acesle informaţii .sînt transmise subconştientului nostru, adică spiritului nostru.

Potrivit concepţiei chineze, corpul uman este străbătui de două tipuri de energie: energia elcctrică şi energia vitală.

Energia vitală diferă de energia electrică, ca are un pol pozitiv şî unul negativ, aceasta bipolaritate ar putea sta la originea *cc* lor două culori fundamentale, roşu şi albastru, care pol fi obsevate pe clecironografifle făcute fiinţelor vii.

Lucrările realizate dc laboratorul Deîawarr din Oxford, m uinfirmai existenţa dublului vital al omului, lucrările au fost faune dc Gcorgc şi Marjoric.

Abalele Paramclle din Saint Jean dc Lcspinasse a indicai cu exactitate pc o perioadă dc 25 dc ani, pcsie 10.000 dc locuri precise cu izvoare dc apâ$_t$ cu ajutorul baghetei magice.

Maiorul Pogson a descoperit cu ajutorul baghetei magice în India, in timpul unui an, 76 de izvoare de apă. Unul dintre ci da următoarea explicaţie: se ia o nuia de alun sau de nuc, cu coaja ci, care să aibă la un capăt o bifurcaţic în formă de *V,* Această nuia se ţine sus puţin îndoită cu palma privind in sus în aer, parcurgind astfel

ierenul şi lovind din cind in cînd cu talpa piciorului pc pămînt, Iară însă ca locul pantofului să părăsească, pămintul, cînd sc găseşte deasupra unui izvor de apă, nuiaua se îndoaie.

In fenomenul dc leviiaţic mediumii care posedă această me- diumnitatc, pot pluti în aer ridicindu-se dc la pămînt împotriva gravitaţiei. Aceasta se daiorcşte energiei cc intră în alcătuirea spiritului.

Isus Hrisios, se cunoaşte din evanghelii, că a mers pc apă. Alţi mediumi de leviiaţic au fost: fachirul Kovindassami, dc asemeni Home, Stenton Moscs, Eusapia Paîadino,

îu 1977 în holul hotelului din Seelisbcrg în Elveţia au fost prezenţi mai mulţi yoghîni care au făcut demonstraţii privind levitaţia. Ei s-au ridicat dc la pămînt şi au plutit in aer.

Sovieticul Dukoloskov a asistat personal cu ocazia unui seminar internaţional al yoghinilor, ce a avut loc în anul 1968 la Bombay în India, la experienţe de lcyitaţie cînd yoghinit în poziţie orizontală s-au înălţat la aproximativ 50 cm de soi plutind în aer. Acelaşi fenomen a fost observat dc profesorul G. Lazarov peyoghinul Djad tot la Bombay.

cuvînt de încheiere

MESAJUL ACEŞTI CĂRŢI este accia de a da o nouă viziune asupra vieţii noastre. Poate fi greu pentru tinăra generaţie cure timp de 50 dc ani nu a avut posibilitatea să se informeze decît din teoria manast-dialcctîcă asupra lumii*

După mulţi ani, accastă carte readuce noţiunea dc spirit şi de reincarnare şi dc aceea va fi primită poate cu oarecare nedumerire, dar din loate capitolele pe care le-am descris consider ca aţi găsit suficiente argumente ca existenţii noastră nu poate avea la bază teoria evoluţionistă asupra materiei care nu poate explica toate fenomenele vieţii.

Oricît s-ar strădui diferite teorii materialiste să găsească o explicaţie asupra originii vieţii, ele nu au reuşit să ne convingi: fie ca a biochimistului rus Oparin şi biologului englez J* Maidane, care susţin teza sintezei abiogene, a compuşilor organici, hiotici, intr-o atmosferă

primitivă reducătoare nici teoria microstructurilor chimice organizate, descoperite de A Herera, ţl numite de acesta sulfobii, sau microsferule proteinoidicc obţinute la 175 grade din aminoacizi de către Fox şi echipa sa, mu alte teorii ca aceea a selecţici naturale la nivel dc specie < hitnică moleculară a lui Eidcn. sau teoria apariţiei vieţii la "re- t uparjinind unor specialişti precum Grund şi Album şî multe altele, ele nu au reuşit să obţină materie vie din substanţă in-vie, Pînă cind această retizare nu va fi împlinită, nici o teorie materialistă nu va fi credibilă. Am arătat in continuare că teoria evoluţionistă care părea că şt-a găsit un marc susţinător în selecţia naturală a lui Charles Darwin, nu poate explica absenţa formelor intermediare ale trecerii dintr-o specie în alta. Absenţa formelor intermediare din fosile, duce la concluzia că apariţia speciilor nu s-a făcut gradat» ci din contră, in salturi, dc la o specie se face un salt uriaş la o altă specie, iar formele speciei vechi cu apariţia unor noi organe carc s-o facă mai aptă pentru viaţă, lipsesc cu desăvîrşirc.

Instinctul păsărilor nu arc nimic comun cu selecţia naturală şî nici cu reflexele condiţionate. Noii născuţi din lumea păsărilor poartă undeva înscrise în memoria lor experienţe dc viaţă pe carc acestca nu le-au avut încă. Unde sînt ele înscrise, prin cc Ic sint transmise de îndată cc codul genetic înscris in acidul dezoxiribonucleie nu arc nimic dc-a face cu aceste instincte. Re- cunoscind misterul instinctului ia păsări, însuşi Charles Dar- win a fost pus în dificultate cu explicaţia sa asupra evoluţiei speciilor, spunind că totuşi o forţă divină ar fi creat o specie sau mai multe la începutul existenţei şi că din acestea s-ar fi produs ulterior alte specii.

Structura ochiului cu complexitatea lui, nu a putut fi explicată de cvoluţionişlî, cu atît mai mult structura creierului u- man$_{t}$ şi cablajul său, din care noi folosim numai *4%* din capacitatea lui, Dar ce sa maî vorbim dc complexitatea sistemului solar şi al universului in general? David Hume privind felul cum a fost construită lumca$_{T}$ aduce următorul argument in favoarea existenţei lui Dumnezeu: "Priviţi lumea înconjurătoare, contempla ţi-o pe toată şt fiecare parte a ei, vedeţi că nu-i nimic

altceva decît o maşinărie grandioasă, cuprinzind un număr infimi dc maşinării mai mici, chiar şi în părţile lor cele mai mărunte ţoale acestea se potrivesc uncie cu altele, cu o precizie ce provoacă admiraţia tuturor celor care Ic-au contemplat vreodată.

Strania adaptare a mijloacelor din toată natura la scopuri, seamănă exact cu creaţia ingeniozităţii omeneşti, a ţelurilor o- meneşti, a gmdirii, a învăţăturii şi înіotigcnţci umane, deşi le depăşeşte cu mulL Întrucît cfeetclc se aseamănă Intre ele va trebui să deducem cu ajutorul tuturor regulilor analogiei, că şi cauzele sint asemănătoare şi că autorul naturii este in- trticîlva asemănător intelectului uman deşi posedă aptitudini mult mat mari, corespunzător măreţiei creaţiei înfăptuite", iar VViliain Palcy afirma: ᵘNu poate exista plan fără planificator inventator, ordine fără criterii, aranjament Iară ceva capabil să-I Întroneze, utilitate şi subordonare faţă de un scop, Iară cineva care să conceapă scopul, mijloacele adecvate unei finalităţi, care să joace rolul şi să atingă scopul urmărit fără a» acesta din urmă să fi fost întrezărit vreodată sau fără ca mijloacele să fie bine alese. Stabilirea şi rinduirea etapelor, subordonarea mî- jtoacelor faţă de scop, alegerea instrumentelor pentru acţiune, toate acestea implica existenţa inteligenţei şi a conştiinţei.

Toate acestc aspccic vin să susţină existenţa unui spirit divin. ca forţă creatoare unică, aliată în centrul universului carc a creat lumea şi pămintuP.

Din capitolul privind existenţa omului, a naşterii şi a existenţei iui, ani dcscris că în afara corpului nostru chimic, fizic ?uui carnal, care după moarte intră sub influenţa legilor iermo- dinamice şi se transformă în substanţele chimice din care este compus, se mai află şi alte corpuri, cel eteric care formează imitricca pe care creşte corpul fizic şi care dintr-o supoziţie iu mit de ani în urma a devenit o realitate, el puţind fi pus iu uvldcnţă astăzi prin clectronografie, metodă prin carc sc poate fotografia existenţa "aurei" noastre. Aceasta reprezintă energie, forja carc se opune entropiei, energia pe care sc sprijină viaţa. El este cei cc animă mişcarea vibratorie, mişcarea Browniană din interiorul tuturor celulelor

noastre, carc dă energia necesară funcţionării tuturor organismelor celulare. Am spus că această forţă vitală este cea care menţine metabolismul celular şi care asigură reproducerea prin diviziune celulară. Datorită lui avem sentimente, durere, plăcere, simpatie sau antipatie. Dar dacă ar exista numai corp fizic şi corp eteric, viaţa noastră ar fi vegetativă, la fel ca la o plantă, am fi intr-o stare de continuu somn, ne-ar lipsi starea de veghe şi conştiinţa noastră. Acestea le dau a treia componentă a corpului nostru şi anume corpul astral Datorita lui, avem gîndurî, memorie, imaginaţie şi voinţă, iar în mijlocul acestuia există "EUL" nostru, sinea noastră spirituală, ca o mică părticică din spiritul divin prin care avem cunoştinţă de adevărul absolut. Că spiritul nostru este cel cc poartă cu el memoria şi gindurile noastre şi că el este nemuritor, nu moare o dată cu moartea noastră fizică, cred că v-am convins atunci cînd am vorbit despre fenomenul desprinderii spiritului dc corpul fizic,

Că există o vedere spirituală şi un auz spiritual pentru care nu este nevoie de organele dc simţ fizice, v-aţi putut convingc cînd aţi citit că un om în hipnoză, cu ochii închişi şi acoperiţi poate cilî un ziar, chiar dacă accsla are deasupra lui un corp opac, sau dacă i sc pune la ccafa lui el îl poate citi...

Subconştientul ar fi locul unde acţionează spiritul nostru. Dintre formaţiunile nervoase subcortîcate, substanţa reticulară şi hipotalamusul, par a avea un rol determinant.

Persistenţa spiritului nostru după moarte o confirmă posibilitatea dc a intra in legătură cu spiritul morţilor, prin intermediul unor oameni, numiţi mediumL Că sini într-adevăr spiritele lor, care ne dau diverse relaţii, este confirmat prin faptul că informaţiile pe care aceştia ni Ic dau şi sini complet necunoscute de mediu mi sau de asistenţii din şedinţele de spiritism, verifica te ulterior se dovedesc a fi riguros exacte. Admi- j'uid că spiritul, energia, a fost elementul primordial, cel care a făcut materia, această posibilitate a fost realizată prin fenomenul de materializare şi dematerializare. Aţi putut citi, cum prin intermediul unui medium de materializare s-a putut crea fantoma materializată in carne şi oase cu care

se poate vorbi, pe care o putem palpa, pe care o putem fotografia, dar carc întotdeauna ne spune ca reprezintă spiritul unui om care a trăit în altă viaţă pămintească, cu numele şi prenumele acestuia, cu adresa, cu părinţii şi alte date referitoare la perioada respectivă. Este fenomenul cel mai convingător că energia a creat materia.

Toate aspectele descrise ca fenomen paranormal, studiate de savanţi din toată lumea, vin să confirme existenţa spiritului, fie că este vorba de telepatie, teiechinczic, profeţie, Icvitaţie, vedere exirarctiniană, clarviziune, radiestezie etc.

Posibilitatea rcîncanării, am mai spus-o într-un capitol separat, demonstrează clar că omul este supus nenumăratelor reincarnări, fie ca bărbat, fie ca femeie.

După moarte, corpul astral mai rămîne unit cu corpul eteric o perioadă de timp, în acest timp există o amintire ce se stinge treptat despre viaţa pămintească care a trecui, acest timp diferă de la om la om, el depinde dc puterea cu care se leagă la un om corpul astral de corpul eteric, dc inlluenţa primului asupra celui din urmă, este o suire care se aseamănă cu aceea in care omul ar vrea să doarmă, dar puterea sa lăuntrică il menţine treaz. Cită vreme sc poate menţine treaz, atîta limp durează după moarte amintirea vieţii ce s-a scurs, adică legătura cu corpul eteric. După moarte cînd corpul eteric se desface de om, din el se mai păstrează ceva pentru întreaga evoluţie viitoare a omului pe care îl putem numi un "extracr sau o esenţă a acestuia. Acest "extract" conţine roadele vieţii ce a trecut, el este totodată şî purtătorul a toate din timpul evoluţiei spirituale a omului între moarte şi o nouă naştere, cel ce sc dezvoltă ca germene al viitoarei vieţi.

Lungimea timpului dintre moarte şi o nouă naştere este determinată de faptul că în regulă generală, "EUL" sc reîntoarce in lumea fizică, cînd acesta intre timp s-a modificat în aşa măsură incit "EUL" poate face o experienţă nouă, în timpul în care "EUL" se găseşte în domeniile spirituale, condiţiile de viaţi de pe pămînt se modifică.

Această modificare, dintr-un punct de vedere stă în legătură cu marile modificări din univers, cu schimbările dc poziţie ale pămîntului faţă dc soare etc.

Acestea implică o evoluţie ciclică a unor anumile situaţii. Ele îşi găsesc expresia In faptul că, de pildă, punctul vernal de pe bolta cerească, adică punctul în care răsare soarele la începutul primăverii, se deplasează descriind în circa 26.000 de ani un circuit complet Urmarea este că acest punct vernal sc deplasează în cursul timpului dintr-o regiune cerească în alta, în a douăsprezecea parte din accst timp, adică aproximativ 2100 dc ani, pe pămînt condiţiile dc viaţă sc modifică aiît de mult, încît sufletul omcnesc poate vieţui lucruri noi faţă de întruparea sa trecută, şi cum experienţele omului sînt diferite după cum se întrupează ca femei sau bărbat în regula generală, în perioada de timp caracterizată mai sus, au loc două reîncarnări, una ca bărbat şt alta ca femeie, dar reincarnarea mai depinde de natura forţelor pe care le ia cu sine omul din experienţa păminiească, de aceea perioada reincarnării diferă nmlt de la om la.om.

îri ceea ce priveşte cursul vieţii omeneşti, naşterea fizică reprezintă o detaşare a omului de învelişul fizic matern *

Anumite forţe pe care înainte tic naştere, copilul le avea comune cu trupul mamei, după naştere rămîn foarte independente în el. Corpul său eteric, pînă la virsta de 6-7 ani, adică pînâ la a doua dcntiţte, este înconjurat de un înveliş eteric al mamei. La această vîrstă, învelişul eteric al mamei cade şi are loc naşterea corpului eteric propriu. Dar copilul mai rămine încă înconjurat de un înveliş astral care cade în perioada dintre 12 şi 14 ani, adică cind se instalează pubertatea. Atunci arc Ioc "naşterea corpului astral" şi ceva mai tîrziu se naşte "EUL" propriu zis. In timpul vieţii, de la un timp, corpul astral începe să consume din corpul eteric, iar mai tîrziu şi corpul eteric începe să consume din corpul fizic. Cu alte cuvinte viaţa omului, cuprinde trei perioade: una în carc se dezvoltă corpul fizic şi eteric, alta în care se dezvoltă corpul astral şi MEUL" şi în sflrşit perioada în care corpul fizic şt cel cleric

parcurg o evoluţie regresivă. Corpul astral participă la toate etapele vieţii. După moarte, perioada de purificare a corpului astral este a treia parte din timpul vieţii dintre naştere şi moarte.

Toate credinţele religioase, în special cele monoteiste: iudaismul, creştinismul, islamismul sau budismul, admit un Dumnezeu ca spirit divin, cel care a creat lumea şi universul. Toate admit şi existenţa spiritului, care nu dispare o dată cu moartea noastră. Deosebirea dintre religii se manifestă atunci cind este vorba de purificarea spiritului prin reincarnări»

Se poate spune ca tot ce a fost creat în univers, arc ceva comun:

— Materia începînd de la atom şi pînă la galaxie, are aceeaşi configuraţie, un nucleu format din protoni şt neutroni, ce gravitează în jurul axei sale şi electroni, care sc rotesc pc oibilc precise în jurul lui, cu viteza luminii. Această structură a atomului, o găsim atît ta minerale cit şî ta plante, animale şi om, atomii fiind formaţi din fluidul cosmic primordial, rezultat din formidabila energic a exploziei iniţiale (Big-Bang) care a avut loc la începutul universului acum 15-20 miliarde de ani.

— Există un cod genetic comun la tot ceea cc cate viu, fie plante, insecte, animate sau om. Toată evoluţia viului sc află codificată in acidul dezoxiribonucleic, numai felul diferit al succesiuni} bazelor purimicc şi pirimidicc, care formează codul genetic şi datorită căruia ribozoinîi sintetizează una sau ai ta dintre proteine este diferit, conform fiecărci specii. Tot datorită ADN-ului are loc şi diviziunea celularii ce stă la baza creşterii şi dezvoltării organismului carc se face prin procesul dc replicare al ADN-ului, cu posibilitatea dc refacere spontană a lui. în genele cc intră în alcăluirca cromozomilor, sint incluse şi succesiunea in carc să intervină una sau alta din componentele ei. pentru a forma la timpul prccis determinat diferitele organe în dezvoltarea embrionului

— în tot ceea cc csic viu, există o forţă care sc opune entropiei, o forţă care menţine calitatea substanţei vii, anume aceea dc metabolism, dc autoconservare, precum

şi de înmulţire, dc creştere şi dezvoltare. Această forţă o dă corpul vital, paric a fluidului cosmic, care printr-o distribuţie biostnieturală ti conferă accstcia, proprietăţile substanţei vii, ca ar reprezenta a py- tra formă de existenţă a materiei numită biopla^ma.

— Tot ce este viu în natură este dotat cu o gîndirc, un spirit, mai mult sau mai puţin evoluat, începînd de la plante ji animale pînă la om. Accst spirit arc diferite învelişuri spaţiale, dc corp astral, so!ar% univcrsic sau cosmic. în cazul omului acesta este cel mai evident, dar ei există şi Za animale mai mult sub formă de instinct şi este prezent şi la plante mai rudimentar.

Faptul că atit planta, animalul şi omul, prin telepatic, deci prin mesaj mental, prin gîndire, interceptează acest gîiu! şi îl înţeleg, îl decodifica, înseamnă câ există şi uri cod universal spiritual De aici, înţelegem că spiritul divin, spiritul creator a făcut lot ceea ce există în univers din acelaşi aluat, din energia primordială şi că tot ceca ce există în univers este creat, diferind numai cantitata sau felul cum s-au combinat diferite componente ale acestei energii.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. ABD-RU-SI IIN, !>oiw ta Lumière de IA mite, Editons Française du Grafii, Strasbourg JVB7 vol. 2, 3
2. ARTUR E. POWELL, Dublul elerte şl fenomenele cottcxc, EiL Kccif Bucuroşii 1992

APOSTOLESCU SANDA, Iraduccrc, Manual dc acupuncture clilnesu, Ed. Modiciilâ 1782 I, ASIMOV L, Clvillzit]lJ extraterestre, Ed. PolilLdi 1983

5. ALECU UNGUREANU MARIA, Vln|4i sexuali şi căsaloria, Ed, Ştiinţifică, Bucurie! 1968 0. ALLEAU RENE, Para psyho logic el dfrlnadon, Enciclopcdle dc la Divination Ed. Tdiou 7. liaiAN WEISS, O muriitrJe a rcincurnfirU, Ed. Lotus Biicureţti W2 K. BAOrU C. TEODORESCU-EXARCU, Fkiofoţîla nzJupulnlogla lomului nervos, Bd. Medicalii 1978 9. URUNTON PAUL, India secret*, Ed. Forum, Trad, lleurteltc Yvonne SlnhJ

III, ItĂLACEANUCSTOlJVflCI.Aiuitomtşlll In câutare» sufletului, Ed. Ai hums Bucureşti 198Î 11 IÎKANDLER KARL+ Magnetismul, procedure dezvoltării niognltelor puteri spirituale In um, traiţuccre I Icrbert Egon I l IÎALAN IOANU>IB,OHiwfbIrf duhovniceşti Ed. Epfecopta Romanilor

11uşilor. Arta Grafică, nuttirajli 1992 (91) I S ı AHUTA AL HORIA, Cartea flbclu.iT. a niorjllor, traducerc din ILwba

fr„ Ed. Arca. Arad 1992 H CFLAN EUGEN, Vln(n după pragul morţii. Ed, Teora, Bucuraţi 1991 IV CONSTANTIN DUMITRU, lnitllgcnju materiei, Ed. Mlitlara, lliifurcşii 1986,
Mi DANIEL CONSTANTIN, Ctvllimlla AsIfo-BablliHilniiîi, Ed. Spori TmJsm, Bucuroşii 1981
17. DANIEL CONSTANTIN,, Clvllfniţln feniciană, Ed. Spori Turism 1979
IS. DANIEL CONSTANTIN, Clviltaagln triplului Aulic, lid. Sport Turism, Bucii ruşii 197<i
19. DR/GH1CÏ ION, Eaei)J?t vlefli, Ed. Ş tiintflicâ, tiucurcj ti 1972
2a DR IM HA OVIDIU, Istoria culturii şl dvll|wi|ILbr, Ed. Ştiinţifica, llueurcşli 1990
21. DUMI TRU M1RCEA, GerlnIrie, Ed, Medială, Bucureşti 1992
22. DBMETUÈSCU SCARLAT, tainele vieţii n\e universului, lid. Particularo, Bucureşti 1939
23. DRIMER DOLPIII şi AURA MATTil SAVULESCU, Speranţa pentru vlraln n Iraln, Ed. Tehnicii, Bucureşti 1991
24. ELLADE M1RCEA, YO<JA, lid. Mariane, Craiova 1991
25. ERNEST KENAN, Vlajn lui Isus, Ed. *Crater,* Bucuriei 1990
26. FAftCAŞ DAN, Ue ce lue civilly|llk exf niter esl re, Ed. Albatros, Bucureşti 1983
27. GHEORGH1U V. A., Utpuo/A, Fd. Ştiinţifică Enciclopediei» 1979
28. GHIŢESCU T., Chirurgul, Ed. Ştiinţificii şi Euctdopcdică, Bucureşti 197U
29. GHEORGIUŢĂ A- FLORIN, Enifime Irt galaxii. Ed. Junimea, JjiîjîÎ 19SB
30. GIOVANI PAI*INI, Vlnln lui Isus, Ed. Agn-Temporis Cltiştanu
31.11ASDBU B.P., Sic Cogita, Ed. Evenimentul 1990
32. HUXLEY A,. Şi restul e fiicere» lid. Univers lîucurcşli 1977
33. 1 LIES CU ELENA, Mârltirh despre nemurire, Ed. I'rcsa Naţionalii, Uucurcşli 1992
34. ION ŢUGUI, Vise, vUftuii, profeţii, prcmonlţlh Ed. Roza Vînlurilor 1992
35. IOSIF TON, Credinţa ude vi m lii, Soctelalcn Misionarii Romanii. lVucuicşli 1991
36. JEAN PALOU, Vriyilorfci, Ed. de Veal, Ccilecjia tnijicri, Thulşoara 1992
37. LOBSANG RAMPA, Us secrete de niuro.Hdtliom J'ui Lu, Paris 1965
38. MEII MCD ALI UKREM, CIviliHiţln lurco, Ed. Sport Turism, Hucureşti 1991
39. MILCU ST. şi MADELEINE MA1CANESCU. Andreile clinicii, Ed. Academiei, Bucureşti 1970
40. MACOVSKt EUGEN, Naturn şl structura materiei vil, Ed. Academiei, Bucureşti 1972
4L MORÀRU I. şi ANTOI1I ST_H Introducere In gcnelJca moleculari, Bd. Medicala, Bucureşti 197S
42. NEGUREANU CRISTIAN. Lumi paralele, Ed, Siti, Bucureşti 1991
43. NICOLAE CONSTANTIN, Cull pniclIc de $_5$tUnţe oculle, Ed. Biroul ile studii psihice, Bîrbjd 1929
44. KANT IM MANU EL, Religia Umilele raţiunii, Ed. Agora, li^i 1992
45. KRASiMIRA STOIANOVA, Vanga, Ed. Slar-Trafic, Craiova 1992
46. OPARIN A. U Oricine» vlejli pe pf.mîut, Ed. Ştiinţificii Bucureşti I960
47. OA'lTiN W. ERNEST. Amintiri unui medium, Ed. Cugclarea, Bucureşti 1945
48. POPOV1CI U Visul, Ed. Dacia Cluj 1978
•19. POPRA E-A,, Ani IntSInlt animale cu obkelurl lurlo»». Ed. Dacta 1978

50. P1AGET JEAN, Biologie şl cunoaştere. Ed. Dacia 1971 5L PRENTICE MULFORD, în îaren nemuririi. Ed. Lotus Bucurefil 1992
52. PAUL LUDWiC LANDSBERG, Eseu despre experienţa morţii, Ed. I Jumanilas, Bucurai L 1992
53. PAI^AZZOLl M.» LlmpukşaiHc raxuclk die* riiomme, Ed. Massait, Paris 1938
54. RQMACUAVAKA YOG$_r$ Viaţa dincolo de moarte, Cotccjii Lotus, Bucureşti 1991
55. RAICU P. şi colab., Celula, Ed. Acadcmici 1972
5r». REPC1UC E. lAGNOV Z. RUSU G., Anatomia omului, viscere, Ed. McdiaitTi, Bucureşti 1958
57. STEINER RUDOLF, Ştiinţa spirituala, evoluţia vieţii şl a lumii, Ed, Rustamn. 'Ilmişonra
58. SIMU OCTAVÎAN, Clvillroţla japonez* Irodlţkmula, Ed. Ştiinţifica §i Enciclopedică, Bucureşti 1984
59. SAGER O. ţi eotab^ Formaţiunea reticulars, Bd, Academia. H ucu regii 1965
fitl. S Al 1LEANU V. - MACAVEI U Vl tu scxualls, E*l Enciclopedic» românii, Bucuroşii 1972 r» 1. SĂMLEANUV^ Concepţii despre om In medicina contemporana. Ed.
Dacia, Cluj Napoca 1976 62. SĂHLEANUV$_M$ Ştiinţa şl filo/ofta informaţiei. Ed. Politica,
Bucurejli 1972 h\. STOICA T., Sexologie, Ed. Medicala, Bucureşti 1972 61. SAGAN CARL, Creierul lut llroca, Ed. Politică, Bucureşti
65. SBLYE H.p Ştiinţa şi viaţa, Ed. Politică, Bucureşti 1984
66. SCHROADER LYNN - 05TRANDER SHEILA, Cercetări *de* parapsihologic, Ed. Robert Laffcnt, Paris 1973
67. ŞERB AN Ml HAI, Semeni Intru niţluuc, Bl Dacia, Cluj 1982 6a SCHROD INGERER WIN, Ce cale viaţa? Splxll ţl materie, Ed. Pulilică, Bucureşti l«>tţO
69. ŞTEFĂNESCU AL. N$_H$ Adevărul şt ştiinţe secrete. Bd. Canea Romfîncftstâ, Bucureşti 1928
70. S'l"ElNPACH RICHARD, Des rapporta cachés conditionnant noir* vie terrestre
71. 5TE1NPACH RICHARD, Comment se EklUl q-Jt nou» vivions nprôs In niori et que! sens a la vle7, Editions Françaises du Gnu!, Strasbourg I9S7
72. STAN ALEXANDRU şî RUS REMUS, Mit religiilor, Ed. institutului Biblie şi de Misiune al Btscricii Ortodoxe Roroilnc, Bucureşt 1991
73. STEINER RUDOLF, Trepiele Iniţierii, Ed. Priuccps, laşi 1992
74. SCHM1T ERNEST, Special Reincarnation, Editions Françaises du Grai, Strasbourg 1991
75. STEINER RUDOLF, înnoirea artel pedagogkro-didaclke prin ştiinţa spiritual», traducere din ïùnba germană, Bucureşti 1981
76. SOULIER JEAN PIERRE, Enigma vieţii, Eil Medicală, Bucuregii 1982
77. TOKAREV S.A., Kcligla Iu Islorln popoarelor, Ed. Politicii, Bucureşti 1973
78. TOFFLER A., Şocul viitorului, Ed. PoHtică, Bucuriei 1973
79. TODORAN I. şi ŢĂRANU E., în caufarea vieţii pe alic planele, Ed [1] Dacia, Cluj 1983
SO. WELKER DAEU Cristalul această fliaţ» vie, traducere^ Bucureşti 1991

81. WATSON D. JAMES, Biologiu molecularii a genei, Ed. ŞtiinţiQcâ, Bucureşti 1986
WATCH TOWER BIBLE AND SOCIETY NEW YORK, Cum a apărui viaţa, prin evoluţie sau prin creaţie?, New York 1987

CUPRINS

PREFAŢĂ LA PRIMA EDIŢIE
CUVÎNT DE INTRODUCERE
PREFAŢĂ LA EDIŢIA A DOUA
ORIGINEA VIEŢII PE PĂMÎNT
INST1NCTUL-MIRACOLÎN LUMEA PĂSĂRILOR . .
MIRACOLUL NUMIT OM
ESTE BIBLIA INSPIRATĂ DE DUMNEZEU?
UNIVERSUL - CEVA HAOTIC SAU BINE ORGANIZAT?
ŞTIINŢA SPIRITUALĂ DESPRE EXISTENŢA LUMII

INVIZIBILE

CORPUL FIZIC
CORPUL VITAL SAU CORPUL ETERIC
CORPUL ASTRAL

llSLiNŢA VIEŢII

ACŢIUNEA SPIRITULUI PRIN INTERMEDIUL NUllCONŞTIENTULUl ASUPRA INSTINCTULUI NUXUAL
ÎULEPATIA

MAU IA

MAONETISMUL
FENOMENUL DE DESPRINDERE
SUBCONŞTIENTUL . . ;
SPIRITISMUL
MATERIALIZARE PRIN SPIRIT

SUFLET ŞI SPIRIT . . ,
SOMNUL ŞI VISUL .
MOARTEA
REÎNCARNAREA
SPIRITUL ÎN GÎNDIREA DIFERITELOR CONCEPŢII RELIGIOASE %
CULTUL MORŢILOR LA POPOARELE DIN ANTICHITATE
MANIFESTĂRI ALE SPIRITULUI ÎN FENOMENUL NUMIT PARANORMAL
TIMPUL, O NOUĂ DIMENSIUNE A SPIRITULUI . .
VIZIUNEA EXTRARETINIANĂ SAU VIZIUNEA SPIRITUALĂ
RADIESTEZIE
CUVÎNT DE ÎNCHEIERE
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ
Tiparul executat sub comanda W 628 Regia Autonomi a Imprimeriilor Impiimcria l'"OK£Sl Piaiii Prest'i Libere, 1, Bu^uiejti ROMÂNIA